Microsoft®

Microsoft® Word

R. A. SALVATORE LUTHIEN'İN KUMARI

Eriador'da karanlığın hüküm sürdüğü bir zamandı. Avon denizindeki bütün adalan baskı altında tutan Kral Greensparrow ve büyücü düklerinin, halka karşı yönetimin yanında yer alan, Praeto-rian Muhafızların, tepegözlerin zamanıydı. Zaman, Avon denizinde ruhani yaşamın abideleri olarak inşa edilen, yüce güçlere sadakatin timsali sekiz büyük katedralin çanlarının vergi toplamak için çaldığı zamandı.

Ama, zaman umut zamanıydı da. Eriador'un en büyük kenti Montfort'ta İron Cross denilen sıradağların kuzeybatısından özgürlük ve isyan haykırışları yükseliyordu. Şeytan Dük Morkney, Greensparrow'un piyonu, ölüydü arak; çıplak, cılız bedeni, Montfort'un en büyük katedrali Ministry'nin en yüksek kulesinde sallanmaktaydı. Kentin aşağı kesimlerinde, yerleşimin seyrek olduğu bölgede, gururlu Eriadorlular eski kralları düşünür ve yüzyıllar önce tepegözlerle yapılan vahşi savaşın kahramanı Bruce MacDonald'ın adını haykırırken, zengin tüccarlar ve onların tepegöz muhafızları yukarılarda sıkışıp kalmışlardı.

Bu küçücük bir şeydi aslında. Bir karanlık tarlasındaki küçücük bir ışık huzmesi, kara bir gecede parlayan yalnız bir yıldız gibiydi. Evet, şeytan büyücü-dük ölüydü; ancak büyücü-kral onun yerini kolaylıkla kapatabilirdi. Montfort, artık yerleşik düzene ve muhafızlarına karşı yapılan ayaklanmaları ve kızgın bir savaşın sancılarını yaşamaktaydı. Avon ordulan henüz gelmemişlerdi. Fakat kara kış ülkeyi sarmaladığında o da olacaktı. Geldiklerinde ise, büyücü-krala karşı ayaklananlar gerçek karanlığın ne olduğunu göreceklerdi.

Ama, asiler olaya böyle bakmıyorlardı. Onlar bir çırpıda, hiçbir şey düşünmeksizin birbirlerine kenetlenmiş, umuda dopdolu savaşacaklardı. Tüm isyanlarda olduğu gibi.

Montfort'ta savaşın adını anmak, güney Avon hükümdarlığının zulmüne boyun eğmekten bıkmış, gururlu Eriador halkı için hiç de küçük bir şey değildi. Bruce MacDonald'ın adını ağza almak da, Eriador'un yeni kahramanının adını haykırmak da: Morkney'in celladı, henüz kendisi de farkında olmasa da tomurcuklanan isyanın öncüsü.

Kızıl Gölge.

İsyan tam burada başlamışa. Ministry Katedrali'nde, sıraların bulunduğu o geniş alanda. İlk çatışmada öldürülenlerin kurumuş kanlan hala görülebiliyordu. Kan, ahşap sıralan ve taş zemini boyamış, duvarlara, oymak heykellere sıçramıştı.

Katedral, şehrin tüccar sınıfının yaşadığı bölgeyi sıradan halktan ayıran duvarın yanına inşa edilmişti; dolayısıyla stratejik bk önem taşımaktaydı. Çatışmanın başından bu yana defalarca el de-ğiştkmişti ama asiler o kadar azimliydi ki, tepegözler kuleyi Dük Morkney'in cansız bedenini indkecek kadar uzun süre ellerinde tutamamışlardı.

Ama bu sefer, tek gözlü canavarlar bütün güçleriyle gelmişler ve Ministry'nin batı kapılarıyla katedralin kuzey kolundaki küçük girişte karşılaştıkları dkenişi kırmışlardı. Tepegözler içeri akın ettiler; karşılarında azimli dkenişçileri buldular ve taze kan, ahşap sıralarla taş zemindeki kurumuş kanı örttü.

Bkkaç saniye içinde iki cephe arasındaki sınır kaybolmuştu. Artık, kendinden geçmiş, vahşice bkbirini doğrayan, öldüren, ölen, acımasız bk düşman yığını vardı sahnede.

Çaüşma, kentin aşağı bölümlerinden, isyancılara ait sokaklardan da duyulmaktaydı. Siobahn, yan elf, yan insan ve onun kırk kadar elf yoldaşı —ki bu da Montfort'taki ciflerin üçte birinden fazlaydı—savaşın çağrısına cevap vermekte gecikmediler. Büyük katedralin duvarında, Montfort'un aşağı yakasına açılan gizli bk geçit vardı. Kurnaz cüceler bu geçidi Montfort'taki nadk ateşkes anlarında kazmışlardı. Siobahn ve arkadaşları

kentin aşağı yakasından fırlayıp, geçitte aşağı sarkıtılmış olan iplere tırmanmaya başladılar.

Geçitte kıvrılarak ilerlerken katedralin göbeğindeki çatışmayı duyabiliyorlardı. Geçit tünellere ayrılıyordu; bk tarafta şehri ikiye bölen duvar boyunca ilerliyor, diğer tarafta da katedralin doğusundaki burna doğru kıvrılıyordu. Cüceler bu geçidi yapmakta hiç zorlanmamışlardı. Çünkü duvarlar on ayaktan daha kalın değildi ve daha bk çok tünel de katedralin bakımıyla uğraşan kişilerce kullanılmak üzere önceden kazılmıştı.

Elfler bk süre sonra genellikle batiya ilerler oldular ve bk süre sonra onlan da bk üstteki kata taşıyacak, tünelin sonundaki merdivene ulaştılar. Tırmanıp, önce güneye, sonra tekrar batıya ilerlediler ve sonunda da haç şeklindeki katedralin güney kolunun etrafındaki turlarını tamamladılar. Siobahn önündeki bk taşı oynatıp kenara itti ve sürünerek güney balkona, triforyuma çıkü. Burası, yerden elli ayak yükseklikte, batı kapısından haç şeklindeki katedralin

kollarının kesiştiği alana doğru, sıraların bulunduğu bölüm boyunca uzanan geniş bk çıkmaydı. Güzel yan-elf Siobahn buğday rengi buklelerini geriye atarken derin bir nefes aldı ve aşağıdaki berbat sahneye bir göz ata.

"Oklarınızı dikkatle nişanlayın," dedi Siobahn arkasında sıralanan arkadaşlarına. Aşağıdaki iç içe girmiş, dövüşen bedenlere bakıldığında bu emir çok gereksizdi. Rakiplerinden meydan okuma cesaretini gösterebilen çok çıkmamıştı ama az sayıda da olsa Avon'daki birkaç okçu, ciflerle boy ölçüşebilecek yetenekteydi. Uzun, mükemmel yaylar sakırdadı ve oklar Tepegözleri alaşağı etmek için havayı yararak ilerledi.

Bitlerin dörtte biri başlarındaki Siobahn ile birlikte triforyu-mun batı kanadının sonuna doğru koştu. Burada, kilise sıralarının bulunduğu alanın zemininden biraz yüksekte kalan küçük bir tünel vardı. Tünel, bu alana açılan batıdaki girişe doğru uzanıyor, merkezden karşıya geçiyor ve haçın kuzey koluna açılıyordu. Elfler gölgelerin içinden fırladılar, balkonu süsleyen heykellerin çevresinden dolanıp tam karşıdaki kuzey koluna doğru koştular. Buradaki kapıda giderek artan bk tepegöz akını vardı ve onları engelleyemeyecek kadar az direnişçi kalmışa. Elflerden on tanesi yaylarını

gerdiler ve içeri akan tepegözleri teker teker devken oklarını ardı ardına fırlatmaya, kuzey girişi cesetlerde doldurmaya başladılar.

Sıraların arasındaki göbekte, tepegözlerin ve destek kuvvetlerinin akını azalmış gibiydi. Başta gösterdikleri ivmeyi sürdürmekte güçlük çekiyorlardı.

Ama sonra birden güney kapılarının kütük ile parçalanmasıyla bklikte bk patlama olmuş ve orada kurulu olan barikat yıkılmışa. Yeni bk tepegöz ordusu içeri akın etti. Ne okçu cifler ne de göbekte savaşanlar onları durdurabilklerdi.

"Sanki Montfort'un tüm tek gözlüleri tepemize geliyor!" diye haykırdı Siobahn'ın arkasındaki elf.

Siobahn başıyla onayladı bu düşünceyi. Görünen oydu ki, kralın Montfort'taki kuvvetlerinin yeni kumandanı olarak adı duyulan Vikont Aubrey, Minisüy'nin düşman elinde yeterince uzun kaldığına karar vermişti. Söylentilere göre, Aubrey bk soytarıydı. Kraliyet ailesinin hizmetkarı, zalim Avon kralının uşakları, beceriksiz bk

dolu vikont ve barondan sadece biriydi. Her açıdan bir soytarıydı ama yine de Montfort muhafızlarının kumandasını eline geçirmişti ve şimdi de katedralde asilere karşı gücünü göstermekteydi.

"Luthien bunu biliyordu," dedi Siobahn, ağlamaklı bir sesle. Sevgilisinden bahsediyordu; kader tanrıçalarının Kızıl Gölge olarak seçtikleri sevgilisinden. Gerçekten de Luthien daha bir hafta önce Siobahn'a Ministry'de bahara kadar tutunmalarının mümkün olmayabileceğini söylemişti.

"Onları durduramayız," dedi Siobahn'm arkasındaki elf.

Siobahn bir an avazı çıkağı kadar bağırmak, karamsarlığı yüzünden diğerini haşlamak istedi. Ama elf çok da haksız değildi. Vikont Aubrey Ministry'yi geri istiyordu ve alacaktı da. Artık ciflerin görevi bu büyük binayı

savunmak değildi. Şimdi tüm ümitleri buradan mümkün olabildiğince çok kişiyi sağ çıkarabilmekti.

Ve tabi, bu arada da tepegözlere mümkün olduğunca çok acı çektirebilmek.

Siobahn yayını çekti ve okunu yere serdiği bir adamı devasa kılıcıyla deşmeye hazırlanan bir tepegözün göğsüne sapladı. Tepegöz, başına gelenin farkında değilmişçesine kımıldamadan kalakaldı; koca gözü aşağıda saplanmış, titreyen oka bakıyordu. Bu arada, öldürmeye çalıştığı adam ayağa fırlamış ve elinde çevirdiği sopasıyla canavarın yüzünü dağınp yere düşüşünü hızlandırmıştı.

Adam döndü ve balkondaki Siobahn'a bakıp yumruğunu zafer ve minnet duygusuyla havaya kaldırdı. Ama, koşan iki ayak sesiyle tekrar yeni bir çatışmanın tam ortasında buldu kendini.

Tepegözler kıyasıya dövüşen yığının güneyinden sırayla ilerleyerek müttefiklerine katılıp direnişi kırmaya başladılar.

"Güneydeki balkona geri dönün," diye bağırdı arkadaşlarına Siobahn. Elfler Siobahn'a baktılar; karşıya, arkadaşlanmn yanına döndükleri taktirde, stratejik önemi olan bir noktayı düşmana bırakmış olacaklardı.

"Geri!" diye tekrarladı Siobahn çünkü olacakları görebiliyordu. Göbekteki dövüş kaybedilecek, ondan sonra da tepegözler bakışlarını yukarılara, balkonlara çevireceklerdi. Siobahn'ın gurubu için tek kaçış yolu geldikleri yoldu: Güneydeki balkonu doğu duvarına bağlayan gizli geçit. Yan-elf önlerinde uzun bir yol olduğunu ve

baa kapılarının üstündeki o küçük geçit tepegÖ2ler tarafından kapatılırsa kuzeydeki balkonun kuşatılmış olacağını ve ekibiyle birlikte orada sıkışıp kalacaklarını biliyordu.

"Koşun!" diye bağırdı arkadaşlarına Siobahn. Elflerin bir kısmı nedenini hala anlamamış olsa da hiçbiri emri sorgulamakla zaman kaybetmedi. Arkadaşları yanından geçip giderken Siobahn kuzey balkonunun altında bekledi. Arkadaşlarının kaçabileceklerinden emindi. Onu asıl kaygılandıran,

katedralin göbeğinde direnen a-damlardan birinin bile Ministry'den sağ çıkamama olasılığıydı.

Bütün cifler geri dönmüş, tünele girmekteydiler. Siobahn'ın geride beklediğini fark etmemişlerdi. Siobahn da tam peşlerinden gitmek üzere dönmüştü ki, birden arkasına baka ve içini bir umut dalgası kapladı.

Katedralin arkada kalan duvarından, arkadaşlarının Ministry'ye girmek için kullandığı gizli geçidin tam altından oldukça düzgün dikdörtgen bir parça düşüyordu. Siobahn çok büyük bk çarpma sesi bekliyordu ama dikdörtgen bloğun yere düşmediğini, zinck-lerle desteklenmiş açılır kapanır bk köprü gibi olduğunu görünce şaşırdı. Biri bu taş platforma adayarak içeri daldı; sırtında dalgalanan kızıl bk pelerin vardı. Adam platformdan da aşağı adadı ve atlamasıyla bklikte iki adımda katedralin doğu burnundaki akara ulaşıverdi. Adam, elinde muhteşem kılıcı, yukarı, aharın üstüne sıçradı. Siobahn gülümsedi. Görünen oydu ki, kurnaz cüceler gizli geçidi kazmaktan daha fazlasını becermişler, muhtemelen Luthien'in isteği üzerine bu açılır kapanır köprüyü yapmışlardı. Çünkü, zeki genç adam bugünü gerçekten de önceden görmüştü.

Ministry'nin direnişçileri dövüşmeye devam ettiler—tepegöz-lerse arkalarına baktılar ve korkuyla titrediler.

Kızıl Gölge oradaydı.

"Sevgili Luthien," diye fısıldadı Siobahn ve yüzündeki gülümseme, Luthien'in arkadaşı, kılık kıyafet düşkünü buçukluk, Oliver deBurrows'un Ludıien'e ulaşmak için koştuğunu gördüğünde bk kat daha arta. Oliver, bk elinde kocaman şapkası, diğerinde meçi, sıranda da dalgalanan mor kadife peleriniyle ahara gitti ve olabildiğince yukan zıplamaya çalışa. Az kalsın başanyordu da. Üç ayak boyundaki Oliver tepinerek, hoplayıp zıplayarak umutsuzca

Luthien'e ulaşmaya çalışıyordu. Ama, arkalarından içeri giren arkadaşı buçukluğu belinden yakalayıp yukarı fırlatmasaydı bu pek mümkün olmayacaktı.

Arkadan geleni görünce Siobahn'ın gülümsemesi kayboldu. Elbette Luthien'in bu kadar güçlü bk müttefikle gelmesine sevinmişti yan-elf, ancak yine de yüzündeki gülümseme silinivermişti. Gelen, Luthien'in anavatanı Bedwydrin'den savaşçı bk kadındı. Uzun boylu, kuvvetli ve tarif edilemez güzellikteydi. Dağınık kızıl saçları ve en az Siobahn'mkiler kadar koyu, yeşil renkli ve parlak gözleri vardı.

Bu üç kişiyle peşlerinden köprüde belken altmış savaşçının, katedralin göbeğinde tuzağa düşmüş durumdaki dkenişçilerin kurtuluş umudu olabileceklerini düşünerek, kıskançlığı bk kenara bırakıp, "Hoş geldin, Katerin O'Hale" diye fısıldadı yan-elf.

Katedralin batı duvarındaki tüneli geçmek cifler için hiç de kolay değildi. Tepegözler tarafından geçitte sıkıştırılma korkusu Siobahn'ı tekrar sanyordu. Tek gözlü canavarlar bandaki girişin yukarısına uzanan kıvrımlarda bekliyorlardı. Henüz bk savunma planı da yapmamış olsalar da güneydeki tünelde bekleyen hemcinslerinin de desteğiyle ufak tefek bk kaç sıyrıkla kurtarıp güney kanada ulaşmayı başardı cifler.

Tünelden balkona çıkıp aşağı baktığında Siobahn çatışmanın yön değiştirdiğini, dkenişçilerin doğuya, Luthien ve adamlarının açtığı kaçış tüneline doğru gerilediklerini gördü.

"Son okunuza kadar savaşın" dedi Siobahn ve "aşağıya, güney kanada, dkenişçilerin yanına inmemiz gerekecek. İpleri hazırlayın," diye ekledi.

Elfler başlarıyla onayladılar ama işin doğrusu böyle bk emk beklemiyorlardı. Elfler hızlı nişancılardı. Düşman karşılık vermeye zaman bulamadan oklarını konuştururlardı. Fakat şimdi Minis-try'deydiler ve pek çok hayada bklikte Ministry de kaybedilmek üzereydi. Siobahn hızla vur-kaç taktiklerini unutmalarını söyledi. Neden basitti: Bu savaş çok kritikti.

Ludıien dövüşe başlamıştı bile. Bk grup dkenişçinin başında savaşıyor, muhteşem kılıcı Blind-Striker tepegözleri biçiyordu. Oliver ve Katerin de ona katıldılar. Oliver uzun, kıvırcık, kahve-

rengi lülelerini kapatan koca şapkası sırtında, bir elinde meçi, diğerinde iki ucu keskin geniş kılıcı dövüşürken, Katerin büyük bir ustalıkla, parıldayan

mızrağını savuruyordu. Her ikisi de sıkı dövüşçülerdi. Hele direnişçilerin arkadaki hattı tuttukları, yarım daire şeklindeki burna öfke ve nefret selinin hakim olduğu düşünüldüğünde, durdurulmaları olanaksızdı. Siper aldıkları burnu korumaya çalışıyor, düşmanı deviriyorlardı.

Ama tepegözlerin hedefi Luthien'di; yani Kızıl Gölge, Morkney'in celladı. Tek gözlü canavarlar Kızıl Gölge'nin pelerinini çok iyi tanıyorlardı ve şimdi de dışa doğru genişleyen kanatlarıyla şahlanmış bk ejdere benzeyen, mücevherlerle bezeli altın bir kabzası olan o devasa kılıcıyla tanışmışlardı. Luthien onlar için en büyük tehlikeydi: Eriadorlulann önderi oydu. Tepegözler Kızıl Göl-ge'yi öldürebilirlerse Montfort'taki isyan kolaylıkla bastırılacaktı. Genç Bedwyr'in azmine dayanamayan tepegözlerin çoğu kaçü. Fakat, Morkney'in ölümünden sonra kentin dukası olması beklenen Vikont Aubrey'in gözüne girmek isteyen bk kaçı Luthien'in karşısına dikilme cesareti gösterdiler.

Luthien'i sıkıştırmaya kalkan iki tepegözü gören Oliver bağırdı. "Büyük kılıcını kullanmalısın..." Hedefini iyi ayarlayabilmek için buçukluk kendisine doğru gelen bk mızrağın yoluna doğru elindeki geniş ağızlı hançerini belli bk açıyla kaldırdı. Silahın baş kısmını yukarı bakan hançerin kabzası ile yakaladı. Oliver'ın zarif, oynak bileğinin bk hareketi tepegözün mızrağını kopanverdi ve buçukluk silahın yanından hızla geçerek meçini canavarın göğsüne sokuverdi.

Luthien'e dönüp, "Çünkü sol elini dengeni sağlamak dışında nedenlerle de kullanman gerekebilk," diye sözünü tamamladı. Bu arada bk kahraman edasıyla ince kılıcı yere dayamış, hançeri beline takmışa bile. Pozu ancak bk saniye kadar sürebildi. Çünkü, başka bk tepegöz yandan saldırıya geçmişti.

Üzerlerindeki baskıya, ikiye karşı bir savaşıyor olmalarına rağmen Luthien gülümsedi. Minik arkadaşına cevap vermeliydi.

"Ama iki silahla birden dövüşürsem.. . ", diye başladı Luthien, Blind-Striker'ı öne savurdu ve sonra da başının arkasına alıp düşmanlarını geri çekilmeye zorlamak için geniş bk açıyla, hızla sa-

vurdu, ". . . bunu nasıl yapacaktım?" B/ind-Striker bir kavis çizerek aşağı doğru indi, iki elle yapılan darbenin yana doğru yaptığı baskı iki tepegözün de mızrağını, birinin ucunu parçalayarak, yana atn.

Kılıç tekrar Luthien'in başının arkasından yukarı kalkü ve bir kere daha hamle yapağında ileri, aşağı doğru gitti ve tepegözlerin mızrakları bk kez daha yana doğru genişçe savruldu.

Blind-Striker çılgın savruluşuna devam etti, aynı sırayla, ama genç adam kesişin yönünü değiştirerek bu sefer arka sol tarafından başladı. Kılıcın ucu yakındaki tepegözün omzundan göğsüne kadar açılan yaradan akan kanla parladı. İkinci canavar gelen kılıçla yüzleşmek için döndü, mızrağını göğsünün önünde sımsıkı tutmaktaydı.

Blind-Striker mızrağı hızla geçti, canavarın zırhını deldi ve göğsünde epeyce derinlere uzandı.

Canavar geriye sendeledi ama Luthien'in sıkıca içinde tuttuğu kılıç düşmesini engelledi.

Kendi kanında boğulan diğeri ise yerde geri geri sürünerek kaçmaya başladı. Bu genç savaşçıya meydan okuma isteği artık bütünüyle yok olmuştu.

Luthien kılıcını canavarın göğsünden çekip aldı ve tepegöz yere devrildi. Sonra, diğer bk tepegözün saldırısına karşılık vermeden önce bk an dönüp Oliver'ın yüzünde donup kalan gülümsemeyi görmek istedi. .

Ama hayır. O sırada Oliver'ın ince kılıcı havada daireler çiziyor, kılıcın hareketleriyle afallamış yarım akıllı canavarın kılıcına cevap veriyordu.

"Hünüer!" diye güldü buçukluk. Ukala Gascon aksanıyla sözcüğü uzatarak üç hecede söylemişti. "İki silahla dövüşürsen iki tepegözü bkden öldürebilksin. Şimdi o elinden kaçırdığını yakalayıp benim öldürmem gerekecek!".

Luthien çaresizce iç geçkdi ve arkasını dönüp Blind-Striker'\ tam zamanında kaldırdı ve bk başka darbeyi savuşturdu. Karşılık vermeye fırsat

bulamadan solda, elinin bulunduğu tarafta bk hareketlenme oldu. Tepegöz aniden sarsıldı ve kükredi; Katerin O'Ha-le'in mızrağı midesini delip geçmişti.

"Daha çok savaşıp daha az konuşursan hepimiz buradan çıkabiliriz," diye çıkıştı Katerin. Mızrağını çekip çıkardı ve çevik bir harekede, yeni saldırıya döndü.

Ludıien, Katerin'in neden çıkışüğını anlıyordu. Yıllarca onun yanında yaşamış, eğitim görmüştü. Katerin en zorlu rakiplerle savaşırdı ve silah arkadaşlarını da hep en iyi dövüşçülerden seçerdi. Şimdi de Oliver'dan ve onun ukalalıkla karışık kendine güveninden hoşlanmaya başlamıştı. Aynı şekilde Oliver da ondan. Ministry, Aubrey'in kirli ellerine geçmek üzere olsa da, bu berbat savaşın ortasında, aynı Oliver gibi zevk aldı Katerin.

O an Luthien Bedwyr, bundan daha iyi dostlara sahip olamazdım, diye düşündü.

Tam o sırada bir tepegöz kükreyerek saldırdı. Luthien hamleyi savuşturmak için eğildiğinde canavar garip bir çığlık ata ve birden yüz üstü yere çakıldı. O an Luthien canavarın kafatasina gömülüp kalmış olan oku gördü. Okun geldiği yöne, sol tarafa baktığında yerden elli ayak yüksekteki balkonda kaşları çatık kendine bakan Siobahn'ı gördü gözleri—ve o anda Katerin O'Hale ile aynı kulvarda savaşmasından, Siobahn'ın hiç de memnun olmadığını anladı.

Ama şimdi bunu düşünecek zaman yoktu. Aniden kendine doğru gelen bir grup canavar gördü. Düşman birlikler, doğu burnunun girişinden katedralin kanadarına kadar yerleşmişlerdi. Luthien ve küçük grubunun sıkıştıkları yerden çıkmaları artık çok zordu, çünkü şimdi üç koldan gelen saldırılara karşı koymaya çalışıyorlardı. Sıkışmış direnişçilerin çoğu da bk araya toplanmışlardı ama yarım düzine kadar direnişçi dışarıda kalmıştı. Luthien'in durduğu yerden otuz ayak uzaktaydılar.

Sadece otuz ayak, ama aralarında en az bk düzine tepegöz vardı.

"Geri çekilin" diye bağırdı Luthien Katerin'e. Kadın arkasına, Luthien'e bakar bakmaz onun ne yapmak istediğini anladı. Çok riskliydi, intihar

demekti bu. Dürtüleri ve Luthien'e olan aşkı onu kalıp, Luthien'le aynı kaderi paylaşmaya itiyordu. Ama, görevine bağlı ve bilinçli bk askerdi ve biliyordu ki grubu, doğu burnundan geri götürüp doğu duvarındaki geçide, oradan da güvenlikte olabilecekleri bk yere, kentin aşağı yakasındaki sokaklara ulaştırabilecek

yalnızca Luthien, Oliver ve kendisi vardı.

"Oliver!" diye bağırdı Luthien ve hücuma geçen koca, çirkin tepegöze yöneldi. Arkasından gelen kılıç sesini duyduğunda, Oliver'in, çağrısını işittiğini anladı. Luthien bütün gücüyle tepegözün kollarını ve silahını havaya savurdu ve aynı anda da ayaklarını açarak sıçradı.

O sırada Oliver yerde yuvarlanarak aradan geçip, elinde ucu yukarı çevrilmiş kılıcıyla ayağa fırladı. Karşısındaki uzun bir tepegözdü. Bu nedenle kısacık Oliver'in, başta planladığı gibi, kılıcını canavarın diyaframından sokup ciğerlerinden çıkarması imkansızdı. O da, kılıcı yaratığın göbeğine sokuverdi; ta ki metal, canavarın kalın omurgasında takılı kalıncaya kadar.

Luthien can çekişen yaratığı kenara fırlattı.

Oliver, karşı tarafta sıkışıp kalmış adamlarla aralarındaki bari-yere bakıp, "Bunu yapmak istediğinden emin misin?" diye sordu. Cevabı açık, öylesine sorulmuş bir soruydu bu. Oliver da bunu biliyordu ve Luthien'in cevabını beklemeden tepegöz yığınının arasına dahverdi. Elinde çevirdiği kılıçla önündeki iki tepegözün dikkatini çekip aşağı bakmalarını sağladı.

"En iyi arkadaşımla tanışmış mıydınız?" diye sorduğu sırada Blind-Striker başının üstünden geçip iki canavarı da biçti. Tepegözlerin akıl almaz salaklığına kafa salladı. Luthien'le bu taktiği son iki haftada en az yirmi kere uygulamışlardı ve şimdiye dek işe yaramadığı hiç olmamıştı.

Geride duran Katerin de kafasını salladı. Luthien'le Oliver'in yakaladığı uyumu bk kez daha hayranlıkla seyrediyordu. Nasıl da birbirlerini tamamlıyorlardı. Şimdi de, tüm engellere rağmen, Tepegözleri yara yara, katedralin yüksek arkalıklı sıralarının arasındaki yol boyunca ilerliyorlardı.

Yukarıdaki balkondan Luthien'le Oliver'ı izleyen Siobahn ve arkadaşlan da iki kafadarın ne yapmaya çalıştığını anlamışlardı ve biliyorlardı ki dostlarının ve sıkışıp kalmış o alo adamın kurtuluşu, sadece okçulardan gelecek desteğe bağlıydı. Katerin'in liderliğindeki ana grup ise katedralin kollarının birleştiği alanda dövüşerek hızla doğu burna ilerlemekteydi. Gayet iyi gidiyorlardı. Siobahn ve arkadaşlan oklarını Luthien ve Oliver'in önü ve arkasındaki cana-

varlara yağdırmaya başladılar.

Luthien ve Oliver'ın ulaşmaya çalışoğı adamlardan geride dört kişi kalmıştı. Biri ölmüştü. Diğeri ise, bağırsakları dışarıda ahşap sıranın altında inleyerek sürünmeye çalışıyordu.

Tepegözlerden biri, elinde mızrak, adamın işini bitirmek için sıranın üstünden eğildi. Yetişen ilk Luthien oldu ve Blind-Striker canavarın suratını yarıp geçti.

"Koşun! Geçide!" diye bağırdı Oliver. Adamlardan üçü emre uyup, buçukluğun peşi sıra koştular. Dördüncü de dönüp peşlerinden gitmeye çalışü ama sırtına bir mızrak yedi ve yere çakılıp kaldı.

Tepegözler dört koldan yaklaşırken, "Onu bırakmaksın!" diye bağırdı Oliver Luthien'e. "Elbette bırakmayacaksın," diye de kendi kendine mırıldandı. Arkadaşını iyi tanıyordu. Luthien'in geri dönüp, karşısına çıkan canavarı yere serişini, sonra da eğilip yerde yatan adamı omzuna atışını izlerken, daha önce de defalarca yapağı gibi, iç geçirmekle yetindi.

İki dost, sıraların arasından kolayca çıktılar çıkmasına ama önlerindeki koridor o kadar çok tepegözle doluydu ki, az önce aynı yerden çıkıp kaçan üç adam görünmüyordu bile.

"En azından bir kalkanımız var," dedi Oliver, Luthien'in om-zundaki adamı kastederek.

Luthien'in espriyi tartışacak vakti yoktu. Homurdanarak ileri atıldı ve şaşırtmacalı bir kılıç hareketiyle önündeki tepegözü yere devirdi. Tek

hamlede başarmasına kendi bile şaşırmıştı.

Ama kör talih bir türlü peşini bırakmak bilmiyordu. Karşısına yine bir tepegöz dikilmişti. Omzundaki ağırlık yüzünden dengede duramıyordu. Tamamen savunması savaşması gerekiyordu ve vahşice gelen darbeleri ucu ucuna savuşturabiliyordu. Yarak adamı almak için döndüğünde çok zaman kaybetmişti ve şimdi bunun yarattığı tehlikeyi görüyordu. Zaman onun aleyhine işkyordu. Tepegözler sıraların arasından çıkıp Luthien'in peşi sıra koridora akın ediyorlardı. Geri dönmesi hayatına mal olacaka ama Luthien Bedwyr verdiği karardan hiç pişman değildi. Aynı durumda kalsa, sonucunu bile bile yine aynı şeyi yapardı.

Sol omzunda bilinçsizce yatan adamın kalçası o yönden gelen

rakibini rahatça görmesini engelliyordu. Tepegöz soldan saldıracak kadar akıllı olsaydı Luthien'i kesin yere sererdi. Ama sağdan saldırdı. Tepegöz fark etmemişti ama Luthien canavara doğru gelen ince uzun metali çoktan görmüştü. Tepegöz durdu ve tekrar sola döndü, tam Oliver'ın meçine doğru.

Luthien nasıl olduğunu anlamamışa ama ölümcül metal yukarıdan aşağıya doğru saplanmışa. Oliver'ı aradı gözleri ve buçukluğu yüksek sıra arkalığının üstünde dengesini sağlamaya çakşırken buldu.

"Beni takip et!" diye bağırdı Oliver ve dönüp bk sonraki sıranın arkalığına, oradan da yere atladı ve en yakın tepegözün geri çekilip yer açmasını sağlayabilmek için meçini önünde tutarak ilerledi.

"Tam arkanda!" diye bağırdı Luthien. Ama Oliver çoktan arkasındaki canavarı fark etmiş, dar alanda ani bir manevra yaparak yandan gelen saldırıyı havayı sıçrayarak savuşturmuş, yere inerken de kılıcını canavarın gözüne saplamışa bile.

Canavar silahını fırlaüp iki eliyle oyuk gözünü tutarken sırt üstü sıranın üstiine düştü.

"Üzgünüm ama seni öldürecek vaktim yok!" dedi Oliver ve Luthien'e el sallayıp koridor yönüne değil de sıraların diğer tarafına doğru gitti.

Luthien pe-şinden gitmek istedi ama yapamadı. Çünkü, bir tepegöz ordusu yolunu kesmişti. Diğer bk grubun nefesini de ensesinde hissediyordu. Haykırarak ve her an gelebilecek mızrak darbelerini kollayarak kılıcını savurmaya başladı.

Çevresini saran kalabalıktan çıkan ses, azgın bk an ordusunun vızılüsını andırıyor, havada saklayan kamçı seslerine benziyordu. Luthien avazı çıkağı kadar bağırarak son an gelip çaüncaya kadar dkenmeye kararlı, delicesine dövüşmeye devam etti.

Kargaşa bkden bitiverdi; başladığı gibi çabucak. Genç adamın etrafındaki bütün tepegözler yere serilmişti. Bk kısmı ölmüş, diğerleri ise sırtlarına saplanan oklarla can çekişmekteydi. Luthien balkona bakarak zaman kaybetmedi bu sefer; sıraların arasından hızla geçip Oliver'ın peşine takıldı.

Katedralin kuzey duvarı boyunca ilerlerken karşıya, kuzeydeki

bölüme baküklarında, Luthien ve Oliver kurtardıklan üç adamı adardan, açılır kapanır köprüye tırmanırken gördüler. Katerin ve diğerleri de orada onları beklemekteydi.

Katedralin kuzey kolunun sonuna ulaştıklarında Katerin'in, kaçış tünelini kapamak için harekete geçen tepegözleri durdurmaya çalıştığını gördüler.

Bk kaç tepegöz doğu burnuna giden yolu kapatmıştı ama Siobahn'ın attığı son okla devrilen arkadaşlarını görünce kaçıştılar. Bunun üzerine, Oliver ve sırtındaki yaralı adamla Luthien, koştular.

Aharın bulunduğu salonu tek gözlü canavarlar doldurmuştu. Duvardaki tünelin başındakiler artık geri çekilmek zorundaydılar.

"Çıkış yok," dedi Oliver.

Luthien kükredi ve buçukluğun yanından geçip katedralin doğu burnundaki alana, bkkaç basamak çıküktan sonra da yanm daire şeklindeki bölgeye ulaşa. Ama doğruca akara gitmedi. Sola dönüp, oyulmuş kuzey duvanna, açılır kapanır köprüdeki arkadaşlarına doğru seslendi: "Kapatın!"

Bk anlık şok ve dehşet anından sonra Oliver, Luthien'in ne yapmak istediğini anlayarak sakinleşti. Hızla, aşın ağırlık taşıyan dostunun ulaşmaya çalıştığı duvara yöneldi. Duvarda asılı duran, üzerinde motifler bulunan eski, kumaştan yapılmış resmi kenara itti ve resmin arkasındaki ahşap bk kapı ortaya çıka.

Oliver orada dururken, Luthien balkondan gelen başka bk ok sağanağı eşliğinde kapıya doğru koşoı. Kapının açıldığı geçidin kıvrılıp bükülen merdivenleri Ministry'nin en yüksek kulesine, iki dostun beraber kovaladıkları Morkney'in önlenemez yazgısıyla kar-şılaşağı yere çıkıyordu. Oliver geçide gkdikten sonra kapıyı arkasından kapata ama tepegözler kapının eskimiş menteşelerini sökerek onları kovalamaya devam ettiler.

Luthien'in karanlık merdivenlerde fark ettiği ilk şey ortamın beklenmedik şekilde soğuk oluşuydu. Yirmi basamaktan sonra, genç adam tepegözlerin Ministry'yi o kadar zamandır ellerinde bulundurmalarına rağmen, kulenin tepesine çıkıp orada asılı duran liderlerinin cansız bedenini neden indkmediklerini anladı. Güvenilmeyecek kadar eski basamaklar ve kavisli duvarlar, kalın, kaygan

bk buz ve kar tabakasıyla kaplanmıştı. Buzlanmaya sebep olan su ve kar da şüphesiz kulenin açık sahanlığından içeri akıyordu.

Karanlıkta dikkatle ilerlemesi gerekiyordu Luthien'in. Adımlarını teker teker ama olabildiğince çabuk atıyor, sırtındaki adamı buzdan duvara çarpmamaya uğraşıyordu.

Aniden, tökezleyerek kaydı ve dizini sertçe basamaklara çarpü. O an yanı başında Oliver'ı gördü; cüce eğilmiş, büyük kılıcını buza saplıyor, aldığı destekle dengesini sağlıyor ve kendisini yukarı çekiyordu.

"İşte iki elle savaşmak için başka bk neden daha," dedi buçukluk, ukala bk tavırla.

Luthien, Oliver'ın pelerinini yakalayıp dengesini sağlamaya ça-lışu. O sırada tepegözler de tam arkalarından güçlükle ama azimle geliyorlardı.

"Dikkat et!" diye bağırdı Oliver. Yukarıdaki basamaktan düşen bk buz küdesi, Luthien'i yanına katip aşağı yuvarlayacaktı neredeyse. Ama neyse ki geçip gitti.

Luthien, bkden arkasındaki dönemeçte bk gürültü duydu. Onlara ulaşmak üzere olan bir tepegöz buzla bklikte aşağı yuvarlanmıştı.

Buzlan temizlenmiş basamakta ayağa kalkınca Luthien Oli-ver'a "Halan çıkar ve bk ucunu bana ver" dedi.

Oliver hemen belindeki ipi çözdü, bk ucunu Luthien'e uzatü ve basamakları hızla tırmanmaya başladı.

Kayıp düşer diye korkudan, baygın adamı yere bırakmaya cesaret edemedi Luthien. İpi beline bağlayıp, kılıcını hazırladı.

Tepegözün şaşkın ifadesini görememişti ama tahmin edebiliyordu. Yaratik köşeyi döndüğünde avının kaçmayıp onu beklemekte olduğunu görünce afallamış, dönemeçte tökezlemişti.

Blind-Striker ileri atildı ve canavar aşağıya uçtu. Hamlenin etkisiyle dengesini kaybeden Luthien'se duvara çarpti ve o anda om-zundaki adamın acı dolu haykınşıyla titredi.

Aşağıya yuvarlanan tepegöz, basamakları tırmanan bk diğerini, o da arkadakileri düşürdü ve seke seke, cümbür cemaat merdivenlerden yuvarlandılar.

Luthien, adamı sırtında güvenli bk konuma getirdikten sonra

ipi tuttu, Oliver'ın diğer ucunu duvardaki sağlam bir çıkıntıya bağlamasını bekledi ve sonra tırmanmaya başladı. Tepeye çıkan üç yüz basamağın sonuna ulaşmaları yarım saatten fazla sürdü. Çıkışı karla kapanmış buldular. Arkalarında ise giderek yaklaşan devlerin ayak sesleri duyuluyordu.

Oliver kılıcıyla kan küremeye başladı. Kalın metal sert buzu kırıyor, parçalara ayırıyordu. Sonunda, elleri donmuş ve uyuşmuş bir halde, süzülen

ışığı gördüler. Montfort'ta şafak söküyordu.

Kulenin tepesine çıkaklarında keskin rüzgarın uğultusu eşliğinde, "Şimdi ne yapıyoruz?" diye sordu Oliver, dişleri takırdaya-rak.

Luthien, baygın adamı yere, kara yatırdı ve karnındaki derin yarayı kapatmaya çalıştı.

Oliver bir yandan, "Öncelikle şu baş belası tek-gözlülerden kurtulmalıyız," diyerek kendi sorduğu soruyu kendi yanıdarken, buyandan da kalın, büyük bir buz kütlesi bulmak umuduyla etrafına bakındı ve aradığını buldu.

Buz bloğunu merdivenin başına itti, omzuyla destekleyerek çıkıştan aşağıya, merdivenlere doğru yuvarladı. Kütle beş basamak indikten sonra dönemeçte kıvrıldı ve aşağı doğru hızla kayarak gözden kayboldu. Çabaları ödülsüz kalmamış, şaşkın tepegözlerin hızla uzaklaşan çığlıkları merdivenlerde yankılanmıştı.

"Tekrar gelecekler," dedi Ludıien somurtarak.

"Salak genç arkadaşım benim," diye yanıdadı Oliver, "onlar gelmeden biz çoktan donmuş oluruz!"

Bu gerçekten de güçlü bir olasılıktı, Montfort'un dağlarında yuvalanan kış cidden çetin geçerdi; özellikle de yerden üç yüz ayak yüksekte, vahşi kuzey rüzgarlarına karşı kalkansız, karla kaplı bu kulenin tepesinde.

Luthien, Oliver'ın, kulenin kenarındaki geniş surlara haftalar önce bağladığı, soğuktan donmuş ipe yöneldi. Gözlerini keskin rüzgardan korumaya çalışarak kuleden aşağı, Dük Morkney'in alacakaranlıkta belli belirsiz görülen, soğuktan kaskatı olmuş çıplak bedenine baktı.

"Sihirli topun yanında mı?" diye sordu birden. Büyücü Brind' Amour'un Oliver'a verdiği sihirli aleti, Morkney'i asarken ipin u-

cuna bağladıkları kara topu soruyordu.

"Onu burada bırakamazdım herhalde," diye yanıtladı Oliver, "her ne kadar güzelim ipi bırakmış olsam da. Bk başka ip her zaman bulunabilk ama benim canım topum..."

"Çıkar çabuk," diye bağırdı Luthien. O an Oliver'ın alışılmış nutuklarından birine daha tahammül edebilecek durumda değildi.

Oliver susup, sert bk ifadeyle genç adama baktı. Sonra bk kaşını havaya kaldırıp, "Kuleden aşağı inmek için yeterli uzunlukta ipimiz yok, hatta yan yola bile ulaşamayız," dedi.

Tepeye doğru yaklaşan tepegözlerin hırıltıları duyuluyordu.

"Topunu hazırla!" diye emretti Luthien. Bk yandan da kulenin kenarından sarkan ipi hızla çekerek üzerine yapışan buzlan silkelemeye başladı.

"Ciddi olamazsın" diye homurdandı Oliver. Luthien ise koşarak gidip yerde yatan yarak adamı dikkatle omzuna aldı. Geçitten bir hırıltı daha duydular. Çok yakındaydı.

Oliver omuz silkti; "Yanılmış olabilirim, ne yapayım?" dedi ve donmuş ipe koştu. Ellerini nefesiyle ısıtmaya çalışarak ovuşturdu, zırhh eldivenlerinin içine hohlayıp giydi ve bk elinde büyük kılıcını tutup diğeriyle de ipe sarılarak hızla aşağı inmeye başladı. İnerken bk yandan da hançeriyle ipin üstündeki kaygan buzu temizliyordu, çünkü ağır bk yük taşıyan Luthien'in aşağı inerken sıkıca tutunması gerekiyordu.

İpin sonuna ulaşıp Dük Morkney'in donmuş kafasının üstünde durduğunda, yüzünü buruşturdu. Aydınlanmakta olan havada, ayaklannı daha sağlam basabileceği bk yere ulaşmasını sağlayacak sihkli topu fırlatmak için bk nokta aradı.

Bkaz aşağıda bulunan küçük bk pencereden başka hiçbk uygun yer görünmüyordu. Daha da kötüsü, Ministry'nin kuzeyinden inmeye kalkmışlardı. Aşağıda, kenti ikiye bölen duvann yanındaki avlu, bakışları yukarı yönelmiş, Oliver'ı işaret eden tepegözlerle dolup taşmaya başlamışa.

Luthien her sarsıntıda ayılarak çığlık atan ve tekrar bayılan adamla beraber yanına indiğinde, "Daha kötüsünü de gördüm," diyerek işi şakaya vurdu Oliver.

Luthien, bk ayağını Morkney'in kaskatı kesilmiş omzuna atıp

destek aldı, sonra da bir dönüşte adamın bulunduğu taraftaki eliyle ipe sarıldı. Böylece, diğer eli boşta kalmıştı.

"Gölün üstünde asılı kaldığımız günü hatırlıyor musun?" diye sordu Oliver, "hani o devasa kaplumbağa tam altımızda, ejderha solumuzda, öfkeli büyücü de sağ taraftaydı...".

Hikayesi derin bir 'Ah' sesiyle yarım kaldı. Luthien elini kaldırıp gösterdi Oliver'a. İp, zırhlı eldiveni kesip geçmiş, elini yarmışa. Normalde yaranın kanaması gerekiyordu ama akan azıcık kan çoktan koyulaşmış, avucunun içinde donup kalmışa.

O sırada tepegözler kulenin tepesine üşüşmüş, aşağı sarkarak Ludıien'le Oliver'ı izlemeye başlamışlardı.

Umutsuzluğa kapılan Oliver, "Gidecek yer yok," diye haykırdı.

Luthien etrafa şöyle bir bakındıktan sonra, "Topu doğuya fırlat" dedi.

Luthien'in ne yapmak istediğini anlamışa Oliver. Doğudaki köşeden Montfort'u bölen duvarın sağ tarafına ineceklerdi. Ama Luthien'in yapmak istediği şey çok mantıksızdı. Oraya ulaşsalar bile yerden hala iki yüz ayak yüksekte olacaklardı ve aşağı inebilecekleri herhangi bir yol da yok gibi görünüyordu.

Oliver ümitsizlikle kafasını salladı. İki arkadaş yukarı baktıklarında kuleden atılan mızrağın hızla üzerlerine geldiğini gördüler.

Luthien Blind-Striket'ı çıkardı. Az kalsın düşüyordu ama kılıcı tam zamanında kaldırarak mızrağı tepesindeyken yakalamayı başardı.

Aşağıdan ve kulenin tepesinden onlan izleyen tepegözler öfkeyle uludular. Fakat Luthien şansının bu seferlik yaver gittiğini, yukarıdan aülan

mızraklardan birinin er ya da geç hedefi tutturacağını biliyordu.

Emrini tekrarlamak için Oliver'a baka ama buçukluk sihirli topu çıkarmış, ipe bağlamaya başlamışa bile. Pozisyonunu aldı ve kara topu var gücüyle kuzeybaüya fırlata. İp parmaklarının arasından kayarken ustalıkla ipi yöneterek uçan topun açısını doğuya doğru çevirdi.

Havada süzülen top, doğudaki buzlu duvara doğru yapağı son hamleyle köşeyi dönüp gözden kayboldu.

Luthien de Oliver da nefeslerini tuttular. Topun doğu duva-

rina yapışmış olması için dua ediyorlardı.

İp aşağı düşmedi.

Oliver topun duvara tutunup tutunmadığını kontrol etmek i-çin ipi yavaşça çekti. Topun yeterince iyi yapışıp yapışmadığını anlamanın hiçbir yolu yoktu aslında. Yapışmış olsa bile Luthien'le Oliver asılıp doğuya geçmeye kalktıklarında yerinden oynama olasılığı da vardı ki bu da onların ölümü demekti. Hiçbir şey kesin değildi.

Başka bir mızrak Luthien'in burnunu yalayıp geçti.

İpi Luthien'in sarılabileceği şekilde tutarken "Geliyor musun?" diye sordu Oliver.

Luthien ipi yakaladı. Baygın adamı ve kendini garantiye aldıktan sonra Oliver için ipin aşağısında bir ayaklık bir yer bırakıp ipe sarıldı. İkisi de derin bir nefes aldılar.

"Daha kötüsünü görmemiştin," diye Oliver'a takıldı Luthien.

Oliver cevap vermek için ağzını açü ama bir çığlık atıp kaldı. Çünkü Luthien ölü dükün üstünden aşağıya kaymış ve aynı ipi tutan Oliver da onunla birlikte savrulmaya başlamışa.

Birkaç saniye sonra da iyi nişanlanmış bir mızrak, tepeden hızla gelip Dük Morkney'in donmuş kafasına saplanıverdi.

Üçlü, buzdan kulenin duvarından aşağıya kayıp savrularak keskin bir viraj alıp köşeyi döndü ve sihirli topun ucunda, kırk a-yaklık ipte asılı kaldılar.

Basacak yer yoktu. Aşağıya, aşağıda toplananlara baktılar. Bu seferkiler müttefikleriydi. Elflerin sonuncusu da gizli doğu kapısından çıkmıştı ve yirmi ayak uzunluğunda bir ipi yere ulaşmak için kullanıyordu. Kapak ve kilitli olan açılır kapanır köprüyü de geçti. Ne yandaşlarının, ne Katerin'in, ne de çevik ciflerin buzla kaplı kulede onlara yardım edebilmeleri mümkün değildi.

"Burası daha iyi," dedi Oliver, alaycı bir ifadeyle. "Arkadaşlar en azından ölümümüzü görebilecekler."

Somurtarak, "Şimdi sırası değil, Oliver," dedi Luthien.

Buçukluk devam etti, "En azından tepemize yağan mızraklar yok. Yarım akıllı tek-gözlerin kulenin hangi tarafında olduğumuzu anlamaları en az bir saati bulur."

"Şimdi sırası değil, Oliver," diye yineledi Luthien ne yapacak-

larını düşünürken.

Kurtulmak için en ufak bir umut ışığı bile göremiyordu. Çaresiz geçen bk kaç dakikadan sonra, ipi bırakıp kaçınılmaz sona bir an önce ulaşmayı bile düşündü.

Tam o sırada bir mızrak yanlarından hızla geçti ve ikisi de başlarını kaldırıp yukarı baktıklarında kendilerine sırıtarak bakan bir grup tepegöz gördüler.

"Yanılmış olabilirsin," dedi Luthien lafı Oliver'ın ağzından alarak.

"Üç çekişte top yerinden çıkar," dedi Oliver. Topu yapıştığı yerden oynatmanın tek yolu gerçekten de buydu. "Çıktıktan sonra da yeterince çabuk olabilirsem—ki her zaman öyleyimdk—çok daha aşağı firlaüp yapıştırabilirim".

Luthien şaşkınlıkla Oliver'a bakü. Atıp tutmayı pek seven Oliver bile bu planın aslında bir plan bile olmadığını kabul etmişti. Topu yerinden oynattığı takdirde üçü birden iki yüz ayak aşağıdaki yolun en koyu lekeleri haline gelirlerdi.

Her ikisi de sustu. Artık diyecek bk şey kalmamıştı. Öyle görünüyordu ki, Kızıl Gölge efsanesine pek de iyi bk son yazılmayacaktı.

Brind' Amour'un topu muhteşem bk aletti. Üzerindeki kıvrımlar sayesinde dümdüz bk duvara bile yapışabilkdi. Şu anda da ucunda asılı duran ağırlıkla duvarda gerilmiş, duruyordu.

Bkden ani bk sarsıntı hissettiler. Top, ipin ucundaki ağırlık yüzünden yerinden oynamış, yarım bk dönüş yapıp kımıldamaya başlamışa. İkili, hiç beklemedikleri bk anda kendilerini düşerken buldular. Top, buzlu duvarda kayıyordu.

Luthien bk çığlık attı. Oliver da. Fakat Oliver kafasını toplayıp büyük kılıcını duvara saplamaya çalıştı. Metalin ucu buzu kırdı, bk kaç buz parçası sıçradı ama düşmeye devam ettiler.

Yukarıdan tepegözlerin küfürleri duyuluyordu. Kılıcını başının üstünde tutmasa Oliver'a saplanacak olan mızrak, kılıca çarpa. Aşağıdan, "Tutun onları!" çığlıkları geliyordu.

Luthien düşerken duvara tekmeler savurmaya başladı. Topuk-lanyla buzu kazıyarak hız kesmeye çalışıyordu. Ne kadar yüksekte olduklarını ve daha ne kadar düşeceklerini bilmiyordu. Top her

seferinde daha az buzlu bk noktaya geliyor, hızı biraz kesiliyor ama asla durmuyordu. İki arkadaş kah yavaşlayarak, kah hızlanarak çığlıklar ata ata düşmeye devam ettiler. Bk an kırk ayak aşağıdaki kapıyı fark etti Luthien ve tam o sırada bacaklarını yakalayan elleri hissetti. Kendisini yutmak için bekleyen canavarların çığlıkları, homurtuları arasında yoldaşları Luthien'i yakalamış, düşüşü sona erdkmişlerdi.

Yuvarlanarak yere indi Luthien. Oliver da arkasından genç a-damın geniş göğsüne yumuşak bk iniş yapü.

Oliver sıçrayıp ayağa kalka, parmaklarını gererek kütürdetip, "Sana daha kötüsünü de görmüştüm dedim, değil mi?" diye sordu. Sihkli top, üçüncü çekişten sonra yerinden oynayıp yanına düştü.

Bk dakika içinde köprü gümbürdeyerek açılmaya başladı. Av-lanru kaçırmaktan deliye dönmüş tepegözler katedraldeki heykellerden biriyle duvara vururlarken, yukarıdaki duvar yarıldı ve taş köprü öne doğru açıldı.

Arkadaşları Luthien'i ayağa kaldırıp yarak adamı üstünden aldılar.

"Gitme zamanı," dedi Katerin O'Hale, şaşkın Luthien'e destek olurken.

Luthien bk ona bk de Katerin'in yanında duran Siobahn'a baku ve kendini onlara teslim etti.

Eriadorlular çok kısa bk süre içerisinde Montfort'un aşağı yakasındaki sokaklara uzanan geçide gkmişlerdi bile. Canavarlar, sonunda duvarı delmelerine karşın, onları takip etme cesaretini gösteremediler.

Oliver, bkaz ilerledikten sonra durdu ve arkadaşlarına da durmalarını işaret etti. Hepsi bkden bakışlarını buçukluğun baktığı yere, Ministry kulesine çevirdiler. Buzla kaplı doğu duvarı sabah ışığında pırıl pırıl parlıyordu. Buçukluğun bakışlarının kilitlendiği noktadaki nesne apaçık görülüyordu. Öylesine anlamlıydı ki.

iki yüz ayak yükseklikte kırmızı bk siluet, kızıl bk gölge. Luthien'in muhteşem pelerini, soğuk taşı süsleyen o efsanevi şekil, diğer bk mucizevi işlevi yerine getiriyordu şimdi. Kızıl Gölge'den Montfort halkına anlamlı bk mesaj veriyordu.

acı som dom

"Buraya çıkmamalıydın," dedi donmuş nefesi önünde giden Oliver. Düz çatının kenarını kavrayıp kendini yukan çekti ve sonra ayağa fırlayıp kan akışını sağlayabilmek için hızla ellerini çırpü.

Luthien ise başıyla Ministry'yi işaret etmekten başka bir karşılık vermedi. Dostunun yanına giden Oliver, Luthien'in çarpıcı tar-

çın renkli gözlerindeki yoğunluğu fark etti. Luthien'in güney baüya yönelmiş bakışını Montfort'ta tüm gökyüzüne hakim olan büyük yapıya kadar izledi buçukluk. Dük Morkney'in ölü bedenini ve adamın başına saplanmış kalmış mızrağı hala katedralin duvarında görebiliyordu. Ama dükün boynundaki ip şimdi yukarıya asılı değildi. İpin surlara bağlı ucu çıkarılıp atılmıştı.

"İpi kesmişler," diye homurdandı çarpıcı görüntüye bakan buçukluk. "Ama ölü dük hala orada!" Morkney'i oradan çıkarmayı uman tepegözler kulenin tepesindeki ipi gerçekten de kesmişlerdi. Ama kuleden aşağı sarkan ip donup, olduğu gibi kalmıştı ve bu yüzden de Morkney'e dev bir böcek görüntüsü veren, kafasının üstünden çıkıp yukarı dikilmiş bk anten oluşturmaktan başka bk şey yapamamışlardı.

Luthien başını yukarı çevirip kulenin tepesine baka ve bakışlarını o yöne çevken Oliver da küfredip bkbklerini iten tepegözleri gördü. Tepegözler, üzerinden buhar çıkan dev bk kazan getirip kaldırarak kulenin kenarına dayayınca buçukluk olacakları anladı. Kaynar su, kulenin kenarından aşağı döküldü.

Tepegözlerden birisinin ayağı kaydı. Sonra acı içinde uluyarak telaşla dönüp durmaya başladı. Ardından sıcak kazan da suyun arkasından aşağı uçtu. Dönerek düşüyordu ama duvara yakındı ve Morkney'in kafasındaki mızrağa çarpa, mızraktan sekti, mızrak eğildi ve çaüdaki askerler Morkney'in kafasının hızla öne büküldüğünü ve donmuş vücuttan ayrılmak üzere olduğunu görünce gözlerini kırpıştırdılar. Dükün kafasındaki mızrak yerinden çıka ve sağa sola koşuşturan tepegözlerin dehşet dolu çığlıkları ve bu sahneyi kentin aşağı yakasından izleyen bkçok Eriadorlu'nun yuhalamaları eşliğinde, kazanla bklikte aşağıdaki bahçeye düştü.

Kulenin tepesindeki itişme tam bk kavgaya dönüştü ve kazandan yanan elini hala tutmakta olan suçlu tepegöz surların üstünde havaya kaldırıldı. Kenti ikiye bölen duvarın o tarafından gelen tek çığlık onunki oldu ancak aşağı yakadan gelen yuh sesleri tüm sesleri bastinyocdu.

"Oh, ölüleri gömüş şekillerini çok seviyorum!" dedi Oliver.

Luthien buçukluğun neşesini paylaşmadı. Ministry kaybedilmiş, Aubrey'in eline bırakılmışa ve orayı vikonta bırakmak da

Luthien'in fikriydi, en azından şimdilik. Tepegözleri oradan çıkar-tabilseler bile yapıyı geri almak kaybedilecek birçok yaşama değmeyecekti.

Yine de Luthien bu kararını değerlendirmek zorundaydı. Katedrale stratejik nedenlerle gereksinim duyduğu için değil—devasa bina savunulabilirdi, ancak onu çevreleyen açık alanlar savunmanın merkezi olmasını engelliyordu—asıl binanın sembolik önemi yüzünden. Ministry, Tann'nın o dev, etkileyici mabedi, tüm Eria-dor'un en büyük ve en muhteşem yapısı, onu inşa eden halka aitti, çirkin tek-gözlülere ya da Avon Kralı'na değil. Montfort'un, bütün Eriador'un ruhu o katedralde yaşıyordu; ülkedeki her köyde, ne kadar küçük ya da ne kadar uzak olursa olsun, her aile, Minis-try'nin yapımına yardım etmiş en az bir üyesiyle gurur duymaktaydı.

Bir sonraki kazan kenardan aşağı eğildi ve bu sefer aşağı düşü-rülmedi. Sıcak sıvı aşağıdaki düke ulaştı ve buzlarından kurtulan ip en sonunda aşağı sarka. Morkney'in donmuş gövdesinin üst kısmı birkaç saniye içinde duvardan ayrıldı ve ceset yukarıdan büküldü.

İki arkadaş kulenin tepesinde olanları tam olarak göremiyor-lardı elbette, ama kulenin kenarında uzun süre hiç tepegöz gö-rünmeyince canavarların sıcak suyunun bittiğini anladılar.

"Dolu bir kazanla tırmanmak için uzun bir yol," diye güldü, soğuk veya buzlu olmasa bile çıkılması zor olan sarmal merdiveni hatırlayan buçukluk.

"Aubrey bu zahmete değdiğine inanıyor," dedi Luthien. Sesindeki umutsuzluk, Oliver'a dostunun sıkınası hakkında bir fikir verdi.

Oliver özenle taranmış keçi sakalındaki buzlan sıvazladı ve tekrar kuleye bakü.

Luthien'in üzüntüsünün kaynağını anlayan buçukluk, "Minis-try'yi geri alabiliriz," dedi.

Luthien başının salladı. "O kadar kayba değmez."

"Savaşı kazanıyoruz," dedi Oliver. "Tüccar-kılıldılar evlerine hapis oldular, geride çok fazla tepegöz de kalmadı." Duvara baka ve kuzeydeki bahçedeki sahneyi hayal etti. "Bir dakika önce bir tane daha eksildi," dedi gülerek.

Luthien buçukluğa hak vermiyor değildi. Eriadorluların, kenti—önceki adıyla Caer MacDonald'ı—Greensparrow'un uşaklarından geri almaları çok zor olmazdı. Ama ellerinde ne kadar tutabilirlerdi ki? Avon'dan çıkan bir ordunun, direnişi kırmak için kente geldiği hakkında duyumlar vardı. Ve bu duyumlar her ne kadar doğrulanmamışsa ve büyük ihtimalle korkunun farklı yansımalarından biri de olsa, Luthien bu olasılığı göz ardı edemezdi. Ülkeyi hiçbir zaman tam olarak ele geçirememiş olsa da Kral Greensparrow hiçbir isyana göz yummayacak, Eriador'un elinden bu kadar kolay çıkmasına izin vermeyecekti.

Yirmi yıl önce, tam doğduğu yıl, Eriador'u istila vuran vebayı düşündü Luthien. Annesi o vebada ölmüştü, diğer bkçok kişi de; Eriador nüfusunun yaklaşık üçte biri. Gururlu Eriador halkı Greensparrow'un ordularına karşı —çoğu tepegöz kuvvetlerinden oluşuyordu—savaşa daha fazla devam edememiş ve teslim olmuştu.

Sonra da Eriador'u başka bir salgın sarmıştı; ruhun kararışı. Luthien bunun kendi babasında, içinde hemen hemen hiç mücadele gücü kalmayan o adamda da görmüştü. Bunu, Aubrey gibi a-damlarda, Greensparrow'u tüm kalpleriyle kabul eden ve halkın sefaletinden çıkar sağlayan Eriadorlularda da görebiliyordu.

Bu yüzden, Morkney'i Ministry'de öldürdükleri gün Oliver'la beraber ne başlatmışlardı acaba? O dövüşü, Greensparrow ve yandaşlarının şeytani kötülüğünü bir kez daha kanıtlayan o olayı, Morkney'in bedenini bir iblise verişini hatırladı. Praehotec denilen şeytani yaratığın düşüncesi bile Luthien'in bütün bedeninde bir titreme dalgası yaratıyordu, çünkü Morkney zor durumdaki Luthien'i kendisi öldürmek istemek gibi bk hataya düşüp o iblisi cehennemine geri göndermese Luthien dövüşü kazanamayacak, Oliver'ın ince kılıcını dükün bk deri bk kemik kalmış göğsüne sap-layamayacakü.

Son haftalarda olanlara, kör talih ve kaderin cilvelerine dönüp bakınca düşünmek ve endişelenmek zorundaydı Luthien—hızla yayılan Kızıl Gölge

efsanesine kapılan kaç masum insan şeytan kral tarafından cezalandırılacaktı? Greensparrow Avon Kralı olduğu zaman kalpleri ve Eriador'un özgür kadesini kıran o veba gibi bir

salgın daha ülkeyi sarsacak mıydı? Yoksa Greensparrow'un tepegöz ordusu Montfort'a girip tahta sadık olmayan herkesi öldürecek miydi?

Ludıien bunun Montfort'un dışına taşacağını da biliyordu. Katerin, anavatanı Bedwydrin Adası'ndan babasının kılıcı ve adada genel bk ayaklanma olduğu haberiyle gelmişti. Gahris, Luthien'in babası, oğlunun kahramanlıklarını duyduktan sonra eski sevgisini geri kazanmış gibi görünüyordu.

O süslü, boyalı fahişenin düşüncesi Luthien'in midesinin ağzına getiriyordu. Aslında Bedwydrin'de olan her şeyi ve tüm bunları Avonese başlatmıştı. Hiçbir şeyin farkında olmayan Luthien, arenada dövüşürken onun için dövüşeceği anlamına gelen o sembolü, kadının attığı mendili almıştı. Dostu Garth Rogar'ı yenince, iğrenç Avonese, yenilen adamın ölmesini istemişti.

Ve Garth Rogar öldürülmüştü. Luthien'in sonradan öldürdüğü bir tepegöz tarafından. Eski kurallar Avonese'e bunun talep etme hakkı verse de ahlaki kurallara göre böyle bir şey olamazdı.

Baş parmağını aşağı çevirerek Garth Rogar'ın ölümünü isteyen Avonese, Luthien'in yolunu çizmişti. O fahişeyi Bedwydrin'e getiren Aubrey'in Luthien'in şimdi Montfort için mücadele ettiği can düşmanı olması ne kadar da konikti.

Luthien, Aubrey'in kellesini istiyordu ve bunu yapmaya kararlıydı da, ama Kral Greensparrow'un buna misilleme olarak kendi kellesi ve dostiannınkileri de uçurmasından korkuyordu.

"Neden üzgünsün, dostum?" dedi, keskin rüzgar nedeniyle sabrı azalan Oliver. Kulenin tepesinde hiç tepegöz görünmüyordu. Oliver, tepegözlerin aşağı inip, kazanı doldurmalarının ve tekrar yukarı taşımalarının en az bk saat süreceğini düşünüyordu. Rahatına düşkün buçukluğun, dondurucu kış rüzgarı altında, bk saat orada beklemeye hiç niyeti yoktu. Luthien ayağa kalkü ve hızla kollarını ovuşturdu. Oliver'ın rahata ermesini sağlayarak,

"Gel," dedi. "Dwelf te Siobahn'la buluşacağım. Keşif kollan doğu ve batıdan haberlerle döndüler."

Oliver, Luthien'in peşine takıldı ama adımlan yavaşlamışa. Keşif kollan döndüler mi?

Gün görmüş Oliver Luthien'i sıkan şeyi anladığını düşündü.

31

Dwelf—insan olmayanlara, özellikle de cücelere ve ciflere hizmet verdiği için bu adı almışa—o gün çok kalabalıka. Dışarısı önemli bir çaüşma yapılamayacak kadar soğuktu. Asilerin çoğu da zamanlarını kilerlerini doldurmak ve dinlenmekle geçiriyorlardı. Montfort'un en yoksul bölgelerinden birine kurulmuş olan Dwelf hiçbir zaman hiçbir kimse için popüler bir yer olmamışa. Şimdi ise devrimin kahramanı Kızıl Gölge'nin favori ban olarak her zaman oka basa doluyordu.

İnce, uzun ama kuvvetli bir adam olan (o gün her zamankinden daha korkunç görünüyordu, çünkü yaklaşık bir haftadır kalın, kara sakalım araş etme fırsaa bulamamışa) barmen ellerini bka lekeleriyle dolu bir beze silip, Oliver'la Luthien bardaki her zamanki yerlerine yerleştiklerinde yanlarına gelip önlerinde durdu.

"Siobahn'ı arıyoruz," dedi Luthien hemen.

Tasman daha yanıt veremeden genç Bedwyr kulağında hafif bir dokunuş hissetti. El, aşağı, boynuna doğru, sadece Siobahn'a özgü bir şekilde inerken gözlerini kapatü.

Oliver Tasman'a, "İşimiz var," dedi ve yanındaki çifte bakü. "Ama heyecanlı dostumun şu anda hangi işi tercih ettiğinden pek emin değilim."

Luthien'in tarçın rengi gözleri açılıverdi ve Siobahn'ın elini tutup boynundan çekerek döndü. Yan-elfın yalnız olmadığını, üstelik yanında eski dostlarından, Katerin O'Hale'nin olduğunu görünce sıkınayla boğazını temizledi.

Sonra eftjsesindeki nazik dokunuşun Katerin'in varlığı yüzünden olduğunu anladı genç adam.

Oliver da anlamışa. "Savaş sanırım evimin yakınına geliyor," diye fısıldadı Tasman'a. Gülmemeye çalışan barmen bira dolu bir çift kupayı önlerine bırakaktan sonra yanlarından uzaklaşa. Tas-man'ın kulakları barında konuşulan önemli her şeyi duyacak kadar iyiydi ancak konuşanların sohbete onun da dahil olduğunu fark eü-nemelerine her zaman dikkat ederdi.

Luthien'in gözleri uzun bir süre Katerin'e takılı kaldı. Sonra tekrar boğazını temizledi. Siobahn'a, "Avon'dan yeni bir haber var mı?" diye sordu.

Siobahn sol omzunun üstünden diğer dostuna, kalın giysiler ve

kürkler içindeki elfe baka. Erkek olan bu elfin pembe yanakları vardı ve uzun kirpikleri erimekte olan buz kristalleriyle ışıldıyordu.

Elf zarif bk reveransla birlikte Luthien'e, "Durum iyi değil, saygıdeğer efendim," dedi.

Bu resmi muameleden hala rahatsızlık duyan Luthien biraz k-kildi. Asilerin lideriydi ve Eriador'un kahramanı olarak öne çıkarılmıştı. Çok yakınında olmayanlar ona hep, "Saygıdeğer efendim," veya, "lordum," diye hitap ediyorlardı.

"Haberler Avon'dan çıkan bir ordunun yolda olduğunu söylüyor," diye devam etti elf. "Tepegöz savaşçıların—Praetorian Muhafızlar olduklarını sanıyorum— Prensşehri^nde toplandıklarına dair duyumlar var.

Luthien için bu çok önemli bk haberdi. Prensşehri, Iron Cross'un doğusundaydı. Avon şehkleri arasında mesafe olarak Montfort'a en yakın olan kent değildi, ancak o haşmetli dağların arasından, yaz ortasında bile ve tabii sert kış koşullarında, bk ordunun geçmeyi umabildiği tek geçit olan Malpuissant Duvan'na en yakın olandı.

Yine de, Prensşehri'nden çıkıp, Malpuissant Duvan'nı Iron Cross'a demkleyen Dun Caryth Kalesi'ni geçmek haftalar alırdı; ağır kış koşullarının yarattığı yorgunluk da cabası. Luthien haberler açısından bkaz rahata çünkü baharın ılık havası gelene kadar Greensparrow'un Prensşehri'den çıkması olası görünmüyordu.

"Başka bk olasılık daha var," dedi genç Bedwyr'in gözlerindeki umut pırıltısını fark eden elf ciddi bk tavırla.

"Charley limanı," diye tahmin yürüttü Katerin. Montfort'un batısındaki liman kentinden bahsediyordu.

Elf başıyla onayladı.

"Söylentiler bilgiye mi yoksa korkuya mı dayanıyor?" diye sordu Oliver.

"Ortalıkta bk söylenti olduğunu bilmiyordum," dedi elf.

"Korku," diye karar verdi Oliver, "ve de çok güçlü," diye ekledi yavaşça. Montfort'taki savaş sona erip asiler kenti çevreleyen bölgelerle ilgilenmeye başlayınca bk Avon filosunun Charley Lima-

1 Ing: Princetomn. (çn)

nı'na doğru yol aldığı söylentileri artmışa. Greensparrow için bu, oldukça mantıklı bir seçenek gibi görünüyordu. Baranduine ve Avon arasındaki geçider kışın çok tehlikeli olurdu ve buz dağlan hiç de seyrek değildi. Öte yandan deniz yoluyla gelmek o kadar da uzun sürmezdi. Avon'un koca gemileri bir sürü tepegözü taşıyabilecek durumdaydı.

"Hangi müttefikler—" diye başladı Luthien ama soruyu anlayan elf sözünü kesti.

"Charley Limanı halkı tepegözlerle dost değil," dedi. "Montfort'taki tek-gözlülerin ve Dük Morkney'in ölümünden dolayı kuşkusuz çok memnunlar."

"Ama. . . " diye atıldı Oliver, sonra ne geleceğini elfin ses tonundan anlamıştı.

"Ama davamızda bize yardım edeceklerine dair hiçbir açıklama yapmadılar," diye tamamladı elf.

"Yapmayacaklar da," dedi Katerin. Tüm gözler, ne bildiğini merak eden, soran gözler, ona çevrildi. Luthien anlamışa, çünkü Katerin'in, Charley Limanı'ndan çok da farklı olmayan bağımsız, özgür iradeli anayurdu Hale'e sık sık gitmişti. Yine de, Katerin'in söylediğinin doğruluğundan o kadar da emin değildi. Eski kahramanların adlan, Bruce McDonald'ın adı, .Charley limanı halkı da dahil tüm Eriadorlulara gurur ve bağlılık duygusu verirdi.

"Eğer bir filo geliyorsa sahilde durdurulmalı," dedi Luthien kararlı bir tavırla.

Katerin başını salladı. "Charley limanı'na bir ordu götürmeye kalkarsan savaşmak zorunda kalırsın," dedi. "Ama Greenspar-row'un müttefikleriyle değil."

"Tepegözlere izin mi verecekler?" dedi Oliver.

"Bize kaolmayacaklarsa Greensparrow'a da karşı koymayacaklardır," dedi Siobahn.

Luthien'in beyninden bütün olasılıklar geçiyordu. Charley Ii-manı'nı da devrime katabilir miydi? Charley limanı'nın desteği olmadan, asiler Avon'dan gelen orduya karşı koymayı umabilirler miydi?

"Belki de yolumuzu gözden geçirsek iyi olacak," dedi Oliver hemen.

N KMMAR.I

"Yolumuzu gözden geçkmek?" dedi Katerin'le Siobahn aynı anda.

"Yer aluna geri dönüş," dedi buçukluk. "Kış savaşılmayacak kadar soğuk geçiyor. Savaşı bırakırız. Ve, senle ben," dedi Lut-hien'i dürterek, "akıllı küçük kuşlar gibi uzaklara uçarız."

Kontrolsüz olsa da bu açıklama buçukluğun etrafındaki herkesi, sohbete dahil olmayıp kulak kabartanları bile üzüntüye boğdu. Buçukluk, yenilginin bedelini hatırlatmıştı onlara.

Çaresizce omuz silken elf dostuna baka Siobahn.

"Savaştan önce yaşamlarımız o kadar da kötü değildi," dedi barın diğer tarafındaki Luthien ve Oliver'ın yanına gelen Tasman.

"Diplomasi olasılığı var," dedi Siobahn. "Şimdi bile. Aubrey, Avon'dan yardım almadan isyanı başaramayacağını biliyor ve dük olmak için de can aayor. İyi bir darbe indirir ve Montfort'u kurtarırsa Greensparrow'un onu dük yaparak ödüllendireceğine inanıyor olmalı."

Luthien bakışlarını Katerin O'Hale'nin öfkeli ateşlerle yanan yeşil gözlerine çevirdi. Diplomasi veya teslim olmak, gururlu kadın savaşçıya hiç de uymayan kavramlardı.

Katerin'in arkasındaki müşterilerden bazdan itilip kakıldı ve sonra bir kenara itildi. Ardından Katerin de, ve küçük, dört ayak boyunda ama kuvvetli, çalı gibi mavi-siyah bir sakalı olan ufak bir figür Luthien'in önüne geldi.

"Bu saçma sapan konuşma da ne oluyor?" diye sordu cüce Shuglin. Boğum boğum ellerini Luthien'i her an boğazlayacakmış gibi açmışa.

"Ne yapacağımızı konuşuyoruz," dedi Oliver ve Shuglin'in gözlerindeki alevleri gördü. Cüce boyunduruk alüna girmektense ölmeyi tercih edeceğini sık sık söylerdi. Bk kere özgürlüğün tadına bakmışa ve bunu sürdürmek için bir parça umut yakalamışa arak, vazgeçmeye hiç niyeti yoktu ve bu da gözlerindeki alevlerde kolayca seçiliyordu.

Öfkeyle homurdandı Shuglin. "Yolunuzu o gün Ministry'de çizdiniz," diye kükredi. "Şimdi geri dönebileceğinizi mi sanıyorsunuz?"

"Ne ben ne de Luthien için," dedi buçukluk. "Ama geri ka-

lanlar için.. . "

Shuglin dinlemiyordu. Luthien'le Oliver'ın arasına geçip barın kenarını kavradı ve kendini yukarı çekip ayağa dikilerek kalabalığa yukardan baka.

"Hey!" diye bağırdı ve Dwelf sessizliğe büründü. Cilalı barın üstünde hantal botlar görmekten tabi ki hiç memnun olmayan Tasman bile kendini tuttu.

"Burada teslim olmayı düşünen kim var?" diye bağırdı Shuglin.

Dwelf teki kalabakk sessizliğini korudu.

"Shuglin," diye konuşmaya başladı Luthien, öfkeli arkadaşını yatıştırmaya çalışarak.

Cüce ona aldırış etmedi. "Kim Aubrey'i öldürüp Caer MacDonald bayrağını çekmek istiyor?"

Dwelf te bk heyecan dalgası padadı. Kılıçlar kınlarından çekildi ve kalabalıktakilerin başları üstünde birleşti. Her köşeden Aubrey'in kellesini isteyen bağırtılar yankılanmaktaydı.

Shuglin Oliver'la Luthien'in arasında adadı. "Cevabınızı aldınız," diye homurdandı ve gözleri Luthien'e kilitli, kaslı kollarını geniş göğsünde kavuşturmuş bk şekilde Katerin ve Siobahn'ın arasına doğru ilerledi.

Luthien, Katerin'in cüceye atağı gülücüğü ve sıranı sıvazlayı-şını gözden kaçırmadı.

Cücenin sözleri arasındaki en önemli şey Eriador'un eski kahramanına ithaf edilmiş olan, Montfort'un eski adı, Caer Mac-Donald'dı.

"İyi konuşmaydı, dostum," diye başladı Oliver. "Ama—"

Buçukluk ancak bu kadar konuşabildi.

"Bruce MacDonald bk isimden öte bk şey," dedi Luthien.

"Kızıl Gölge de öyle," diye aniden adadı Siobahn.

Luthien bk an durdu ve garip ama minnettar bk bakış gönderdi yan-elfe. "Bruce MacDonald bir ideal," diye devam etti Luthien. "Eriador halkı için bir sembol. Bruce MacDonald ne ifade ediyor biliyor musunuz?"

"Tepegözleri öldürmek?" diye sordu Eriadorlu olmayan, Gasconlu Oliver.

"Özgürlük," diye düzeltti Katerin. "Herkes, her kadın ve erkek için özgürlük." Siobahn ve Shuglin'e baktı. "Her elf ve her cüce için. Ve her buçukluk için, Oliver," dedi buçukluğun gözlerine kilitlenmiş durumda. "Eriador için özgürlük, ve burada yaşayan herkes için."

"Durduramayacağımız bir şeyi durdurmaktan söz ediyoruz," dedi Luthien. "Kaç tüccar ve tepegöz muhafız öldürüldü?" Kaç Praetorian Muhafız? Peki ya Dük Morkney? Greensparrow'un bu kadar kolay affedeceğine inanıyor musun?"

Tabureden inip ayakta durdu. "Burada çok önemli bir şey başlattık. Korku yüzünden durdurulamayacak kadar önemli bir şey. Eriador'un özgürlük mücadelesi!"

"Heyecanlanmayalım," dedi Oliver. "Yoksa taşınacağız. . . tabutlar içinde."

Küçük dostuna baka Luthien ve Oliver'ın—kulağına gelen fısıltılardan birçok kişinin de—tekrar aynı konuya döndüğünü fark etti. "O gün Ministry'de kendimi göstermemi isteyen sendin," diyerek buçukluğa hatırlattı. "İsyanı başlatmamı isteyen sendin."

"Ben?" diye direndi Oliver. "Ben sadece, sen salakça ayağa fırlayıp, Dük'e oku fırlattıktan sonra oradan sağ çıkmamızı sağlamaya çalışıyordum!"

"Siobahn'ı kurtarmak için oradaydım!" dedi Luthien.

"Ben de seni kurtarmak için!" diye bağırarak karşılık verdi Oliver. Buçukluk bir iç çekti ve sakinleştikten sonra Luthien'in omzunu sıvazladı. "Ama taşınmamıza izin vermeyelim," dedi. "Tabutta ya da başka bir şekilde."

Luthien biraz olsun bile yanşmamışü. Aklı kader, Bruce MacDonald ve onun temsil ettiği ideallerdeydi. Katerin yanındaydı, Shuglin de, Bedwydrin Adası'ndaki babası da. Siobahn'a baka ama elfin parlak, yeşil gözleri ardındaki düşünceleri okuyamadı. Ondan birşeyler, bir işaret bekliyordu. Çünkü yan-elf son haftalarda onun en yakın danışmanı olmuştu.

"Durdurulamaz," diye öyle yüksek sesle söyledi ki Dwelf teki herkes duydu. "Kazanmamız gereken bk savaş başlattık."

"Avon'dan gemiler gelecek," diye uyardı Oliver.

"Ve durdurulacaklar," diye karşılık verdi Luthien. Tarçın göz-

leri parlıyordu. "Charley Limanı'nda." Dönüp kalabahğa ve Siobahn'a bakü ve o an elfin gözlerindeki pınlü artmış, kendisi de gizli bir testten geçmiş gibi geldi Luthien'e. "Çünkü oranın halkı da bize katılacak," dedi güç kazanan genç adam, "tüm Eriador da." Durdu ancak yüzündeki gülümseme her şeyi yeterince açıklıyordu.

"Caer MacDonald bayrağı Montfort üzerinde dalgalanmaya başlar başlamaz bize katılacaklar," diye devam etti. "Sonuna kadar bu işin içinde olduğumuzu anlar anlamaz."

Oliver o sonun ne kadar acı olabileceğini belirtmeyi düşündü ama fikrini kendisine sakladı. Hiçbir zaman ölümden korkmamış, hayatı hep bir macera gibi yaşamıştı ve şimdi de Luthien, yolda karşılaştığı bu genç ve saf çocuk, bir kez daha yeni bir maceraya sürüklüyordu onu.

Shuglin yumruğunu havaya kaldırdı. "Beni madenlere götürün!" diye bağırdı. "Size bir ordu vereyim!"

Luthien sakallı dostuna bakü. Shuglin uzun zamandır akrabalarının hapsedildiği, kentin dışındaki Montfort madenlerine baskın yapmak için adam topluyordu. Bunu, Siobahn da defalarca Luthien'in kulağına fısıldamıştı. Bunun bir ayaklanmadan öte, Greensparrow'a açılan bir savaş olduğuna karar veren Luthien baskının hızlandırılması gerektiğini fark etti.

Doğruca cüceye baka. "Madenlere!" diye aynı fikirde olduğunu belirtti v.e Shuglin bir çığlık atıp zıplayarak yumruğunu tekrar havaya kaldırdı.

Sonra bkçok kişi haberi yaymak üzere Dwelf ten ayrıldı. Bazılarının Aubrey'in casusları olduğu ve vikontu plandan haberdar etmek için kostaklan izlenimine kapıldı Oliver.

Fark etmez, diye karar verdi sonra. Kentin aşağı yakasındaki isyandan bu yana Aubrey ve kuvvetleri kentin yukarı bölgesine hapsolmuşlardı. Bu yüzden de haberi Montfort madenlerindeki tepegöz muhafızlara göndermeleri mümkün değildi.

Luthien'e, "Sen bir çılgınsın," dedi Siobahn, ama bunu, takdirini belirtir bir tonla söylemişti. Genç adama yaklaştı ve dudaklarını Luthien'in kulağına dayadı. "Ve çok da heyecan verici," diye fısıldadı. Fakat bunu, yakınındakilerin duyabileceği kadar yüksek sesle söylemişti. Luthien'in kulak memesini ısırdı ve hafifçe mırıl-

dandı.

Siobahn'ın omuzu üstünden Katerin'in çaok kaşlı ifadesini fark eden Luthien, Siobahn'ın bu dokunuşunun da önceki gösteri gibi Katerin yüzünden olduğunu anladı. Bunu anlayınca da hissettiği ne güç, ne de gurur oldu. Genç Bedwyr'in hayatta en son istediği şey eski sevgilisi—ondan da öte, Bedwydrin'deki en iyi arkadaşı—Katerin O'Hale'e acı çektirmekti.

Siobahn ve elf dostu ayrılırken, Siobahn Luthien'e göz kırpmayı ve Katerin'in yanından geçerken de üstünlük ifade eden bir bakış fırlatmayı ihmal etmemişti.

Katerin gözünü bile kırpmadı. Aslında en ufak bir tepki bile göstermemişti.

Bu bile, tek başına, Luthien'i germeye yetti.

Kısa bir süre sonra Luthien, Oliver ve Katerin, Dwelfin kapısında, duruyorlardı. Yine kar yağıyordu, hem de son derece yoğun bir şekilde. Müşterilerin çoğu evlerindeki şömineleri yakmak için gitmişlerdi.

Üçü arasındaki konuşma rahat ama—tabi ki—hala Montfort madenlerine baskın planını konuşan Oliver sayesinde tek yönlüydü.

Luthien ve Katerin arasındaki gerginlik ise azalmamışa ve Luthien bkşeyler söylemesi gerektiğine karar verdi.

"Göründüğü gibi değil," diye kekeleyerek, hararetle konuşan Oliver'ın sözünü yarıda kesti.

Katerin sorarcasına Luthien'e bakü.

"Yani, şey, Siobahn'la beraberliğimiz. . . " diye açıkladı genç adam. "Uzun bir süredir. .. arkadaşız, yani. .. "

Luthien söyleyecek bir şey bulamıyordu. Ne kadar aptal göründüğünü fark etmişti; elbette ki Katerin—ve herkes!— Siobahn'la sevgili olduklarını biliyordu.

"Burada değildin," diye kekelemeyi sürdürdü. "Yani..."

Oliver'dan bir inilti çıka ve Luthien giderek daha zor durumda kaldığını, durumu daha da kötüleştirdiğini anladı. Yine de kendine engel olamıyor, Katerin'le aralarında olanları olduğu gibi kabulle-nemiyordu.

"Düşündüğün gibi değil," diye yineledi ve Katerin'in yüzün-

deki öfkeyi fark eden Oliver yeniden inledi.

"Siobahn ve ben. . . biz. . . arkadaşız," dedi Luthien. Giderek daha çok battığını hissediyordu, özellikle de önceki konuşma düşünüldüğünde. Ama duygulan mantığının önüne geçmişti ve kendine engel olamıyordu. "Hayır, bundan da fazlası. Biz... "

"Benim için Eriador'un özgürlüğünden daha önemli olduğunu mu sanıyorsun?" diyerek Luthien'in sözünü bıçak gibi kesti Katerin.

"Kırıldığını biliyorum," dedi Luthien ve sözlerinin ne kadar aptalca olduğunu ancak ağzından çıktıktan sonra fark etti.

Katerin hızla öne doğru bir adım ata, Luthien'in omuzlarından kavradı ve kasıklarına diziyle vurarak genç adamı iki büklüm etti. Bir an bir şey söyleyecekmiş gibi oldu ama vücudundan bir titreme geçti ve arkasını döndü.

Oliver, kadının yeşil gözlerindeki damlaların parıltısını fark etti ve genç adamın sözlerinin kadını ne kadar yaraladığını anladı.

"Bir daha benimle ilgili aynı hataya asla düşme," dedi Katerin, sıktığı dişlerinin arasından ve arkasına bakmadan, öylece çekip gitti.

Luthien, yüzü acıdan bembeyaz, gözleri uzaklaşan kadının üstüne kilitlenmiş bk şekilde, ağır ağır doğruldu. Kadın gecenin içinde kaybolunca çaresizlik içinde Oliver'a baktı.

Buçukluk gülümsemememeye çalışarak kafasını salladı.

"Sanırım ona aşık oluyorum," dedi Luthien, nefes almaya çalışıp, güçlükle konuşarak.

"Ona mı?" diye sordu Oliver, kapıyı işaret ederek.

"Ona," diyerek onayladı Luthien.

Oliver sakalını sıvazladı. "Bana açıklayabilir misin," dedi düşünceli bk tavırla, "bk kadın dizini kasıklarına geçiriyor, diğeri dilini kulağına dayıyor ve dizini geçkeni tercih ediyorsun?"

Aslında doğru yanın kendisi de bilmeyen Luthien omuz silkti.

Oliver başını salladı. "Senin için endişeleniyorum."

Luthien de endişeliydi. Ne Katerin ne de Siobahn'a karşı ne hissettiğim kendisi de bilmiyordu. Her ikisine de önem veriyordu—hiçbk adam en iyi dostu veya sevgilisi için bk diğerini tercih edemezdi—ve bu, durumu daha da karmaşıklaştırıyordu. Anla-

yamadığı duygulan tanımlamaya çalışan genç bir adamdı o. Aynı zamanda da devrimin öncüsü Kızıl Gölge. . . ve binlerce, on binlerce yaşam onun

verdiği kararlara bağlıydı.

Oliver kapıya yöneldi ve Luthien'in de peşinden gelmesini işaret etti. Derin bir nefes alan genç adam hemen toparlandı.

Bir başkasının önden gitmesi iyiydi.

rar

Malum adam ve buçukluk, yüzlerinde sanki davet edilmişler gibi kocaman birer gülümsemeyle ve rahat bir tavırla içeri girince, Montfort madenlerindeki işi yöneten, yarım düzine tepegözün ahmak bakışları mağaranın kapısına—kilitli olduğunu düşündükleri kapıya—çevrildi. Hatta ikili arkalarından kapıyı bile kapattılar ve

L.UTHieN'İ.N

buçukluk kilidin deliğine küçük bir alet sokup hızla döndürdükten sonra kapının tekrar kilitlenmesiyle birlikte başıyla selam işareti verdi.

En yakınlarındaki canavarlardan biri dört köşeli mağaranın sağdaki duvarında duran kancalardan birine asılı mızrağına atıldı ama buçukluğun yanındaki adam, canavarın o tek gözünün takip edemeyeceği bir hızla yana atılıp, belindeki kından muhteşem bir kılıç çekip çıkardı ve mızrağa doğru savurarak silahı olduğu yere yapıştırdı. Adamı devirmek isteyen tepegöz önce harekedendi ama ellerini dövüşmek istemiyormuş gibi havaya kaldırmış, sakin ve tehlikesiz görünen adamın görüntüsü karşısında kafası karışmış bir şekilde durakladı.

Başka bir tepegöz tepki vermeye fırsat bulamadan, buçukluk, elinde meçi, yakınındaki iki sandalyenin ortasına doğru koşup, o-rada duran masanın tepesine çıka. Fakat canavarların hiçbirine karşı herhangi bir harekette bulunmadı. Sadece, orada, bir kahraman edasıyla durdu.

Masanın arkasına da bir sandalye konulmuştu ve bir tepegöz, aralarındaki en cüsselisi, tehlikeli bir şekilde ayağa kalktı. Yandaki Luthien gibi Oliver da elini sallayarak canavarı yatıştırır gibi bir hareket yapü.

"Selam," dedi sonra. "Bendenİ2 Oliver deBurrows, yol kesen buçukluk eşkıya ve bu da dostum Ludıien Bedwyr, Bedwydrin Kontu Gahris'in oğlu."

Tepegözler ne tepki vereceklerini bilemediler, neler olduğunu anlamamışlardı. Montfort madenleri kentten uzaktı, şehrin güneyinde, dev dağların oldukça içlerinde bir yerde bulunmaktaydı. Burası dış dünyaya kapalı bir yerdi ve ilk karın öncesinden bu yana kentten hiçbir haber alamayan canavarlar Montfort'ta savaş çıkağını bile bilmiyorlardı. Baharla birlikte karlar eriyene kadar bir daha gelmeyecek olan mahkum arabaları hariç Montfort madenlerine kadar gelen giden olmamışa.

"Tabi onu Kızıl Gölge olarak daha iyi tanırsınız," diye devam etti Oliver.

Masanın arkasındaki iri tepegöz tek gözünü kısarak tehlikeli bir şekilde onlara baku. Sadece birkaç ay önce madenlerde bir firar

yaşanmıştı. Biri insan, diğeri buçukluk iki kişi, madenlere dalmış, bk sürü tepegözü öldürmüş ve üç cüce mahkumu beraberlerinde kaçırmışlardı. O olay sırasında, şimdi burada, bu yan mağarada duran muhafızların hepsi yer alanda, derinlerde, vardiyadaydılar. Ancak bu iki kişi, o olayın sorumlusu o iki kişinin tarifine tıpatıp uyuyordu. Yine de, ne o iri tepegöz ne de arkadaşları hiçbir şeyden emin olamıyorlardı çünkü bu ani giriş gerçekten çok şaşırtıcı ve çok garipti.

"Ben kendi adıma ve buradaki dostum ile dışarıdaki iki yüz arkadaşım için,"—bu ifade birden fazla tepegöz kafasının kapıya dönmesine neden oldu—"buraya gelip leşinizi yere sermek istedim," diye açıkladı Oliver. "Ama nazik dostum size teslim olmanız için son bir şans vermekte ısrar etti."

Sözcüklerin kayda geçmesi bir dakika aldı ve ilk algılayan iri tepegöz oldu. Kükreyen canavar masayı kaldırarak ters çevirdi.

Bunu bekleyen Oliver topuklarının üstünde hızla dönerek canavardan uzaklaştı. Sıçradı ve meçini önce sola sonra da sağa savurarak yakınındaki iki tepegözün suratım doğradı.

"Bunu 'hayır' olarak algılıyorum," diyen buçukluk yere inerken tam bk parende atarak tekrar dengesini sağladı.

Luthien'e en yakın tepegöz uludu ve omzunu eğerek saldırmaya kalka, ama Luthien durdurduğu mızrağı işaret ederek, "Bak!" diye bağırdı.

Kıt zekalı tepegöz bu komuta uydu ve Luthien elinin tersiyle feci bk darbe indirirken dönüp, hızla yukarı, üzerine doğru gelen kılıçla karşılasa. Blind-Striker'vn ağır, keskin metali tepegözün alnını yarmışü.

Ceset yere yığılırken Luthien üstünden adadı.

"Sana teslim olmayacaklarını söylemiştim!" diye bağırdı, o sırada birinin suraanı dağıttığı iki tepegözle meşgul olan Oliver. Buçukluğun diğer yaraağa yapağı hamle daha iyiydi. Meçi yaratığın tam gözüne saplandı. Tepegöz, diğeri gibi önce sandalyesinin üstüde sallandı ama sonra sandalyeden yere düşüp kıvranmaya, kollarını deli gibi sallamaya başladı.

Luthien devrilmiş masanın bk tarafına atıldı ve omzunu kullanarak masayı karşı taraftaki tepegöze doğru itti. Genç adamdan kat

kat ağır olan tek-gözlü de aynı şeyi yaparak masayı Luthien'e geri yollamak için omzunu eğip masaya doğru harekedendi. Luthien son anda masanın arkasından çekildi ve canavar arkası boşalan masaya çarptı. Dengesini kaybeden tepegöz yana savruldu ve buna hiç aldırmayan Ludıien Blind-Striket'ı yana, tepegözün kaburgalarına doğru savurdu.

Dengesini sağlayan genç Bedwyr eline dev bir savaş baltası almış olan en iri tepegözle bir anda burun buruna geldi.

"Bire karşı bir," diye mırıldandı Luthien, ama en azından yedi ayak boyunda ve yaklaşık iki yüz kilo ağırlığındaki bu sıra dışı tepegözün karşısında aslında bire karşı yarım durumunda olduğunu düşünüyordu.

Oliver'ın karşısındaki iki silahsız tepegöz bir o yana bir bu yana zıplıyor, koşuyor ve sefil fareyle bedenlerine sokmaya çalıştığı ince kılıcını yakalamaya uğraşıyordu.

Oliver ise rahat bk tavırla bir oraya bir buraya sekiyor, dönüyor, meçini kendisini yakalamaya çalışan ellere batırıyor ve bu arada da bunun her anından zevk alıyor gibi görünüyordu.

"Daha diğer silahımı çıkarmadım bile," diye sataştı buçukluk. Tepegözlerden biri ona doğru atıldı ama buçukluk saldırıya meçini canavarın avucuna saplayıp, bileğine kadar sokarak cevap verdi.

Tepegöz acıyla uluyarak bileğini tuttu ve dizlerinin üstüne yıkıldı. Bu arada da buçukluğun meçini beraberinde alıkoymuştu. Keskin zekalı Oliver kılıcını çekti ama diğer tepegözün üstüne gelmediğini gördü. Canavar yanında duran korkunç görünüşlü baltaya doğru atılmıştı.

Sonra saldırdı ve Oliver yerde diz çöken tepegözün üstünden adayıp tepegözün tam önünde, tek göze karşı çift göz karşı karşıya durarak saldırıya cevap vermeye hazırlandı.

Ancak yerde diz çökmüş tepegöz uzanıp ayağını yakalamaya çalışınca yana zıpladı ve üzerine saldıran canavar kafasını yarmak için baltasını indirdi.

İnen balta ıskaladı—en azından Oliver'ı ıskaladı ve baltayı indiren tepegöz dizleri üstünde duran dostunun kafası ikiye ayrılırken inledi.

"Of, bahse girerim çok acımışar," dedi, tepegözün darbesin-

4.5

den kurtulan buçukluk.

Luthien yandan gelen hamleden kurtulmak için çevresinde döndü. Sonra bk dizinin üstüne düşüp hızla ileri atılarak kılıcını üzerine gelen tepegözün bacağının üst kısmına vurdu.

Ama kılıç sıyırıp geçmiş, yaklaşan dev canavarı durdurama-mışu, Luthien'in bir sonraki darbeden kurtulabilmesi için öne doğru bir takla

atması gerekiyordu.

Diğer tarafa dönerek geçip ayaklan üstüne indi ve rakibine yeni bir darbe daha indirdi; bu sefer tek-gözlünün kalçasını kesmişti. Canavar uluyarak döndü ve ağır balta Blind-Striker'ın üstüne indi.

"Darbeyi kesmeyi unutmayacaksın," dedi Luthien kendi kendine, çarpmanın etkisiyle eli acıyordu. Sonra kılıcını iki eliyle kavrayarak kaldırdı ve geri sıçrayıp savunma pozisyonu aldı.

"Size teslim olsanız iyi olur demiştik," dedi Luthien ve etrafındaki cesedere bakan dev tepegözün buna itiraz edecek durumu yoktu. Üç müttefiki ya ölmüştü ya da ölmek üzereydi, dördüncüsü ise kör olmuş, ayağa kalkmaya uğraşıyor, elleriyle çaresizce havayı yarıyordu. İçlerinden en irisi harekedenince Oliver atılıp kör olmuş tepegözün kalçasına kılıcını geçirdi.

Kör canavar dönmeye başladı ama döne döne yankş tarafa gidip öliver'ı kovalayan tepegöze çarpıp yere yapışa. Oliver'ın peşindeki, yere düşen arkadaşına takılıp tökezledi ama düşmedi, tüm cüssesiyle, hiç hesapta olmayan bir şekilde öne uçtu.

Oliver yana kaça ve balta devrilmiş masaya saplandı kaldı.

Dizlerinin üstünde kalan, dengesini ve tüm gücünü kaybetmiş ve kör arkadaşı tarafından belinden yakalanmış olan öfkeli tepegözün baltayı çıkaracak hali yoktu.

"Dur sana yardım edeyim," diyerek kılıcını beline takıp ileri a-oldı Oliver. Baltaya uzandı ama sonra yön değiştirip, meçini tepegözün boğazına sapladı.

Hırıldayan tepegöz yere serilirken, "Fikrimi değiştirdim," dedi Oliver.

Devasa hasmı baltasını kafasının üzerinde kaldırırken Luthien'in kılıcı havaya yükseldi. Dev tek-gözlü ivme kazanmadan hareket etmesi gerektiğini bilen genç adam çabucak öne aüldı. Blind-Striker baltanın sapına inip canavarın sağ elinden bk parmağı

kopanverdi. Böylece tepegözün tam manasıyla başlamamış olan hücumu durdurulmuş oldu.

Kılıcına hala iki eliyle birlikte yapışmış olan Luthien sağa döndü ve o anda da kalçasına hafif bir diz darbesi aldı. Dönerken sırtını tepegöze yakın tuttu, bunun ya zafer ya da yenilgiyle sonuçlanacağını ve ikisinden başka seçeneği olmadığını biliyordu. Kılıcını sağ omzunun üstünden indirip eğildi ve sonra hızla ayağa fırlayarak kılıcını sağdan sola doğru savurdu.

Blind-Striker tek-gözü, yukarı kalkan sol elinden itibaren yakaladı ve kas ve kemiği yırtarak, canavarın kolunu neredeyse tamamen parçaladı.

Tepegözün elindeki balta, canavarın omzuna çarpü ve oradan da yere düştü. Canavar bir aldığı yaraya bir Luthien'e boş gözlerle bakarak öylece kalakaldı. Sonra tökezleyerek yana doğru bir adım atü ve duvarın dibine yığıldı. Vücudundan oluk oluk kan boşalıyordu.

Luthien dönünce Oliver'ın kör tepegöze işkence etmekte olduğunu gördü. Meçini bir o yana bir bu yana bastıran buçukluk, çaresiz yaratığı dürtüp duruyordu.

"Oliver!" diye azarladı Luthien.

"Oh, tamam, tamam," diye homurdandı buçukluk. Tepegözün önüne geçti, yaratığın havada salladığı ellerini iki yana açmasını bekledi ve her iki elindeki silahı da kullanarak ileri atıldı. Meç tepegözün kaburgaları arasından girip yaratığın kalbine ulaşırken, büyük kılıç sert bir şekilde canavarın boynunu buldu.

"Başka bir göz edinmelisin," dedi, canavar aniden düşüşe geçip daha yere varamadan ölürken, kendini tepegözün arkasına atan Oliver.

Sonra özür dilercesine Luthien'e baka. "Ama gerçekten de öyle yapmaklar!"

*****

Luthien ve Oliver'ın girdiği mağaranın bulunduğu dağın yüz ayak kadar doğusunda, Katerin O'Hale, ağızlarından salyalar akan bir düzine tepegöz

peşinde olduğu halde büyük bir hızla bir tünelden dışarı çıktı.

47

R.lLULVAKm

Kılıcından içeride öldürdüğü ilk kurbanının kanı damlayan kadın, sanki Montfort'a giden yola koşacakmış gibi yaptı ama sonra dönüp bir kar yığınına doğru atıldı.

Tam yanından bir mi2rak geçti, kara saplandı. Katerin o anda tek-gözlü ve derinlik algısı olmayan tepegözlerin uzun menzilli silahları kullanmakta başansız olmalarından mutluydu. Elfler onlardan çok daha iyiydiler.

Kar yığınının üstünden geçip diğer tarafa hızlı bir dakş yapti. Uluyarak gelen bir düzine tepegöz sadece birkaç adım arkasın-daydı.

Siobahn ve diğer elf dostları, kardan yapılma siperin arkasından ellerinde gerilmiş, hazır bekleyen yaylariyla aniden ortaya çıkınca, nasıl da afallayıp koşmaya başladılar! Elf okları, sokmak için üşüşen anlar gibi, tepegözlerin üzerine yağdı; tepegözlerden biri, geniş göğsünü delip geçen sekiz okla birlikte yere yığıldı. Bir kısmı dönüp mağaranın girişine doğru koşabilmeyi başardılar ama peşlerinden daha fazla ok yağdı.

Sadece bir tepegöz yalpalaya yalpalaya ilerleyebildi. Sırtına ve bacaklarına bir dolu ok saplanmıştı. Mağaraya yaklaştığı sırada başka bk ok daha onu omzunun arkasından vurdu, ama tepegöz inatla devam edip içeri girdi.

Cüce Shuglin ve çoğu insanlardan oluşan, ancak aralarında diğer cücelerin de bulunduğu asiler hemen peşlerine düştüler. Mavi sakallı Shuglin'in mağaraya dalışından kısa bk süre sonra yaralı tepegözün ölüm çığlığı yankılandı.

Yığının arkasındaki Katerin karın göz alıcı beyazlığına karşı gözlerini kısarak batıya bakü. Yan mağaranın girişindeki kapı yeniden aralanmışa ve Oliver'ın koca şapkasını tutan kol bk aşağı bk yukarı sallanıp duruyordu.

Katerin'in yanında duran Siobahn, "İkisi beraberken onlar için korkmaya gerek yok," dedi.

Katerin, Luthien konusundaki rakibesi yan-elfe baka. Katerin'in kendi kızıl saçının farkına varmasında neden olan uzun, parlak, buğday şansı saçıyla yan-elf tartışılmaz güzellikteydi.

"Yetenek ve şanstan fazlasına sahipler," dedi Siobahn karşısındakini savunmasız bırakan bk gülümsemeyle. Yan-elfte farklı ve

onu üstün kılan bir şeyler olduğunu fark etti Katerin. Ancak, her şeye rağmen, özellikle kendisine yöneltilmiş hiçbir üstünlük gösterisi hissetmiyordu. Bütün elf ve yan-elflere bu sakin, soğukkanlı tavır hakimdi ve Siobahn da onlar arasında bu açıdan en çok göze çarpandı. Katerin biliyordu ki, Luthien konusundaki rekabetleri olabileceğinden daha ılımlı görünse de, bu yan-elf anayurdunu paylaştığı, bir diğer gururlu kadındı.

Siobahn ve grubu kar yığınının üzerinden geçip mağaranın girişine ilerleyen diğerlerini izlediler. Siobahn bir an durdu ve Katerin'e bakarak bekledi.

"İyi iş basardın," dedi tepegöz cesetlerin ortasında duran yan-elf. Ani sözleri Katerin'i hazırlıksız yakalamışü. "Canavarları mükemmel bir şekilde tuzağa çektin."

Katerin başıyla onayladı ve bir bacağını diğer tarafa atıp kar yığınının üstünden adadı. İtiraf etmekten nefret ediyordu ama etmeliydi, en azından kendine: Siobahn'dan hoşlanıyordu.

İkisi yan yana mağaraya girdiler.

Tünelin daha aşağılarında Shuglin ve yanındakiler ağır bir direnişle karşılaşmışlardı. Bk barikat kurulmuş ve arkasından okların atılabilmesi için de barikatta boşluklar oluşturulmuştu. Tepegözler çok kötü nişancıydılar ama tünel ne yüksekti ne de geniş. Dolayısıyla da orta ebattaki grubun barikatın arkasındaki hainlere yaklaşması mümkün olmuyordu.

Shuglin ve dostları, sıkışıp kalmaktan öfkeli bk şekilde barikata en yakın köşede sindiler.

"Elf okçularını beklemeliyiz," dedi adamlardan biri.

Shuglin bunun ne yaran olacağını, Siobahn'ın grubunun ne işe yarayacağını anlayamıyordu. Tepegözler barikatın arkasında oldukça iyi korunmaktaydılar, bk iki isabetli aüş yapabilklerdi belki ama maharetli cifler bile ok ve yaylarla onlara fazla hasar veremezlerdi.

"Saldınya geçmeliyiz," diye homurdandı cüce ve beklendiği gibi çevresindekilerin suraü asıldı.

Shuglin köşeden başını çıkardı ve neredeyse burnunu dibinden geçen arbalet okuna kurban veriyordu. Yaylım ateşte gelen okların sayısından ve bunlann atılış aralığından bariyerin arkasında en az

4J>

bir düzine tek-gözlü olduğunu anladı cüce. Arkasında duran savaşçılar üç, içeri girmekte olanlar ise bunun yirmi kaüydı ancak tek bir müttefiki bile, orada, daha mağaraya tam manasıyla girmemişlerken yitirme düşüncesi hoş değildi.

Köşeden hızla çekilen Shuglin büyük bir kalkan taşıyan bir a-dama yaklaştı. "Onu bana ver," dedi cüce. Bir an için ona şaşkınlıkla bakan adam sonra hemen emre itaat etti.

Kalkan cüceyi tepeden tırnağa kadar koruyordu. Hücumu başlatmayı düşünen Shuglin tekrar köşeye döndü.

Bariyerin arkasındaki tepegözlerden birinden bir inilti çıkü. Sonra da bir diğerinden.

Buna hiçbir anlam veremeyen Shuglin ve dostları birbirlerine baktılar.

Ardından, önlerinde uzanan tünelde, gerilen ve bırakılan bir yay sesi duydular hafifçe ve bariyerin arkasında bir başka tek-gözlü daha çığlık ata.

Shuglin'in güçlü bacakları harekete geçti; kendini hemen köşeye atü cüce. Müttefikleri savaş çığlığını atmış, hücumu başlatmışlardı.

"Salak tek-göz," diyen tanıdık, Gascon aksanı taşıyan bir ses geldi bariyerin arkasından. "Keskin meçimden bir darbe ve sen görmüyorsun!"

Bk ok Shuglin'in kalkanını sıyırdı geçti ve cücenin yanında duran adam bacağından yaralanıp yere düştü.

Kılıç seslerini işiten cüce bir boşluk bulmayı beklemedi. Güçlü omzunu eğip barikata doğru hücum etti. Ahşap ve taş yığını açıl-dıysa da Shuglin barikatı geçmedi. Müttefikleri onu basamak olarak kullanıp barikatı kısa sürede yanp geçtiler. Cüce kendine gelip darmadağın olmuş yığını ormanıncaya kadar savaş bitmişti. Hem de tek bk asi bile ölmeden, hatta ciddi bk yara bile almadan.

Luthien lambanın aydınlattığı tünelin sonundaki yol ayrımını işaret etti. "Sol taraftaki yol seni madenin derinlerine ve orada hapsedilmiş akrabalarına götürecek."

Shuglin hırıldadı; Luthien savaşçı cücenin nereye gitmek istediğini biliyordu. Shuglin madenlere daha önce de gelmişti, ama yalnızca kısa bk süre için, Luthien ve Oliver'ın gözü pek kaçışla-

nndan birinde onlara yardım ettiği için Montfort'ta tutuklanmış ve mahkum olan diğer tüm cüceler gibi o da iki cüce arkadaşıyla birlikte madenlerde ağır işçi olarak çalışmaya gönderilmişti. Ama Oliver, Luthien ve cifler, tepegözler onlan aşağıdaki madenlere indirme fırsatı bulamadan üç cüceyi kurtarmışlardı.

"Peki siz nereye gidiyorsunuz?" diye sordu Luthien ve Oliver'ın peşinden gelmediklerini gören Shuglin.

Luthien omuz silkip gülümsedikten sonra gitmek için döndü. Oliver şapkasının kenarına dokunarak biraz geriye ittikten sonra, "Daha küçük yan tüneller var," diye açıkladı, "ihtiyacın olunca bizi bulmaya çalış!"

Buçukluk, kahraman edasıyla verdiği bu sözden sonra Luthien'in peşine düştü ve ikisi birlikte sağa ayrılan yola, muhafızların bulunduğu odadan

onlan oraya getiren dar geçide yöneldiler. Bir kısmı oldukça eğimli olan başka birçok tünel daha bulmuşlardı. Luthien'in Shuglin'e dediği gibi cücelerin köle olarak çalıştırıldığı aşağı madenlere inen yol ayrımının solunda kalan geçitti, ancak Luthien ve Oliver aşağıya gizlice girebilirlerse cüce mahkumları ayaklandırıp tepegöz muhafızları arkadan vurabileceklerini düşünüyorlardı.

Tünelde aşağı doğru inmeye başladılar ve her birinin başında bir tepegöz muhafızın beklediği, kir içinde yirmi cüce buldular. Hırpalanmış ve yan aç olmalarına rağmen, saçı sakalı birbirine ka-nşmış cüceler harekete katılmaya, özgürlükleri için savaşmaya her şeyden çok hazırdılar. Madende kullandıklan kazma ve kürekler şimdi, giderek artan kuvvetler tünelde ilerlerken, ölümcül silahlara dönüşmüştü.

Katerin ve Siobahn'ında da içinde bulunduğu müttefiklerine katılan Shuglin'in grubu karşılama komitesini tam karşılarında buldu. Aşağı madenlere açılan ana giriş en kalabalık tepegöz grubu tarafından tutulmuştu. Yukan bölümde bulunan en son mağarada esaslı bir çarpışma oldu. Tahmin edildiği gibi, aşağı madenlere men bir asansör görevi yapan geniş platform tepegözler tarafından imha edildi.

Shuglin ve cüceleri taş bloklar, palangalar ve düzinelerce ip kullanarak kısa zamanda yeni bir platform inşa ettiler. Daha aşağı

inmek ise bambaşka bk sorundu. Okçu cifler iyi iş çıkardıkları halde ilk saldırıda bkçok kişi yitirilmişti. Aşağıdaki odaya inip orayı ele geçkdikten sonra bölmeden bölmeye geçerken grubu zorlu bk iş bekliyordu. Her birinde, en az asilerin sayısı kadar, iyi donanımlı tepegöz vardı.

Ama her iki kuvvetin toplamı kadar da mahkum cüce mevcuttu. Luthien, Oliver ve buldukları cüceler tepegözlerin arkasında belkdiler. Madendeki dkeniş kırıldı.

O gece, cüceler Montfort madenlerinden çıktılar. Çoğu on yıldan uzun bk süredk ilk kez yıldızlara bakıyordu. İstisnasız hepsi bkden yere diz çöküp,

Kral Greensparrow'a lanetler yağdırıp, Kızıl Gölge'ye ilahiler söyleyerek minnettarlıklarını sundular.

Shuglin elini Luthien'in omzuna koydu. "Şimdi bk ordun var," diye ciddi bk tavırla söz verdi mavi sakallı cüce.

Çevresinde duran beş yüz cüceyi bakan Luthien, bu sözün doğruluğundan bk an bile şüphelenmedi.

Bk kenarda duran Oliver'ın yüzündeki şüphe dolu ifade ise hala yerli yerindeydi. Luthien'e daha önce, cücelerin dağlara kaçmaları gerektiğini ve kendisiyle beraber Luthien'in yanlarına da kim katılırsa, bk çok hırsızın yaptığı gibi, kuzeye, Eriador'daki yabani topraklara kaçıp doğayla bütünleşmelerini önermişti. Etraflarındaki zafer dolu, yürek ısıtan manzaraya rağmen hala aynı görüş-teymiş gibi görünmekteydi Oliver. Gerçekçi buçukluk Avon'u da içinde barındıran daha büyük dünyanın daha güçlü uluslarını düşünüyor ve Greensparrow'un kuzeye doğru ilerleyip asileri ezen ordusunun görüntüsünü kafasından atamıyordu. Oliver son haftalarda Avon'un darağacı mı yoksa giyotin mi kullandığını düşünüp durmuştu.

Yol eşkıyası, buçukluk Oliver bk kanun kaçağı da olsa yollarda yaşamını sürdürmek istiyordu. Kendisini koca bk orduya arattıracak kadar azılı bk suçlu olarak değil!

Buçukluğun yüzündeki kederli ifadeyi fark eden ve anlayan Luthien, "Kaçamayiz," dedi. "Montfort'un düşürülme zamanı."

"Ve Caer MacDonald'ın yeniden doğma zamanı," diye hemen lekledi Katerin O'Hale.

KUMAR.!

N 4

tigt Ur adamın gözleri

Yaşlı büyücü Brind' Amour'un geniş omuzlarının üstünden bkçok sayısız kış geçmişti. Gözlerinin kenarlarındaki çizgiler de çalışma ve endişeyle geçen saatlerin deliliydi. Şimdi de bu endişelerinde herhangi bir a2alma yoktu—ashna bakılırsa, çok sevdiği ülkesi Eriador'un en kritik anlarını yaşadığını düşünüyordu—ama

bu sefer omuzlan düşmemişti ve büyücünün yüzüne bakan herhangi biri, yaşlı adamın koyu mavi gözlerindeki yoğunluk yüzünden göz kenarlarındaki kırışıklıkları o an fark edemezdi.

Büyücü, daire şeklindeki ve oranın doğal bir yer olmadığının tek kaniü olan tamamıyla pürüzsüz zeminli odasında bulunan çalışma masasındaki yüksek arkalıklı sandalyesinde otururken o gözler pırıl pırıl parlıyordu. Odayı bk yıldırımınla kadar parlak bk şekilde aydınlatan tek ışık, bk insan kafatasıyla ağaç şeklindeki büyük bk şamdanın arasında, masanın üstünde duran yuvarlak, kristal bir küreden gelmekteydi.

Isıt azakp sönerken Brind' Amour sandalyesinin arkasına yaslandı ve sihkli kürenin ona gösterdiklerini düşünmeye başladı.

Cüceler Montfort madenlerinden kurtulmuşlar ve Luthien ve Oliver'la bklikte kente gitmişlerdi.

Cüceler artık özgürdüler!

Brind' Amour kar beyazı sakalını sıvazlayıp, elini at kuyruğu şeklinde bağladığı gür, beyaz saçında gezdkdi. Gördüklerine güve-nebilkdi, çünkü bunlar gelecekte olabilecekler değil, o an olanlar, gerçeklerdi.

Geleceğe bakma işini daha önceleri yapardı. Riskli ve yorucu bk işti bu. Bütün büyüler içinde geleceğe bakmak belki de en eziyetli ve en tehlikeli işti çünkü bu, bk şimşek çaktırmak için basit enerjileri yoğunlaştırmaktan veya basit gözlem büyüsünde olduğu gibi bilinci başka bk gerçek zaman ve mekana göndermekten daha fazlasını gerektirirdi. Geleceğe bakmak demek, şimdiki zamanın bilinen bütün elementlerini bk noktada, kristal bk küre veya bk aynada, toplamak ve sonra da her birine tüm mantıklı çıkarımları

ve yeni doğabilecek bütün çelişkileri yüklemek demekti. Aslında, bk büyücünün zekasını ve sezgisel gücünü sınayan bk testti bu.

Brind' Amour buna çok fazla cesaret edememişti çünkü tüm merakına rağmen geleceğin güvenilmez olduğunu biliyordu. Kristal kürede büyülerini toplayıp getirdiği bk takım görüntüleri—ki bunlar her zaman çok hızlı hareket eden tamamlanmamış figürler ve şekiller olurlardı—incelemiş ama hiçbk zaman hangilerinin gerçek, hangilerinin yalnızca olasılık olduğunu bilememişti. Ve tabi ki bk de potansiyel geleceğe bk büyücünün bakmış olması da büyük

ihtimalle geleceğin doğal ilerleyişinin değişmesine sebep olacaktı.

O gün, Brind' Amour bir anlık bir bakışa bile zor dayanmıştı. Gördüğü akla uygun, hatta gerçek olma olasılığı yüksek tek bir görüntü vardı: Montfort'un yüksek kulesinin tepesinde bir adam. Kentte son zamanlarda olanlar hakkında Brind' Amour'un genel bir fikri vardı—bir yan-elfin gözleri aracılığıyla Montfort'u birkaç kez zihinsel olarak ziyaret etmişti—ve kulenin tepesindeki adamı tam olarak görmemişse de zengin kıyafederi ve üzerinde taşıdığı fazlaca mücevherlerden adamın Greensparrow'un yandaşlarından biri olduğunu anlamıştı.

Büyücü arkasına yaslandı. Kulenin tepesinde bir adam, diye düşündü. Halkı kızdıran biri. Bir lider, Kral Greensparrow'un Montfort'taki sembolü. Bu konuda bir şey yapılmalı, diye düşündü Brind' Amour. Çok pahalıya padamadan ve hiçbir risk taşımadan bu değişimi kendisinin yapabileceğini biliyordu. Belki de, bu sefer, gelecekte olabileceklere doğru yapacağı yolculuk ödeyeceği bedele değecekti.

Bedel. . . Yüzyıllar önceki öğretmenlerinin geleceği görmekle ilgili uyarılarını hatırladı. Risk.. .

Tüm bu düşünceleri kafasından ata. Bu sefer farklıydı. Bu sefer baktığı yalnızca olabilecekler değil aynı zamanda olmuş olanlardı da. Ve 'olmuş olan' bütün Eriador için bir devrime dönüşebilecek, Montfort'taki ayaklanmaydı. Bunu başlatan, dolaylı yoldan olsa da kendisiydi sayılırdı:

Luthien Bedwyr'e kızıl pelerini veren oydu. Kızıl Gölge'yi ve buçukluğu Montfort'a giden yola gönderen de. O zamanlar düşündüğü, Ludıien'in kentte biraz sorun yaratması, belki de eski kahraman Kızıl Gölge'nin yarattığı efsaneyi bir parça canlandırmasıydı. Umduğu, gelecek birkaç yıl içinde Luthien'le ilgili fısıltıların, şeytan Kral Greensparrow'a boyun eğen Eriador'un bu kabullenme duygusunu azaltmasıydı.

Fakat kader olayların yaşlı büyücünün beklediğinden daha hızlı gelişmesine neden olmuştu. Brind' Amour bundan üzüntü duymuyordu. Heyecanlı ve umuduydu: Eriador'un azimli halkına ve o halktan birisi olan Luthien Bedwyr'e güveniyordu.

Yapağı büyü, ona Luthien'in adası Bedwydrin'deki köyü Dun Varna dahil olmak üzere birçok köyün harekete katıldığını gös-

termişti. Daha o sabah, çoğu balıkçı teknelerinden bozma gemilerden oluşan bir filo Dun Varna'dan hareket edip Dorsal Denizi'nin buz gibi sularına meydan okuyarak komşu Marvis Adası'na kısa bir yolculuk yapmıştı. Bedwydrin Kontu Gahris gibi, topraklarını iğrenç tepegözlerden temizlemek isteyen Marvis kontu için takviyeler vardı içinde.

Brind' Amour bir şeyler fısıldadı, parmaklarını üç kere şaklattı ve büyük şamdanın üstündeki mumlann çoğu alev aldı. Yaşh büyücü doğruldu ve dokumlu mavi cübbesini sürükleyerek ağır ağır, bir dolu parşömenin alanda görünmez hale gelmiş bir masaya doğru ilerledi. Parşömenlerin arasında bir şeyler aradı ve en sonunda Avon Denizi adalarını gösteren bir haritayı bulup çıkardı. Halkların tutumunu ve savaşta olan bölgeleri gösteren renkli, yeşil, kırmızı ve san, binlerce noktayla kaplıydı harita. Dağların güneyinde., Avon sınırlannı gösteren bölgedeki noktaların neredeyse tamamı yeşil renkliydi çünkü onlar krala ve tahta bağlıydılar. Bir kısmında ise tarafsız olduklarını belirten san renk görülüyordu. Dağların kuzeyinde de çoğunlukla yeşil hakimdi—Montfort'taki tüccarların yaşadığı bölge tek bir yeşil daire olarak duruyordu—ve kuzeydeki diğer noktaların çoğu da sarıydı. Ama ayaklanmalan ifade eden kırmızı noktalann sayısı giderek artıyordu.

Büyücü, haritayı yukan kaldırdı ve gözlerini kapatıp yeni bk büyü mırıldanmaya başladı. Kristal kürenin gösterdiklerini, Montfort'taki olaylan ve kuzeydeki filoyu tekrar düşündü; ve gözlerini yeniden açtığında harita,

değişimi gösteriyordu artık. Marvis Adalan'na doğru akan bir kırmızı dalgası ile Montfort'un tüccar kesiminin sıkıştığı bölgenin etrafını saran kırmızı bk duvar.

"Ben ne yaptım?" diye düşündü yaşlı büyücü ve sonra da gülmeye başladı. Bk yüz yıl daha bunun olabileceğini düşünmemişti, ama hem kendinin hem de Eriador'un buna artık hazır olduğuna inanıyordu. Luthien, Brind' Amour'un sihkli asasını ejderha Balthazar'ın ininden geri getirmişti. Şimdi de yetenekli Oliver ve ikisinin etrafında giderek büyüyen yeni idealler eşliğinde oldukça önemli bk gelişim gösteriyordu.

Brind' Amour, haritayı masanın üzerine geri koydu ve düz durması için kağıdın köşelerine küçük heykelcikler yerleştirdi. De-

ân bir iç geçirip büyük masaya ve normal mumlardan çok daha güçlü bir ışık veren, büyüyle ateşlenmiş şamdanın üzerinde dans eden alevlere baka. Kristal küre, haftalardır olduğu gibi yine merakını cezbediyordu, ancak Eriador'a bakmak için değil, ülkenin güney sınırlarının yukarısında, Avon'daki gelişmeleri görmek için.

Brind' Amour yeniden iç geçirdi ve bu tehlikeli işe hazır olmadığını anladı. Henüz değil. Dinlenip gücünü toplaması ve tomurcuklanan ayaklanmanın tamamen çiçek açmasını beklemesi gerekiyordu. Geleceğe daha önce baktığına pişman oldu, çünkü şimdiki zaman onu çağırmaya devam ediyordu ama o yanıt veremeyecek kadar yorgundu. Geleceği gözlemek eziyetliydi ancak Brind' Amour gibi kaçak olan bir büyücü için koca dünyada olanları görebilmek adına sihirli enerjileri miller ötesine göndermek, tamamen tehlikeli bir şeydi. Bu tür enerjiler Greensparrow ve dükleri tarafından sezilebilir, Brind' Amour'un İron Cross'taki dünyanın bu en gizli mağarası yaşlı büyücünün geleceği gözlemek için yapacağı herhangi bir teşebbüste keşfedilebilirdi.

Büyücü sihirli bir sözcük söyleyip hafifçe üfledi ve şamdandaki alevler hızla titreyip söndüler. Brind' Amour dönüp, kapıya, oradan da yatak odasına inen dar geçide ilerledi. Hak ettiği uykuya dalmadan önce yapacağı bir şey daha vardı. Montfort'ta olacağını gördüğü o şeye, Greensparrow'un o yüksek kulenin tepesindeki adamının görüntüsünün gerçekliğine inanıyordu ve bu konuda ne yapacağını biliyordu.

Koridordaki odalardan birine gelince durdu. Burası silahların durduğu küçük bir odaydı. Karmakarışık malzemelerin arasında bir şeyler aradı ve en sonunda özel, büyülü bir ok bulup çıkardı. Sonra da onu, basit bir büyü yaparak, her zaman belanın ortasında kalır gibi görünen Montfortlu, çok güzel bir yan-elfe ulaştırdı. , Ve uyumaya gitti.

*****

Luthien irkilerek uyandı. Gözlerinin hafif ışığa alışması ve küçük odasını gözden geçirip her şeyin yolunda olduğundan emin oluşu uzun sürdü. Ateş hala akkor halindeydi—çok geç olamazdı—ancak alevler sönmüş, yanan kütükler kor haline gelmişti;

oda muhafızlarının tetikte bekleyen gözleri gibiydiler.

Luthien yataktan çıkıp odanın diğer tarafına gitti. Taş şöminenin önüne oturdu. Sıcaklık çıplak vücudunu ısıttı. Şöminenin ö-nündeki kafesini kenara itti, metal çubuğu aldı ve ne yaptığını çok da düşünmeden korları eşelemeye başladı. Düşünmüyordu, çünkü anlam veremediği bir sürü duyguyla çevrelenmiş haldeydi. Korların üzerine bir iki kütük yerleştirip, alevler canlanıncaya kadar üfledi.

Bk süre ateşi izleyip, alevlerin dansının düşüncelerini Bedwydrin'e, Dun Varna'ya ve bu beklenmedik yolculuğa çıkışından önceki zamana götürmesine izin verdi. Kente ve limana bakan o tepeyi Katerin'le ilk kez seviştikleri anı hatırladı.

Yüzündeki gülümseme kısa soluklu oldu. Uyuması gerektiğini, diğerleri gibi ertesi günün de savaş ve birçok insanın yaşamını etkileyecek kararlarla dolu zorlu bir gün olacağını hatırlattı kendine.

Demir çubuğu şöminenin yanındaki yerine yerleştirip ayağa kalkü. Ateş canlandığı için içerisi daha aydınlıktı şimdi. Yatağına yaklaşınca durdu.

Kalkarken örtüler kıvrılmış, alttaki kalın battaniye de aralanmıştı. Battaniyenin altında, yan çıplak yatan Siobahn'ı görebiliyordu. Genç adam yavaşça yatağın kenarına oturdu. Elini örtünün altına uzatıp Siobahn'ın

dizinin arkasından başlayıp kıvrımlı vücudunun her santimini hissederek yavaşça yukarıya, boynuna kadar okşadı.

Sonra parmaklarını yarı-elfin parlak saçlarında gezdirdi. Sio-bahn kımıldandı ama uyanmadı.

Öylesine pürüzsüz, öylesine güzel, öylesine sıcaktı ki. Güzel yan-elfın dayanılmaz cazibesini inkar edemiyordu Luthien; tek bir bakışla kalbini çalmıştı.

Öyleyse neden Katerin'i düşünüp duruyordu?

Ve örtünün alüna süzülüp Siobahn'a sokulurken neden suçluluk hissediyordu?

Montfort'a geldiğinden beri Luthien'le yeniden beraber olmak istediğini gösteren hiçbir işarette bulunmamışa Katerin. Luthien ve Siobahn'ın ilişkisini onaylamadığına dair tek bir söz de söylememişti.

Ama onaylamıyordu, Luthien bunu kalbinin en derinlerinde

hissediyordu. Bunu Katerin'in yeşil gözlerinde, milyonlarca mil ve yıl geride kalmış gibi görünen o dünyada, Dun Varna'daki tepede erkekliğe adım atağı o gecenin sabahında, kendisine merhaba diyen o güzel gözlerde görebiliyordu.

*****

Danteller, farbelalar, ince detaylar ve süslü, makyajlı leydiler sarayı doldurmuştu. Kristal küredeki görüntü Brind' Amour'un midesini ağzına getirdi ama aynı zamanda da ona umut verdi. Eri-ador'un güneyindeki Avon'da bulunan Stratton Nehri üzerindeki Carlisle, yüz yıllar önce savaş için kurulmuş ve savaş zamanı direnişçilerle dolup taşan güçlü bir liman kenti olmuştu. Green-sparrow, kanlı ve acımasız bir savaştan sonra insafsız bir şekilde tahta çıkmış ve ilk yıllarda Avon denizi adalannın Huegothlann

yüzyıllar önceki işgalinden beri görmedikleri, tüm sınırlan aşan bir vahşet göstermişti.

Ama Carlisle şimdi danteller, farbelalar, tatlılar ve cinsel arzulan tatmin eden bir dolu şeyle doluydu.

Brind' Amour'un büyülü bakışı saraya çevrildi. Büyücü daha önce hiç, akıl gözünü ezeli düşmanına çevirecek kadar cesur, böylesine kayıtsız olmamışa. Greensparrow büyülü güçlerini bir algılayacak olursa. . .

Brind' Amour'un gizlendiği dağın kalın taş duvarlan Green-sparrow'un müttefiki olan cehennemin güçlü iblislerine karşı bir savunma sağlayamazdı.

Saraydaki curcuna uzaktaki büyücüyü şaşkına çevirdi. Yüzlerce insan alt kattaki odalara doluşmuştu. Hepsi içiyor, suratlarını boyayıp duruyor, çoğu da bulabildikleri karanlık köşelere çekiliyordu. Her odada duvarların önünde iri tepegözler sıralanmış duruyorlardı. Ne kadar konik, diye düşündü büyücü. Tek-gözlerin çoğu atalarının Avon'lular tarafından yenildiği eski savaşlann resmedildiği tablolann önüne sıralanmışlardı!

Göz gezdirmeye devam etti ve kristal küredeki görüntüler hızla geçmeye devam ettiler. Sonra bir enerji, sihirli bir güç hissetti Brind' Amour ve bir an için gönderdiği enerjiyi Greensparrow'un sezdiğini sandı. Bağlanayı neredeyse kesiyordu. Ama sonra yaşh

büyücü bunun farklı bir şey, pasif bir enerji olduğunu fark etti: Greensparrow'un kendi gücüydü belki de.

Brind' Amour geriye yaslanıp bunu düşündü. Luthien'in Mi-nistry'nin kulesinin tepesinde büyücü dük Morkney'le yaptığı dövüşü hatırladı. Morkney, Praehotec denen iblisi çağırmış ve bedenini ona vermişti. Brind' Amour o dövüşü izlerken yine aynı duyguyu hissetmişti. Sadece şu an hissettiği enerji biraz daha güçlüydü.

Yaşlı büyücü durumu anladı ve içi öfkeyle doldu. Hafif bit homurtuyla yeniden öne eğilip tüm konsantrasyonunu küreye verdi ve gözü hareket ettirerek Greensparrow'un enerjisini takip etmeye başladı. Sarayın arka

merdivenlerine ilerledi ve aşağıdakine oranla daha çok tek-gözlü Praetorian Muhafız olsa da fazla kişinin bulunmadığı ikinci kata çıkü. Kalın tüylü halılarla kaplı koridorlardan geçip kapalı bir kapıya geldi.

Göz, kapıya dikildiğinde bk sarsılma hissetti Brind' Amour. Onu aşmaya çalıştı ama bariyeri geçemedi. Oda büyüyle mühürlenmişti.

Greensparrow kapının arkasındaydı. Brind' Amour bunu biliyordu ama enerjisini iyice kullanıp engeli aşmaya kalkarsa büyücü-kralın onu hissedeceğini de biliyordu.

Kristal küredeki görüntü aniden karardı, çünkü dev bk tepegöz madde ötesi gözün önünden geçiyordu. Kapı açıldı ve Brind' Amour gözü hemen canavarın peşine takü.

Sarayın diğer bölümlerinde müsrif bk şekilde döşenmiş mobilyalar düşünüldüğünde oda oldukça boştu. Kare şekilli odanın tam ortasında yerden iki basamakla çıkılan yuvarlak bk kaidenin üstünde duran bk taht vardı. Tahtın üzeri yeşil, kırmızı ve menekşe rengi değerli taşlarla süslü ve çok şatafatlı olmasına karşın yer, o-danın dört kapısından tahta doğru uzanan kırmızı renkli yolluklar kadar çıplaktı.

Greensparrow—Brind' Amour onu yüz yıllardır görmemiş ve hiçbk zaman çok iy\ tanımamış olsa da, karşısındakinin o alçak olduğunu biliyordu—tahtta oturuyor, sol elinin orta parmağındaki kocaman yüzükle oynuyordu. Uzun, kıvırcık ve siyah saçlıydı ve yüzü boya içindeydi. Ama makyaj, çalışma ve iblislerle uğraşmanın

çaldığı zamanın İ2lerini saklayamıyordu. Kılık kıyafet düşkünü bk züppeye benziyordu, ancak Brind' Amour bununla eğlenecek durumda değildi. Greensparrow, gelen tepegöze bakarken kehribar rengi gözleri şeytani bk zekayla alev alev yanıyordu.

Krala yaklaşan tepegözün gücünün kendi sihkli enerjisini ör-tebileceğini uman Brind' Amour, sihkli gözü canavarın yakınında tuttu.

"Ne haberler var, Belsen'Krieg?" diye sordu sıkılmış görünen kral.

Canavara iyice bakabilmek için sihkli gözü tepegözden bk parça uzaklaştırmaya cesaret edebildi Brind' Amour. Belsen'Krieg o ana dek gördüğü en kuvvetli ve en çkkin tepegözdü. Bel-sen'Krieg'in üst dudağının üzerinden çıkıp iki yana doğru açılan ve düzleşmiş geniş burnunun tam alanda bkleşen, çürümeye yüz tutmuş azı dişleri vardı. Gözü kocaman ve kan çanağı gibiydi ve gözün üzerindeki kalın kaş dükkan tentelerine benzer bk şekilde gözü gölgelemekteydi. İki yanağı da yara izleriyle doluydu ve bk çocuğun göğsü genişliğindeki boynu sarı yeşil renkte bk yara dokusu görünümündeydi. Fakat omuz kısımlarına sarma apoletler dikilmiş ve geniş göğsünü daha da geniş gösteren madalya ve şeritlerle süslü, siyah-gümüş rengi Praetorian üniforması çok etkileyiciydi.

"Montfort'tan hiç haber alamadık, Kralım," dedi tepegöz. Diksiyonu o ırktan birine göre oldukça etkileyiciydi ama sesletimi sürekli soluduğu için anlaşılmazdı.

"Morkney'in diğeri kente geri dönemez," dedi Greensparrow. Belsen'Krieg'den çok kendi kendine konuşuyordu.

"Morkney'in diğeri?" diye mırıldandı bu garip sözcük seçimini sorgulayan Brind' Amour. Büyücü-kral bütün düklerinin belli bker iblisle şahsi bağlantı içinde olduğunu mu kastediyordu yoksa?

"Öyleyse salak dükün öldüğünü varsayabiliriz," diye devam etti Greensparrow.

"Küçük bk sorun," dedi Belsen'Krieg.

"Gemim yola çıkmaya hazır mı?" diye sordu Greensparrow ve kralın Eriador'a bizzat gelip isyanı bastırmayı planladığını düşünen Brind' Amour nefesini tuttu. Bu gerçekleşkse Luthien ve dostları-

nın hiç şansı olmadığını biliyordu yaşlı büyücü.

"Chaumadore Limanı'na kadar bütün sular buzsuz," diye hemen yanıtladı Belsen'Krieg.

Gascony? Brind' Amour'un kalbi ani bir umuda yerinden hopladı. Greensparrow Gascony'ye gidiyordu!

"Ya kuzeye uzanan sular?" diye sordu kral ve Brind' Amour yeniden nefesini tuttu.

"Tüm raporlara göre, daha buzlu," dedi tepegöz.

"Ama sen gidebilirsin," dedi Greensparrow. Bu bir soru değil emirdi.

"Emredersiniz, Kralım."

"Ne saçma iş." Tüm olanlar baştan sona iğrenç der gibi başını salladı Greensparrow. "Akılsızlıklarını göstermeliyiz onlara," diye devam etti ve ayağa kalkıp omzundan geçirilmiş ve göğsünü saran mor renkteki kılıç askısı ile farbelalı pelerinini düzeltti. "İsyanla bağlantısı olan bütün erkek, kadın ve çocukları öldürün. Onlara Eriador'un yüzyıllar boyunca unutamayacağı bir ders verin."

Bunu öylesine zalimce ve kayıtsızca söylemişti ki.

Beklenen, "Emredersiniz, Kralım," yanın hemen geldi. Hiçbir tepegöz insanların katledilmesini asla sorgulamazdı.

"Ve seni uyarıyorum," diye ekledi Greensparrow, arkadaki kapıdan odayı terk etmeden önce, "tatilim yanda kesilirse bizzat seni sorumlu tutarım."

"Emredersiniz, Kralım," diye yanıtladı Belsen'Krieg ve hiç de endişeli görünmüyordu. Hatta, bundan zevk alıyormuş gibi geldi onları beş yüz milden daha uzak bir mesafeden korkuyla izleyen yaşlı büyücüye.

Brind' Amour bağlantıyı kesip arkasına yaslandı. Kristal küre de oda da karardı ama büyülü şamdanına yanması için komut vermedi büyücü.

Karanlıkta oturup, hala kuvvetli bir bağ olduğu açıkça belli o-lan ilişkiyi, düşmanlarının iblislerle olan ilişkisini değerlendirdi. Büyücüler Konseyi'nin

yıllar, çok uzun yıllar önce aldığı kararı düşündü. Katedraller yapılmış, adalar barışla tanışmıştı ve çok az insan büyücülerle, yaşlı erkek ve kadınlarla ilgileniyordu. Büyücülerin devrinin artık sona erdiğine karar vermişti Büyücüler Konseyi.

Brind' Amour ve arkadaşlarının Balthazar'a yapakları gibi dev ejderhalar bile alt edilip derinlerdeki mağaralara hapsedilmiş veya öldürülmüşlerdi. Balthazar'ı kapatırken sihirli asasını kaybetmişti Brind' Amour ve zamanının gerçekten geçtiğine öylesine inanmıştı ki, onu geri almak için uğraşmamıştı bile.

Bütün birlik uykuya dalmıştı. Bir kısmı ebedi uykuya dalarken, Brind' Amour'un da aralarında bulunduğu bazı diğerleri kendilerini gizli kaleler veya mağaralarda sihirli bir uyku haline sokmuşlardı. Hepsi. . . Greensparrow hariç. Eski günlerde önemsiz, sıradan bir büyücüydü Greensparrow ama aynı zamanda büyücülerin devrini uzatmak için bir yol bulan da o olmuştu.

Brind' Amour ölüm yerine sihirli uykuyu tercih etmişti, çünkü bir gün dünya için bir kez daha gerekli olabileceğine inanıyordu. Bu yüzden de, sihirli uykuya geçmeden önce, karanlık gün geldiğinde kendisini uyaracak büyüleri hazırlamıştı. Böylece, birkaç yıl önce uyanmış ve Greensparrow'un Avon Kralı olduğunu ve lanetli iblislerle işbirliği yaptığını görmüştü.

Karanlıkta oturup düşmanlarını, insan veya şeytan, düşündü Brind' Amour. Luthien ve Eriador'u böyle bir düşmanla karşı karşıya getirmekle ne derece akıllı davrandığını kendine sorarak öylece oturdu karardıkta.

milim milim

"O kadar da derin değil," diye söylendi, sakalının ucu pislikten kayganlaşmış Shuglin.

"Ben o kadar uzun değilim," diye hiç tereddütsüz itiraz etti Oüver.

Sinkli cüce başını çevirip, sızlanıp duran buçukluğu hemen ko-

lunun alüna sıkıştırdıktan sonra, pislik yığınının içinde ilerlemeye çalışan Luthien'e baktı.

"Oliver deBurrows bir lağımda yürüyor. . . Bu kadar alçalaca-ğımı bilseydim, senin isteklerine rağmen—"

Luthien yana doğru sendeleyip Oliver'la beraber duvara çarpınca buçukluğun sızlanması boğuk bir iniltiye dönüştü.

Luthien'le birbirlerinden koptular ve ayağa fırlayan Oliver mavi pantolonundaki yapışkan pisliği elleriyle vurarak çıkarmaya uğraşırken, "İyk! İyk! İyk!" diye garip sesler çıkararak bağırmaya başladı.

"Tüccarların tam altındayız," dedi boğuk sesinden alay okunan Shuglin. "Sanırım sessiz olman gerekiyor."

Oliver çaresiz bir bakış attı Luthien'e, ancak dostunun duygularını paylaşmak yerine durumundan çok eğlendiğini biliyordu, o günün önemi düşünüldüğünde sızlanmalarının önemsiz kaldığını da. Kendi bile bunları çok ciddiye alamıyordu. Madenlerden kurtuluşunun üstünden henüz bir hafta geçmiş olsa da cüceler eski silah ve zırhlarını onarmış, yenilerini üretmiş ve tüccarların kapandığı bölgenin altındaki kanalları tekrar açarak ne kadar önemli olduklarını göstermişlerdi. Şimdi de Luthien, Oliver, Shuglin ve Shuglin'in sakallı üç yüz arkadaşı, yerin alandaki birkaç paralel dehlizde ilerliyorlardı ve sonunda düşmanlarının tam karşısına çıkacaklardı.

Buna rağmen, yolculuktan hoşlanmak zorunda olmadığına karar vermişti buçukluk. Ellerindeki fenerler tünelleri yeterince aydınlatmaktaydı ama ölümcül soğuğa karşı yapabilecekleri bir şey yoktu. Kanallar buzla doluydu ve kanalların kavisli duvarları kalın bir buz tabakasıyla kaplanmıştı. Ancak buz sarkıtlarının üstünde taze dışkılar vardı ve soğuktan çok, kanalları kaplayan berbat koku dayanılmaz haldeydi.

"Girişleri kapatmışlardı," dedi Shuglin, "ama bir düzineden fazla adamla dalıp yolumuzun üstündeki dört tepegözü öldürdük."

"Kaçıp, geldiğimizi haber verecek kimse yok, değil mi?" diye kentin aşağı bölgesinden yola çıkaklarından bu yana onuncu kez sordu Luthien.

"Bir kişi bile," diye onuncu kez onu yaüşordı Luthien.

"Sonunda, bizi düşmanın beklediğini görürsem, bu pislik içinde yapağım yolculuk çok hoşuma gidecek," diye dalga geçti Oliver.

Onu duymazdan gelen Shuglin tekrar yola koyulup düz tünelde aşağıya doğru ilerlemeye devam etti. Bkkaç dakika sonra durdu ve diğerlerine de durmalarını işaret etti.

"Yakalandık," dedi karamsar buçukluk.

Başka bir cücenin elindeki feneri aldı Shuglin ve tünelin karşıdaki ağzına doğru kaldırdı. Sonra karşısından da aynı işareti almış gibi, onaylarcasına başını salladı ve kalın, kısa baş parmağım yukarı çevirdi. Yeniden yürümelerini işaret eden cüce, "Her şey hazır," dedi.

Tünelin kenarındaki küçük bir göze ulaştılar. Duvarlardan birine bir merdiven—cüce yapısı, yeni bir merdiven—dayanmışa. Yerden on iki ayak yukarıda, tavandaki ahşap bir kapağa uzanıyordu.

Luthien, Oliver'a işaret etti. Kanalizasyondan ilk çıkacak ve onlara liderlik edecek kişinin buçukluk olmasına karar vermişlerdi. Oliver bundan dolayı, bütün tepegöz ordusu yukarıda onu bekliyor olsa da o pislik yığınından kurtulacağı için mutluydu. Büyük bir çeviklikle ve sessizce merdivene atılıp tırmanmaya başladı.

Tepeye ulaşmadan önce kapak açıldı. Oliver olduğu yerde donup kaldı ve aşağıdakiler suspus oldular.

"Oh, hayır," diye inledi buçukluk, çıplak bir tepegöz poposu deliğin üstüne -yaklaşırken. Kollarıyla yüzünü kapatan Oliver geniş kenarlı şapkasının kendisini koruyacağını ümit ediyordu. "Oh, lütfen, hemen vur onu," diye fısıldadı; başına gelebilecekler hiç hoşuna gitmiyordu.

Luthien'in yayından gelen tıng sesini duyup, yanı başından hızla geçen okun serinliğini hissedince rahat bir nefes aldı buçukluk. Başını kaldırıp okun hiçbir şeyden haberi olmayan tepegözün etine gömülüp gömülmediğine baka. Tepegöz bağırarak döndü ve salak gibi deliğin üzerine eğilip bakınca,

cüce işi arbaletten fırlayan oku, bu kez suraamn tam ortasına yedi. Çığlık kesildi ve aşağıdakiler tepegözün yukarıdaki küçük odada yere yığılıp öldüğünü duydular.

Oliver şapkasını düzeltti ve kendine çevrilmiş yüzlere baka. "Hey," diye seslendi yavaşça, "şu tek-gözler, her iki yönden de

aynı görünüyorlar!"

"Tırmanmaya devam et!" diye kızdı Luthien.

Oliver, omuz silkip merdivene Ormandı ve en az aşağısı kadar pis kokan küçük, kare şekilli bir odaya ulaşü. Bir tepegöz kapıya vuruyordu.

"Bergus?" diye seslendi diğer taraftaki tek-gözlü.

Oliver döndü, yüzünü deliğe dayadı, parmağını büzdüğü dudaklarına götürdü ve aşağıdakilere yoldan çekilmelerini işaret etti. Sonra sessizce kapıya gitti. Kapıyı kapak tutan sadece küçük bir kanca olduğu için dışarıdaki canavar vurdukça kapı sarsılıyordu.

"Bergus?" diye yeniden kükredi dışarıdaki. Canavarın sabrının giderek taştığını rahatlıkla söyleyebilirdi Oliver.

Tepegöz daha hızlı vurunca kapı sallandı, belki de omzuyla yüklenmişti. Oliver ölü tepegöze baktı ve durumu değerlendirdi.

"İyi misin?" diye seslendi dışarıdaki ve kapı bir kez daha sallandı. Oliver da kendini kapının arkasına atıp, meçini eline aldı.

Sert üç vuruş.

"Bergus?"

"Bana yardım et," diye kısık tepegöz sesini taklit ederek, başı dertteymiş gibi hırıldadı Oliver. Bunu der demez de kılcının ucunu yukarı çevirip, kancayı açtı. Bir saniye sonra tepegöz kapıyı omuz-ladı ve hızla içeri daldı.

Oliver da kılıcını tepegözün dizinin arkasına saplayıp, tepegöze bir tekme ata.

Dengesini kaybeden tepegöz yerdeki arkadaşının üzerine doğru yuvarlandı. Oliver hızlı davrandı ve tepegözü öyle bir yönlendirdi ki, canavar neredeyse deliğe düşüyordu. Ama canavarın güçlü kollan iki yana açıldı ve yalnızca kafası, omuzlan ve tek kolu deliğe girdi.

Oliver tepegöze arkadan vurmak için hemen ileri aüldıysa da aşağıdan gelen bir tmg sesi duyuldu ve canavar aniden sarsıldı, sonra da hareketsiz kaldı. Hemen kapıya koştu buçukluk ve etrafta başkalarının olmadığından emin olduktan sonra kapıyı kapattı. Sonra tepegöze yaklaşıp yaratığı deliğin kenarından kaldırdı.

"iyi atış," dedi merdivene tırmanmak üzere tepegözün üstüne basan Luthien'i görünce. "Ama hangi tarafını vurduğunu biliyor musun?"

Luthien yukan bakmadı bile. Oliver'ı cesaredendirmek istemiyordu; güldüğünü buçukluğun görmesini ise hiç istemiyordu.

Diğer akıncılar da kentin yukan kısmında kalan sessiz bölgedeki bütün tuvaletier ile diğer mahrem yerlerden çıktılar. Hava hala soğuk ve şafak öncesi olduğu için karanlıktı. Ministry'nin yanındaki duvann diğer tarafındaki çatışmayı duyabiliyorlardı.

."Tam zamanında," dedi Oliver, çünkü şaşırtma saldırısı—kentin aşağı bölgesinden gelecek bir saldın—beklemedikleri bk şey değildi.

Luthien ciddi bk tavırla, başıyla onayladı. Tam zamanında. Her şey plana uygun ilerlemekteydi. Gözleri loş ışığa ahşa, etrafına bakü ve yıllarını Greensparrow'un zulmü altında esk olarak geçiren ciddi yüzlü cücelerin her taraftaki gölgelerin içinde süzüldükle-rini görünce başını salladı.

Genç Bedwyr, tam arkasındaki Oliver'la bklikte esas çatışmanın olduğu yöne doğru ilerledi. Sokağın gölgeleri içinde hızla ilerliyorlardı ama diğer yönden hızla yaklaşan ayak seslerini duyunca bk köşede aniden durdular.

Bk tepegöz köşeyi döndü ve tek gözü şaşkınlıkla büyüdü.

"Bu fazla kolay," diye sızlanan buçukluk meçini canavann göğsüne yapıştırdı ve bk saniye içinde yaratığın kafatasını tam ortadan ikiye ayırdı Blind-Striker.

Luthien yanıt vermeye hazırlandı ama tam arkalarında patlak veren çatışma yüzünden sıçrayarak o yöne döndüler. Yan sokakla-nn birinden, kendileri gibi çatışmaya giden bk grup tepegöz çıkmışa. Fakat canavarlar, aralannda Shuglin'in de bulunduğu iki cüce grubu onlan caddede kıstırınca kendilerini düşündüklerinden daha önce, savaşın içinde buldular.

Tüccar bölgesinin dört bk yanında irili ufaklı çaaşmalar çıka ve güneş ufku delip eğimli ışınlarını savaşın kargaşasına gönderirken çaaşma iyice kızışü. Müttefiklerine kaolmak üzere Ministry'nin yanındaki duvara yönelen Luthien ve Oliver çok küçük bk direnişle karşılaşnlar—çok çabuk yenilen, topu topu iki tepegöz. Oraya vardıklarında cücelerin tepegözlerin işini anında bitirdiklerini gördüler. O noktayı tutan tepegözler de ağır baskı alandaydılar

Buçukluğa, "Dikkatli ol, Oliver!" dedi Luthien. Kırmak yayını

çıkardı, açü, bir çırpıda kurup bir oku uçmaya hazır hale getirdi. Oliver onu arkadan ve yanlardan gelen saldırılara karşı korurken, ardı ardına aüşlar yapmaya başladı Luthien.

Duvarın üstünden atılan ve ucuna kancalar bağlanmış ipler göründü. Cüceler, duvarın o tara&ndaki direnişçileri korurlarken, diğerleri takviye gücü engellemek için sokakları tutuyorlardı ve tepegözler karşı koyamayacak haldeydiler. Elfler ve insanlar duvarın diğer tarafına ulaşıp dövüşen kalabalığa katılıyorlardı.

İpten aşağı kayarak inen bk adamı havaya kaldırdığı kılıcıyla öldürmeye giden bir tepegözü fark eden Luthien, hemen okunu yaya geçirmeye çabaladı.

"Lanet olsun!" diye bağırdı genç Bedwyr. Atışı zamanında yapamayacağını biliyordu.

Tepegöz aniden durdu. Luthien nedenini anlamadı ama şansını sorgulamadı. Sonunda okunu yerleştirmeyi başarmışa.

Luthien'in oku fırlatmasına fırsat kalmadan, sırtında iki okla yere yığıldı canavar. Okların saplanış açısına bakan Luthien arkada, duvarın üstünde, yan-elf formunda, güzel, kıvrak, tanıdık bk şekil gördü.

"Siobahn," dedi Luthien'in hernen arkasında duran Oliver. Parlak sabah ışığı altında, duvarın üstünde dimdik duran yan-elfin görüntüsünden hem mutlu olmuş hem de etkilenmişti.

Luthien kendisinin de bk yayı olduğunu hatırlamadan önce yayını yeniden kaldıran yan-elf okunu fırlattı ve başka bk tepegöz yere düştü.

"İzleyecek misin, yoksa sen de oynayacak mısın? diye bağırdı genç adamın yanından koşarak geçen Oliver. Duvarın dibinde ve Ministry'nin bahçesinde iyice kızışmış olan savaşa dönüp baktı Luthien. Yayını omzuna asıp, Blind-Striker1). çekti ve dostunun peşi sıra koştu.

İkisi bkden duvardan aşağı, dövüşün ve iki tepegözün tam ortasına adayan Katerin'i gördüler.

Oliver homurdandı ancak Luthien Haleli güçlü kadının ne kadar iyi bir savaşçı olduğunu ve endişelenmenin yersiz olduğunu biliyordu.

Mızrağını ileri geri savurarak saldırılan engelliyor, şaşkın iki te-

pegöze darbeler indiriyordu. Mızrağını deli gibi ileri savurarak tepegözlerden birinin midesine batırdı ve sonra hemen geri çekip, kendisi diğer tarafa dönerken elinde çevirerek başka bir tepegözün suratının ortasına indirdi. Sonra mızrağı tekrar elinde döndürdü ve keskin ucuyla canavarın boğazını biçtikten sonra bir kez daha çevirip öfkeyle geri geldi ve dışarı dökülen bağırsaklarını tutmaya çalışan tepegözün işini bitirdi.

Memnuniyeti her halinden belli olan Luthien, Oliver'a baku. "İkiye karşı iki."

"Beş kat daha hızlı, diyelim," diye yanıtladı buçukluk.

Luthien yanıt vermeye fırsat bulamadan parmağıyla yeniden duvarı işaret etti buçukluk. Siobahn ölümcül yayı ve okuyla başka bir tepegözü duvardan aşağı düşürürken dönüp bako Luthien.

"İki bir," dedi Oliver, kendini beğenmiş bir tavırla. Farkında olmadan taraf tutuyorlarmış gibi geldi ikisine de.

"Hiç de değil," dedi hemen Luthien. Oliver dönünce Kate-rin'in tüm gücüyle koşmakta olduğunu gördü. Bir dizinin üstüne çöken kadın mızrağını fırlattı ve kaçmaya çabalayan bir tepegözü tam ensesinden yakalayarak canavarın çirkin suratını, arnavut kaldırımına yapıştırdı.

"öyle görünüyorlar ki eşit güçteler," dedi Oliver. İmalı ses tonundan buçukluğun dövüşten farklı bir şeyden bahsettiğini anladı Luthien.

Bu yorum Luthien'in hiç hoşuna gitmemişti; bunu, sözcükler ağzından çıkar çıkmaz anladı Oliver. Meçini yukarı kaldırarak yerinden fırladı. "İzleyecek misin, oynayacak mısın?" diye seslendi bk kez daha.

Luthien öfkesini yatıştırdı, karmaşık duygularını ve iki harika kadınla ilgili düşüncelerini bir kenara bıraka. Şimdi derin düşüncelere dalma zamanı değildi. Oliver'a yetişti ve beraberce dövüşün tam ortasına daldılar.

Montfort'taki o kader sabahı tüccar evlerine baskınlar yapıldı ve çok sayıda köle serbest bırakıldı. Kölelerin çoğu memnuniyetle savaşa katıldılar. Yüzlerce tepegöz öldürülmüştü.

Fakat isyancılara karşı direnip teslim olmayanlar hariç, insanlardan oluşan tüccar grubu öldürülmedi. Onlara teslim olma şansı-

nın verilmesi Luthien'in fikriydi. Baskın başlamadan önce verdiği ilk emir bu olmuştu. Aslında lider rolünü çok rahat benimseyemi-yordu ama bu konuda şimdiye dek görülmediği kadar ısrarcıydı, çünkü genç adam adalete inanıyordu. Montfortlu tüccarların tamamının kötü olmayabilirdi. Greensparrow'un zamanında işlerinin iyi gitmiş olması tümünün şeytan

kralın emirlerine uyduğunu ya da onunla işbirliği içinde olduğunu göstermezdi.

Son çatışma en şiddetli olandı ancak en sonunda tepegöz muhafızlar, kentin korumaları ve Praetorian muhafızlar alt edildiler ve Montfort'un düşürülüşü tamamlandı.

Ministry hariç. Asiler her şey bitene kadar oraya saldırmaktan kaçınmışlardı çünkü orası çok iyi korunuyordu. Katedrale açılan beş kapı, doğu duvarında açılan gizli giriş ve duvarın yıkık kısmı da dahil, ele geçirilip kuşatılmış ve daha büyük baskılara da dayanmıştı daha önce.

Ancak Avon Kralı'na bağlı olanların tek kalesiydi Ministry. Madenlerdeki baskınlardan sonra içeri hapsolan canavarlann yardım alabilecekleri bk yer de kalmamışa.

Luthien ve Oliver ele geçirilen tüccar mahallesinde bir tur at-üktan sonra Ministry'ye yöneldiler. Luthien, Vikont Aubrey'i canlı yakalamak istiyordu ama adamdan hiçbir iz yoktu. Şaşırmamışü; Aubrey adlı o iğrenç mahluk hayatta kalmak konusunda oldukça maharetliydi. Luthien onu nerede bulacağını gayet iyi biliyordu.

İki arkadaş Ministry'yi çevreleyen bahçede toplanmış, içeride-kilere küfürler savuran ve ara sıra pencerelerde veya küçük kulelerde görünen tepegözlere ok atan ordularına katıldılar.

"İçeri girebiliriz!" dedi yukan zıplayıp Luthien'i kolundan yakalayan cüce Shuglin.

"Kaçabilecekleri bk yer yok," diye onu temin etti Luthien. Sesinde tam bk güven vardı. "Savaş bitti."

"İçeride yaklaşık beş yüz kişi olabilk," dedi üçlüye katılan Katerin O'Hale, kuşkulu bk sesle.

"Dışarıda kalıp beklemek için bk neden daha," dedi Luthien hemen. "Kayıpları telafi edemeyiz."

Hepsi bklikte bahçede dolaşarak yaralıların tedavisine ellerinden geldiğince yardım edip, kuvvetleri organize etmeye çalıştılar.

Tepegöz tehlikesi sona erdirilmişti ama başka sorunlar baş gösteriyordu. Çok uzun bir süre çok zor koşullar altında yaşamış olan öfkeli halk yağmalamaya başlamıştı ve birçok tüccarın evi kundak-lanmışü. Morkney'in cüceleri madenlere kapatmasından beri bir arada yaşamayı bilmeyen insanlar ve cüceler arasında çatışmalar oluyordu ve esk ahnan tüccarların akıbeti konusunda karar verilmesi gerekmekteydi.

Öğlenden sonra Luthien kendisine doğru azimle yaklaşan Siobahn'ı gördü sonunda.

"Benimle gel," dedi yan-elf. Sesinden durumun acil olduğunu hemen anladı Luthien.

Bahçenin diğer yanında duran Katerin ve Oliver Luthien'in gidişini izlediler.

"Tamamen işle ilgili, sadece iş," dedi Oliver.

Katerin kaşlarını çatü. "Bunun beni ilgilendkdiğini de nereden çıkarıyorsun?" dedi ve uzaklaştı.

Oliver başını salladı ve o anda Luthien'e her zamankinden daha fazla hayranlık duydu.

"Şimdi en tehlikeli zaman," dedi Siobahn, Luthien'i kalabalığın dışına çıkardıktan sonra ve yağmalama olayları ile asilerin ağızlarında dolaşan memnuniyetsizlik fısıltılarını anlatmaya başladı.

Luthien, mantıksız görünen bu tepkilere bk anlam veremiyordu ama etrafında gelişen olayları görebiliyor ve Siobahn'ın korkularına hak veriyordu. Bu bk zafer zamanı olmalıydı ve öyleydi de. Ama o zafere bk dolu karmaşık duygular silsilesi karışmışa. Asiler, ortak bk amaçla harekete geçememişlerdi ve şimdi de asıl savaş bitmişti.

"Çaüşmalarda belki de haftalar boyunca büyük azalma olacak," dedi Siobahn.

"Elimizdeki tek kuvvet, bklik duygusu," dedi yan-elfin ne demek istediğini anlayan Luthien. Hedeflerine ulaşmışlardı; Ministry bile en fazla içeridekilerin yiyeceği bitene kadar dayanabilkdi. Dev katedrale sıkışıp kalan tepegözler onlar için hiçbk şekilde tehdit unsuru olamazlardı çünkü Ministry'yi çevreleyen açık alanlar asiler tarafından sıkı bk şekilde korunuyordu. Tepegözler dışarı çıkıp saldırmaya kalkarlarsa yakın dövüşe geçemeden okçular tarafından

öldürülürlerdi.

İşte Montfort alınmıştı, peki ama bu ne demekti? Luthien ve diğer önderler son saldırının öncesindeki haftalarda açık bir amaç belirlemişlerdi, oysa bu gerçekleştikten sonra ne olacağına dair bir planlan yoktu.

Luthien u2aklara, tüccar bölgesinin batısına doğru baka ve yakılmış evlerden yükselen duman bulutu, gerçekten de tehlikeli bir zamanda olduklarını gösterdi ona. Kendisini bekleyen sorumlulukları anladı ve çok çabuk hareket etmesi gerektiğini hemen kavradı. Montfort ele geçirilmişti, ancak eğer kent anarşi ve karışıldığa teslim olursa bu zaferin hiçbir anlamı kalmayacaktı.

Genç Bedwyr üstünü başını dikkatle inceledi. Kanalizasyonda üstüne bulaşan pislikle ve düşmanlarının ve dostlarının kanlarıyla doluydu elbiseleri. Ama muhteşem kızıl pelerin sanki sihir hiçbir kusura izin vermiyormuşçasına, lekesizdi.

"Temizlenmeliyim," dedi Siobahn'a.

Yan-elf başıyla onayladı. "Bir küvet ve temiz giysiler çoktan hazırlandı."

Luthien kuşkuyla Siobahn'a baktı. Her nedense şaşırmamışü.

Bir saatten, yani Luthien'in hazırlanmak için umduğu süreden, daha kısa bir zaman zarfında kutlama yapanlar arasındaki düzenin daha da bozulması yüzünden, Luthien Bedwyr Ministry'nin önündeki açık alanın ortasına

ilerledi. Kendisini izleyenlere baktıkça düşünceler girdap gibi dönüyordu genç adamın beyninde: Asi savaşçılar, Shuglin'in akrabaları, cifler ve diğer binlercesi, Luthien tanrının sözcülüğünü yapıyormuş gibi, Kızıl Gölge'yi dinlemeye, kendilerini bekleyen kaderi öğrenmeye gelmişlerdi.

Yüzlerine, gözlerindeki sıkıntı ve muhtaçlığa bakmamaya çabaladı Luthien. Bu rolü üstlenmekten rahatsızdı ve bu sorumluluğun ortasına nasıl ve neden düştüğü konusunda en ufak bir fikri bile yoktu. Onlarla Oliver'ı konuşturmanın daha iyi olacağını düşündü birden. Oliver konuşabilir, ihtiyaçlarını anlayabilirdi.

Ya da Siobahn. Kendisini, asılmayı hak ettiğine karar verilen esir tepegöz ve tüccarlar için yapımı sürmekte olan darağaçlarının bulunduğu platforma çıkan basamaklara götüren Siobahn'a bakü. Belki Siobahn'ın konuşmasını sağlayabilirdi.

Bu fikri aklından çıkardı. Siobahn yan-elfti ve ciflere insanlardan daha yakın sayılırdı. Öte yandan, on bin kişi şimdiden o meydanda toplanmışa, bazdan yollardan ve duvarlardan izliyordu, bazıları ise aşağı bölgeden, duvarın aşağısından, görmeseler bile kuşkusuz yayılan fısıltıları duyabiliyorlardı ve bunların arasında insan kanından başka bk kan taşıyanların sayısı yedi yüzü geçmezdi.

Siobahn'ın peşinden merdivenleri çıka ve ön sırada duran Oliver, Katerin ve Shuglin'in tanıdık yüzlerini görünce bkazcık olsun rahadadı. Umutlu ve kendilerinden emin görünüyorlardı; ona inanıyorlardı.

"Kentin gerçek adını unutma," diye fısıldadı Siobahn, Luthien'in kulağına ve platformun bk kenarına çekildi. Luthien, Kızıl Gölge, tek başına orada kaldı.

Kısa bk konuşma hazırlamıştı ama şimdi nasıl başlayacağını haorlayamıyordu. Ministry'nin pencerelerinden en az aşağıdakiler kadar ilgiyle kendine bakan tepegözleri gördü ve işte o anın, onların, tüm Eriador'un ve tüm Avon'un kaderini elinde tutan an olduğunu anladı.

Bu düşünce genç adamın yaüşmasına hiç katkıda bulunmamışa.

Aşağıdaki arkadaşlarına bakti. Oliver dev şapkasının kenarına dokundu, Katerin göz kırpıp kararlı bk şekilde başıyla onay verdi. Ama Luthien'e ihtiyacı olan cesareti veren sabırla, neredeyse hareketsiz, güçlü kollarını göğsünde kavuşturmuş, sakallı yüzünde boş bk ifadeyle duran Shuglin oldu. Cüce dosdarı, Dük Morkney'in zulmü alanda esaret içinde korkunç acılar çekmiş olan Shuglin. Madenlere saldırıya öncülük eden ve tüm iş bitene kadar savaşın bittiğini kabul etmeyecek olan Shuglin.

Tüm iş bitene kadar.

Tarçın rengi gözleri karanlıkta ışıldayan Luthien başını kaldırıp önündeki kalabalığa bakti. Arak hazırlamış olduğunu konuşmanın sözlerini anımsamaya, kalbindeki karmakarışık duygulan çözmeye çalışmıyordu.

"Yandaşlarım!" diye seslendi. "Arkadaşlarım! önümde gördüğüm fethedilmiş bk şehir değil!"

Uzun bk sessizlik oldu. Kalabalıktan tek bk fısıla bile çıkmadı.

LM.THieN'lN

"Gördüğüm özgürlüğüne kavuşmuş bk şerik!" dedi Luthien ve büyük bk gürültü koptu. Kalabalığın sakinleşmesini beklerken Siobahn'a bako. Çok rahat, fazlasıyla kendinden emin görünüyordu.

"Aslında, hakkımız olanın çok küçük bir kısmını geri aldık," diye devam etti, iyice yüreklenen ve hız kazanan Luthien. Elini kaldırıp baş parmağını işaret parmağına yaklaştırdı. Arada bir milim bile yoktu. "Küçük bir kısmını," diye yineledi öfkeyle bağırarak.

"Montfort!" diye bağırdı biri.

"Hayır!" diye durdurdu Luthien, kalabalık kaynamaya başlamadan.

"Hayır," diye devam etti genç Bedwyr. "Montfort sadece haritada bk yer, Greensparrow'un kalesindeki bk haritada." Bu isim kalabalıkta ıslık seslerinin de ötesine geçen bk tepki yaram. "Orası fethedilip, yakılacak bk

yer." Elini arkasındaki azalmış ama hala tütmekte olan duman bulutuna çevkdi.

"Montfort'u almanın ve Montfort'u yakmanın ne yaran var?" diye başladı şaşkın fısıltıları başararak. "Binaları ele geçkmenin ve eşyaları, küçük, basit şeyleri, Greensparrow'un geri gelip kolaylıkla geri alabileceği şeyleri almanın ne yaran var bizlere?

"Bence. . . hiç," diye devam etti. "Fethettiğimiz Montfort ise hiçbk şey başaramadık demektir!"

Durup, kalabalığı gafil avlayan ve endişelendken Luthien, silkilen binlerce omuz, binlerce fısıltı ve kuşku dolu binlerce soruyla karşılasa.

"Ama aldığımız Montfort değildi!" diye bağırdı sonunda ve soran şaşkın yüz ifadeleri olmasa da fısıltılar kayboldu.. "Bu, Kral Greensparrow'un—hayır, sadece Greensparrow'un, çünkü o benim için kral falan değil—elimizden alabileceği bk şey değil. Evet, Montfort olmadığını söylüyorum. Fethedilecek ve yakılacak bk şey değil bu. Geri aldığımız Caer MacDonald!"

Meydanda neşeli bağırtılar, tezahüratlar koptu—Luthien için, Caer MacDonald için. Genç Bedwyr, yüzü sevinçle parlayan Siobahn'a baktı. Ona kentin asıl adını unutmamasını söylemişti, Luthien de o adı söylemişti ve şimdi Siobahn farklı görünüyordu.

7-5

Yüzündeki bulut kalkmış gibiydi, haklı olduğu kanıtlanmışa ve kendinden emin bir ifade vardı yüzünde. Hayır, daha da fazla bir şey olduğunu fark etti Luthien. Emniyette ve korkusuz görünüyordu.

Bir tüccarın kölesi olan, hükmeden sınıfa karşı yıllarca gizli bir mücadele veren ve yer ala hiyerarşisinde en üste çıkağından beri Luthien'in yanında yer alan Siobahn en sonunda gerçekten özgür görünüyordu.

"Caer MacDonald!" diye bağırdı Luthien, kalabalık bir nebze yaaşınca, "Peki bunun anlamı ne? Tepegözlerle savaşan Bruce MacDonald ne uğruna

yapa bunu?"

"Özgürlük!" diye bağıran bir ses geldi platformun aşağısından. Bunun Katerin O'Hale'in sesi olduğunu anlamak için Luthien'in aşağı bakmasına gerek yoktu.

Sözcük, meydanın dört bir yanında, kenti ayıran duvar boyunca ve kentin aşağı bölgesindeki sokaklarda yankılandı. Hatta kentin en zengin evlerini yakmış olanlara da ulaşa ve hepsi utanç duydular.

"Biz bir yeri değil, bir ideali geri aldık," diye açıkladı Luthien. "Eskiden olduğumuz şeyi, olmamız gereken şeyi geri aldık. Caer MacDonald'da eski kahramanımızın kalbini, cesaretini bulduk ama arak küçük bir parça, ufak bir kazanç, bir karanlık tarlasındaki titrek, cılız bir ışık değil bu. Ve bunu alarak, Caer MacDonald bayrağını bir kez daha Ministry'de dalgalandırarak. . . " Bir an durup, kalabalığa, muhteşem yapının, üzerinde bir takım şekillerin kımıldadığı yüksek kulesine bakma fırsaa verdi.

"Ve bunu yapacağız!" diye söz verdi kalabalık yeniden ona dönünce. Sonra tekrar durup tezahüratların dinmesini beklemek zorunda kaldı.

"Mirasımız olan şeyin bir parçasını geri alarak, bu sorumluluğu üstlenmeyi de kabul eüniş durumdayız," diye devam etti. "Küçük bk ateş yakak ve şimdi o alevi körüklemeli, ışığını paylaşmalıyız. Baaya, Charley limanı'na doğru. Kuzeye, adalara doğru, Bedwyd-rin'e doğru, Marvis'e ve Caryth'e. Kuzeydeki sıradağların ötesine, Bronegan'a ve Rrohhvyn'le kuzey ucuna. Doğuda da Chalmbers'a, Eradoch Yaylaları ve Dun Caryth'e doğru. Greensparrow'un kara

pençesi tamamen kalkıncaya, Iron Cross ve Malpuissant Duvan ülkeyi bölmeyene kadar. Eriador tamamen özgür olana kadar!"

Çok iyi bir sonuç, mükemmel bir heceleme ve vurgu yaptığını düşündü Luthien. Çok bitkin hissediyordu ama inanılmaz bir mutluluk ve heyecan da. Yüz tepegözle tek başına dövüşmüş gibi yorgundu ama o savaşı kazanmış gibi de mutluydu.

O heyecan, o birlik duygusu içlerini gurur kaplayan asileri bir kez daha sarmalamışü. Luthien de, Siobahn da tehlikenin en azından bir süre için geçtiğini biliyorlardı.

Greensparrow'un orduları geleceklerdi ama Luthien ve dostları o yüce amacın yarattığı coşkuyu korumayı, kalplerinde yatan doğrulan sıkıca bk arada tutmayı başanrlarsa, kaybetmezlerdi.

Greensparrow her ne isterse istesin, ordusu kimin canına kast ederse etsin, kaybetmeyeceklerdi.

Dakikalar geçmesine rağmen heyecan dalgası aynı hızla devam ediyor ve bütün gün de sürecek, geceye taşınacak gibi görünüyordu. Ama bk ses, Luthien Bedwyr'in sözlerine bk yanıt yankılandı Ministry'nin tepesinden.

"Aptalsınız! Hepiniz!" diye bağırdı kulenin surlarında duran şekil. O uzaklıktan bile, yani dört yüz ayak uzaktan, bağıranın Vikont Aubrey olduğunu biliyordu Luthien. "Elinizde tuttuğunuz bk parça topraktan başka ne ki? Elde ettiğiniz bk anlık ertelemenin ardından hızlı ve feci bk şekilde gelecek intikamdan başka ne ki?"

Bu, bütün sevinci ve umudu çaldı.

Luthien adamı, ezeli düşmanını inceledi. Aubrey, bütün olanlara rağmen dimdik, özenle taranmış, giyinmiş ve pudralanmış bk şekilde, kraliyetin ve gücün timsali olarak duruyordu hala.

Göstermelik bk güç dedi kendi kendine savaşın katılaştırdığı Luthien. Çünkü, Aubrey silahlarla ve savaşçı kuşaklanyla donatılmış olsa bile savaş başlatmak yerine kaçmayı yeğleyecek durumdaydı.

Ondan, onun temsil ettiği her şeyden nefret ediyordu Luthien, ama adamın yapağı hileyi fark etmeyen kalabalık üzerinde yarattığı etkiyi de inkar edemezdi.

"Kazanabileceğinizi mi sanıyorsunuz?" diyerek alaycı bk kahkaha attı Aubrey. "Ülkeleri fetheden, hatta şimdi bile Gascony'nin

güney topraklarında savaşan ve yirmi yıldır hüküm süren Kral Greensparrow'un kayıtsız kalacağını mı zannediyorsunuz? Hepiniz aptalsınız! Kar sizi koruyamayacak! Zaferin keyfini sürün şimdi, ama şunu da bilin ki bu zafer geçici ve hepiniz, her biriniz teker teker, bu saygısızlığın bedelini bütün benliğinizle ödeyeceksiniz."

Oliver Luthien'e seslenerek genç adamın dikkatini çekti. "Ona lağımları kapatmayı düşünemeyecek kadar aptal olduğunu söyle," dedi buçukluk.

Oliver'ın ne yapmaya çalıştığını anladı Luthien ama yöntemleri konusunda kuşkuluydu. Aubrey burada güçlü bir silahtı, birşeyler başlatmış ancak bitirmeyi umamayan asilerin içindeki asıl korkuydu. Montfort—Caer MacDonald—özgürdü, fakat dünyanın geri kalanı hala esaret altındaydı ve kentte yendikleri kuvvetler güçlü Greensparrow'un üzerlerine salacaklarının ufak bir parçasıydı sadece.

Hepsi bunu biliyordu, erişemeyecekleri yükseklikte, yüksek kulenin tepesinde dimdik duran Aubrey de.

Luthien yanıt vermek için harekete geçmeyince Oliver yapü bunu. "Çok cesur konuşuyorsun, dövüşün bir aptalınkine benziyor!" diye haykırdı buçukluk. Çok zayıf birkaç tezahürat yükseldi ama vikont endişelenmiş gibi görünmüyordu.

"Kanalizasyonu bile kapatamadı," diye bağırdı Oliver. "Eğer kralı da aynı kafayla savaşıyorsa, yaz bitmeden Avon sarayında yemek yiyor olacağız."

Bu beraberinde bir alkış getirdiyse de Aubrey onları hemen bastırdı. "Bütün Eriador'u ele geçiren aynı kral," diyerek hatırlattı kalabalığa.

Bunun böyle devam edemeyeceğini fark etti Luthien. Aub-rey'le atışmakla hiçbir şey elde edemezlerdi. Üstelik sürekli olarak önlerindeki işin zorluğu hatırlatılıp duracaktı. Kendi kadar zeki olan Oliver'ın elinde vikonta karşı kullanabileceği hiçbir malzeme, adama yapışarabileceği ve Aubrey'in yaydığı korkuyu yatıştırabilecek hiçbir söz yoktu.

Siobahn'ın gelip yanında durduğunu fark etti Luthien.

"Sözüne son noktayı koy," dedi garip görünüşlü bk ok çıkaran yarı-elf. Diğer oklardan farklı görünüyordu. Okun gövdesi parlak

kırmızı renkteydi, arka kısmında ise tüyler yerine yan-elfin bile ne olduğunu bilmediği bir madde vardı. Bu oku sabah bulmuştu ve ona dokunur dokunmaz ok U2ak, telepatik bir takım talimatlar vermiş, amacının ne olduğunu söylemişti ona ve anlayamadığı bir nedenle o telepatik ses Siobahn'a tanıdık gelmişti.

Elf kanı taşıyan Siobahn, büyücülerin kullandıkları yöntemleri anlayabiliyordu. Bu yüzden okun ortaya çıkışını ve taşıdığı mesajı sorgulamamıştı. Yine de, kaynağı konusunda bir takım şüpheler taşıyordu hala. Avon Denizi adalarında bilinen büyücüler asilerin dostu değillerdi kuşkusuz.

Bununla birlikte oku beraberinde getirmişti ve şimdi, durumu, telepati yoluyla kendisine gösterilen o sahnenin aynısını görünce oka ve onu kendisine gönderen büyücüye olan güveni pekişmişti. Luthien oku elinden alırken sihirli bir şekilde bir isim girdi Siobahn'ın aklına, tanımadığı bir isim.

Luthien oku inceledi. Gövdesi parlak kırmızı, arkası ise aynı gökten düşen bir yıldırım gibi, beyazla karışık sarıydı. Neredeyse kırılacak gibi duran ince gövdesinin içinde belli belirsiz bir hareket, Luthien'in anlayamadığı hafif bir titreşim vardı. Siobahn'a bakü, yüksek kuleye çevrilmiş öfkeli yüzünü gördü ve yarı-elfin kendisinden yapmasını istediği şeyi anladı.

Yan-elfin o ana dek hem kendisi hem de büyük davaları üzerinde ne kadar etkili olduğu düşüncesi Luthien'i çarptı o anda. Siobahn, Luthien'den daha uzun bir süredir tüccarlara, tepegözlere ve Greensparrow'un hükmüne karşı savaşıyordu. Elf dostlarından oluşan çetesiyle birlikte hırsızlık yapıyordu ve Luthien'in ordusunu vücuda getiren şebekeyi de o oluşturmuştu. Luthien'i,

Kızıl Göl-ge'yi bağrına basmış ve yoluna devam etmesi için onu hep dürt-müştü. Shuglin'in Oliver ve Luthien'in yapmayı başaramadıkları soygundan kaçmalarına yardım ettiği için tutuklandığını haber verenin de Siobahn olduğunu hatırladı Luthien. Ministry'ye ve sonra da madenlere yönlendiren de oydu. Oliver ve Luthien Shuglin'i kurtarmak için madenlere gidince cifler de onlarla birlikte gelmişti.

Luthien'in Ministry'ye, Dük Morkney'i öldürdüğü o kader günü gitmesini sağlayan da yarı-elfin mahkemesi olmuştu ve Siobahn da şeytan dükü kulenin tepesine kadar kovalayan Luthien'in peşin-

den gelmişti o 2aman.

Ve şimdi de Luthien'e, genç adamın her nasılsa hedefi tutturacağını bildiği bu oku veriyordu. Luthien'in konuşmasını sağlamıştı ve şimdi sözüne son noktayı koymasını istiyordu. Ama Siobahn'ın omzunda Luthien'inkinden daha büyük bk yay, bir arbalet, vardı ve yan-elf Luthien'den daha iyi bir okçuydu. Bu ok Luthien'in şüphelendiği gibi gerçekten hileli veya sihirli bir oksa, Siobahn ondan daha iyi bk atış yapabilkdi.

Konu bu değildi. Aptal vikontun yaşamından daha önemli bk şey vardı. Siobahn bk efsane yaratıyordu; ansı Luthien'e bırakarak, Caer MacDonald adına yapılan savaşın tartışmasız kahramanı olarak öne çıkarıyordu onu.

Luthien Siobahn'ın tüm olanlarda ne kadar kadar büyük bk rolü olduğunu işte o an fark etti. Yan-elfle olan ilişkisiyle ilgili bk şeyi de. Onu korkutan bk şeyi.

Ama şimdi bunun için zamanı yoktu. Hem soracak olsa bile Siobahn sorularına yanıt vermeyecekti. Yeniden kalabalığa, sonra da Aubrey'e bakü ve vikontla Oliver arasındaki atışmaya odaklandı.

Oliver aşağılayıcı sözleriyle arada bk arkasındakilerin gülmesini sağlıyordu ama gerçekte Aubrey'in tehditlerinin saldığı korkuya karşı söyleyebildiği fazla bk şey yoktu. Yaptığı, asilerin cesaretini yerinde tutan bk güç gösterisiydi sadece.

Luthien kkinalı yayını aça—büyücü Brind' Amour'un bk hediyesiydi bu—ve oku yerine yerleştirdi. Aubrey'e doğrulttu ve yayı elinden geldiğince gerdi.

Dört yüz ayak atış yapabilmek için fazlaca uzak bk mesafeydi. Bu kadar uzaktan ve bu kadar dik açılı bk hedefe aüş için yayı ne kadar kaldırmalıydı acaba? Peki ya rüzgar?

Ya kaçırırsa?

"Kalbine." Siobahn kararlı bk ses tonuyla kuşkularına anında yanıt vermişti. "Tam kalbine."

Luthien yayı nişanlayıp düşmanına bakü, "Aubrey!" diye bağırarak dikkatleri üzerine topladı. "Greensparrow'un yalanlarına ve tehditlerine Caer MacDonald'da yer yok!"

"Önemsemen gereken tehditler bunlar, Gahris Bedwyr'in ap-

tal oğlu!" diye karşılık verdi Aubrey. Gerçek kimliğinin bu kadar iyi bilinmesinden dolayı irkildi Luthien.

Bir an karmaşık duygular içinde, adamı ve istemeden üstlendiği rolü öldürmek konusunda kuşkuya kapıldı.

"Ben gerçekleri söylüyorum!" diye kalabalığa seslendi Aubrey. "Kazanamazsınız ama belki canlarınız için pazarlık edebilirsiniz."

Sadece bir anlık bk kuşku. O sefil Adonese ile Bedwydrin A-dası'na gelen Aubrey'di. Garth Rogar'ın arenada öldürülmesini isteyen, Luthien'in yaşamını böylesine değiştiren o kadını getiren Aubrey'di. Şimdi de Greensparrow'un sembolü, kanunsuz kralın piyonu ve Montfort'un iyi yürekli halkına dehşet saçacak yeni zorba da Aubrey'di.

"Sözünü noktala," diye üsteledi Siobahn ve Luthien oku fırlattı.

Ok yukarı yöneldi ve bunu nafile bir teşebbüs olarak gören Aubrey oka doğru el salladı.

Ok kulenin tepesine varmadan yan yolda hız kesip yavaşladı. Bunu gören Aubrey yüksek sesle güldü ve neşesini arkasında duran tepegözlerle paylaşmak için döndü.

Brind' Amour'un büyüsü, oku yan yolda yakaladı.

Aubrey dönünce okun yeniden hız kazandığını ve Luthien'in belirlediği hedefe doğru hızla ilerlediğini gördü.

Bu ani tehlikeyi fark eden vikontun gözleri büyüdü. Kollarını çaresizce kaldırarak kendini korumaya çabaladı.

Ok toprakla bütünleşen bk yıldınmınkini andıran bk güçle Aubrey'e çarpa ve adamı surların gerisine ata. Çarpmanın etkisiyle göğüs kafesinin çaürdadığını, kalbinin patladığını hissetti Aubrey. Sonra, her nasılsa yeniden surların kenannda belkdi ve darağaçlan için kurulmuş platformda duran Luthien'e bakü.

Celladına.

Aubrey genç adamı ve yapağı o inanılmaz aaşı inkar etmeye çalışa. Ama çok geçti; çoktan ölmüştü.

Aşağıda toplananların görebileceği bk şekilde surların üzerine yığıldı.

Tüm gözler Luthien'e çevrilmişti; hiç kimseden çıt çıkmıyordu, o imkansız aaştan şaşkına dönmüşlerdi. Oliver ve Katerin

S±

bile dostlarına söyleyecek bir şey bulamıyorlardı.

"Caer MacDonald'da Greensparrow'un yalanlarına ve tehditlerine yer yok," dedi kalabalığa dönen Luthien.

Sessizlik kırılmıştı. Özgürlük heyecanı içindeki on bin ses bağırdı ve on bin yumruk korkusuzca havaya kalktı.

Luthien sözüne son noktayı koymuştu.

•j

•

6

istemeye istemeye

"Tepelerine yıkabiliriz," diye önerdi Shuglin. önündeki masada açık duran parşömeni incelemeye başladı ve bunu yaparken de koyu mavi sakalını sıvazlamayı sürdürdü.

"Tepelerine yıkmak mı?" diye sordu Oliver. En az Luthien kadar dehşet içinde görünüyordu.

"Binayı yıkmak," diye tam anlamıyla açıkladı cüce. "Bütün taşlar aşağı iniyor ve o lanet olasıca tek-gözler alanda dümdüz oluyor."

"Bu bir kilise!" diye haykırdı Oliver. "Bir katedral!"

Shuglin anlamamış gibiydi.

"Yalnızca tanrı bir kiliseyi yıkabilir," diye ısrar etti buçukluk.

"Buna bahse girebilirim," diye alaylı alaylı mırıldandı Shuglin. Bina çok sağlam inşa edilmişti ama cücenin önemli bkkaç taşı aşağı indirebileceğinden hiç şüphesi yoktu.

"Hem tanrının Ministry'yi yıkmaya niyeti olsaydı bunu şeytan Morkney'in hükümdarlığı sırasında yapardı," diye ekleyen Lut-hien'in konuşmaya bu ani katılımı, Shuglin'i düşlerinden uzaklaştırdı.

"Balinalar adına, kendimizi çok fazla üstün görmüyor muyuz?" diye soran bir ses duyuldu kapıda ve üçü birden, büyük malikaneler ve Dük Morkney'in sarayı da kullanıma açık olsa da hala direnişin üssü olarak kullanılan, Luthien ve Oliver'ın mütevazı dairelerinin kapısından giren Katerin'e çevirdiler başlarını. Mont-fort'un en yoksul semtlerinden birinde bulunan dairede kalmak Lut-hien'in fikriydi. Çünkü bu halkın davasıydı ve

kendi de, onların bekledikleri lider olarak, onların arasında, onlardan biri gibi olmalıydı.

Katerin odanın içinde kendinden emin bir tavırla ilerlerken Luthien dikkatle izledi onu. Bulundukları yer, aslında daracık bir sokaktan aşağı doğru inen dar bir merdivenin sonunda, yerin alanda kalan bir daireydi. Katerin'in ve Siobahn'ın göndermiş olduğu, şimdi duvara yaslanmış sıcak günün tadını çıkarırken dinlenen korumaların arkasında kalan eski basamakları görebiliyordu Luthien.

Ama genç Bedwyr'in en çok gördüğü Katerin'di. Yalnızca Katerin. Üstün hissetmekten bahsediyordu! Dwelfteki olaydan bu yana Luthien'in yakınındayken hep soğuk davranıyordu. Gözlerini Luthien'den kaçırıyor, o orada yokmuşçasına bakışları onu delip geçiyordu.

"Elbette ki üstünüz," diye yanıtladı Oliver öfkeyle. "Biz kazandık."

"Üstün değiliz," diye düzeltti Luthien. Ses tonu sertti—istediğinden daha sert. "Ama kötü olanın Morkney ve şimdi de Green-sparrow olduğundan hiç şüphem yok. Biz üstün değiliz, ama doğru taraftayız. Benim hiç—"

Katerin'in yüzü sertleşti ve elini kaldırarak Luthien'i susturdu.

Luthien irkildi. Kadının tavrı onu etkiliyordu.

"Ministry'ye ne yapmayı düşünüyorsanız elinizi çabuk tutsanız iyi olacak," dedi Katerin aniden ciddileşerek. "İron Cross'un güneyindeki ban sahilinden denize açılan bir filo olduğuna dair söylentiler var."

"Kuzeye doğru," diye mantık yürüttü Oliver.

"Fısıltılar öyle diyor," dedi Katerin.

Luthien şaşırmamıştı; Greensparrow'un bk misilleme yapacağını baştan beri biliyordu. Ama yine de, savaşın bitmediğini ve Greensparrow'un geleceğini bilmesine rağmen, beklentilerini doğrulayan bu haber onu sarsmıştı. Caer MacDonald henüz tamamen ele geçirilmemişti. Genç adamın önünde

yapılacak bir sürü başka iş vardı. On beş bin insan ona bağlıydı, her problemi çözmesi için ona güveniyorlardı.

"Hava gözcüleri sıcak havanın süreceğine inanıyorlar," dedi Katerin. Bu, kıştan yorgun düşmüş grup için iyi haber gibi görünüyorsa da kadının ses tonundan rahatsız olduğu apaçıktı.

"Charley Limanı'ndan sonraki yollar haftalar boyunca çamur batağı olacaktır," dedi kadının sıkıntısını anladığını düşünen Luthien. Kar kalınlığı çok fazla değildi ama baharın başlarında yolculuk yapmak kışın ilerlemekten daha kolay olmayacaktı.

Katerin başını salladı; baüdan gelen potansiyel sorunlar değildi düşündüğü. "Gömmemiz gereken ölüler var," dedi, "binlerce ölü, hem insan hem de tepegöz."

"Tepegözleri akbabalara atin!" diye homurdandı Shuglin.

"Kokuyorlar," dedi Katerin. "Ve şişen cesetleri haşere üretiyor." Günler sonra ilk kez doğrudan Luthien'e bakü. "Detaylarla ilgilenmelisin. .. "

Katerin konuşmaya devam etti ama Luthien küçük masanın yanındaki sandalyenin üstüne yığıldı ve düşünceleri ondan uzaklaştı. Bununla ilgilenmelisin. Bununla ilgilenmelisin. Bk saat içinde

bu sözü kaç kere duymuştu acaba? Oliver, Siobahn, Katerin, Shug-lin ve diğer birkaç kişi ona çok yardımcı oluyorlardı, ancak her konuda son.karan vermek, Luthien'in giderek yorulan omuzlarına kalıyordu.

"Evet?" dedi Katerin ve böylece Luthien'in konuya dönmesini sağladı. Ona boş gözlerle baka Luthien.

"Bunu şimdi yapamazsak sonra bir daha zaman bulamayabiliriz," diyerek Katerin'in yanında yer aldı Oliver. Luthien'inse neden bahsettikleri hakkında hiçbir fikri yoktu.

"Davamızı paylaştıklarını düşünüyoruz," diye ekledi Katerin.

"Ne öneriyorsun?" diye kıvırttı genç Bedwyr.

Katerin durup, konuşmanın nereye gittiği hakkında hiçbir fikri olmadığını anlamış gibi Luthien'i süzdü. "Tasman'ın bir grup toplayıp onlara gitmesini sağla," dedi Katerin. "Çiftçileri herkesten daha iyi tanıyor. Caer MacDonald'a yiyecek akmasını garantileyecek biri varsa o da Tasman'dır."

Luthien'in yüzü aydınlandı. Tekrar konuyu yakalamış olmaktan memnundu ve bu da tek başına alması gereken bir karar değildi. "Bununla ilgilen," dedi Katerin'e.

Katerin tam dönüyordu ki gözleri uzun bir süre Luthien'in üstünde takıldı kaldı. Luthien'i tartıyor gibiydi ve...

Ne? diye merak etti Luthien. Çok iyi tanıdığını düşündüğü o güzel gözlerde başka bir şeyler vardı. Acı? Öfke? Herkese aksini söylese de, Siobahn'la süren ilişkisinin Katerin'i incittiğinden şüphelendi Luthien.

Kızıl saçlı kadın döndü, odadan çıka ve elf muhafızları geçip basamakları ormandı.

Gururlu Katerin O'Hale elbette ki duyduğu acıyı itiraf etmez, diye düşündü Luthien. Aşk kadar önemsiz bir konuda hele.

"Tek-gözleri gömmek için gönüllü bulabileceğimizi sanmıyorum," dedi Oliver hemen.

Shuglin homurdandı. "Cüce dostlarım yapar, ben de," dedi cüce ve Luthien'i hızla selamlayıp o da gitmek için döndü. "Tepegözlerin üsriinü pislikle örtmekte de bulunabilecek zevkli bir taraf var."

"Bu, onlar canlıyken yapılırsa çok daha zevkli," diyerek bir

kahkaha ata Oliver.

"O binayı yıkmayı biraz düşün," dedi cüce omzunun üstünden. Bu konuda oldukça rahat görünüyordu. "Bunu tanrılar adına biz yaparsak, tepegözler baştan gömülmüş olacaklar! Sorundan da kurtulmuş olacağız böylece!"

Sonra kapıda durdu ve döndü. Aklına gelen yeni bir fikirle yüzü ışıldıyordu. "Tek-gözlü canavarların ölülerini de içeri almalarını sağlar ve sonra da binayı yıkarsak. .. "

Daha fazla sabredemeyen Luthien elini salladı. Shuglin de omuz silkerek oradan ayrıldı.

"Ministry konusunda ne japacağnçf' diye sordu Oliver, gidip kapıyı kapattıktan sonra.

"Adamlarımızın bir kısmı silah dağıtıyor," diye yanıtladı Luthien. "Bir kısmı da önceden esir olanlara ve halkın geri kalanına silahlan kullanmayı öğretiyor. Shuglin'in halkı kenti savunmak için bir takım planlar yapo ve bunları onaylamak için onlarla görüşmem gerek. Gömmemiz gereken ölüler ve toplamamız gereken yiyecek de var. Komşu çiftliklerden de müttefik bulunmalı. Sonra Charley Limanı konusu ve kuzeye doğru ilerlediği tahmin edilen bir filo. Elbette ölü tepegözlerden de kurtulmahyız."

"Durumu anladım," dedi Oliver kuru bir sesle. Gascon aksanı yüzünden son sözcüğü uzatarak, 'aaanadım,' diye söylemişti.

"Ministry'ye gelince," diye devam etti kızgın Luthien. "Greensparrow'un ordusu gelmeden orayı temizlemenin ne kadar önemli olduğunu anlıyorum.

Son savunma için orayı kullanmak zorunda kalabiliriz."

"Avon askerlerinin şehrin o kadar içine girmemesini umalım," dedi Oliver.

Askeri güçlerimizin dörtte birini katedralin etrafında nöbette tutmak zorunda kalırsak içeri girme şanslan daha da fazla olacak," diye yanıtladı Luthien. "Bunu biliyorum, orayı almak için bir plan yapmam gerektiğini de."

"Ama. .. " diye sözün devamını getirdi Oliver.

"Yapacak çok iş var," diye tamamladı Luthien. Yardım istercesine Oliver'a baktı. "Ben bir kumandan mıyım yoksa belediye başkanı mı?"

"Hangisini tercih edersin?" diye sordu Oliver, ancak yanıtı zaten biliyordu: Greensparrow'a karşı silahlanyla savaşmak istiyordu Luthien, emirleriyle değil.

"Eriador'un mücadelesi için hangisi daha iyi olurdu?" diye yanıtladı genç adam.

Oliver homurdandı. Buçukluğun kafasında hiçbir şüphe yoktu. Luthien'in askerlere komuta edişini, Montfort'u Caer MacDonald olana kadar nasıl sistematik bir şekilde özgürlüğüne kavuşturduğunu görmüştü. Luthien'in liderliğinde savaşanların yüzlerindeki hayranlığı gözlemlemişti.

Kapı çalındı ve Siobahn içeri girdi, ikiliye şöyle bir bakınca konuşmanın ciddiyetini hemen kavradı ve beraberinde gelenlerden izin isteyip, adamları dışarı çıkardıktan sonra kapıyı arkalarından kapattı. Önemli bir konudan bahsedildiğini anlayarak sessizce masaya gitti ve sessizliğini korudu. Bu, alışılmadık bir şey değildi; Luthien ve Oliver'ın sohbetlerine katılma konusunda bir tarzı vardı Siobahn'ın.

"Bir kasabanın belediye başkanı olsaydı, Kızıl Gölge'nin böyle bir efsaneye dönüşebileceğini hiç sanmıyorum," diyerek Oliver'ın sorusunu yanıtladı Luthien.

"Kim, o zaman?"

Yanıt Oliver yerine konuşulan konuyu çoktan anlamış olan ya-n-elften geldi, beklenmedik bir şekilde. "Brind' Amour."

İsmin ağırlığı havaya yerleşir yerleşmez iki arkadaş şaşkınlıktan neredeyse yere düşüyorlardı—zaten oturuyor olmasa kesin düşerdi Luthien.

"Sen bu adı nereden biliyorsun?" dedi Oliver sesini yeniden bulduktan sonra.

Siobahn'ın yüzünde muzip bir gülümseme belkdi.

Oliver Luthien'e baka ama genç Bedwyr omuzlarını kaldırdı çünkü kentteki hiç kimseye yaşlı büyücüden bahsetmemişti.

"Brind' Amour'u tanıyor musun? Kim olduğunu ve nerede yaşadığını biliyor musun?"

"Kuzeyde bir yerlerde hala hayatta olan bir büyücü olduğunu biliyorum," dedi Siobahn. "Sana kızıl pelerini ve yayı verenin o olduğunu da."

"Nasıl biliyorsun?" diye sordu Oliver.

"Vikont Aubrey'i öldürürken kullandığın oku bana veren de oydu," diye devam etti Siobahn ve bu açıklama yeterliydi.

"Öyleyse onunla konuştun?" diye tahmin yürüttü Luthien.

Yan-elf kafasını salladı. "O. . . " doğru bir şekilde ifade edebilmek için bir an için durdu, "o, bana bakü," diye açıkladı. "Ve benim gözlerimden de." İki dostun gözlerinde beliren şaşkınlığı— umut dolu şaşkınlığı—fark etti. "Evet, Brind' Amour Montfort'ta olanları biliyor."

"Caer MacDonald," diye düzeltti Luthien.

"Caer MacDonald'da olanları," diye yineledi Siobahn.

'Teki ama buraya gelecek mi?" diye sordu Oliver. Bu, buçukluğa mükemmel bir çözüm gibi geliyordu. Bir kentin günlük ihtiyaçlarıyla yaşlı bk büyücüden daha iyi kim ilgilenebilirdi ki?

Siobahn gerçekten de bilmiyordu. Büyücünün varlığını ensesinde hissetmiş ve Greensparrow'un asilerin yaptıklarını izlediğini düşünerek bu varlıktan korkmuştu. Sonra Brind' Amour rüyasına girmiş ve kim olduğunu açıklamıştı. Ama yaşlı büyücüyle kurabildiği tek iletişim buydu, ki bu da çok bulanıktı, belki de bir rüyadan başka bir şey değildi.

Ama şimdi, sadağında bulduğu ok ve Luthien'le Oliver'ın bu adamın varlığını doğruladıkları düşünülünce gördüğünün bir rüya olmadığını biliyordu elbette.

"Nerede olduğunu biliyor musun?" diye sordu Luthien.

"Hayır."

"Peki onunla nasıl konuşabileceğimizi?"

"Hayır."

Hiçbir şey elde edemeyen Luthien, Oliver'a bakü.

"Hoş bir alternatif," diyerek söylendi buçukluk Luthien'in tam da beklediği gibi.

Büyücünün mağarasının Iron Cross'un kuzey doruklarında, Caer MacDonald'ın kuzey doğusu ile Bruce MacDonald Geçidi denilen büyük geçidin güneyinde bk yerlerde olduğunu biliyordu Luthien. Oraya, Oliver'la bklikte sadece bk kere gitmişti ve o zaman da ne yazık ki mağaranın konumunu öğrenme şansları olmamışa. Tepegözler tam peşlerindeyken sihkli bk tünel onları yoldan

çekip alarak mağaraya getirmişti. Aynı şekilde yine sihirli bir tünelden geçerek oradan ayrılmışlardı; Brind' Amour onları Montfort'a giden yola göndermişti. Büyücünün onları ve bıraktığı noktalan düşünerek mağaranın konumunu kabataslak hesaplayabiliyordu Luthien. Ancak Brind' Amour'un görüşünün taş duvarlarla sınırlı olmadığını da biliyordu.

Arzu dolu genç adam bir saat içinde bk düzine haberci seçip İron Cross'un kuzey doruklarına çıkmalarını, ayrılıp çok yüksek ve dikkat çeken zirveleri

bulmalarını ve sonra Luthien'in verdiği parşömenlerde genç adamın Brind' Amour için yazmış olduğu mesajları yüksek sesle okumalarını emretti.

"Duyacaktır," diye Oliver'ı temin etti Luthien, atlıların yola çıkıp uzaklaşmalarını izlerlerken.

Oliver bundan pek emin değildi, münzevi Brind' Amour'un çağrıyı duysa bile yanıt vereceği de şüpheliydi. Ama yönetim işlerinden yorgun Luthien'in yardımın yolda olduğuna inanmak zorunda olduğunu da biliyordu. Bu yüzden başıyla onaylayarak Luthien'e hak verdiğini gösterdi buçukluk.

"Eski adıyla Montfort, şimdiki adıyla Caer MacDonald'ın lordu Luthien Bedwyr böyle buyurur," diye seslendi düz bk zirvede oldukça resmi ve hareketsiz bir şekilde dimdik duran genç adam.

Bkaz ileride, başka bk adam da atından inip üzerinde benzer bk yazı bulunan rulo halindeki parşömeni açtı. "Kendisine Kral Greensparrow'un dostu demeyenlerin dostu büyücü Brind' Amour'a. . . "

İron Cross'un en kuzeyindeki zirvelerinde sabah işte böyle geçti; iki gündür Caer MacDonald'dan uzak olan on iki adam rüzgara bu çağrıyı bırakabilecekleri uygun bker nokta bulabilmek için ayrı yönlere dağılmışlardı.

Brind' Amour o sabah geç bk saatte, çok ihtiyaç duyduğu istirahatını tamamlamış, dinlenmiş bir şekilde uyandı: On iki saatlik sıkı bk uyku. Her zaman eziyetli olan ve yakın zamanda çok sık yaptığı büyülü yolculuklarına rağmen gayet zinde hissediyordu kendini. Ama Vikont Aubrey'in, Siobahn'a göndermiş olduğu ok

0)0

ile öldürülmüş olduğundan henüz haberi yoktu, kristal küresine de günlerdir bakmamıştı.

Luthien, gelişen isyan ve Montfort'un yakında sahile yanaşacak ordu karşısında ne kadar dayanabileceği ve tüm bu olanlarda kendi rolü hakkında

hala şüpheleri vardı. Dün gece yatağa girmeden önce kendine belki de bunun sadece bk başlangıç, bir hazırlık olduğunu söylemişti. Eriador'daki bu karmaşa belki yakında yaüşa-cakü, ancak bu günler ve olanlar unutulmayacak ve birkaç on yıl içinde. . .

Evet, diye kararını verdi yaşlı büyücü. Birkaç on yıl içinde. Bu daha emin bir yol, daha akıllı bk seçim gibi görünüyordu. Bırakalım ufak ayaklanma gittiği yere kadar gitsin. Luthien öldürülebilk ya da uzaklara kaçmak zorunda kalabilkdi ama genç Bedwyr üstüne düşeni yapmıştı. Bedwydrin Adası'ndan gelen genç savaşçı, yıllar boyunca sevgiyle hatırlanacaktı. Eriador, bk sonraki sefer Avon'un dayanıklılığını test etmeye karar verdiğinde Luthien adı, Bruce MacDonald'ın adının yanında anılacaktı. Oliver'ın adı da. Bu, belki de Gascony'den de yardım gelmesini sağlayacaktı.

Evet, beklemek en mantıklı seçimdi. Uyandığında kendini dingin, hatta neşeli hisseden Brind' Amour savaşın dışında kalma ve olayları kendi akışına bırakma karan için böyle mutlu olduğunu söylüyordu kendi kendine. En güvenli yolu seçmişti ve Eriador'un geleceğindeki daha büyük potansiyeli düşünerek şu anki pasif davranışını haklı görebiliyordu. Luthien'e pelerini vermekle iyi yapmışa; Luthien de onu kullanmakla. Herkes üzerine düşeni iyi bk şekilde yerine getirmişti ve Greensparrow her ne kadar yaşlanmayacak olsa da—yüz yıllardır hayattaydı zaten—bk gün gelecek her şeyden sıkılmaya başlayacaktı. Ykmi yıl içinde Greensparrow'un Eriador'u tutan pençesi gevşemeye başlamıştı. Daha önce başka hiçbir yerde Montfort'taki gibi bk ayaklanma çıkmamışa ve ilerideki on yılların ne getireceğini de kim bilebilkdi? Ama Eriador halkı bu gün olanları asla unutmayacak, kafasında sabitleyecek ve zamanda dondurulmuş ve anlaüldıkça giderek büyüyen bk efsane, parlayan bk umut ışığı olarak ona sıkı sıkıya tutunacaka.

Yaşlı büyücü büyük bk mutluluk, enerji ve umut içinde kah-valasını hazırlamaya gitti. Savaş Montfort'ta yeniden alevlenince

belki daha fazlasını yapabilirdi. Efsaneye daha da fazla bkşeyler katabilmek için Luthien'e bk şekilde yardım edebileceği bk yol bulabilkdi.

Greensparrow'un ordusu kenti yeniden ele geçkecekti kuşkusuz, ancak Luthien o çkkin yaratık Belsen'Krieg'i ele geçirip acı bk son hazırlayabilkdi onun için.

"Evet," diyerek kendini tebrik etti büyücü. Bileğini kıvırdı, tavayı kaldırdı ve gözlemeyi havaya fırlattı.

O anda adını duydu ve olduğu yerde dona kaldı. Gözleme önce tavanın kenarına, oradan da yere düştü.

Sonra yeniden duydu.

Brind' Amour telaşla mağara evin tünellerinden geçip büyülerini icra ettiği odaya koştu. Adını yeniden duydu, sonra yeniden ve adını her duyuşunda daha hızlı hareket etmeye çabaladı. Ama panik içerisinde yapmaya çalıştığı hareketlerde pek de başarılı olduğu söylemezdi.

Kendisine seslenenin Greensparrow veya kralın büyücülerden biri, hatta bk iblis olduğunu düşünmüştü. Carlisle'daki sarayı izlerken fazla mı dikkatsiz davranmışa? Greensparrow'un Gascony'ye yapacağı yolculuk, baş belası Brind' Amour'la ilgilenmek için ertelenmiş olabilk miydi?

Yaşlı büyücü kristal küresinin üzerindeki kalın örtüyü kaldırmayı en sonunda başardı ve küreyi masasının üstüne koyup derinliklerine göz gezdkebilmek için kendini sakinleştkdi.

Çağrının bk büyücüden değil de haberci olduğu belli olan sıradan bk adamdan geldiğini anlayınca öyle rahatladı ki tuttuğu nefesini yüksek sesle serbest bıraka.

Fakat incelemeye devam edip birden fazla adamın adını seslendiğini görünce başlangıçta hissettiği rahatlama yerini öfkeye bıraka.

"Aptal!" Neler olduğunu anlar anlamaz Luthien'e söylenmeye başlamışa. "Cüretkar aptal!" diye fısıldadı. Burası Montfort değildi; bu topraklar hala tepegözlerin ve Greensparrow'a bağlı olanların elindeydi. Kesin bk ayaklanma olmamışa, en azından bildiği kadarıyla.

Brind' Amour'un adını böylesine açık, Greensparrow'un duyabileceği kadar yüksek sesle bağırmak! Avon Kralı, Brind'

Amour'un Montfort'taki isyanla bir ilişkisi olduğunu fark eder ve büyücünün yüzyıllardır süren uzun uykusundan uyanmış olduğunu anlarsa gözlerini Eriador'a daha çok dikecekti; Gascony'ye yapacağı seyahati iptal edecek ve tüm dikkatini kuzeye yöneltecekti. Dava da çökertilmiş olacaktı.

Dava.

Hep temkinli olan Brind' Amour uzun, çok uzun zamandır davanın o kadar da önemli olmadığına, Montfort'taki savaşın yalnızca on yıllar sonraki muhtemel oluşuma bir başlangıç olduğuna kendini inandırmaya çakşıyordu. İsyanın Montfort'ta sönmesine izin verirse kendini haklı çıkarabilirdi, ama ancak kısa bir süre. Her şey bitip tarlalar ve kentin duvarlarındaki kan kuruduktan sonra Greensparrow'un dönüşüne, özgürlük fırsatının—şimdiki ö^gürlu-gün—kaçtığına hayıflanacakü.

Hangi yolu seçecek olursa olsun şu anda kesin olarak bildiği tek şey şu salak parşömenleri taşıyan akılsız çocukları hemen susturması gerektiğiydi. Bu sabah gerçekten de çok zinde ve güçlü hissediyordu ve sihir gücünü sınamayı istediğini anladı.

Yaşlı büyücü çalışma masasına uzandı, bir çekmeceyi açü ve siyah, deri ciltli kocaman bir kitap çıkarıp özenle açü. Sayfalardaki arkaik rünlere, büyünün derinliklerine, neredeyse dört yüzyıldır yaptığı gibi dalarak mırıldanmaya başladı.

On iki tepe üzerindeki on iki adam ellerindeki parşömenlere yazılanları iki saatten daha uzun bir süredir okuyup duruyorlardı. Ama aldıkları emir, şafaktan gün baümına kadar her gün, çağrılan yanıtlanana kadar bunu okumaya devam etmeleriydi.

Şimdi çağrılan yanıt bulmuştu ama ne onların, ne de Luthien'in düşündüğü gibi değil.

Habercilerin güneyinden kara bir_ bulut yükseldi aniden ve İron Cross'un tepelerine doğru ilerledi. Bulutların en siyahıydı, mavi gökyüzüne karşı

duran gece yansı gibi kara bir toptu. Rüzgar çok sert esti ve parşömenleri buruşturdu.

Luthien'e bağlı ve görevlerinin öneminin bilincinde olan on iki adam, inada direndiler.

Uğursuz, kara bulut yaklaşıp güneşi gölgeledi, kara zemin üzerindeki on iki küçük delik hariç; on iki özel nokta güneşin ışınlarını

yakalayarak sayısız buz kristallerine doğru odaklandılar.

Deliklerin her biri sırayla güneşin ışınlarını buluttan aşağıya gönderdi ve çok de uzak olmayan bir mağarada kristal küresine bakan bir büyücü tarafından yönetilen ışınlar hedeflerini buldular ve gökyüzünden aşağıya, rulo yapılmamış parşömenlerin tam üstüne indiler.

Dayanıksız kağıtlar tutuşup yandılar ve haberciler teker teker artık işe yaramayan parşömenlerin geride kalanlarını atıp yakınlarda bekleyen atlarına koştular. Dörtnala indiler tepelerden. Bazıları yolda birleştiler ama ilk kaçanlar durup arkadaşlarını beklemediler bile.

Mağarada ise, Brind' Amour arkasına yaslanmış ve kristal küresini karartmışn. Daha birkaç dakika önce çok zinde ve kendisini enerji dolu hisseden büyücü yeniden yorgun ve yeniden yaşlanmış gibiydi.

"Aptal çocuk," diye mırıldandı ama birden bu söylediğine kendisinin bile inanmadığını fark etti. Luthien'in habercileri gönderme karan yanlışa, ancak genç adamın kalbi, amacı doğruydu. Bunu kendisi için de söyleyebilir miydi, Brind' Amour? Ayaklanmayı, ayaklanmanın boyutunu ve önemini bunun sadece ufak bir başlangıç olduğu konusundaki ısrarını düşündü bir kaz daha.

Güvenli yolu mu seçiyordu, yoksa kolay olanı mı?

"Aşağıdaki kapıdan giremez miydik?" diye sordu soğuk içine işlemiş, sefil bir halde ve önünde hala tırmanması gereken yüz a-yaktan fazlaca bir

mesafe olan Oliver.

"O kapı tutulmuş durumda," diye fısıldadı Luthien. Ağzı Oli-ver'ın kulağının dibindeydı. Kızıl pelerinin kukuletası yalnızca ken-

di başını değil, Oliver'ınkini de örtmekteydi. "Gelmek zorunda değildin."

"İpimi kaybetmek istemedim," diye yanıtladı inatçı buçukluk.

Ministry'nin doğu duvarından, yapının en yüksek kulesine doğru tırmanıyorlardı ve yarı yolu geride bırakmışlardı. Gece o kadar da soğuk değildi ama o yükseklikte çok sert esen rüzgar, onları keserken görünme tehlikesini de yaratıyordu. Luthien sıkıca tutundu ve sihirli pelerinin bağlarını kontrol etti. Pelerinin aniden açılmasına, yolun yandan fazlasını aşmışlarken Oliver'la birlikte açığa çıkmalarına izin veremezdi!

Pelerini isyanın başlangıcından beri her gün giymekteydi çünkü kentin sıradan insanlarının peşinden gittikleri bir semboldü o. Kızıl Gölge, eski efsane, özgürlüğe giden yolda onlara eşlik etmek için yeniden doğmuştu. Ama pelerin yalni2ca bir imge değildi. Luthien vücudunu saran ve kukuletası başını tamamen örten pelerini giydiğinde, pelerinin sihirli dokusu sayesinde diğer gölgelere karışmış minik bir gölge oluyordu. Hatta bir gölge bile sayılmazdı—kelimenin tam anlamıyla görünmezdi. Savaşların devam ettiği haftalarda Luthien pelerini kamuflaj olarak sadece duvarın diğer tarafına geçip düşman birliklerinin tuttukları noktalan keşfetmek için kullanmışa. Bu arada, Vikont Aubrey'i bulup onu e-vinde öldürmeyi de düşünmüştü, ancak Siobahn onunla konuşarak beceriksiz vikontun varlığının asiler için aslında bit lütuf olduğuna ikna etmişti Luthien'i.

Ama bu sefer, kimse onu yapacağı şeyden vazgeçiremeyecekti; işin doğrusu planlarından Oliver hariç hiç kimseye bahsetmemişti.

İşte şimdi buradaydılar. Gecenin karanlığında Ministry'nin en yüksek kulesinin tepesine ulaşmak üzereydiler. Yukarıda tepegözler vardı. Her ikisi de bunu biliyorlardı ama canavarlar büyük ihtimalle birbirlerine sokulmuş bir şekilde, yaktıktan ateşin etrafına toplanmışlardı. Zaten

gözetleyebilecekleri ne vardı ki? Aşağıdaki sokaklardakilerin hareketlerini göremezlerdi, yukarıdan gelecek bir tehlikeyi de beklemiyorlardı tabi!

Oliver'ın son aüşı iyiydi. Sihirli topu oldukça yukarı fırlatmışa, ama ipin üstünde topa doğru elli ayak tırmandıktan sonra topu tekrar yukarı fırlatabilmeleri için sağlam basabilecekleri çok fazla

yer olmadığını gördüler. Kulenin bu kadar yukarısında hiç pencere yoktu. Duvarı oluşturan taşların yüzeyi de devamlı esen rüzgar yüzünden aşınmış, neredeyse dümdüz olmuştu.

Luthien parmaklarını küçük bk çadağa soktu. Ayağı da dar bk çıkıntıya zar zor basmaktaydı. "Çabuk!" diye selendi dostuna.

Oliver başını kaldırıp ona bakü ve iç geçkdi. Ayağını duvara dayamış olan buçukluk Ludıien'in karnına yapışmış vaziyetteydi— Oliver'ı havada tutan tek şey Luthien'di. Oliver ipi bk kement gibi döndürmeye çalışü zar zor, böylece topu önlerinde kalan elli ayaktan sonuna, kulenin tepesine fırlatabilecekti.

"Çabuk," diye daha endişeli bk şekilde yineledi Luthien. Genç adamın çok zor tutunduğunu anladı Oliver. Anadili Gasconca bk küfür mırıldanan buçukluk, yukarı uzandı ve sihkli topu atabildiği kadar yukarı fırlattı. Top hızla yukarı fırladı ama ykmi ayaktan daha fazla gidemedi.

Gascon aksanıyla yeni bk küfür fısıldadı ama Luthien aldırmadı, çünkü buçukluğun görmediği bk şey görmüştü.

Oliver sustu ve ipe yapışıp sadece bkkaç ayak tırmanan Luthien'e sıkı sıkıya tutundu. Bkkaç ayak sonra, dışa doğru çıkık bk taşın üstünde durdu Luthien.

"Bu atış son olsun," dedi ayağını sağlamca basarak.

Oliver ipi üç kez çekti; sihkli topun yapıştığı yerden çıkması i-çin bk işaretti bu. Top sessizce aşağı geldi ve Oliver onu iple bk-likte pelerinin içine çekti. Şimdi Luthien'in ayağı sağlam bk yerde olduğu için, tabi kendininki de, zamanı iyi değerlendirip mesafeyi ölçtü buçukluk.

Mükemmel! Top kulenin tepesinden yalnızca bk ayak kadar aşağıya duyulmayacak kadar hafif bk ses çıkararak yapışmıştı.

Oliver yeniden sıkıca tutundu ve Luthien tırmanmak için ipe yapıştı. Ama bkden Luthien'in bileğini sıkü Oliver ve durunca Luthien de yukarıdaki hareketi fark etti.

Luthien pelerinin içinde büzülüp başını eğerek kendini ve Oliver'ı korudu. Uzun bk süre sonra yukarı bakmaya cesaret edebildi Luthien ve kulenin tepesinden aşağı, kendisine doğru bakan tepegözün siluetini gördü.

Oyunun bittiğini düşündü Luthien ama canavar iki kafadan

gördüğünü gösteren ne bir hareket yaptı, ne de bir ses çıkardı.

"Hiçbir şey," diye homurdanan tepegöz, kulenin kenarından çekilip sıcacık ateşin başına geri döndü.

Oliver ve Luthien aynı anda rahat bir nefes aldılar. Sonra Luthien ikisini bkden yukanya, kulenin tepesine çıkardı.

Tepegözlerin sesini duydular—en az üç tane—ve yaklaşık on iki ayak kadar uzakta.

Kulenin kenarında ilk olarak Oliver'ın başı göründü. Tepegöz sayısını ve uzaklıklarını doğruladı buçukluk. Şans ondan yanaydı çünkü kulenin tepesinden birkaç basamak aşağıdaki merdiven sahanlığındaki tepegözü de görmüştü.

Luthien'e ne yapacağını işaretlerle gösterdikten sonra, nehir kıyısında ilerleyen bir samur gibi, çıt çıkarmadan surların etrafından ve sonra da üzerinden, yukanya süzüldü. Luthien sessizce saydı; Oliver elliye kadar saymasını istemişti. Elliye gelince genç Bedwyr kendini yukarı çekti ve ateşin etrafında birbirine sokulmuş duran üç tepegöze baka. Duvarın üstüne oturarak çıkü, bacaklarını sessizce diğer tarafa ata ve elini kılıcına götürdü. Çok seri ve sert bir vuruş yapması gerekiyordu. Bir yandan da Oliver'ın merdivenlerin başındakiyle ilgileneceğini umuyordu—neyse ki merdivenin sahanlığında sadece bir tek-gözlü vardı!

Bunlan düşünecek zaman yok şimdi, diyerek kızdı kendi kendine. Yerden üç yüz ayak yüksekte, kulenin tepesindeydi ve görevlerini yerine getirmeye tamamen niyetliydiler. Duvardan aşağı kaydı, yere basınca derin bir nefes aldı ve sonra da kılıcını çekerek tepegözlerin üzerine atıldı.

Blind-Striker, ilk tepegözü çömelmiş olduğu yerde yakaladı ve canavarın omzundan başlayarak uzunca bir yarık açti ve yaratığın omurgasını parçaladı. Tepegözün gıkı bile çıkamamışa. İkincisi ayağa fırlayıp yüzünü Luthien'e çevirirken genç adam kılıcını savurdu. Kılıç, yaraağı göğsünden yakaladı—iki ölü—ama kaburga kemiğine takılıp kaldı ve Luthien'in çaresizce asılmasına rağmen girdiği yerden bir türlü çıkmadı.

Üçüncü tepegöz saldırmadı, aksine merdivenlere doğru kaça. Yolun yansına varmışa ki garip bir şekilde sarsıldı ve sonra da tamamen durdu, dizleri üzerine çöktü ve sırt üstü yere yığıldı, ölü

KHMAR.I

olarak. Luthien, Oliver'ın kılıcının yaratığın göğsüne gömülü olduğunu fark etti, kusursuz bk aaşü.

Oliver merdiven sahanlığına çıka, sakin bk tavırla ilerledi ve kılıcını geri aldı. "Ne yiyorlardı?" diye sordu ölü tepegözün yanından geçip küçük ateşe doğru giden buçukluk. Şişlerden birini ateşten aldı. Ucunda, pişmekte olan koca bk parça koyun eti vardı.

"Oh, çok güzel," dedi zevkten dört köşe olan buçukluk ve o-turdu.

Oliver kafasını kaldırıp şaşkın ve inanmaz gözlerle kendisini izleyen Luthien'e bakana kadar bk süre geçti. "Çabuk ol," dedi buçukluk.

"Sen gelmiyor musun?" diye sordu Luthien.

"Seni kuleye çıkaracağımı söylemiştim," diye yanıtladı Oliver ve yeniden koyun etinden oluşan ziyafete geri döndü.

Luthien güldü. Çantasını açü ve en az kulenin uzunluğunda ipeğimsi bk ip yumağı çıkardı ve Oliver'ın ayaklarının dibine ata, "İnişe hazırlan!"

Koyun etinin tadını çıkaran Oliver, eliyle giünesini işaret etti. "Senin işin benimkinden uzun sürecek," diyerek Luthien'i temin etti.

Ludıien bk kez daha güldü ve yola koyuldu. Aşağı yalnız gitmesi en manoklı seçenekti, tabi ki. Ministry'nin içine bir kez gkdi mi çok hızlı hareket eünek zorundaydı. Bu da pelerinin alandaki Oliver'la mümkün olmayacakü.

Oliver'ın meçinin darbesiyle ölmüş olan dördüncü tepegözü kulenin damından bkkaç basamak aşağıdaki merdiven sahanlığında buldu. Küçük dostunun ne kadar marifetli olabildiğini görünce tüylerinin ürperdiğini hissetti. Her şey haklı davamız için, diye ha-ürlata kendi kendine ve daha fazla basamağın bulunduğu spkal merdiveni inmeye başladı. Üç yüz basamağı inerken hiçbk engelle karşılaşmadı. Aşağı ulaşıp, katedralin doğu burnunun duvarında bulunan kapıyı açık bulunca da oldukça rahatladı.

Katedralin o çok geniş ana salonunu gözden geçkdi. Bkkaç meşale yanmaktaydı; düzinelerce tepegözün salondaki ibadet için yapılmış sıraların üzerinde horladıklarını duydu. Canavarlardan sadece bkkaç tanesi uyanıka. Onlar da grup halinde toplanmış

çene çalıyor, rahat ve kayıtsız bir şekilde etrafı gözetliyordu.

Kendilerinden çok emin olduklarını fark etti Luthien. Asilerin Ministry'e saldırdıkları takdirde verecekleri kaybı göze alamayacaklarına inanmışlardı. İyi bir işaret.

Luthien, kapının arkasından çıkü ve sessizce ve görünmez bir adam olarak gölgelerin içine süzüldü. Triforyumun çıkıntılarında daha fazla sayıda tepegözün devriye gezdiğini fark etti ama onlar da etraflarında neler olup bittiğine fazla dikkat etmiyorlardı. Luthien sağa, kuzeye yöneldi ve katedralin o kanadının dışına baktı. Düşünüldüğü gibi o yöndeki kapılarda esaslı bk barikat vardı. Bit grup tepegöz de kapıların önünde daire şeklinde oturmuş, kumar oynuyorlardı.

Sıkılmışlardı ve yorgundular—çok yakında da yiyecek bk şey bulamayacaklardı.

Katedrale haç şeklini veren kanadan boydan boya geçip tekrar ana salona, oradan da batıya dönmeyi düşündü Luthien. Fakat sonra fikrini değiştirip önce doğudaki buruna doğru yöneldi, oradan da yarım bk dake çizip güney kanadına geçti.

Aşağı doğru ilerlerken, yan yolda aradığı şeyi buldu: Koca bk yiyecek yığını. Genç Bedwyr pis pis sırıtarak yaklaştı. Shuglin'in onun için yapmış olduğu küçük siyah bk kutu çıkardı. Sonra da cücelerin madenlerde kullandıkları siyah tozla dolu beş küçük keseyi. Yığını bkkaç dakika kadar değerlendirip keseleri stratejik ö-nemi olan noktalara yerleştirdi. İki tanesini, muhtemelen tepegözlerin elindeki tek içme suyunun bulunduğu üç fıçının ortasına koydu.

Sıra, bkbirlerkıe çarpmasınalar diye kalın bezlerle sarılmış gazyağı şişelerine gelmişti. Görünmeyen ziyaretçi gazı dikkatle erzağın üzerine boşalttı. Güney kanadının kapısında duran tepegözlerden biri kuşkuyla havayı kokladı ama Ministry'nin dört bk yanında yanmakta olan gaz lambalanndan dolayı Luthien'in döktüğü gazın kokusundan şüphelenmedi.

Tepegöz kapıdaki nöbetine geri dönünce Luthien siyah kutuyla bklikte pelerinin alana iyice gizlendi. Kutu kare şekilli ve dikkat çekmeyen sıradan bk kutuydu, tepesine açılmış küçük delik hariç. Dikkatle kutuyu aça. İçinde ne olduğunu anlayabilmek için

Shuglin'in tasarımını inceledi, ancak loş ışıkta fazla bk şey seçemedi. Görebildiği tek şey, camdan yapılmış iki küçük tüp ile ikisinin ortasında duran ateşleme çakmağı ve fitildi.

Luthien başını kaldırıp civarda başka tepegöz olmadığından emin olmak için etrafına bakındı. Sonra erzak yığınının arkasına eğilerek pelerininin ve yığının küçük kutuyu saklayacağından emin oldu ve çakmağı çakü. Çakü ama fitil alev almamıştı.

Luthien yeniden çevreyi kontrol etti ve çakmağı bir kez daha çakü.

Fitil bu sefer alev alıp hafif hafif yanmaya başladı. Şimdi Shuglin'in tasarımını görebiliyordu. Şişelerden birinde kehribar rengi, diğerinde ise

kırmızımsı bk sıvı vardı. Deriden yapılmış ve içinde muhtemelen aynı toz bulunan kese alttaydı.

İlginçti ama Luthien'in daha fazla incelemeye zamanı yoktu. Shuglin, ykmi beşe kadar sayabileceğim söylemişti, daha fazla değil. Kutuyu kapatıp uzaklaştı. Gölgelerin içinden sıyrıldı, burna ulaşa. Kapıdan geçti, merdivenlerin başında durdu ve izlemeye başladı.

Bk tıslama sesini takip eden küçük bk gürültünün ardından siyah kutu patladı ve erzak yığını yanmaya başladı. Tepegözler bağırarak, dört bk yana koşuşturmaya başladılar.

İkinci bk patlama duyuldu, sonra bk üçüncüsü, kısa süre sonra da dördüncüsü ve su fiçıları havaya uçtu.

Uzaktan gelen dört patlama daha duyan Luthien gülümseyerek döndü ve basamakları tırmanmaya başladı.

"Sanırım işimiz bitti," dedi ağzı hala koyun etiyle dolu olan Oliver, kendini oflaya puflaya kulenin tepesine atan genç adamı görünce.

"Gidip meydandaki muhafızlarımıza tetikte olmalarını söylemeliyiz," dedi Luthien. "Tepegözler yakında dışarı çıkacaklardır."

Oliver son bir lokma daha ısırıp, yağlı ellerini ölü bk tepegözün kürklü pelerinine sildikten sonra daha uzun, kulenin tepesinden yere kadar sarkan ipi çoktan bağlamış olduğu sihkli topun yapışmış, onları aşağı indirmek için hazır beklediği duvara yöneldi.

Ministry'nin içinde ise tepegözler erzaklarının çoğunun mah-volduğunu ve içme sularının neredeyse tamamının yok olduğunu

görmüşlerdi. Birbirlerinin itip kakmaya, aralarında dövüşmeye başladılar. Her biri bir diğerini suçladı. Ta ki içlerinden biri yanıtı, doğu burnu duvarında bulana dek—pelerinli bir adam biçimindeki kızıl bir iz.

Luthien'in büyülü pelerini izini bırakmışa.

*****

Haber, Avon'un batı sahiline, Eriador Dağları'nı aşıp köyden köye, Caer MacDonald'a ve ötesine ulaşü. Koca bir filo dondurucu sulara göğüs gererek ilerlemekteydi. On bin Praetonan Muha-ûz'dan fazlasını taşıyabilecek kapasitede, en az elli Avon gemisi. Ve söylentiler bu gemilerin soğuk sulara iyice gömülü, askerlerle oka basa dolu olduğunu söylüyorlardı.

Haber DwelPte derin bk sessizlikle karşılandı. Luthien ve dostları bu orduyu bekliyorlardı elbette, bunun artık söylentiden ibaret olmadığını, Greensparrow'un isyandan haberi olduğu ve demir yumruğuyla karşılık vereceğini kanıtlayan bu son haber herkesi ciddileştirdi.

"Sabah Charley limanı'na gideceğim," dedi Luthien etrafında toplanmış olan kumandanlarına. "Dört nala gidersem Avon filosu varmadan oraya ulaşırım."

"Yapamazsın," diye karşı çıktı Siobahn, kesin ve net bk tavırla.

Luthien sert bk şekilde ona bakü. Dostuyla beraber at sürmek için gönüllü olmaya hazırlanan Oliver'ın da yüz ifadesi asılmıştı. Oliver baştan beri Luthien'i kuzeye yönlendirmeyi ve uzaklara kaçıp saklanmayı umuyordu.

"Sen Caer MacDonald'ı yönetiyorsun," diyerek gerekçesini a-çıkladı Siobahn.

"Liderler sık sık yönettikleri yerden ayrılıp başka yerlerdeki güçlükleri halletmek için gidip gelmezler mi?" diye sordu Oliver.

"Bulunduğu yerde karışıklık çıkağında değil," diye yanıtladı ya-n-elf. "Her an Ministry'den bk saldın olmasını bekliyoruz."

"Tek-gözler binayı çevreleyen açık alana adım atar atmaz kat-ledileceklerdk," diye karşı çıka Oliver, bütün asilerin içinde bulunan aynı büyük özgüvenle.

"Ve Luthien Bedwyr de orada olmalı," diyerek hiç tereddütsüz devam etti Siobahn. "Savaş bitince, kent bizim olacak, tamamen bizim. O önemli anın isyanın lideri Charley Limanı'na gidiyor diye onsuz kalması hiç uygun olmaz."

"Charley Limanı'nın önemini göz ardı edemeyiz," diye onlara katıldı, sanki orada değilmiş veya orada olmamalıymış hissine kapılan ve konu dışı kaldığını hisseden Luthien. "Charley Limanı isyan ve Caer MacDonald için kritik önem taşıyor. Hatta biz burada tartışırken Shuglin'in halkı kentin savunması için deli gibi çalışıyorlar. Eğer fısıltılar doğruysa bizim kuvvetlerimizle eşit sayıda askere sahip koca bir ordu yakında kapılarımıza dayanacak."

"Eşit sayı savunma için iyi," dedi Katerin O'Hale.

"Ama bunlar Praetorian Muhafızlar," diye bastırdı Luthien. "Dev gibi, güçlü, muhteşem bir şekilde eğitilmiş ve donanımlı. . . ve kuşkusuz, birçok sefere katılmış kıdemli askerler."

"Bizim cesaret ve yeteneğimizden kuşku mu duyuyorsun?" diye sordu Katerin. Sesi öfke doluydu.

"Ben en iyi sonucu almak istiyorum," diye kesin bir tavırla düzeltti Luthien. Fakat aslına bakılırsa kalbinin derinliklerinde, gururlu Katerin dahil odadaki diğer herkes gibi o da içten içe halk yığınlarından oluşan ordusunun, on bin Praetorian Muhafız karşısında ne kadar yeterli olacağından şüphe duyuyordu.

"Bu yüzden Charley Limanı çok önemli," diye sürdürdü Luthien. "İşbirliği yapacaklar mı bildirmeliler ve senin daha önce de söylediğin gibi," diyerek Katerin'e döndü, "çok kolay ikna olmayacaklar."

Kızıl saçlı kadın arkasına yaslanıp sandalyesini masadan geri çekerek konuşmadan ayrıldığını açıkça gösterdi.

"O filoyu limandayken kısürmalıyız," diye açıkladı Luthien. "Eğer Charley Limanı halkı onların geçişine izin vermezse denizde ilerlemeye devam

etmek zorunda kalacaklar ve karaya çıkabilecekleri bir yer ararken günler kaybedecekler."

"Ve denizde oldukları her gün bir fırtınayla karşılaşma olasılığını artıracaktır," diye ekledi Oliver kurnazca.

Luthien başıyla onayladı. "Ve her yeni gün ellerindeki erzak, dolayısıyla da tepegözlerin doğası düşünüldüğünde sabırlarını zor-

layan bk gün olacak," diye Oliver'a katıldı. "Ve geçen her yeni gün Shuglin ve halkına Caer MacDonald'ın dış duvarlarına kurdukları tuzakları bitirme şansı verecektir. O donanma buradan uzak tutulmalı. Bunu mutlaka başarmalıyız."

"Kanlıyorum," dedi Siobahn. "Ama oraya gidecek kişi sen değilsin." Luthien yanıt vermeye kalktı ama Siobahn onu durdurarak konuşmaya devam etti. "Oraya temsilci olarak gidebilecek nitelikte başka adamlarımız var. Charley Limam'na isyanın lideri olarak senin gitmen düşündüğün kadar hoş karşılanmayacaktır. Halen orada bulunan tepegözlerin tepkisini söylemeye bile gerek yok.

"Varlığınla onları etkileyeceğini düşünüyorsun," diye sürdürdü Siobahn. Açıkça ve çok sert konuşuyordu ama ses tonunda aşağılama ya da küçümseme yoktu. "Üzerlerinde bırakacağın tek etki senin ne kadar salak ve saf olduğunu düşünmeleri olacaktır. Senin yerin burası—Charley Limanı'nın yöneticileri de bunu biliyorlar— ve eğer sen orada kendini göstermeye kalkarsan savaşta peşinden gidebilecekleri akıllı bk adam olarak onları etkileyemezsin."

Şuran asılmış ve omuzlan düşmüş olan Luthien, destek olması için Oliver'a baka.

"Hiç de fena değil," dedi buçukluk yan-elf için.

Yürütülen bu basit mantık karşısında söyleyecek hiçbk şeyi kalmamıştı Luthien'in. Bk kez daha, kontrolü kendisini değil de Siobahn'ın elinde tuttuğunu, kendisinin de ipleri bu güzel ve kurnaz yan-elfin oynattığı bk kukla olduğunu hissetti. Bundan hiç hoşlanmamıştı, hem de hiç. Ama

Siobahn'ın onun tarafında olup, aptalca hatalar yapmasını engellemesinden de memnuniyet duyuyordu. Sonra Brind' Amour'u düşündü ve o an elinden fazla bk şey gelmediğini ve umutsuzca yardıma ihtiyacı olduğunu daha iyi anladı.

"Öyleyse kim gidecek?" diye Siobahn'a dönüp sordu Oliver, çünkü Luthien'in yüzündeki ifadeden bu konuyu yan-elfe devrettiği açıkü. "Sen mi? Yan-elf olan birinin çok iyi bk etki yapacağını sanmıyorum."

Oliver bunu bk aşağılama olarak söylememişti. Yalnızca isyanın başarıya ulaşmasıyla ilgilenen Siobahn da öyle algılamadı zaten.

"Ben giderim," dedi Katerin. Bütün gözler ona çevrildi. Lut-

hien de oturduğu taburede öne doğru eğildi. Birden, çok ilgilenmiş ve kaygılanmıştı.

"Charley Limanı halkını buradaki herkesten daha iyi tanıyorum," dedi Katerin.

"Hiç gittin mi oraya?" diye sordu Oliver.

"Ben Haleliyim. Charley Limanı'ndan çok da farklı bir yer değildir," diye yanıtladı Katerin. "Benim halkımın düşünce tarzı o tarafsız insanlarla aynıdır. Biz hiçbir zaman Greensparrow'un hükmüne boyun eğmedik. Kendi kurallarımız dışında hiçbir kurala da. Kralları ve dükleri tolere etmemizin tek nedeni de onları umursamamamız."

Luthien başını olmaz der gibi sallıyordu. Şimdi Katerin'den uzakta kalmak istediğinden emin değildi. Üstelik Katerin'in batıya tek başına gitmesini de istemiyordu. Caer MacDonald'daki savaşın haberleri Eriador'un güney topraklarına yayılmıştı ve yoldaki bir temsilcinin başına gelebileceklerin neler olduğunu hiçbiri bilmiyordu.

"Senin gitmemen için bir neden daha var," dedi Katerin Luthien'e dönerek. "Eğer halk bize katılmazsa, ayaklarına kadar gelen Kızıl Gölge, Greensparrow için iyi bir fidye olacaktır."

"Onurlu olduklarından kuşku mu duyuyorsun?" diye şaşkınlıkla sordu Luthien.

"Gerçekçi tavırlarını anlıyorum, o kadar," dedi Katerin. "Seni önemsemiyorlar, şimdilik."

Katerin'in bu sözleri, onun gitmesi konusunda Luthien'in kendini daha iyi hissetmesini sağlamamıştı. Katerin de Avon Kralı'na karşı iyi bir pazarlık unsuru olabilirdi.

"Katerin haklı," diye Hale'li kadına destek geldi, hiç de umulmayan birinden. "Sen gidemezsin ve o, ihtiyacımız olan şeyi Caer MacDonald'daki herkesten daha iyi bir şekilde elde edebilir," dedi Siobahn.

Rakibesinin böyle destek olmasına yol açan dürtülerden kuşku duyan Katerin sert bir bakış atû yarı-elfe. Bir an için, öldürülme veya esir alınma olasılığı olduğu için Siobahn'ın kendisinin gitmesini istediğinden şüphelendi ama yan-elfin yeşil gözlerine—kendi-sininkiler gibi parlak, derin gözlerine—bakınca kin değil, sadece

umut hatta sevgi gördü.

Luthien karşı çıkmaya kalkışüysa da Siobahn durdurdu onu. "özel duygularının genel hedefin önüne geçmesine izin veremezsin," diye çıkıştı, bakışlarını genç adama çeviren yan-elf. "Katerin en iyi seçim. Bunu herkes gibi sen de biliyorsun." Siobahn dönüp Katerin'e baktı, gülümsedi ve başıyla onay verdi. Hale'li kadın da aynı şekilde karşılık verdi.

Luthien iç geçirdi. Bir kez daha mantık karşısında alt olmuştu. "Riverdancer'ı al," dedi Katerin'e. Kendi atından, parlak tüylü, Eriador'da bulunan en güzel attan bahsediyordu. "Sabaha."

"Bu gece," dedi Katerin kararlılıkla. "Güneş batınca Avon donanması durmuyor."

Luthien gitmesini istemiyordu. Odanın karşısına koşup orada duran kadını sıkıca kucaklamak ve onu tüm bunlardan, dünyadaki tüm kötülük ve

tehlikelerden korumak istiyordu. Ama Katerin ve Siobahn'ın haklı olduğunu anlamıştı. Katerin en iyi seçenekti ve korunmaya da ihtiyacı yoktu.

Katerin başka hiçbir şey söylemeden döndü ve Dwelf ten ayrıldı.

Oliver'a bakü Luthien. Şapkasının ucuna dokunup selam veren buçukluk Katerin'in peşinden gitmek için döndü.

Kendi gibi buçukluğu da durdurmaya kalkacağını düşünen Luthien Siobahn'a bakü.

"Yolun açık olsun." Yarı-elfin söylediği tek şey bu oldu. Oli-ver da onu da şapkasıyla selamladıktan sonra handan ayrıldı.

DwelftĞ • kalanların tartışacakları başka konular da vardı ama bir kısmı çaresizce otururken diğerleri kendi aralarında küçük konuşmalar yapmayı tercih ettiler. Sonra aniden bir adam daldı içeriye. "Ministry!" diye bağırdı.

Tek söylemesi gereken buydu. Luthien oturduğu tabureden fırlayıp kapıya atılırken tökezledi. Siobahn onu kolundan tutup destek olunca doğrulan Luthien durup dosdoğru kadına baka.

Gülümsemesi etkileyiciydi ve Katerin ile Oliver'ın yola çıkmış olmalarına rağmen bu gece tek başına dövüşmeyeceğini biliyordu Luthien.

Çaresiz tepegözler binayı çevreleyen açık alanı geçip sokaklardaki gölgelere karışmak umuduyla, Ministry'nin kuzey, batı ve güney kapılarından bağırarak dışarı akın edip koşmaya başladılar. Dört bir yandan atılan oklar karşıladı onları. Asiler, onların saldırıya geçmesini bile bekleyemediler; onların umutsuzluğuna eşdeğer bir öfkeyle yerlerinden fırlayıp tepegözlerin tam karşılarına dikildiler.

Luthien ve Dwelf teki diğerleri, öbür tarafa duvarın üstünden geçerek gitmediler. Onun yerine, kentin aşağı bölgesinden yukarı uzanan ve daha önce delinmiş olan doğu duvarına gidip doğruca Ministry'nin içine girdiler. Meydandaki katliam son sürat sürdüğü için çok sayıda tepegöz dönüp tekrar katedralin içine kaçmışa. O-rada hala biraz yiyecek vardı en azından ve

tekrar içeri girip kapılara barikat kurabilirlerse kalan yiyeceği paylaşacak kişi sayısının daha az olacağını hesaplamışlardı.

Ama onlan Luthien'in grubu karşıladı ve katedralin ana kapısını ardına kadar açıp dışarıdaki asilerin de içeri girmesini sağladılar. Büyük katedralin kutsal salonunun tabanı bir kez daha kırmızıya boyandı oluk gibi akan kanla, ibadet yeri yeniden çığlıkları, öfkeli bağırtılan ve yaralıların iniltileri ile dolu bir yere dönüştü.

Her şey bitti o gece. Caer MacDonald'da canlı bir tek tepegöz kalmadı.

Charley Limanı, İron Cross'un eteklerinde, gürültülü Avon Denizi'ne tepeden bakan, düzgün bir sıra halinde yapılmış, birbirlerine yapışık beyaz boyalı evleriyle kalabalık bir kasabaydı. En açık, en güneşli günlerde bandaki Baranduine'nin parlak beyaz ve yeşil tepelerinin insan ruhunu çağıran o yükseltilerden görülebildiği

söylenirdi. Charley Limanı hayal gibi, mistik bir yerdi ama aynı zamanda da güneşin parladığı, ışıklarını beyaz yüzlü evlerin ve her tarlayı çevreleyen ve kentin kat kat yukarı uzanan evleri arasına sınır çizen çitlerin üzerine yolladığı nadir günlerde de bir o kadar keyifliydi.

Kasabanın Oliver ve Katerin'in görüşüne girdiği o gün de böyle bir gündü işte; parlak, güneşli ve keyifli. Kasabanın ne içinde, ne de dışında hiç kar olmadığını fark ettiler. Yalnızca rüzgarın devirdiği kayalar, dört köşe ve düzenli evlerin ortasında uzanan beyaz, gri renkte sokaklar vardı. Yeşil ve kahverengiyle bezenmişti her yer ve evlerle kayaların arasındaki bazı ağaçlar hala çıplaktı ve gururla göğe doğru uzanmaktaydılar.

"Baharın fışkırması için daha çok erken," dedi Oliver ve san midillisi Threadbare'i mahmuzlayıp hızlandırdı.

Katerin de Riverdancer'ı mahmuzladı. Güçlü, beyaz kısrak, küçük midiliye kolaylıkla yetişebiliyordu.

"Bahar zamanı buraya gelmiştim," dedi Oliver. "Charley Li-manı'nı sen bir de baharda gör hele!" Buçukluk çiçeklenen ağaçlan ve kayalardaki çatlaklar

ile pencere önündeki saksılardan fışkıran çiçekleri anlatarak bir süre daha devam etti, ama Katerin yarım yamalak dinliyordu, çünkü bu tariflere hiç gerek yoktu. Katerin için Charley Limanı, Hale idi, sadece burası biraz daha büyüktü. Genç kadın, gençlik yıllarını geçirdiği topraklan, soğuk sulardan karaya doğru esen rüzgarları, gri ve beyazın üzerine sıçrayan parlak renkleri, özellikle de en çok mor rengi gayet iyi hatırlamaktaydı. Bedwydrin Adası'nı da hatırlıyordu, iskeleye bağlanmış, kendisine çok azametli ve büyük gelen o gemiyle denize açılışını da. Ama kara, gri ufukta koyu bir çizgi olunca o dev gibi gemi ne kadar da önemsiz ve ufak oluvermişti.

Katerin kokuyu da hatırlıyordu, en çok da tuz ve deniz suyunun kokusundan ağırlaşmış, kesif havayı. Ağır ama sağlıklı, bir şekilde katışıksız, gerçek havayı. Charley Limanı ve Hale. Buralar, ruhun hissedilebilir dünyanın gerçeklerine en yakın olabileceği, dünyadaki en kanlı canlı yerlerdi.

Genç kadının gözlerindeki uzaklara dalmış, hülyalı bakışlan fark etti Oliver ve sustu.

Kuzeydoğudan aşağı doğru inen tek yoldan kasabaya yaklaştılar. Yol ikiye ayrıldı. Sağdaki sahile ve denize, soldaki ise kasabanın aşağı bölgesine gidiyordu. Oliver sola yöneldi ama Katerin'in daha iyi bir fikri vardı.

"Rıhtıma," dedi.

"Şehrin valisini bulmalıyız," diye arkasından seslendi Oliver çünkü Katerin yavaşlamamışü.

"Liman Amiri," diye düzeltti Katerin. Hale de olduğu gibi Charley Limanı'nda da iskeleleri yöneten kişinin, kasabanın yönetimini de elinde tuttuğunu biliyordu.

Rıhtıma doğru uzanan, yumuşak kumsalın üzerindeki kerestelerden yapılmış iskelede ilerlerken at nallan büyük bir gürültü çıkarıyorlardı. Fakat denizin gümbürtüyle dövdüğü, teknelerin çarptığı rıhtımlara yaklaştıkça nal sesleri önemsiz kaldı. Tepede uçuşan martılar ve sık sık çalan çanların sesi, yuvarlanarak gelip çarpan dalgaların gümbürtüsüne karışıyordu. Yelkenleri

yarıya inmiş bir tekne, etrafında gürültüyle kanat çırpan gri ve beyaz renkli martılarla birlikte iskeleye doğru süzülüyordu. Belli ki mürettebat o gün iyi bir av yapmıştı.

Gözlerini kısarak bakan Oliver güvertede bir kadın ve adamın işe koyulmuş olduklarını, ellerindeki dev bıçaklarla balıkların kafalarını vücutlarından ayırdıktan sonra işe yaramayacak parçaları, havaya bakmaya zahmet bile etmeden, başlarının üstünden yukarı fırlattıklarını gördü. Sanki tepelerindeki sürünün ortasından aşağı hiçbir parçanın geri düşmeyeceğini biliyorlardı.

Katerin köyün önünde uzanan uzun tahta iskeleye çıkan rampaya yöneldi. Hale'in mütevazı filosunun beş katı, belki iki yüz balıkçı teknesine yetecek yedi rıhüm boylu boyunca uzanıyordu limanın içinde. Dev savaş kalyonlarının etrafında ve üzerine doğru giden o küçük teknelerin görüntüsü bir şimşek gibi çaktı Katerin'in beyninde. Şimdiye kadar çok fazla savaş gemisi görmemişti, sadece ara sıra Dun Varna'da demirleyen ve Bedwydrin Adası'nın açıklarında, babasının teknesinin yanından geçen bir tanesi vardı; o gemilerden birinin ne yapabileceği hakkında hiçbir fikri yoktu. Ama ne kadar güçlü olabileceklerini hayal edebiliyordu ve kafasındaki görüntü tüm vücuduna bir titreme dalgası yaymaktaydı.

Rahatsız edici bu düşünceleri bir kenara bırakıp limana baka. Boğazın sığ, tüm o büyük gemilerin girmeyeceği kadar sığ olmasını ümit ediyordu. Düşmanı daha küçük olan rıhtıma yönlendkebilk-lerse Charley Limanlı balıkçılar onların karaya çıkışını engelleyebilirlerdi.

Haddini aştığını fark etti. Bu sulan en iyi bilen halkla savaş planlan yapmak sonraki işti. Şimdi Oliver'la birlikte Charley Limanı halkını, işgale gelen donanmayı ve Greensparrow'un ordusunu limandan uzak tutmaya ikna etmeleri gerekiyordu.

Riverdancer'ın nallan iskeleye çarpmaktaydı. Threadbare de yanı başındaydı. Katerin, rıhtımın yapısının Haledekilere benzediğini anladı ve dördüncü, merkez iskeleye doğru yöneldi.

"Adan bıraksak mı?" diye sordu Oliver gergin bir şekilde. Bakışları iskeledeki çatlaklara ve altlarından geçen karanlık sulara kilitlenmişti. Dalga geri çekilmişti ama kısa bir süre sonra su seviyesinden otuz ayak yukandaydılar.

Katerin, Oliver'a yanıt vermeden, iskelenin yanına kurulmuş küçük kulübeye doğru ilerlemeye devam etti. Orada sadece iki tekne vardı—öğlenden sonra erken bir saatti hala—ve çeşitli iskelelerde dolaşan yaşlı, huysuz birkaç denizci meraklı bakışlarını bu yeni ziyaretçilere, özellikle de soğuk kasabaya çok tezat bir şekilde renkli giyinmiş, züppe görünümlü buçukluğa çevirdiler.

Onlar kulübenin önüne gelmeden, çatlaklarla dolu bronz tenli ve sürekli esen rüzgar yansını yerinden sökmüşçesine seyrek saçlı yaşlı bir kadın onlan karşılamak için dışarı çıkü.

Atlarından inerken onlan başıyla selamlayıp gülümsedi, dişten çok damağını göstererek: geride kalan az sayıda diş de çarpık ve lekeliydi. Gözleri mavinin en uçuk tonuna sahipti. Renk neredeyse tamamen silinmiş gibiydi. Kollan, bacakları ve parmaklan da dişleri gibi acayip bk şekilde eğilmiş, yaşlı vücudundaki eklem yerleri yumru yumru olmuştu.

Fakat itici bk görüntüsü yoktu. Bk iyilik, içten gelen bk asalet ve dürüst bk ruh vardı onda. Çarpık bacaklarına rağmen doğru bk yolda ilerleyen biriydi.

"İki hafta küneye keçiş yok," dedi genizden gelen bk sesle. "Ondan sonraki iki hafta ta kuzeye."

"Biz yolculuk yapmak istemiyoruz," dedi Katerin. "Liman Amiri'ni anyoruz."

Yaşlı kadın uzun bir süre Katerin'i, ellerinin güçlü yapısını ve keskin rüzgara rağmen dimdik duruşunu izledi. Sonra sıcak bir tavırla elini uzam. "Onu bultunuz," dedi, "Gretel Sweeney."

"Katerin O'Hale," diye karşılık verdi genç kadın. Hale sözcüğü, Gretel'in yüzünde tanıdığını gösteren bir gülümsemenin belirmesine ve kadının

başıyla onaylamasına neden oldu. Birini görünce dost bir denizci olup olmadığını hemen anlardı yaşlı liman amiri. Ama geçmişte kalan yıllara geri dönünceye kadar Oliver konusunda ne karar vereceğini bilemedi. Gretel neredeyse yirmi yıldır Charley limanı'nın liman amiriydi. Limana demirleyen ve yük boşaltan her yabancı gemiyi dikkatle izlerdi. Elbette kasabaya gelen herkesi hatırlamıyordu ama Oliver unutulması güç biriydi.

"Gascon," dedi elini buçukluğa uzatırken.

Oliver kendisine uzatılan eli aldı ve dudaklarına götürdü. "Oliver deBurrows," diye tanıta kendini. Gretel'in elini bıraktıktan sonra da yerlere kadar eğilerek bir reverans yapü; şapkası ahşap iskeleyi süpürüyordu.

"Gascon," diye yineledi Gretel, Katerin'e göz atip başını sallayarak.

Katerin doğrudan konuya girdi ve, "Montfbrt'taki savaşı duydunuz mu?" diye sordu.

Durumu anlayan Gretel'in neredeyse beyaza dönmüş gözleri ışıldadı. "Bir Gascon'u elçi olarak göndermek karip," dedi.

"Oliver bir dost," diye yanıtladı Katerin. "O benim ve Luthien Bedwyr'in dostu."

"Öyleyse söylenenler doğru," dedi yaşlı kadın. "Bedwydrin Kontu'nun oğlu." Başını sallarken yüzü ciddileşti. "Evinden çok uzakta olduğu kesin," dedi. Gretel'in tepkisini ölçmeye çalışan Katerin ve Oliver birbirlerine baktılar. "Tıpkı sizin kibi!"

"Her yeri evimiz yapmaya çalışıyoruz," diye hemen karşılık verdi Katerin.

Gretel etkilenmiş görünmüyordu. "Çay kaynıyor," diyerek kulübeye döndü. "Bana anlatacağınız ve kuşkusuz önereceğiniz çok şey olmalı, konuşurken rahat olmalıyız."

. Gretel kulübenin içinde gözden kaybolurken Katerin ve Oliver bkbklerine bakmaya devam ettiler.

"Bu kolay olmayacak," diye söylendi Oliver.

Katerin yavaşça başını salladı. Charley Limanı'nın hiçbir isyandan etkilenmeyeceğini baştan beri biliyordu. Burası Hale'e çok benziyordu. Zaten özgürken ne demeye ayaklanacaklardı ki? Charley Limanlı balıkçı halkın muhatabı sadece denizdi. Bu yüzden de ne Luthien, ne Montfort'taki savaş, ne de Kral Greensparrow onlar için çok da önemli sayılmazdı.

İki dost adarını bağlarlarken genç bir oğlan kulübeden dışarı fırlayıp, iskeleden koşarak kasabaya doğru gitti.

"Gretel dosdannı çağırıyor," diye açıkladı Katerin.

Oliver'ın eli bir içgüdüyle hemen meçine gitti ama Gretel'in gözlerindeki asil bakışı hatırlayıp o an böyle bk korkuya kapıldığı için kendini aptal gibi hissedince kılıcı hemen yerine geri koydu.

"Çay?" diye sordu Katerin duruma boyun eğmiş bk şekilde. Önünde bekleyen işi, Gretel ve vatandaşlarını isyanın önemine ikna etmeyi, hiç de önem vermedikleri bk savaş için bu insanlardan hayatlarını riske atmalarını istemeyi planlıyordu. Kendini bk-den çok yorgun hissetti.

Oliver kulübeye önden gkdi.

Katerin'in ısrarla Caer MacDonald dediği Montfort'taki sorunları ve diğerleri gelinceye kadar eski efsaneleri duymamıştı Gretel.

"Yaşlı, balıkçı halk," dedi liman amiri, "kemiler karşısında çok yaşlıyız ve biz, Charley T .imanlılar onların aklını kullanıyoruz. Onlar denizi tanıyorlar."

"Bizim sorunlarımız sadece denizle ilgili değil," diye kadına nazikçe konuyu hatırlattı Oliver.

"Ama deniz bizim tek ilgilendiğimiz şey," dedi Gretel ve bu sivri ifade Oliver'a, özellikle de Katerin'e karşılarındaki dağı aşmanın ne kadar güç olduğunu bk kez daha hatırlattı.

Gretel, Hale'den konuşmak istiyordu, kuzeydeki köyün daha yaşlı balıkçılarının bazılarını tanıyordu. Onlarla yıllar önce daha gençken ve kendi teknesinin kaptanıyken, som balığı akınlarının olduğu zamanlarda tanışmıştı. Sabırsız ve hareketli bk kadın ol-

113

mamasına (özellikle de Eriador sahillerine seyahat eden tepegöz gemilerine karşı) rağmen Katerin memnundu. Hatta Gretel'in yüce Avon Denizi ile ilgili anlattığı hikayelerden hoşlandığını bile fark etti.

Bu sırada Oliver çayını yudumlayıp dinlenirken deniz kıyısındaki kulübeden kokulan algılayıp, çeşitli seslere kulak kabartıyordu. Daha yaşlıca deniz kurtlan birer birer gelmeye başladılar ve sonunda Gretel'in kulübesi hepsi tuz ve balık kokan, kırışık, kahverengi vücutlarla dolmaya başladı. Buçukluk adamlardan birini tanıdığını düşündü ama tam çıkaramadı. Adam Oliver'a bakıp göz kırpınca merakı daha da artü. Belki de bu denizci, kendisini yıllar önce Charley Limanı'ndan getiren gemideki tayfalardan biriydi ya da limanda sıkılıp Montfort'a doğru yola çıkmadan önce kaldığı handa görmüştü onu. Yanan ateşin yanında oturuyormuşçasına kalın bir battaniyeye korunmak ister gibi, hatta gizemli bir şekilde sarınmış yaşlı yaratığı biraz daha inceledikten sonra omuz silkip vazgeçti. Adamı nereden tanıdığını çıkaramamıştı.

Buna rağmen muhteşem bir toplana olduğunu düşünüyordu. Katerin de on dört yaşında Dun Varna'daki arenada eğitim görmek için Hale'i terk ettiğinden bu yana ilk kez evindeymiş gibi his: sediyordu kendisini.

"Pek ala," dedi Gretel, geceyi birbirleriyle yanşarak geçirip birbirlerine üstünlük sağlayamayan iki gemiyle ilgili garip bir hikayeyi bitirdikten sonra. "Öyle korunuyor ki herkes burada."

"Bu sizin yönetici konseyiniz mi?" diye sordu Oliver.

"Bunlar denize açılamayacak kadar yaşlı olanlar," diye düzeltti Gretel. "Aynı zamanda da yatalak olmayacak kadar kenç olanlar. Günlük avdan kısa bir süre sonra geri dönecek olanlar da konuştuklarımızı duyacaklar."

Katerin'e bakıp başıyla işaret ederek konuşma sırasının onda olduğunu belirtti.

Katerin yavaşça doğruldu. Gururlu köyünün ve benzer durumda kalsalar halkının vereceği tepkileri hatırlamaya çabaladı. Hale halkı Greensparrow'u çok da umursamıyor, onun hakkında konuşarak sözcük israfı yapmıyordu—Charley limanı halkı da kuşkusuz öyleydi—ama şimdi burada harekete ihtiyacı vardı ve işte

114

çelişki de burada yatıyordu.

Yavaşça kalkıp odanın ortasına gitti ve küçük, yuvarlak masaya yaslanarak destek aldı. Caer MacDonald'daki Luthien'i ve Minis-try'nin yanındaki açık alanda yapağı etkili konuşmayı düşündü. O an gösterişli ve rahat bir şekilde düşüncelerini ifade eden genç a-dam da keşke yanında olsaydı. Onun yerini almayı düşünme küstahlığını gösterdiği için kendisini suçladı aniden.

Ama sonra tüm olumsuz düşünceleri kafasından sildi atü. Luthien bu halka—Katerin'in halkına—ulaşamazdı. Onun kullandığı sözcükler bir şeyler kaybetme korkusunu yaşayan insanları etkileyebilirdi ancak. Oysa, Greensparrow, Luthien veya Eriador'a ve tabi Charley Limanı'na hükmettiğini iddia eden her kim olursa olsun buradaki halk tek bir hükümdar tanıyordu: Avon Denizi.

Katerin'in tereddütü devam etti. Balıkçı halk, bitmek bilmez saatler boyunca, kendilerine kayıtsız açık denizlerde oturup beklemiş olan o erkek ve kadınlar bu duruma saygı gösterip konuşması için onu zorlamadılar.

Genç kadın Charley Limanı'nı gözünde canlandırdı. Düzgün bk sıra halinde dizilmiş evleri, güzel kırları ile bu güzel köyü düşündü. Hale'e öyle benziyordu ki.

Ama daha güneydeki Eriador kasabalarından, özellikle de İron Cross'un gölgesindekilerden değişik olduğunu fark etti Katerin. Genç kadının yüzü neler söyleyeceğine karar verince bkden aydınlandı. Charley limanı halkı ülkedeki siyasetle ilgilenmiyordu ama Eriador veya Avon'daki herkes gibi

onlar da tepegözlerden nefret ediyorlardı. Söylenenlere göre Charley Limanı'nda ve civarda çok az tepegöz yaşamaktaydı. Buradaki tüccarlar koruma görevlisi olarak tipik tepegöz muhafızlar yerine güçlü insanları tercih etmekteydi.

"Caer MacDonald'daki isyanı biliyorsunuz," diye başladı söze. Bk an için durup tepkiyi ölçmeye çalıştı ama hiçbk tepki görememişti.

Katerin'in gözleri kısıldı; masadan uzaklaşıp dimdik durdu. "Bkçok tepegözü öldürdüğümüzü de biliyor musunuz?"

Onaylayan başlara dişleri azalmış ağızlarda belken gaddar tebessümler eşlik etti ve böylece Katerin'in konuşmasının yönü açık-

ça görünmüş oldu. İlk soru gelmeden önce bk saatten fazla konuştu. İlk sorudan sonraki sorulan, her konudaki soruların her birini yanıtladı.

"Tek istediğimiz, zaman," diye rica etti en sonunda, en çok da Gretel'den. "Avon donanmasını yaklaşık bk hafta limanınızda tutun. Tek bk kişinin hayatını bile riske etmeniz gerekmiyor. Sonra göreceksiniz. Caer MacDonald hücumu püskürtecek, savaş alanında Greensparrow'un ordusunu mahvedecek ve güney krallığını ateşkese zorlayacak. Sonra Eriador yeniden özgür olacak.

"Başka bk kral tarafından. . . idare edilmek üzere," diye sözünü kesti bk adam.

"Her kimse olursa, çok daha iyisi tarafından," diye karşılık verdi Katerin ve Eriador'un gelecekteki kralının kim olacağını biliyordu ama o an bunu belktmenin bk anlamı olmadığına karar verdi. "İblislerle işbkliği yapan büyücüden daha iyisi. Tepegözleri sarayına davet edip özel muhafızı, Praetorian Muhafızları olarak gö-revlendken o adamdan daha iyi birisi."

Başlar, onaylarcasına sallanmaya devam etti. Katerin Oliver'a bakınca onun da başını sallayıp gülümsediğini gördü. Gösterdiği performanstan memnuniyet duyan genç kadın doğruca Gretel'e döndü. Yüzündeki ifade bk yanıt beklediğini göstermekteydi.

O anda, kır saçlı, bkkaç günlük sakak olan al yanaklı bk adam, gözleri kocaman açılmış ve nefes nefese odaya daldı.

"Onları kördün," dedi Gretel, sormak yerine.

"Beş mil güneyde demk atıyorlar," dedi adam. "Karanlıkta i-lerleyemeyecek kadar yakınlar."

"Savaş gemileri mi?" diye sordu Katerin.

Adam soran gözlerle önce Katerin'e sonra da Oliver'a bako. Sonra da bakışlarını devam etmesini işaret eden Gretel'e çevrildi.

"Lanet olası Avon donanmasının tamamı."

"Elli kadar var mı?" diye sorma ihtiyacı hissetti Katerin.

"Yetmişten fazla derim, leydim," diye yanıtladı adam. "Kocaman silahlar da var ve suya iyice gömülmüşler."

Katerin bk kez daha Gretel'e bakti ve kara haber karşısında yaşlı kadının ve orada toplanmış olan herkesin ne kadar sakin olduğunu görünce çok şaşırdı. GreteFin yüzündeki gülümseme çok

rahatiaücıydı, tamamen güven vericiydi. Başını salladı ve Katerin beklediği yamü aldığını düşündü.

"Siz ikiniz Phelpsi Dozier'le kalacaksınız," dedi Gretel. "Çok yaşlı bir tekne olan UfuJk'ta."

Dozier, toplananlar arasındaki en yaşlı kişi, belki de Katerin'in o güne kadar gördüğü en yaşlı kişi, ayağa kalka. Ağzında kalmış tek dişiyle

gülümseyerek ve yünden örülmüş şapkasının ucuna dokunarak selam verdi. "Tekne bugünlerde çoğunlukla doklarda bekliyor," dedi özür dilercesine. ,

"Atlarınızla ilgilenmesi için oğlumu köndereceğim," diye devam etti Gretel. Sesi toplantının sona erdiği gösteriyordu. Toplananların çoğu ayağa kalkıp mafsallarını açtıktan sonra kapıya yöneldiler. Karanlık ve soğuk gece bastırmıştı, denizden esen rüzgar haykırıyordu.

"Yapmamız gereken çok hazırlık var," demeye çalışa Katerin ama Gretel onu susturdu.

"Charley Limanı halkı daha sen doğmadan önce hazırlıklarını yapa, sevgili kızım," dedi yaşlı liman amiri. "Bize bir haftaya ihtiyacınız olduğunu söyledin ve biz de sana o bir haftayı nasıl vereceğimizi biliyoruz."

"Umanın derinliği?" diye sordu eteafina bakman Katerin. Gretel'in sözlerinden kuşku duymuyordu ama yeüniş Avon savaş gemisinin bu kadar hafife alınabileceğine inanmıyordu.

"Sığ," diye yanıt verdi Oliver'ın bir yerden tanıdığını düşündüğü ve o sırada ateşin yanında oturmakta olan yaşlı adam. "Gemiler demir atabilecekleri en uzun iki iskelenin kırk ayaklık bölümüne kadar gelebilirler. O kısım da kolaylıkla ele geçirilebilir."

Buçukluk, adamın aksanının diğerlerinin komik aksanından farklı olduğunu gördü, ancak elde ettiği bu ipucu kafasını daha da fazla kanşormaktan başka bir şeye yaramadı. Bu adamı tanıyordu ama her nedense, sanki bir şey beynine girip hafızasındaki o anıyı akp götürmüş gibi, kim olduğunu anımsayamıyordu.

Vazgeçti—başka ne yapabilirdi ki?—ve Katerin'le Phelpsi Dozier'le birlikte oradan ayrıldı. Ufuk'u bir sonraki iskelede, sahile yakın bir yerde bağlı buldular. Phelpsi onlan deniz yorgunu yaşlı tekneden beklenmeyecek kadar iyi ve rahat döşenmiş tekneye bu-

-L-LJ-

yur etti.

"İyice uyuyun," dedi, bir dolaptan çıkardığı yastıkları uzatan Dozier. Başıyla selam verdikten sonra kapıya yöneldi.

"Nereye gidiyorsun?" diye sordu Oliver şaşkınlıkla, çünkü bunun adamın evi olduğunu düşünmüştü.

Dozier edepsiz bir kahkaha attı. "Gretel bu gece onunla kalmama izin verdi," dedi. Yün şapkasıyla tekrar selam verdi sonra. "Şafak vakti görüşürüz."

Sonra çıkıp gitti. Yaşlanınca onun kadar ateşli olmayı ümit e-den Oliver şapkasıyla selam verdi. Uzun çizmelerini çıkarıp atan buçukluk kendini kamaradaki iki portatif karyoladan birine atar atmaz lambayı kısmak için döndü. Katerin'in yüzündeki kafese kapatılmış bir hayvanınkini andıran bakışı görünce duraksadı.

"Böyle bir yerde evinde hissedeceğini düşünmüştüm," dedi.

Katerin'in gözleri ona çevrildi. "Yapılacak çok iş var," diye karşılık verdi.

"Ama tarafımızdan değil," diye ısrar etti Oliver. "Çok zorlu ve uzun bir yoldan geldik. Son rahat uykunun tadını çıkar, aptal kız, çünkü dönüş yolu daha kısa değil!"

Katerin hala huzursuzdu ama Oliver lambayı yine de kapatü. Bir süre sonra Katerin de yatağında sırtüstü uzanmış, uyuyordu. Kısa bir süre içinde de dalgaların ritmik hareketi onu Hale'le ilgili rüyalara taşıdı.

Bir ışık aktmı onu da Oliver'ı da uyandırdı: Şafağın ilk ışıklan. Dışarıda, tahta iskelede koşuşan insanlar duydular ve donanmanın görüş açısına girdiğini düşündüler. Aynı anda yataktan fırladılar. Oliver botlarını giyerken Katerin kapıya atıldı.

Dışarıdan kilitlenmiş ve sürgülenmişti.

Kapının sıkıştığını düşünen Katerin sıkı bir omuz aü.

Kımıldamıyordu.

"Bu nasıl bir saçmalık," dedi yanına gelen Oliver.

"Saçmalık değil, benim kahraman buçukluğum," diyen bir ses duyuldu yukarıdan. Kafalarını kaldırıp bakınca bir kapağın yana doğru açıldığını gördüler. Gelen ani, yoğun ışıktan kamaşan gözlerini kısmak zorunda kaldılar ama açıklığı kapatan bir silueti yine de seçebildiler. Güvertede diz çöküp aşağı eğilmiş olan Gretel yukan-

dan onlara bakıyordu.

"Söz vermiştin," diye kekeledi Katerin.

Gretel başını salladı. "Anlaşırsak size bir hafta verebileceğimizi söyledim. Anlaştığımızı söylemedim."

Katerin bir an için Oliver'ın belindeki kılıcı kapıp yaşlı liman amirine doğru savurmayı düşündü.

Ama Gretel bu tehlikeli düşünceyi okumuş gibi ona gülümsedi. "Ben de gençtim Katerin O'Hale," dedi yaşlı kadın. "Genç ve savaşmak için can atan. Damarlarında yanan, kalbinin atışını hızlandıran o ateşi biliyorum. Ama arak olmaz. Kılıçlara duyduğum sevgi, yılların bilgeliğiyle törpülendi. Sükunetle otur kızım ve dünyaya inancını koru."

"Sahtekarlıkla dolu bir dünyaya inanmak, ha?" diye haykırdı Katerin.

"Her şeyi bilmediğine inan," diye karşılık verdi Gretel. "Seçtiğin yolun en iyi yol olmadığına da."

"Tek-gözlerin Charley Limanı'ndan geçmesine Lzin mi vereceksin?" diye açık açık sordu Oliver.

"Avon gemilerinden iki tanesi çoktan geldi bile," dedi Gretel. "Devam etmelerine izin vermeye karar verdik. Bir taraftan girip diğer taraftan gidecekler, hepsi defolsun!"

"Caer MacDonald belanı versin senin!" diyerek kadını lanetledi Katerin.

Gretel bir an için acı çeker gibi göründü. Sonra tepedeki kapağı kapatü.

Katerin haykırarak kendini yeniden kapıya attı, nafile bir çabayla. Sımsıkı kapalı duruyordu, içeride kilitli kalmışlardı.

Bir süre sonra ritmik bk şekilde yürüyen ve ahenk içinde trampet çalan ilk tepegöz taburunun iskelede ilerleyişini duydular. Diğerlerinin sesini bastıran ve bir tepegöz için şaşırtıcı bk şekilde oldukça düzgün telaffuzu olan bk tepegözün sesi yankılandı, ancak ne Katerin ne de Oliver bunun Belsen'Krieg olduğunu bilmiyordu.

Korkunç Belsen'Krieg yaklaşık on beş bin sıkı savaşçıyla bk-likte isyanı kırmaya ve Luthien Bedvvyr'in kellesini Charlisle'deki kralına götürmeye gelmişti.

9

kzırlıfekr

Luthien, kentin girişindeki duvarın dışında, Caer MacDonald sınırında gidip geliyordu. Caer MacDonald'ı çevreleyen üç ayn duvar vardı. En yüksek ve kalın olanı kentin içinde bulunan, zengin tüccar sınıfını yoksulların yaşadığı mahallelerden ayıran duvardı. Kalın ama alçak olan ikincisi ise kenti içten çevrelemekteydi.

Bu duvardan elli ayak kadar daha dışarıda kalan sonuncusu ise kenti savunmaya yarayan yalın, ince ve kısa bir adamın yarı boyunda, hatta bazı

kısımları üst üste yığılmış taşlardan oluşan bir duvardı.

Bu, dış duvarın ötesindeki alan az sayıda ağaç ve evin bulunduğu açık bir bölgeydi. Luthien eğimli arazinin savunma için son derece uygun olduğunu düşünmekteydi. Tepegözler toplu halde— Oliver'ın deyimiyle güruh halinde—gelmek zorunda kalacaklardı çünkü kente sadece kuzeyden ya da bandan yaklaşabilirlerdi. Kuzey ve güneyde soğuk, karla kaplı dağlar vardı ve tek-gözlerin bazıları savunmayı dağıtmak için oralara dağılsalar bile, ana grup kente eğimli araziyi kullanarak yaklaşmak ve tırmanmak zorundaydı.

Şimdi bu eğimli araziyi Shuglin'in çalışkan cüceleri daha da a-şılması güç hale getiriyorlardı. Luthien geçerken hepsi selam veriyordu ancak kafalarını kaldırıp, yapakları önemli işi bölmek zahmetine katlananların sayısı pek azdı. Bir kısmı, hala buz kaplı arazide milim milim çakşarak siper kazmaktaydı. Bunlar yaklaşık iki ayak derinliğinde, ziyadesiyle dar çukurlardı ve gizlenmek için hiç de yeterli değillerdi, ancak saldırı halindeki tepegözlerin biri bunlardan birine takılıp tökezlediğinde oldukça iyi hız keseceklerdi; bu çukurlar bacak bile kırabilirdi. Diğer cüceler ise siperlerin hemen ilerisinde, bayırın kente en yakın kısmında sivri uçlu kazıklar ve dikenli tellerle savunma hata çekiyorlardı.

Bu sessiz, sistemli çalışmayı izleyen Luthien, daha da umutlanmaya başlamışa ama işin doğrusu arazide çalışan cücelerin sayısı çok azdı. Çoğu işini bitirmiş, duvarın yanında duruyordu. Genç Bedwyr, Shuglın'i orada buldu.

Mavi-siyah sakallı cüce, bkkaç arkadaşıyla birlikte küçük bir masanın yanında duruyor, masanın üzerindeki parşömenleri inceliyor ve her seferinde başını kaldırıp duvara bakoktan sonra, "Hmmm, hmm," ya da başka bk takım sesler çıkararak homurda-nıyordu. Luthien'i gördüğüne sevinmişti Shuglin ama Luthien elini omzuna atana kadar, genç adamın geldiğini fark eünemişti bile.

"Nasıl gidiyor?" diye sordu genç Bedwyr.

Hiç de memnun görünmeyen Shuglin başını salladı. "Bu lanet olası duvan gayet iyi yapmışlar," diye açıkladı ama Luthien soru-

nün ne olduğunu anlayamadı. İyi yapılmış bir duvar iyi bir savunma için istenen bir şey değil miydi?

"Sadece sekİ2 ayak yüksekliğinde ve çok da kalın değil," diye açıkladı Shuglin. "Tepegözleri uzun süre durduramaz. O midilli-domu2lardan birisi bile lanet olası şeyde kocaman bir delik açabilir."

"İyi yapılmış olduğu söylediğini sanmıştım," dedi Luthien.

"Alt yapıyı kastediyorum," dedi Shuglin. "Alt yapıyı iyi yapmışlar."

Luthien başını salladı. Bu neden bu kadar önemliydi ki?

Shuglin durdu ve en baştan başlamanın iyi olacağını anladı. "Bu duvarı tutmamaya karar verdik," dedi ve Caer MacDonald'ın ikinci duvarını işaret etti.

"Kim karar verdi?"

"Akrabalarım ve ben," dedi Shuglin. "Siobahn'a sorduk, o da onayladı."

Luthien tekrar o garip, kontrolün elinde olmadığı hissine kapıldı, sanki Siobahn kuklanın iplerini çekiyordu yine. Genç adam bk an kararın kendi dışında verilmesinden dolayı öfkeye kapıldı, ancak sonra güven duyduğu dostlarının her konuda onayını almak için ona gelmeleri halinde her şeyin çıkmaza gireceğini ve önemli hiçbir şeyin yapılamayacağını fark ederek yavaş yavaş sakinleşti.

"Savaşa buradan başlayıp kent merkezine doğru geri çekilmeyi düşünüyoruz," diye devam etti Shuglin.

"Ama tepegözler bu duvarı alırlarsa, yeniden organize olup dinlenebilecekleri güçlü bir pozisyonu ele geçirmiş olacaklar," diye akıl yürüttü Luthien.

Cüce omuz silkti. "İşte bu yüzden bu lanet duvarı yıkmanın yolunu arıyoruz ya!" diye söylendi öfkeden köpüren Shuglin.

"Kutudaki toza ne dersin?" diye sordu Luthien, bk an için düşündükten sonra. "Hani, şu Ministry'de erzağı yok etmek için kullandığımız kutu."

"Elimizde yeterli miktarda yok!" diye öfkelendi Shuglin. Luthien de o toz pratik bk seçenek olsaydı kurnaz cücelerin bu seçeneği zaten değerlendkeceklerini düşünemediği için kendini aptal gibi hissetti. "Yapması da zor," diye ekledi Shuglin, "ve tehlikeli."

Cüce, sonunda kafasını parşömenlerden kaldırıp tıknaz parmaklarıyla sakalını sıvazladı. Luthien'in yalnızca yardım etmeye çalıştığını ve Caer MacDonald'ın savunması konusunda cüce halkından çok daha çaresiz olduğunu kendisine hatırlattı.

"O tozdan biraz kullanırız," diyerek nezaket gösterdi, "duvarın en dayanıklı kısımlarında. Ama lanet olsun, öyle sağlam yapmışlar ki!"

"Onu şimdi yıkıp ikinci duvardan savunmaya geçebiliriz," diye önerdi Luthien, fakat genç adam ne düşündüğünü tam olarak an-latamadan Shuglin başını salladı.

"Duvarı yıkacağız, tabi," diyerek Luthien'e teminat verdi cüce. "Ama asıl numara onun salak tek-gözlülerin üstüne inmesi.

Shuglin parşömenlere geri döndü, başka bir cüce bir şeyler soruyordu. Luthien başını onaylarcasına sallayıp, etrafındakilerin becerisinden bir kez daha emin olmuş bir halde oradan uzaklaştı. Shuglin ve akrabaları düşmanın elinden tüm avantajları alıp her, fırsatta tepegözleri mahvetmeye çalışıyorlardı.

Kapana kısılmış iki dost bütün sabah gelip geçenleri dinleyerek üzüntü içinde oturup beklediler. Rap rap ayak sesleri, binlerce a-dım, ağır zırh ve kalkanların şıngırtısı ve tepegözlerin gözde binekleri, attan küçük ve daha yavaş ama domuzdan daha büyük ve güçlü midilli-domuzlardan çıkan nal sesleri. . . Kuşku götürmez bir şekilde silah ve yiyecek dolu fıçıların yuvarlanışını duydular.

Bu böylece sürdü gitti ve Katerin ile Oliver'ın bunu durdurmak için yapabilecekleri hiçbir şey yoktu. Ufuk'un kamarasından bir yolunu bulup çıksalar bile Avon ordusunu yavaşlatabilmek için hiçbir şey yapamazlardı. Kimse bir şey yapamazdı.

"Onlar gidince bizi de serbest bırakacaklar," diye akıl yürüttü Oliver. Katerin de aynı fikirdeydi çünkü Gretel ve Charley Limanı halkı asilere kin güdüyor gibi gelmemişti ona. Tek istedikleri kasabalarında sorun çıkmamasıydı. Fakat gururlu Katerin için bu durum kabul edilemezdi. Savaş başlamışa ve ona göre, kendilerine katılmayan bütün Eriadorlular tek kelimeyle ödlektiler.

"Öyleyse çok hızlı at sürmeliyiz," diye devam etti Oliver.

"Dostlarımızı uyarmak için ordunun doğusundan ve kuzeyinden." Aslında, 'Caer MacDonald'daki dostlarımızı' diyecekti ama tepesindeki iskeleden geçen bitmek bilmez ve sinir bozucu ordu yüzünden dağlardaki kent çok yakında yeniden Montfort diye anılacak gibi geldi buçukluğa.

"Her ne işe yarayacaksa," diye karşılık verdi Katerin. Ses tonu oldukça sertti. Yerinden kımıldamayan kapıya bir yumruk indirdikten sonra kendini sırtüstü karyolaya attı.

Dışarıdaki geçit tüm sabah ve öğlenin ilerleyen saaderinde de devam etti. Yatağının alandaki bir kutuda yiyecek bir şeyler bulunca Oliver'ın keyfi biraz yerine geldi. Ama Katerin'in yiyecek hali yoktu; ağzının içi zehir gibiydi.

Dışarıdaki tantana sonunda yatışmaya başladı. Gümbürtüler seyrekleşti ve tepegöz sesleri giderek uzaklaştı. Ve sonra, en sonunda, kapılan çalındı.

Yanıt vermelerine firsat kalmadan da açıldı ve yüzünde hiç de özür diler gibi bir ifade olmayan Gretel içeri girdi.

"Küzel," dedi Oliver'a, "görüyorum ki sizin için bıraktığım yemeği bulmuşsunuz."

"Balığı çok severim," dedi mudu buçukluk, ancak Katerin'in çatık kaşlarının kendisine olduğunu anlayınca, "o — o," diyerek gözlerini yere indirdi.

"Söz vermiştin," diye Gretel'e bağırdı Katerin.

Yaşlı kadın' elini kaldırdı ve bunun hiçbir önemi olmadığını gösteren bir hareket yaparak onu susturdu. "Yapmamız gerekeni yapıyoruz," dedi. "Yapmamız gerekeni yapıyoruz."

"Bu, yurttaş Eriadorluların sonu olsa bile, ha?" diye sertçe karşılık verdi Katerin.

"Tepegözlerin geçmesine izin vermek ve onlara dostmuş gibi davranmak hepimizin yararına olacaka," diye açıklamaya çalışa Greteb-

Ama Katerin onu dinlemiyordu bile. "Donanmayı limanda bekletip, Caer MacDonald'daki savunma hazırlıkları tamamlanana ve tüm ülkedeki destek bir araya toplanana kadar onları sahilden uzak tutmak tek umudumuzdu," ,diye üsteledi.

"Bizden ne isteyecektiniz?"

"Rıhtımı tutacaktınız!" diye bağırdı Hale'li kadın. "Açıktaki iskeleleri yıkacaktınız!"

"Ya sonra?" diye sordu Gretel. "O hayvanlar da öylece durup, limanda oturup bekleyecekler miydi? Daha 2eki bk kızsın sen. Kuzeye doğru gidip kendilerine ait bk sahilden karaya çıkarlardı ve biz de onları durduramazdık!"

"Bu bize zaman kazandırırdı," diye hiç tereddütsüz karşılık verdi Katerin.

"Burası sadece üç bin kişinin yaşadığı, küçük bk kasaba," diye açıkladı Gretel. "Onları zaten durduramazdık ve sonra gelip Char-ley Limanı'na yürürlerse. .. "

Sözünü tamamlamadan sözcüklerin havada asılı kalmasına izin verdi, dramatik ve uğursuz bk şekilde. Fakat Katerin yürütülen bu mantığı anlamak, duymak istemiyordu.

"Tek önemli olan Eriador'un bağımsızlığı," dedi gıcırdayan dişlerinin ardından. Yeşil gözleri tehlikeli alevler saçıyordu. Ateş kızılı saçlarını yüzünden çekip geri ara ve Gretel yumuşamayan ifadesini daha iyi görebildi.

"Gretel benim sözlerimi yansıtıyor," diyen bk ses duyuldu kapının dışından ve yaşlı bk adam küçük odaya gkdi. Saçı ve sakalı kar beyazıydı. Saçı at kuyruğu şeklinde arkadan bağlanmıştı ve bol ve kalın kumaştan yapılmış cübbesi parlak mavi renkteydi.

Oliver'ın ağzı açık kaldı ve o an toplantıda, ateşin yanında oturan adamın kim olduğunu anlayıverdi, zekice bk kamuflaj!

"Seni tanımıyorum," dedi Katerin adamı dışlamak istercesine. Halbuki giysisinden ve tavrından önemli bk kişi olduğu açıkça belli oluyordu. Sonra bk an için onun Greensparrow'un hala hayatta olan düklerinden biri olmasından korktu.

"Aa, ama ben seni tanıyorum, Katerin O'Hale," dedi yaşlı a-dam. "Luthien Bedwyr'in şimdiye kadar gelmiş geçmiş en iyi arkadaşı."

"Oh?" diye inledi yatağından fırlayan Oliver.

Katerin, önce buçukluğa sonra da tekrar yaşlı adama baka ve aralarında bk tanışıklık olduğunu, bkbklerine iki dost gibi gülüm-sediklerini gördü. Beyninde aniden bk şimşek çakü.

"Brind" Amour?" dedi nefes nefese.

12.5

Yaşlı adam nazikçe bir reverans yapü. "Tanıştığımıza memnun oldum, Katerin O'Hale. Geç bile kaldık. Ben yaşlı bk adamım," derken Oliver'a göz

kırpü, "ve her geçen gün daha da yaşlanıyorum. Fakat sizinki gibi bir güzelliği her şeye rağmen takdir edebilecek durumdayım."

Katerin'in içinden geçen ilk şey adamı yumruklamak oldu. Böyle bk zamanda bu kadar önemsiz bk şeyi nasıl oluyor da düşünebiliyordu? Ama sonra adamın ses tonundan bunu değil, dış görünüşünden daha fazlasını kastettiğini anladı. O anda yaşlı adam bk baba, olaylara dışarıdan bakan, izleyen ve değerlendken bilge bk kişi gibi göründü gözüne; tıpkı çıraklarını deniz konusunda eğiten Hale'li yaşlı balıkçılar gibi. Brind' Amour o yaşlı balıkçılara benziyordu ancak onun eğitim verdiği alan deniz değil hayatın bizzat kendisiydi. Bunu içgüdüsel olarak biliyordu Katerin ve Brind' Amour'un Gretel'in sözlerini desteklerken söylediklerini kavrayınca bkaz rahatladı ve ortada başka, hatta daha iyi bk plan olduğunu ummaya başladı.

"O hayvanların Charley Limanı'ndan geçip gitmesine izin vermeliyiz," dedi Brind' Amour karşısındaki ikiliye, özellikle de, en zor ikna edilecek kişi olduğunu fark etmiş gibi Katerin'e. "Onlara izin vermeliyiz ve Greensparrow Montfort'taki isyanın—"

"Caer MacDonald," diye düzeltti Katerin.

"Hayır," dedi Brind' Amour. "Henüz değil. Bırakalım Montfort'taki isyanın küçük, desteksiz bk şey olduğunu, tek bk şehrin dışında hiçbk yerde istenmediğini zannetsinler. Uzun vadeli bk plan yapmalıyız."

"Ama savunma hazırlıkları bu süre içinde bitmeyecek!" diye feryat etti Katerin.

"Uzun vadeli!" dedi Brind' Amour kesin bk sesle. "Eğer Eriador özgürlüğüne gerçekten kavuşacaksa, bu tepegöz kuvvetleri en küçük sorunumuz. Onları limanda tutup tüm Eriador'un isyana dahil olduğunu gösterirsek gemilerinden birini Greensparrow'a haber vermesi için güneye geri göndereceklerdk ve o da destek kuvvetleriyle dönecektir. Bu sırada, limanda kalan tepegözler de Charley Limanı'ndaki dkenişi kırıp, Greensparrow'un Iron Cro-ss'un kuzeyine rahatça geçmesini sağlayacaklardır.

N H6HMARJ

"On dört bin Praetorian Muhafızı Charley Limaru'ndan uzak tutmak için Luthien sence kaç savaşçısını kaybedecektir?" diye sordu yaşlı büyücü ciddi bir sesle ve Katerin'in yelkenleri suya iniverdi. Bu olasılığı hiç düşünmemişti—tabi Luthien de—ama şimdi, Brind' Amour konuştukça bu çok mantıklı geliyordu ve çok kötü olurdu.

"Biz sizin düşmanınız değiliz, Katerin O'Hale," diyerek beklediği yanıtı verdi Gretel. "Ve Eriador'u yöneten her kim olursa olsun Eriador'lu olmalı, Avon'lu değil."

Katerin yaşlı kadının yüzündeki içtenliği gördü ve Charley Li-manı'nın Greensparrow'a kaşı kendileriyle birleştiğini anladı. Kendi kasabasından bildiği gibi, GreteFin de kendi halkının desteği olmadan bunu açıkça söyleme cüretini gösteremeyeceğini de fark etti.

"Ben hala onları rıhtımın dışında tutmanın kolay olduğunu düşünüyordum," deme ihtiyacını duydu. "Belki gemilerinden bir ikisini baürıp beş yüz tepegözü denizin dibine gömebilirdik!"

"Ah, elbette," dedi Brind' Amour. "Ama sonra onlar da baü-ramadığımız gemilerini ellerinde tutarlardı." Katerin ve Oliver yüzünde kurnaz bir tebessüm beliren yaşlı adama baktılar. "Yarın değil, sonraki gece," dedi Brind' Amour ve karşılıklı baş sallayarak GretePle anlaştılar.

Sonra umutla bekleyen iki dosta döndü. "Yarından sonraki, karanlık bir gece olacak," diye açıkladı. "Avon gemilerine girmenize yetecek kadar karanlık. İki gece içinde Eriador bir donanmaya sahip olacak."

Büyücünün yüzündeki gülümseme diğerlerine de bulaştı. Buçukluk hem kendi, hem de Katerin adına konuştu: "Düşünce tarzını çok seviyorum!"

10

sivrisinekler

Haber, rüzgarın süpürdüğü ateş misali büyük bir hızla, ilerlemekte olan ordunun önüne geçip kasabadan kasabaya yayıldı, yollan ve dağdaki patikaları aşıp, Praetorian Muhafızların tamamı Charley Limanı'nın doğu sınırından henüz çıkmamışken Caer MacDonald'a ulaşa.

±0%

Luthien haberi metanede karşıladı ve yoldaşları için cesur bir ifade takınarak tepegözlerin liman kentinden geçip gelmelerinin beklendiğini ve her ne kadar daha fazla süreceğini ummuş olsa da direniş kuvvetlerinin o zamana dek hazır olacağını söyledi. Ağzından çıkan her bk sözcüğe giderek artan bir coşku eşlik etti: Caer MacDonald'daki zafer kutlamasından ve Eriador'un eski bayrağını Ministry'e diktikten sonra—yeşil bk arazinin üstünde yer alan bk dağ geçidiydi ve dört eşit kolun köşeleri parıltılar saçıyordu—asiler savaşmaya hazır, daha çok tepegöz kanı dökmek için istekliydiler.

Luthien bu tepkiden memnun oldu, cesaret buldu ve Shuglin'in Dwelf te başlattığı ve teması öldürülecek bk çok tek-göz olan "kutlamaya" katıldı. Ancak, ertesi gün yapacağı çok şey olduğunu söyleyerek ve Caer MacDonald'la Charley Limanı arasında çoğu haritada görünmeyen, hatta bk adı bile olmayan bk sürü küçük köy bulunduğunu hatırlatarak DwelPten erken ayrıldı genç Bedwyr. Dwelf ten çıkınca evine gitmedi hemen. Barın arka tarafına dolanıp yağmur oluğundan tırmandı ve çanya çıka.

"Biz ne başlattık?" diye sordu, yıldız dolu geceye. Hava serindi ama çok soğuk değildi ve yıldızlar kristal taneleri gibi parlamaktaydı. Bandan gelen haberi düşündü; tepegözler Charley Li-manı'nda yavaşlatdamamışlardı bile ve bu da liman kentindeki halkın isyanı benimsemediği anlamına gelebilirdi sadece.

"Hepsine ihtiyacımız var," diye fısıldadı, düşüncelerini duyma ihtiyacı ile. Bk konuşmaya hazırlanıyormuş gibi hissetti kendini. İşlerin gidişatı düşünüldüğünde bunu yakın zamanda yapacağını da biliyordu. "Tüm Eriador. Her adam, her kadın. Özgür kılmaya uğraştıklarımız silahı eline alıp kendilerini savunmazlarsa bizim çabamız neye yarar ki? Paylaşılmış bk kazanç olmadıkça zaferin ne anlamı var? Çünkü, hiç kuşkum yok ki bizim

fedakarlıklarımız sayesinde özgür olanlar elde ettiğimiz başarıyı kucaklamayacak, Eriador bayrağını kendi bayrakları olarak görmeyecekler.

Luthien çatının ban kenarına doğru ilerledi, katılaşmış bk kar kütlesini tekmeleyerek savurdu ve açılan alana diz çöktü. Bkçok cesur insanın öldüğü Ministry'nin dev siluetini görebiliyordu. İnsan ruhunun ve tanrıya duyulan sevginin sembolü olarak inşa edilmiş, ama Greensparrow'un pençesinde vergi toplanan ve mahkeme

salonu olarak kullanılan Ministry. Hatta bir mahkeme bile sayılmaz diye düşündü Luthien, çünkü sırf mahkum etmek amacıyla kullanılan, adaletten uzak bk yerdi orası.

Yapının en yüksek kulesinin dört bir tarafında yıldızlar parlıyordu; tanrının ayağına dokunmak için göğe uzanır gibiydi. Aslında güzel bir geceydi, serin ve sakin. Kentte yanan çok az ışık vardı ve kendiliğinden başlayan kutlamaların devam ettiği Dwelf in önünde ve dışarıda dolaşan birkaç kişi hariç, yollar sakindi. Kent duvarlarının ötesinde, cücelerin kurduğu kampta yanan ateşleri görebiliyordu Luthien. Bir kısmı yanarken çoğu sönmeye yüz tutmuş, karanlığa gömülmüş arazide turuncu renkli akkorlara dönüşmüştü.

"İyi uyuyun," diye fısıldadı genç Bedwyr. "işiniz henüz bitmedi."

"Bizimki de," diyen sesi duydu arkasında ve dönüp bakınca yaklaşan Siobahn'ı gördü. Adımlan öyle sessiz, öyle hafifti ki çatının büyük bölümünü kaplayan sert kar üzerinde neredeyse hiç iz bırakmıyordu.

Luthien dönüp bk kez daha Ministry'ye ve yıldızlara bako. Siobahn, elini kulağının altından yavaşça boynuna oradan da o-muzlanna doğru dolaştırırken kkilmedi, hatta gerilmedi bile.

"Katerin ve Oliver başaramadılar," dedi. Sözcükler gerçekten de çok açmaydı. "Yenildik."

Siobahn boğazım temizledi. Bu, bk öksürükten çok zor zapt edilen bk kahkahaymış gibi geldi Luthien'e. Bakmak için döndü.

Akşamın sakin ışığı altında ne kadar da güzel görünüyordu; yıldız ışıklarının parladığı o ana nasıl da yakışıyordu. Gözleri gökyüzündeki yıldızlar gibi parıltılar saçmaktaydı. Teni duru beyaz, neredeyse şeffaf gibiydi ve parlak, gür saçlan elf türüne özgü zarif ve sivri kulaklarıyla nasıl da güzel bk tezat oluşturmaktaydı.

"Daha savaş başlamadan yenilgi ilan ediyorsun," dedi Siobahn, sakin ve yatıştırıcı bk sesle.

"Kaç tane tepegöz," diye başladı Luthien. "Üstelik sıradan mahluklar değiller, Praetorian Muhafızlar, Greensparrow'un ordusunun en iyileri. On bin tane? On beş bin? Yansına bile dayanabileceğimizi sanmıyorum."

"Caer MacDonald'a gkdiklerinde o kadar kalabalık olmaya-

caklar," diye teminat verdi Siobahn. "Hem bİ2İmkilerin sayısı da bandaki köylerden geleceklerle artacak." Siobahn elini Luthien'in omuzlarından göğsüne doğru kaydırdı ve şakağından öperken iyice sokuldu.

"Sen lidersin," dedi, "özgür Eriador'un simgesi. Azmini yitk-memelisin."

Luthien Bedwyr kendini bk kez daha kontrol edemeyeceği kadar büyük bk oyundaki'bk piyon gibi hissetti. Yeniden kuklacının elindeki bk kukla gibiydi. Siobahn. Güzel Siobahn. Ama bu sefer o temasa, iplerinin çekilmesine dkenmedi Luthien. Bu kez, yan-elfin, o güç ve azim abidesinin varlığı, kendisine hoş bk teselli olmuştu.

Yanında duran ve onu hep destekleyen Siobahn olmasa o gece dağılacağına, umudu gibi inancını da kaybedeceğine inanıyordu. Siobahn olmasa, yakında ölecek ve çoktan ölmüş olanlar için duyduğu suçluluk duygusu gelecekte olacakları etkileyecekti, çünkü özgürlüğünü elde etmiş kente doğru ilerleyen dev askeri güç düşünüldüğünde özgür Eriador hayali, Ministry kulesinin etrafındaki yıldızlar kadar ulaşılamaz, belksiz ve titrek bk fanteziden öteye geçemiyordu.

Siobahn onu çatıdan indirip evine götürdü.

Katerkı o gece çok iyi uyuyamadı, anavatanı için fazlasıyla endişeliydi. Fakat Charley Limanı'nın yukarı mahallelerindeki küçük bk handaki rahat odada uyuyan Oliver'ın rahat horultularını duyabiliyordu. Uyuyamamasına rağmen ertesi sabah yorgun değildi Ha-le'li kadın. Oliver'la bklikte doğu yolunun yakınlarında Brind' Amour'la buluşurlarken gördüğü gitmekte olan ordu için çok heyecanlandı.

Ana Avon kuvvederi gözden kaybolmuş, kasabadan millerce uzaklaşmışlardı. Şimdi de destek kuvvederi gelmişti. Çoğu, malzeme yüklü vagonları sürüyordu. Gretel, Katerin ve Oliver'ın ha-yadannda gördükleri en cüsseli ve en çkkin tepegözlerden biriyle omuz omuza çalışıyor, hayvanın ilerlemesine yardım ediyordu.

"En çkkini!" dedi Oliver yanındakilere, "bk sürü tepegöz gördüm ben!"

131

"Benim gördüğüm kadar olamaz," dedj Brind' Amour, "ve Belsen'Krieg, adı bu, gerçekten de en heybetli olanı."

"Çirkini," diye düzeltti Oliver.

"Görüntüsü kadar ruh olarak da," diye ekledi Brind' Amour.

'Takında yola çıkıp askerlerine katılacak." Katerin'in sesinde endişe vardı.

"Belsen'Krieg onları takip etmeyecek, onlara önderlik yapacak," dedi Brind' Amour kesin bir tavırla. Ağır zırhlarla donatılmış, dört bir yanından sivri çiviler fışkıran güçlü midilli-domuzu gösterdi. Oliver ve Katerin yaratığa bakar bakmaz Belsen'Krieg'in olduğunu anladılar. Ancak tepegözlerin en çirkini böylesine korkunç bir bineği seçebilirdi.

"Belsen'Krieg ve askerleri gider gitmez arabaları durdurabiliriz," dedi yüzü aniden aydınlanan Katerin. Ama yüzündeki ışıla yaşlı büyücüye bakar bakmaz söndü.

"Arabalar tüm gün gidecek," dedi Brind' Amour. "Küçük bir grup yarın ayrılacak. Ama ikinci grubun yanındaki yiyecek bozulacak ve içeceklere de

denizden tuzlu su katılacak. Bu, azimle ilerleyen Belsen'Krieg'e Montfort yolunu yarılayabileceği kadar malzeme sağlayacaktır. Her şeyin ötesinde onun Charley Limanı'na dönmesinin engellemeliyiz. Bırakalım hedeflerine aç ve yorgun bir şekilde ulaşsınlar ve dövüşmeye hazır olamadan Luthien ve bizim ordumuzla karşılaşsınlar."

Oliver da Katerin de büyücünün bu son sözüne karşı merakla Brind' Amour'a baktılar.

"Evet," dedi Brind' Amour, "Charley Limanı tepegözlerin peşinden sıkı bk askeri kuvvet gönderecek ve tek-gözler ilerledikleri her adımda daha da çok sıkışacaklar çünkü burayla Montfort arasındaki bütün köyler davamıza katıldılar."

Katerin büyücüyle daha fazla tartışmaya girmek istemedi. Yine de Brind' Amour'un gerçekten gerçeklerden mi yoksa umut ettiklerinden mi bahsettiğinden emin değildi, içgüdüleri ve öfkesi onu sürekli olarak harekete geçmeye, tepegözlere ve yabancı Kral Greensparrow'a karşı ayaklanmaya itiyordu. Brind' Amour güvenini çoktan kazanmışa. Charley Limanı'nı isyana sokanın kendisi değil, Oliver'la birlikte buraya gelmesinden çok Brind' Amour ol-

düğünü fark etti. Büyücünün iddiası doğruysa, güneydeki diğer Eriador köylerinin desteğini de garantilemişti ve Charley Limanı konusunda haklıysa Eriador çok yakında Greensparrow'un Avon'da kalan donanması kadar büyük, muhteşem savaş gemilerinden oluşan bk filoya sahip olacaktı.

Bununla beraber, doğuya, Caer MacDonald'a ve sevgili Luthien'ine doğru ilerleyen orduyu da unutamıyordu Katerin. Caer MacDonald ayakta kalabilecek miydi?

Ancak Brind' Amour'un tepegözlerin kente doğru ilerlemesi konusunda haklı olduğunu itiraf etmek, en azından kendi kendine itiraf etmek zorunda kaldı. Geniş açıdan bakınca, Eriador gerçek anlamda özgürlüğüne

kavuşacaksa, Belsen'Krieg tarafından kumanda edilen bu askeri kuvvet—Greensparrow'un üzerlerine kusabileceği öfkenin şimdiye kadarki tek işareti—sorunlarının en küçüğü olabilirdi.

Bu gerçek Katerin O'Hale'i çok rahatlatamadı ve sırtından bk ürperti geçmesine neden oldu.

Siobahn'ın tahminleri bk sonraki gün Caer MacDonald'a en yakın köylerden köylülerin akın etmeye başlamasıyla doğru çıktı. Gelenlerin çoğunluğunu gençler ve yaşlılar oluşturuyordu. Sıradan giysiler içindeydiler ve ellerindeki silahlarla, gerektiği anda savaşmaya, Avon'un kötü kalpli kralına karşı son ana kadar dövüşmeye hazırdılar. Gelen her grup, yaklaşan tepegöz ordusunu karşılamak ve durdurmak üzere kendi köylerinden kuvvetli dostlarının batıya gittiğini söylüyordu.

Bunun Siobahn'ın işi olduğunu, kendi çatıda oturmuş kesin bk yenilgi olarak gördüğü duruma ağlarken yan-elfle sinsi dostlarının gidip civardaki kasabaları bağımsızlık gününün geldiğini söyleyerek ayaklandırdıklarını anlaması için sormasına hiç gerek yoktu Luthien'in.

O kasabalardan gelen yanıtlar çok etkileyiciydi. O gün ve ertesi gün garnizonundaki kuvvetlerin sayısının alti binden bkden bke on bine yükselişini izledi Luthien. Yeni gelen askerlerin çoğu yaşlı

ve güçlü tepegözlerle yakın dövüş için yetersizdiler ancak Eriador ovalarında geyik ve karaca avlayacak büyümüşlerdi ve porsuk ağacından yapılma o büyük yaylan kullanmakta çok ustaydılar.

Daha küçük köylerden gruplar halinde ayrılan genç savaşçılar da benzer durumdaydılar. Belsen'Krieg'in ordusu daha iki güne kalmadan Charley Limanı'nın dışında saldırıya maruz kaldı.

Dev askeri gücün aldığı hasar çok büyük değildi. Genellikle yaralanarak, nadiren de can vererek yere düşen her bir tepegöz ve erzak taşıyan arabalara

doğru aülan ateşli oklar bir parça heyecan yarattı. Ama daha da önemlisi avcıların ordunun morali üzerinde yarattığı etkiydi, çünkü tepegözler iyice gizlenmiş ve hızlı hareket eden bir düşman tarafından durduruluyor, vuruluyorlardı ve o düşman hızlı esen bir rüzgara kapılmış bir an topluluğu gibi vurup kaçıyordu—göremedikleri ve tutamadıkları bk düşman.

Belsen'Krieg askerlerini bir arada tuttu ve kent ele geçirilir geçirilmez öldürülen her bk tepegöze karşılık bin insan kadedebile-cekleri sözünü vererek, doğruca Montfort'a ilerlemelerini sağladı.

*****

Oliver, o gece ortaya çıkan yoğun sise bakti; bu, tepegözlerin Charley Limanı'na gelişlerinden sonraki üçüncü sisti ve buçukluk bunun doğal bk olay olmadığını biliyordu. Brind' Amour'la karşılaşmasından bu yana büyücü sürekli olarak büyünün ne kadar da zayıfladığından yakınıyordu, ancak Oliver bunun harika bk büyü, gece yürütülen işi saklayan mükemmel bk örtü olduğunu düşünüyordu.

Avon'dan gelen yetmiş kadar gemi limanın açıklarında demk-lemişti; çoğunun pupasına mancınıklar ve dev arbaleder yerleştirilmiş olan muhteşem savaş gemileriydi bunlar. O muazzam gemileri inceleyen Oliver ve Katerin, Brind' Amour'un Charley Limanı işine karışmasının çok iyi olduğu konusunda ortak bk fikre vardılar o gün. İlk başta yaptıkları planı uygulayıp tepegözleri limandan uzak tutmaya çalışsalardı, bu güzel kasaba bk moloz yığınına dönecekti.

Kısa bk süre sonra Katerin, Brind' Amour ve Gretel rıhtıma, Oliver'ın yanına geldiler. Genç kadın, gelk gelmez kaşlarını çatarak

Oliver'a baka ama buçukluk anlamazdan geldi.

Katerin, Oliver'ın kafasındaki koyu eflatun şapkayı yakaladı ve mor pelerinini silkeledi. "Olay için çok daha iyi bk kıyafet seçemez miydin?"

diye homurdandı öfkeyle.

OHver şapkasını çekip aldı ve Katerin onu derinden yaralamış gibi diğer elini kalbinin üstüne koydu. "Ama ben!" diye hayıflandı. "Düşmanı eddlemenin ne kadar önemli olduğunu anlamıyor musun?"

"Bu gece başarılı olursak," diye lafa kanşü Brind' Amour, "düşmanımız bizi hiçbir zaman göremeyecek."

"Oh, yoo, görecekler," dedi Oliver. "En azından bir tanesini uyandıracağım ve kılıcım boğazını delmeden önce başına gelecek sonu görmesini sağlayacağım."

Katerin gülümsedi. Buçukluğun aksanını, kılıç sözcüğünü, 'kı-lıynç' gibi söyleyişini çok seviyordu. Aslında Oliver'ın kıyafetine sinirlenmemişti; kendi sinirlerini yatıştırmak için sadece takılıyordu. Katerin doğruca saldırmaya alışık bir savaşçı, bk arena şampiyonuydu ve bu sinsi suikast planlan zevklerine pek uymuyordu.

Ancak başka seçenek de yoktu ve o da bunu biliyordu. Yetmiş gemi, neredeyse bin kadar tepegöz tayfa. Kesinlikle hataya yer yoktu; tek bk gemi bile kaçıp güneye doğru gidip Greensparrow'u uyarmamalıydı.

Charley Limanı o gece fazlasıyla kalabalıktı. Tepegözlerin çoğu karaya çıkmıştı. Gemide kalıp gözcülük yapması gerekenler bile, lezzetli bk yemek ve iyi içkinin, bazıları ise daha aşağı zevklerin büyüsüne kapılmışlardı. Kasabadaki üç tavernaya bk heyecan dalgası hakimdi. Tayfaları ağırlamak üzere kapılarını açmış on ikiden fazla özel eve de öyle.

Katliam tek-gözlerin çoğunun olan biteni anlamayacak kadar sarhoş olacağı gece yansı başlayacaktı. O zamana kadar da yüz tane küçük tekne sis içinde demklemiş gemilere doğru ilerliyor olacaka.

"İşaret!" Kuzeye tunolan titrek ışığı gösterdi Gretel. Sonra e-lindeki lambayı kaldırıp güneye doğru tuttu, bk an kapatü, sonra aynı hareketi tekrarladı ve böylece mesaj gönderilmiş oldu.

Brind' Amour, Oliver, Katerin ve Charley Limanlı iki kişi, bk

kan kocayla birlikte küçük tekneye bindiler.

"Gascony'de bu gece bizim halimize benzer böcekler vardır," diyen Oliver, Brind' Amour'la Katerin'in aynı anda, 'Şffff,' demesi üzerine sesini azalto. "Çoğunlukla Espan'dan gelirler. Adlan da oradan gelir," diye fısıldayarak devam etti. "Sivrisinekler. Akıllı böcekler. Kulağının dibinde duyarsın ve elini patlatırsın ama orada değillerdir. Vücudunun bir başka yerinde kanını damla damla emmektedirler o sırada."

"Bizler sivrisineğiz," diye durumu karar bağladı buçukluk. "Greensparrow'un üzerindeki sivrisinekler."

"Öyleyse bir bedeni kurutmaya yetecek sayıda sivrisinek olduğunu umalım," dedi Brind' Amour ve rıhtımdan yavaşça ayrılır ve kürekler suya usulca değerken—çünkü o geceki işin kurak gizlilik ve sabırdı—hepsi birden sustular.

Ulaştıkları birinci geminin demirine ilk tırmanan Oliver oldu. Hızla yukarı tırmandı buçukluk. Durdu ve sonra herkesi hayret ve dehşete düşürerek konuşmaya başladı.

"Selam benim tek-gözlü, çarpık bacaklı, dengesiz ve çok çirkin dostum," dedi ve elini pelerininin alüna götürüp küçük bir şişe çıkardı. "Bütün eğlenceyi kaçınyorsun ama korkma, ben, Oliver deBurrows eğlenceyi ayağına getirdim!"

Sandaldakiler içinde en çok paniğe kapılanlar köylüler oldu ancak bu garip buçukluğu daha iyi tanımaya ve Luthien'in Oliver'ı bu kadar çok sevmesinin nedenini anlamaya başlayan Katerin ayağa kalkü, sandal üzerinde dengesini sağladı ve omzundaki yayı çıkardı.

Oliver'ın sıra, rüzgarda dalgalanan mor pelerini dışında yukarıda neler olduğunu göremiyorlardı. "Sana bir de kadın getirdim," dedi buçukluk. "Ama bu, senin o güzel Avon altınlarından bir kaçına patlar."

Beklendiği gibi, hevesli tepegöz gelen mallara bakmak için a-şağı eğildi ve Katerin okunu canavarın kafasına saplamakta hiç gecikmedi.

Ok hedefi bulur bulmaz Oliver tepegözü yakasından tutup savurdu. Tek-gözlü, gemiyle sandal arasında kalan suya düştü ve ilk dalgalanma yatışınca da yüzüstü batıp çıkmaya başladı.

Brind' Amour yukarı seslenip Oliver'ı azarlamak istedi. Diğer

tepegözler de güvertede olsalardı ne yapacaktı? Ama Oliver çoktan gözden kaybolmuştu.

Başka bir tepegöz gerçekten de uyanıktı ve güvertede dolaşıyordu ama ipe tırmanan Katerin yukarı çıkıncaya kadar o da ölmüştü ve dev göğsünün üstünde duran Oliver kana bulanmış ince kılıcını canavarın pelerinine siliyordu.

"Sivrisinekler," diye fısıldadı buçukluk. "K/ççç;. Vııççç."

Ve bu böylece devam etti. Teker teker, gemilere tırmanıldı ve gemiler ele geçirildi.

Katliam geride, karada da başlamışa ve on iki evin sadece ikisinde ve tek bir tavernadaki tepegözlerin akıllan karşı koyacak kadar başlarındaydı.

O gece, büyücünün oluşturduğu sis ortadan kalktığında yaklaşık yirmi Charley Lımanlı ölmüş, yedi tanesi yaralanmışa ancak ne kasabada ne de limanda canlı tek bir tepegöz bile kalmamışa ve asiler arak yeüniş harika savaş gemisinden oluşan bir donanmaya sahiptiler.

"Çok kolay oldu," dedi Brind' Amour, Oliver ve Katerin'e, yatmaya gitmeden önce.

"Bir sorunla karşılaşmayı ummuyorlardı," dedi Katerin.

Brind' Amour başıyla onayladı.

"Bizi hafife alıyorlar," diye ekledi Oliver.

Brind' Amour yeniden başını salladı. "Eğer bu, genel tavırla-rıysa Montfort düşmeyecektir," dedi büyücü. Haklı olmayı yürekten diliyordu ancak şeytani Belsen'Krieg'in sofistike görüntüsü geldi aklına ve gelecek günlerin bu geceki kadar olacağından şüphe duydu.

Ertesi sabah geç bir saatte, ki böylece sivrisinekler iyice dinlenebildikleri bir gece geçirmişlerdi, Charley Limanı, bin kadar güçlü insandan oluşan kendi askeri gücünü hazırladı. Katerin Riverdan-cer'ın, Oliver Threadbare'in ve Brind' Amour da kır bir aygırın üzerinde, yirmi yıl önce Greensparrow'a karşı yapılan savaşta kumandan olan yaşlı Phelpsi Dozier'e katıldılar ve askerler doğuya doğru yola çıktılar.

Brind' Amour'un Caer MacDonald demelerine hala izin vermediği Montfort'a doğru.

±37

11

lozulmuş

Çkkin suratından zulüm akan Belsen'Krieg yük arabasının arkasındaki çuvallardan bir tanesinin ipini çekip koca elini çuvala daldırdı. Etrafındaki dehşet dolu tepegözlerin bulduğu şeyi anlamaları için elini geri çıkarmasını beklemelerine gerek kalmadı.

"Bozulmuş!" diye kükredi çirkin general. Elini çuvaldan hızla

çıkanp işe yaramaz erzağı—kısmen yiyecek, çoğunlukla kum— havaya fırlara.

Montfort, Charley Limanı'ndan kuş uçuşu yalnızca otuz mil uzaklıktaydı ancak tepegözlerin generali kötü arazi ve devrilen kayalarla kapanmış ve çamur içindeki yollan hesaba katarak beş günlük bir yürüyüş süresi planlamıştı. Ordusu hızlı yol almışü; Bel-sen'Krieg'in hesapladığı kadarıyla o sabah yolun yansını, üç günü geride bırakmışlardı. Şimdiki istikametleri doğruca doğu olabilecek, kalan mesafenin yarından çoğunda dağlardan çok daha kolay olan arazide ilerleyebileceklerdi.

Fakat hemen hemen hiç yiyecekleri kalmamışa. Askerler Char-ey Limanı'ndan çok az bir erzakla ayrılmışlardı. Planlarına göre yük arabaları hep peşlerinde olacaktı. İlk iki gün böyle geçmişti ama, vagonlar ikinci gün öğleden sonra yeniden erzak doldurmak için Charley Limanı'na dönerlerken yolda saldırıya uğramış ve yakılmışlardı.

Belsen'Krieg de hemen en iyi askerlerinden oluşan bin kişilik bir tugayı doğuya giden bir sonraki kervanı karşılamaya göndermişti. Sayılan giderek artan asilerin yarattığı birkaç küçük çatışmaya rağmen kervan beklemekte olan askerlerin sevinç nidalan arasında oraya ulaşmayı başarmıştı. Ama askerler aldatıldıklarını, liman kentinden ikinci gün gelen erzağın aslında erzak olmadığını anlayınca o sevinç çığlıktan sessiz bir öfkeye dönüştü.

Tepegözlerin lideri ayağa kalkü ve Charley Limanlı aptallara yapacağı işkence ve zulmü düşünerek uzun uzun batıya baka. Muhtemelen asilere sempati duyan küçük bir gruptu—arabaların Charley Limanı'ndan çıkması Belsen'Krieg'in kasabadaki suçlu sayısının az olduğuna inanmasına yetmişti. Fakat bu, Belsen'Krieg'in intikam ateşini söndürmeyecekti. Bütün kasabayı dümdüz edecek, o çok değerli balıkçı teknelerinin hepsini baüra-cakü. Katledecekti. ..

Bu hayalleri zihninden uzaklaşttrdt Bunlar başka zaman düşünülecek şeylerdi. Şimdi önünde çok önemli sorunlar ve vermesi gereken bir dolu karar vardı. Askerlerini Charley Limanı'na geri çevirip kasabayı yıkmayı ve iyi bir ziyafet çekmeyi, hatta ölü insan etiyle bile olabilirdi, düşündü. Sonra yeniden dönüp doğuya, daha

düzgün araziye, önlerinde uzanan beyaz-kahverengi tarlalara baku. Montfort yolunun yandan fazlasını almışlardı ve kalan yaklaşık on iki milin en az on millik kısmında tehlikeli dağlardan uzak olacaklardı. İyi bir tempoyla ilerleyecek olurlarsa ertesi gün alacakaranlıkta Montfort'un duvarlarına ulaşabilirlerdi. Ayrıca yolda bk iki köye rastlayıp erzak temin etmeleri de mümkündü.

Orada iyi bk ziyafet onları bekliyordu.

Tepegöz dev kafasını sallamaya başladı ve muhteşem önderlerinin bk çözüm bulduğunu düşünen etrafındakiler umuda ona baktılar.

"Hava kararana kadar iki saatimiz var," dedi Belsen'Krieg. "İki kat hızlı! Marş-marş!"

Etrafındaki kalabalıktan bkkaç homurtu yükseldi ancak Bel-sen'Krieg'in çatık kaşları bunları susturmaya yetti.

"Marş-marş!" dedi yeniden, sakin ve kuru bk sesle. Beraberindekiler sıradan bk kabileden gelmiş, dağlarda yaşayan vahşi tepegözler olsalardı Belsen'Krieg'in hayatı o anda son bulurdu. Ama bunlar Praetorian Muhafızlardı; çoğu tüm yaşamlarını Green-parrow'a hizmet etmek için eğitilerek geçkmişlerdi. Boş midelerden gelen istem dışı gurultular dışında kalan homurtular kesildi ve askerler yola devam ederek, güneş ufukta kaybolup dondurucu gece rüzgarları esmeden önce iki mil daha kazandılar.

Belsen'Krieg'in keşif kollan ordunun kamp kurmasından kısa bk süre geri dönüp ileride, yoldan çok uzak olmayan ve Mont-ort'un kuzeyine sadece bkkaç mil uzakta bk köy keşfettiklerini bildkdiler. Köyün boş olmadığı konusunda da garanti verdiler, çünkü karanlık çökmüştü ve bütün evlerin lambalan yanıyordu.

Gelen haberi değerlendken vahşi tepegöz lideri gülümsedi. Bu isyanın ne anlama geldiğini, ne kadar yayıldığını hala bilmiyordu. Küçük bk köye gkmek riskli olabilk, daha fazla Eriadorlu'yu Greensparrow'a karşı açılan savaşa katılmaya itebilkdi. Kendi askerlerini düşündü; moralleri erzaklanyla bklikte giderek azalıyordu. En sonunda köye gkebileceklerine ve ihtiyaç

duydukları şeyleri alabileceklerine karar verdi. Bkkaç insan öldürülecekse öldürülsün, bkkaç bina yıkılacaksa yıkılsındı.

Haber kampa hızla ve şevkle yayıldı ve askerle umut içinde

140

yatülar.

Ancak karankk iyice çöktüğünde, gece, bir önceki gibi ne sessiz ne de huzurluydu. Umudun yerini huzursuzluk almışa. Asiler gruplar halinde kampı sarmış, bazıları alevli bazılarıysa görünmez bir şekilde karanlığı yaran, yere, bir ağaca, bir çadır direğine ya da bir tepegöze saplanarak askerleri şaşkına çeviren ve sinirleri alt üst eden oklanyla tepegözleri vuruyorlardı. Bir noktada yaklaşık yüz tane yanan ok geceyi yardı. Tek bir tepegöz bile ölmedi ama ok yağmurunun tüm ordu üzerinde yarattığı etki sarsıcıydı.

Belsen'Krieg küçük asi gruplarının gerçek anlamda büyük bir zarar veremediklerini fark etmişti. Askerlerinin dinlenmeye ihtiyacı olduğunu da biliyordu ama moralleri düzeltmek uğruna karşılık vermek zorundaydı. Böylesine cüretkar bir saldırı yanıtsız kalamazdı. Bölükler oluşturuldu ve karanlığın içine gönderildiler ancak kar ve çamurla kaplı tarlalarda hiçbir şey görmediler, anavatanları olan topraklan iyi tanıyan görünmez Eriadorlulann harekeden dışında hiçbir şey duymadılar.

Kampa dönen birliklerden biri küçük bk tepenin başında açık ve kısa süren bk saldırıya uğradı. Bk grup adam tepede saklandıkları yerden fırlayıp sopalan, eski kılıçlan sallayarak, tırmık ve tırpanlarını savurarak aşağıdaki tepegözlere saldırdılar. Uzun uzadıya savaşmak için durup beklemeye niyeti olmayan adamlar dosdoğru tepegözlerin arasına dalıp çıktılar ve karanlığın içinde kayboldular. Bkkaç dakikalık çılgınlık nöbetinin ardından diğer bk küçük grup dev orduya bu kez yandan saldırdı.

Gerçeği söylemek gerekkse o uzun gece boyunca sadece bk düzine Praetorian Muhafız öldürüldü, ancak ykmi kadan yaralandı. Yine de, o gece canavarların çok azı uyuyabildi. Uyuyabilenler de pek rahat değildiler.

"Yem hazır mı?" diye sordu Siobahn'a Luthien, bulutlu, yağmurlu ve rüzgarlı ertesi günün alacakaranlığı dağılmadan az önce. Caer MacDonald'ın kuzey duvarının ötesinde aydınlanan tarlalara ve çalılıklara baka. Koyu arazinin üzerinde, baharla yapağı savaşı kaybeden kann kalıntılarının oluşturduğu açık gri renkli bölgeleri

fark etti.

"Felling Tepeleri'nde," diye yanıtladı yarı-elf. "Elli askerimiz dün tüm gün boyunca oradaydı ve gecenin geç saadetine kadar ateş yaktılar." Kikirdedi. "Tepegöz öncü birliklerinin saldırmasını bekledik ancak onlar uzak durdular.

Luthien, Siobahn'a yan yan baka. Önceki gece nerede olduğunu merak etmişti. Şimdi ise Caer MacDonald'ın kuzeyindeki köye giden gruba bizzat önderlik yaptığını fark etmediği için kendisini bir aptal gibi hissediyordu. Nerede bir çarpışma olsa Siobahn ön saflarda yer alırdı. Greensparrow'un hükmü alanda o kadar işkence görmüş olan Shuglin'le diğer cüceler bile onun kadar fanatik değildiler. Siobahn'ın yaşamındaki her şey isyan ve tepegöz öldürmek etrafında dönüp duruyordu.

Her şey.

"Kaç kişi gitti?" diye sordu Luthien.

"Üç yüz," yama geldi hemen.

Luthien yeniden yarı-elfe baka. Üç yüz? Yalnızca üç yüz mü? Tepegözlerden oluşan kuvvet grubu bunun elli kaaydı ve gidip o canavarlara iyi bir darbe indirmeyi yalnızca üç yüz savaşçıyla mı ummuşlardı? Yüzündeki ifade, havaya kalkan kaşları kafasındaki bu soruyu açıkça göstermişti.

"Kuzeydeki o arazide bundan daha fazlasının saklanmasını sağlayamazdık," diye açıkladı Siobahn. Sesinden, elindeki askerlerin tamamını otaya gönderebilmeyi istediği açıkça belli oluyordu. Tepegöz ordusuna esaslı bir

darbe indirmeyi belki de Luthien'den daha fazla arzuluyordu. "Açık arazide çok sayıda hayaü tehlikeye atamayız."

Luthien başıyla onayladı. Siobahn'ın sözlerinin gerçekliğini o da biliyordu; aslına bakılırsa, kendisi Caer MacDonald'ın dışına çıkılması konusunda başta taraşma yaratmışa. Ama pusu kurmak iyi bir plandı. Tepegözler, Caer MacDonald'a giden en kolay ve en mantıklı yolu seçecekleri için önce Felling Tepeleri'nin baasındaki küçük bir nehri geçmek zorundaydılar. Sonra güneye, kasabaya doğru dönecek ve doğruca dağın eteklerine, oradan da duvarlarla çevirili kente ilerleyeceklerdi. Felling Tepeleri'nin kuzeybaasındaki o nehrin üstünde sadece bk tane köprü vardı ancak Luthien ve

birlikleri karşıya Caer MacDonald'ın baüsından, suyun daha sert zeminli bölgesinden geçerek ulaşabilirlerdi. Sonra da kuzeye doğru gidip köprünün —Shuglin'in halkının çökmesi için hazırlık yaptığı köprünün—güneyinde çalıların arasında saklanacaklardı. Felling Tepeleri'ne yönelen düşman ordusu üzerlerinden geçerken de köprü yıkılacak ve batı yakasında yakalanan tepegözler Luthien'in çapulcularının gazabına uğrayacaklardı.

"Bugün önemli bir gün," dedi genç Bedwyr. "Avon ordusunun gerçek anlamdaki ilk sınavı."

"Bizimkinin de," diye ekledi Siobahn.

Luthien karşı çıkıp, Montfort'u alışlarının ilk sınav olduğunu söylemek için ağzını açtı ancak Siobahn'ın söylediğinin doğru olduğunu kabul edip durdu. Bu, asilerin, eğitimli ve hazırlıklı çok sayıda Praetorian Muhafızıyla ilk dövüşü olacaka.

"Grup gitti mi?" dedi Luthien.

Siobahn başıyla onayladı ve farkında olmaksızın batıya baktı.

"Sen de onlara katılmak için birazdan yola çıkacak mısın?" diye sordu Luthien. Yama belli bir soruydu bu. Kısa bir süre sonra savaşı görecek olan

gruba yetişmek için fırlayıp gidecekti elbette. "Öyleyse acele etmeliyiz," diye hemen ekledi genç Bedwyr.

Pusu planına kendisini o anda dahil ettiği gerçeği Siobahn'ın gözünden kaçmadı. Uzun uzun ve derin bakışlarla Luthien'e baka. Onaylayıp onaylamadığı anlayamadı Luthien.

"Sen çok değer—" diye başladı Siobahn.

"Hepimiz çok değerliyiz," dedi bu kez engellenmemeye kararlı olan Luthien. Son zamanlarda, Luthien, şiddetli bir çarpışmayla sonuçlanacak planlara ne zaman kendisini de dahil eüneye kalksa, birileri, genellikle de Siobahn, karşı çıkıp, kendisini böylesine bir riske atamayacak kadar değerli olduğunu söylüyordu.

Siobahn tartışmanın işe yaramayacağını biliyordu. Luthien'i pek çok konuda ikna edebilir, bir takım kararlar almasını sağlayabilirdi ancak hiçbir baskının bu cesur genç adamı tehlikeden uzak tuünaya yetmeyeceğini Montfort ele geçirilirken öğrenmişti.

"Bu, Avon ordusunun sınavı," diye açıkladı Luthien. "Nasıl karşılık vereceklerini ben de görmeliyim."

Buna karşı bir dolu gerekçe düşündü Siobahn. En başta, tepe-

gözler kentin duvarlarına bile ulaşmamışken Luthien Bedvvyr, Kızıl Gölge, öldürülürse Caer MacDonald'ın savunma gücü azalacak ve asilerin morali bozulacaktı. Ama kuşkularını kendine sakladı yarı-elf ve Luthien'e güvenmeye karar verdi. Kentteki bütün çatışmalarda bulunmuştu Luthien ve yetenekten midir şanstan mıdır bilinmez, bir şekilde hepsinden yara bile almadan çıkmıştı.

Beraber yola çıktılar, zaman geçirmeden ve yanlarındaki birkaç okçu elfle birlikte önce batıya, sonra da kuzeye ilerlediler hızla. Şafak sökeli daha bir saat olmadan özenle, tek tek seçilmiş üç yüz savaşçı Felling Nehri adıyla bilinen küçük nehrin üzerindeki köprünün bir mil güneyinde pusuya

yatmışlardı bile. Karşı tarafta, doğuda, Felling Tepeleri'nin bacalarından yükselen dumanları görebiliyordu çapulcular. Bunlar tepegözler için hazırlanan tuzağın bir parçasıydılar.

Ve kısa bk süre sonra, doğuda, çimleri ezerek ve azimle ilerlerken toprağı titreterek yaklaşan siyah ve gümüş rengi dev kütle, Avon ordusu göründü. Ordunun boyutlarını fark eden Luthien uzun bk süre nefessiz kaldı. Oliver'ı ve buçukluğun isyanı bırakıp kuzeye kaçma planını düşündü, ve ilk kez, Oliver'ın haklı olup olmadığını sorguladı.

12

Tepelen

Tepegöz kuvveden yorgun argın güneydoğuya doğru ilerlerken Felling Tepeleri'nin bacalarından tüten dumanlar görünüyordu. Eni en fazla yirmi ayak olan ve derinliği bel hizasını geçmeyen küçük nehir, aslında sığ bir çay, olan Felling Nehri'ne geldiler. Alttan akan su kıyıdaki yüksek yerlerden görülebiliyordu ama neh-

rin çoğu yerinde yüzey donmuştu ve yer yer gri renkteki buza, beyaz kar karışmıştı.

Belsen'Krieg midilli-domuz kırması bineğini doğruca nehrin yukarı kıyısına, önündeki köprünün güneyine doğru sürdü ve suyu ve kasabayı şöyle bir süzdü. Buradan karşıya geçebilir ve yollan üstündeki köyü darmadağın ettikten sonra doğruca güneye dönüp, Montfort'a ilerleyebilirlerdi; ya da hemen şimdi yönlerini güneye çevirip kentin batı eteklerine doğru gidebilirlerdi. Dökecekleri kanla, elde edecekleri erzağın askerlerine iyi geleceğini düşünen çirkin, dev tepegÖ2 kumandanı bu kasabayı yağmalamayı hala istiyordu, ancak kendisinin de anlayamadığı bir nedenle tereddütteydi. Belki de kasabanın katliam için fazla kolay, fazla çekici olmasıydı neden. Buradaki halk tepegözlerin yolda olduklarını biliyordu. Belsen'Krieg bundan emindi; özellikle de Charley Limanı'ndan

bu yana yolda askerlerinin uğradığı saldırılan düşününce. Eriador'un güneyinde yaşayan herkes geldiklerini biliyordu ve çoğunun bundan hoşlanmadığı da kesindi. Öyleyse nehrin karşısındaki köyün halkı tepegözlerin üstlerine doğru geldiklerini bile bile neden evlerinde oturuyorlardı? Ve neden, diye düşündü Belsen'Krieg, Mont-fort'taki asiler köye ulaşmanın en kolay yolu olan bu köprüyü neden sağlam bırakmışlardı?

"Duruyor muyuz, lordum?" diyen ve alışılmadık bir şekilde kendi kendine düşünen tepegözü şaşırtan bir soru geldi arkadan. Belsen'Krieg omzunun üstünden bakınca at üstünde, kendisine soran gözlerle bakan emri altındaki dört kumandanını gördü.

"Askerler sabırsızlanıyor," dedi soruyu soran. Bu, ırkının özelliklerinin oldukça dışında uzun kıvırcık platin rengi saçlan ve muhteşem favorileri olan ince yapılı bir tepegözdü. Boğazına kadar düğmelediği, ince ellerine kadar uzanan uzun kollan olan güzel gömleklere merakı yüzünden çevresindekiler tarafından, 'Uzunkol-lar,' diye çağırılırdı.

Belsen'Krieg dönüp yeniden Felling Nehri'nin karşı yakasından yükselen dumanlara bakü. Davetkar dumanlar; Uzunkollar'ın haklı olduğunu, önlerindeki manzara karşısında askerlerin ağzının suyunun aktığını biliyordu.

"Onlan hareket ettirmeliyiz," dedi bir diğer kumandan.

î

14 £>

"Karşıya mı yoksa güneye mi?" diye sordu Belsen'Krieg, daha çok kendi kendine.

"Güneye mi?" diye durdu Uzunkollar.

"Güneye, dağın eteklerine gidebilir ve bandaki araziden Montfort'a yaklaşabiliriz," dedi at üstündeki kumandanların yaveri alt düzey bir tepegöz. Uzunkollar haddini bilmez canavara vurmak için döndü ama amiri,

o tepegözün bu araziyi en iyi bilen ve Montfort garnizonunda yıllarını geçirmiş bir tepegöz olduğunu söyleyerek ince yapık tepegözü durdurdu.

"Devam et," dedi Belsen'Krieg.

"Felling Nehri buradan çok yukarıya kadar uzanmıyor," diye devam etti yaver, güneyi göstererek. "Hepsi beraber akan birkaç çay var. Doğruca yukarı gidip, yürüyerek karşıya geçebiliriz. Oradan da Montfort'a kadar iki mil kalır."

Köyü yağmalayıp, yorgun askerlerine biraz eğlence ve yiyecek sunmanın öneminin farkında olan kumandanlar hizmetkarın heyecanını paylaşmadılar. Belsen'Krieg de fark etti bunu; kumandanlarını ve onların firar korkularını anlıyor ve onlarla aynı hisleri duyuyordu. Köy nehrin hemen kıyısında, oracıkta, kolayca geçilebilecek tarlaların ötesinde, taş çadasa yarım millik uzaklıktaydı. Hızlı ve kolay bir talan olacaktı.

Ama içindeki o rahatsız edici duygu hala devam ediyordu. Belsen'Krieg çok, birçok savaş görmüş geçirmişti ve iyi savaşçıların hepsinde olduğu gibi, tehlikenin kokusunu almalarını sağlayan o altıncı hisse o da sahipti. Ve bk şeylerin yanlış olduğunu hissediyordu.

Ama bu hisse dayanarak açıklama yapmasına ya da orduya güneye gitme emrini vermesine fırsat kalamadan, emrindeki kumandanlar karşıya geçip ne bulurlarsa yağmalamak konusunda her türlü gerekçeyi sırlamaya başladılar. Kumandanlarının ne yöne eğilim gösterdiğini hissetmişlerdi ve Montfort duvarlarında yapacakları sıkı savaştan önce bu fırsatı kaçırmaktan korkuyorlardı.

Belsen'Krieg onları dikkatle dinledi. Gittikçe paranoyak, ha-yalederden korkan biri olmaktan tedirgindi. Eriador'un çoğu Montfort'taki asileri desteklemekteydi—kamplarına saldıran hay-dudar ve bozulmuş erzakla dolu yük arabaları bunu kanıdamışü—

ancak görünüşe göre, ülkenin çoğu Greensparrow'a bağlı olmasa da sessiz kalmayı tercih ediyor, belli ki korkuyordu.

Emrindeki kumandanlar tartışmaya devam ettiler; kan ve biraz da yemek tadı almak istiyorlardı. Nehrin karşısındaki önemsiz köyde her ikisinden de fazla miktarda bulmak konusunda kuşku duyuyordu Belsen'Krieg ama yine de yumuşadı. Yaklaşık on beş bin Praetorian Muha&zdan oluşan bir kuvvede ilerledi. Montfort'a giden rahat arazi arak nehrin diğer tarafındaydı.

"Buradan geçiyoruz," dedi general ve emrindeki kumandanların yüzleri aydınlandı. "Köy dümdüz olacak," dedi şeytani tebessümlerine daha da katkıda bulunarak. "Ama," dedi giderek artan neşeyi onlardan çalarak, "Montfort'un duvarları gün sona ermeden önümüzde olmak!"

Kumandanların hepsi Belsen'Krieg'in istekle başını sallayan yaverine baktılar. Montfort, Felling Tepeleri olarak anılan köyden beş milden daha uzak değildi.

Çok uzakta değil, güneye doğru, çalıların arkasına saklanmış, devrilmiş kayaların arasında ve hatta köprünün arka tarafına kazdıkları siperlerde kıvrılmış bir halde, Luthien ve üç yüz yandaşı gergin bir bekleyiş içindeydiler. Tepegözlerin doğruca kendilerini Felling Tepeleri'ne götürecek köprüye dönmesini ummuşlardı ama ordu anlam veremedikleri bir nedenle durmuştu.

"Lanet olsun," diye söylendi Luthien, dakikalar hiçbir şey olmadan geçerken. Tepegözlerin köprüyü geçmeleri üstüne bir kumar oynamışlardı; canavarlar nehrin kıyısından güneye dönecek olurlarsa Luthien ve akıncıları tam gaz Caer MacDonald'a dönmek zorunda kalacaklardı. Luthien'in galip geleceklerine inandığı sıkı bir çarpışma olmadan giderlerse hiçbir şey elde edilemez, tam bir kayıp olurdu. Ne de olsa şimdi yanında bulunan üç yüz kişi burada beklemek yerine kentte kalmış olsaydı savunma hazırlıklarında e-pey işe yararlardı.

"Lanet olsun," diye yineledi genç Bedwyr ve yanına çömelmiş duran Siobahn onu rahatlatacak hiçbir söz bulamadı bu sefer. O da oynadıkları kumarın farkındaydı ve bu yüzden alt dudağını ısıra-

rak sessizce oturup bekledi.

Nehrin kıyısında durmuş bekleyen ordunun arasından bazdan ayrıldı ve köprüye doğru ilerlediler. Canavarlar köprüye doğru hızla ilerlediler önce, sonra, köprüye yaklaşırken yavaşladılar ve birbirlerine bazı noktalan işaret etmeye başladılar; böylelikle askerlerin arasından ayrılanların köprüyü incelemek niyetinde oldukları kısa sürede ortaya çıkmış oldu.

"Lanet olsun," diye bir fısıltı geldi akıncıların arasından, beklendiği gibi, ancak bu kez bunu söyleyen Luthien değil Siobahn'dı.

Felling Nehri'nin üstündeki köprü çok büyük bir yapı sayılmazdı. Tamamen tahtadan yapılmıştı ve üstü buz kaplı nehirden en çok on beş ayak kadar yüksekteydi. Geniş ve sağlamdı ve birkaç ufak onarımla; kimsenin hatırlayamadığı kadar uzun bir süredir orada duruyordu. On at ya da yapılı yedi midilli-domuz üzerinden yan yana geçebilirdi. Charley Limanı'ndan gelip, üstünden geçerek Montfort'a giden sayısız ticari araç yüzünden hafif kavisli yüzeyinde belirgin izler oluşmuştu.

Yapıyı incelemek için gönderilen beş tepegöz sağlam ahşap köprünün üstüne çıkarlarken çok tereddüt etmediler. Ne de olsa köprü sadece on beş ayak yükseklikteydi ve nehir de sığ olmasının yanında akıntılı da değildi. Tepegözler ayrıldılar, ikişer tepegöz yanlara ilerledi, onlan yönlendiren diğeri ise ortada kaldı. Diz çöküp kenarlan sıkıca tutarak yokladılar ve eğilip aşağıda ne olduğuna baktılar.

Meşeden yapılma muhteşem kirişler sapasağlam görünüyordu. Mühendislik ya da inşa uzmanlıktan arasında sayılamayacak tepegözler bile köprünün sağlamlığını hemen anlayabilirlerdi. Her şeyin yolunda olduğunu gösteren tepegöz işareti, "Yok-ho," çağnsı geldi sırayla, köprünün sağ tarafındakilerden.

Köprünün doğu kıyısına yakın olan sol tarafında inceleme yapan iki tepegöz garip bir şey gördüler. Alttaki tahta yüzey havanı etkisiyle aşınmış ve grileşmişti, iki çivi hariç: bunlar yeni çivilerdi, dıştaki kenarlannda testere tozu hala duruyordu.

"Yok-ho," diye seslendi solda duran birinci tepegöz ve sonra doğu yakasına yakın duran ve hala işaret vermemiş tek kişi olan kuşkulu tepegözün yanına ilerledi.

"Yok-ho?" diye sordu dostunun dikkatini çeken şeyin ne olduğunu anlamak için eğilirken.

Kuşkulu tepegöz yeni tahta çivileri işaret etti.

"Ee?" dedi diğeri. "Sert bir kış oldu. Köprüye onarım gerekmiştir."

öbürü o kadar da emin değildi. İçini kemiren bir şüphe duyuyor ve kenardan aşağı eğilip daha yakından bakmak istiyordu. Fakat bu fikir arkadaşının pek de hoşuna gitmemişti.

"Yok-ho diye seslen," diye ısrar etti tek-göz.

"Ama çivi—"

"Seslenmezsen dönüp güneye gideceğiz," diye hırladı diğeri.

"Eğer çökerse—" diye açıklamaya çalıştı kuşkulu tepegöz ama sözü bir kez daha yanda kesildi.

"Çökerse üstündekilerle birlikte iner aşağı," dedi diğeri. "Ama karşıya geçenler, ki biz de grubun ön saflarında olacağız, köye ve yiyeceğe ulaşacaklar. Midem dün ve bugün guruldadı durdu! Bu yüzden ya yok-ho diye seslenirsin ya da yumruğumu gözünün üstüne yersin!"

"Ne görüyorsunuz?" diye seslendi köprünün ortasında duran tepegöz.

Kuşkucu tepegöz son bk kez daha çivilere ve sonra da arkadaşının çatık kaşına bakü. "Yok-ho!" diye seslendi en sonunda. Ortada duran ve kasabaya girmeye en az diğerleri kadar hevesli olan da bu gecikmeyi sorgulamadı.

Haber geride bekleyen orduya çabucak ulaşü ve köprüden bir an önce geçebilmek için birbirlerine yapışarak sırayı daraltıp hemen yürümeye başladılar.

Köprünün ortasına yakın bir yerde, aşağıda, meşeden yapılmış kirişlerin arasında saklanırken önce yukarıdaki konuşmayı, şimdi de üstten geçen ayak seslerini ve midüli-domuzlann nal seslerini duyan üç cüce derin bk nefes aldılar. Her birinin elinde güneyden işaret gelk gelmez çivileri yerinden çıkarıp, köprüyü alaşağı etmek için kullanılacak büyük tokmaklar vardı.

Biraz aşağıda, güneyde, Siobahn, Luthien ve diğerleri de Avon ordusunun doğuya geçtiğini görünce derin bir nefes aldılar. Luthien kurmalı yayını çıkardı ve mekanizmayı açü; yanındakiler de uzun oklarını yaylarına takıp gerdiler. Ve sonra beklemeye başladılar.

Süvarilerin tümü ve ordunun yansı karşı kıyıya geçti ama Luthien ve dostları beklemeyi sürdürdüler. 0

Tepegözler sıra halinde Felling Tepeleri'ne giden yola yayıldılar. Canavarlar kasabayı terk edilmiş ve tüm yiyecekleri gitmiş bulacaklardı. Ancak köylüler onlar için tuzaklar, kapanlar, zemini yağla kayganlaştırılmış binalar ve içeri girmeye kalkan her tepegöz için kapı eşiklerine yerleştirilmiş ateşlenmeye hazır çakmaktaşlan bırakmışlardı.

Sinmiş bekleyen asiler için zamanlama mükemmel olmak zorundaydı. Köprünün o tarafında fazla sayıda tepegöz yakalamak istemiyorlardı. Çünkü bulundukları yerden aşağı inip canavarları kıstırmak bkkaç dakikalarını alacaktı. Ama bütün tepegözlerin karşıya geçmelerine fırsat verecek kadar uzun da beklemeyeceklerdi elbette. Köprüden iki yüz ayak daha aşağıda bir yerde, tek kalmış bir ağacın altındaki derin bir oyukta saklanmış bir elf vardı. Görevi geride kalan tek-gözleri saymak ve işaret vermekti. İşte Luthien ve diğerleri böylece, aynanın panlüsıyla gelecek işareti beklemeye başladılar.

Askerlerin çoğu karşıya geçmişti. Arkadaki canavarlar da şimdi kendilerine çok daha güvenliydiler ve düzeni bozmuş, iyice gevşemişlerdi. Siobahn

başını aşağı yukarı salladı ve işaretin gelmek üzere olduğunun anlaşılmasıyla muhteşem yaylar gerildi.

Ayna panldadı; gerilen ve çekilen yayların titreşiminin sesi havayı kapladı. İlk ok yağmuru köprünün doğusundaki kıyıya oldu; üç yüz oktan oluşan sağanak köprü yıkılmadan önce kıyıya geri kaçmak için hareketlenen tepegözleri engellemişti.

Saplanan ölümcül oklar vızıldayarak geçtikçe tepegözler şaşkına döndüler. Bağırış çağırış kapladı birlikleri baştan sona; güneye doğru boru çalındı.

Bu şaşkınlık ve karmaşa köprünün üstündekileri de etkilemişti. Sağa sola kaçışan tepegözler ne yöne gideceklerine karar veremi-

yorlardı bk türlü ve o kargaşa içinde tokmakları havaya kaldırıp tahta çivilere vuran cücelerin çıkardığı gürültüyü duymadılar bile.

İkinci sağanak güneyden geldi ve bu seferki ban kıyıda kalan üç yüz kişilik tepegöz bklikleri hedeflemişti.

Emk yağıyordu tüm bkliklere; aniden karşılarına çıkan düşmanı görmeye çalışıyorlardı. Köprünün iki yanındaki tepegözler koşup, bk sonraki ok yağmurunu engelleyebilmek için ellerindeki büyük kalkanları kaldırdılar ve iki kıyıda sıra oluşturdular.

Aralarında Uzunkollar'ın da bulunduğu midilli-domuz sürücülerinden oluşan on iki kişilik bk süvari grubu geride kalan askerleri kumanda etmek için batıdan dört nala köprüye çıkıp geri dönmeye çalışa.

Kirişler inleyip çaardadı; aşağıdaki buzda muhteşem bk kırılma ve çıkan suyun sesi duyuldu. Süvari bkliği köprünün ortasını geçmiş, piyadeleri dağıtıyordu. Hatta bk kısmını kıyıya doğru sürmeye başlamışlardı.

Altlarındaki köprü çöktü.

Güneyden aolan bütün oklar batıda hapsolmuş talihsiz tepegözlerin üstüne yoğunlaşmıştı şimdi. Ok sağanağı oldukça etkisizdi çünkü giderek daha

fazla tepegöz sıkı savunma pozisyonunu alıyor, dev kalkanlar adeta bk duvar gibi dip dibe sıralanıyorlardı.

Akıncılar gizlendikleri yerden, "Özgür Eriador," ve, "Caer MacDonald!" çığlıklanyla çıknlar. İlerlerlerken yaylar geriliyor, oklar atılıyordu. Düşmanlarıyla aralarında yirmi ayak kala göğüs göğüse savaşa istekli olan tepegözler de metal kalkanların arkasından çıkıp ilerlediler. Ancak bu, biliniyor ve bekleniyordu. Asiler diz üstü çöküp yaylarını gerdiler ve düşmanlarına bk kez daha oklarını fırlattılar.

Bu son saldın tepegöz bkliklerini mahvetti. Canavarların yaklaşık yüz tanesini öldürürken, geride kalanları da ne yapacakların ı bilmez bk halde bıraka.

Blind-Striker ortaya çıka ve kızıl pelerini sabah esintisiyle dalgalanan Luthien Bedwyr hücuma komuta etti.

Nehrin karşısındaki tepegözler yuh çekip, lanetler okudular. Bazıları uzun mızraklarını savurdu, bk kısmı arbalederini kullandılar, ancak yalnızca bk tek gözleri olduğu için uzaklığı algılama ve

uzaktaki hedefleri nişanlama konusunda yetenekleri olmayan tepegözler etkili bir misilleme yapacak durumda değildiler. Bu yüzden de oldukça yoğun olmasına karşın yaptıkları saldırı etkisiz kaldı.

Fakat düşman yine de hala görülebiliyordu ve tepegözler kana susamışlardı. Bir çoğu köprünün devrilmiş ama aşağı düşmemiş olan kütükleri üzerinde dikkatli bir şekilde yürümeye çakşırlarken, diğerleri zalim komutanlarının enikleri doğrultusunda nehrin kenarına yönelip buzun üstünden kaşıya geçmeye çabaladılar.

Bir kısmı neredeyse yan yola ulaşmışa ki buz kırıldı ve dondurucu sulara düştüler.

Baü kıyısında feci bir katliam yaşanmaktaydı. İkiye karşı birden daha az sayıda kalan hepsi Praetorian Muhafızı tepegözler başlangıçta iyi karşılık vermişlerdi. Ancak giderek daha fazla ölü verdikçe ve doğudaki kıyıdan destek gelse bile bunun son derece yetersiz olacağını anladıklarında canavarlar gruplar halinde geldiklere yöne, batıya doğru kaçmaya başladılar. Avon'daki Carlisle'a kadar koşa-bılmeyi umar gibi bir halleri vardı!

Ama o kadar uzağa gidemediler. Köprüden daha yüz yarda uzaklaşamadan daha fazla düşman buldular karşılarında; Charley Limanı'ndan ayrıldıklarından beri vurup kaçan bağımsız asileri.

Caer MacDonald'dan gelen asiler de bu beklenmedik yardımı gördüler ve onlann kalpleri bir kuş gibi rahatlarken tepegözlerin savaşma istekleri iyice kırıldı. Savaşta öne çıkan Luthien'di. Bir taraftan diğerine koşuyor, Blind-Striker1^ etrafını biçiyor ve Eri-ador'un adını haykırarak savaşçılarına ilham kaynağı oluyordu.

Nehrin karşı yakasındaki tepegözler, özellikle çirkin ve devasa bir midilli-domuzun üstündeki çirkin ve devasa tepegöz de Kızıl Gölge'yi fark etmişti. Belsen'Krieg bir tatar yayı istedi.

Saldırıya geçen Siobahn ve yüz tane elf dostu tepegözlerin kolaylıkla öldürülecekleri belli olur olmaz çılgın kalabalığın arasından sıyrıldılar. Yaylarını hazırlayan ve tepegözlerin üzerine doğrultmak için fazlasıyla hevesli olan cifler nehrin batı yakasına dizildiler. Oklarını daha çok nehirde çırpınan ya da köprünün kalmalarında sürünen tek-gözlerin üzerine yoğunlaşardılar. Elflerin yansı ise köprünün enkazından sürünerek çıkan ve baü yakasına yönelen üç cesur cüceyi korumak için oklarını aüyorlardı.

Köprü kısa süre içinde tek-gözlerden temizlenmişti. Bir anda sulan ala çalan nehirde hayatta kalabilenler ise dönüp birliklerine ulaşabilmek için debelenmekle meşguldü.

Üstünden tepegöz kanı akan Blind-Strikefı elinde tutan Luthien, kıyıda duran Siobahn'ın yanına geldi. Yan-elfe bakü—ve birden ortalarından havayı yararak geçen arbalet oku yüzünden iki yana kaçmak zorunda kaldılar. Dönüp karşı kıyıya bakınca Bel-sen'Krieg'i gördüler ve kendilerine oku atanın—Luthien'e atanın—bu dev canavar olduğunu anladılar. Rastgele yapılmış bk aüş değildi bu.

Midilli-domuz bineğinin üstünde oturan Belsen'Krieg orada öylece, heykel gibi duruyordu. Uzun bk süre ve sert bakışlarla tek-gözlü general ve Luthien bkbirlerini süzdüler. İki ordu çok yalanda karşı karşıya gelecekti elbette ama Luthien bkdenbke o orduların, tüm o insan, cüce ve ciflerin ve tüm o tepegözlerin iki komutanın uzantılarından başka bk şey olmadıkları duygusuna kapıldı. Montfort, Caer MacDonald için yapılacak savaş bkeysel bk düelloya dönüşmüştü.

Siobahn, Luthien''in kendisine engel olmasına fksat kalmadan yayım kaldırıp okunu çekti ve ok nehrin karşısındaki Bel-sen'Krieg'in geniş omzuna saplandı.

Tepegöz general kıpırdamadı bile. Gözünü Luthien'den ayırmadan elini uzatıp oku kınverdi. Sonra ciddi bk tavırla başıyla selamladı. Luthien de aynı şekilde karşılık verdi. Ardından da bineğini mahmuzlayıp ok yağmuru arasında dörtnala uzaklaştı. Oklardan biri kendine ya da hayvanına isabet etti mi bilinmez. Ettiyse bile hiç belli değildi.

Dev canavarın gidişini sessizce izledi Luthien. Düşman şimdi somut ve gerçek, çok gerçek bk düşmandı ve Avon'un güçlü liderini görmüş olan Luthien, o siyah ve gümüşi kalabalığı, Avon ordusunu ilk görüşünde olduğu gibi, hatta daha da fazla etkilenmiş ve korkmuş bk haldeydi şimdi.

Ban yakasındaki savaş seksen yaralı akıncı—ki bunlar tedavi edilebilecek yaralardı—ve karlı ve çamurlu toprakta yatan üç yüzden fazla ölü tepegözle sona ermişti.

Asiler için tam bk zaferdi bu, ama karşı taraftaki Avon ordusu

Felling Tepeleri'ne ve oradan da Caer MacDonald'a doğru tuzla ilerlerken, Luthien bu küçük saldırının asıl sonuç üzerinde ne kadar etkisi olacağını düşündü.

O sabah daha geç bk saatte, Charley Limanı'ndan yola çıkan ve batıya hala bkkaç mil uzakta olan Oliver, Katerin ve askerler doğudan yükselen dumanı, tepegöz ordusunun gazabının eseri alevlerden yayılan dumanı, gördüler.

Görüntü hem acı, hem de tatlıydı. Çünkü Felling Tepeleri'nde pusuya yatan bağımsız gruplardan çatışmanın iyi bittiğini duymuşlardı. Fakat yükselen dumanlar da aynı zamanda savaşın bk bedeli olduğunu ve yakın zaman için de, önlerinde hala uzun bk yol ve ardından da uzun bk savaş olduğunu hatırlatıyordu.

Eriador'a alacakaranlık hakim olunca Charley Limanı'ndan yola çıkan grup, savaştan önceki son kamplarını kurdular. Oliver tek başına ayrılıp Threadbare'i soluk gri tarlalarda sürdü. Tepelik bk yere geldi—İron Cross'un kuzeyinde kalan oldukça yüksek bk bayırdı burası—ve ateşleri gördü.

Yüzlerce, binlerce ateş, engin bk tepegöz denizi. Atıp tutmayı seven Oliver'ın o ana dek gördüğü, bk yerde toplanmış en büyük düşman kalabalığıydı ve çok korktu buçukluk, kendinden çok Luthien ve Montfort'takiler için. Çünkü ne kadar erken yola çıkıp, ne kadar hızlı yol alsalar da Charley Limanı'ndan yola çıkan kuvvetin ertesi gün akşamdan önce oraya varamayacağını anladı.

"Luthien dayanacaktır," dedi bk ses. Oliver öyle şaşırdı ki neredeyse atından düşüyordu. Brkıd' Amour yürüyerek yanına geldi.

Oliver etrafa bakındı ama hiç at göremedi. İşte o an yaşlı adamın oraya çıkmak için bk parça büyü kullandığını anlayıverdi.

"Luthien ilk saldırıya dayanacaktır," diye Oliver'ı temin etti Brind' Amour, buçukluğun kafasından geçen her düşünceyi, her endişeyi okurmuş gibi.

Ancak güneye ve doğuya doğru uzanan dev kampı incelemeye devam eden Oliver'ı bu sözler çok fazla rahatlatmadı.

*****

±55

ar.

S*.

Aynı kamp ateşleri Caer MacDonald'ın yüksek kulelerinden de görünüyordu ve Ministry'nin en yüksek platformunda duran Lut-hien ve Siobahn da onlan gördüler ve uzun bir süre sessizce bakmayı sürdürdüler.

Biliyorlardı ki kendileri o ateşleri görebiliyorlarsa Caer MacDonald'ın kara duvarları da aç ve öfkeli tepegözlerce izleniyordu.

Kent bu gece sakindi, ölüm sessizliği sarmıştı kenti.

±56

K.HMAR.I

13

forşı

Ertesi günkü şafak aydınlık bk şafak değildi; gökyüzü, oluşmaya başlayan yeni bk fırtınanın ilk habercisi, yüksek bulutlar yüzünden puslu bk griye bürünmüştü. Güneş ışınları bu bulutların arasından süzüldüğünde ıslak tarlalar, her birinde dört-beş bin askerin yer aldığı üç dev kola ayrılan Avon ordusunun parıldayan

mızrakları, miğferleri ve zırhlan gibi parıltılar saçtılar.

Luthien bu manzarayı kentin iç duvarının alçak girişinden izliyordu. Ekibiyle birlikte Avon kuvvetlerinin önüne doğru sürünerek gitmiş ve tepegözlerin kamp kurmalarına izin vermişlerdi; çünkü tek-gözler Felüng Tepeleri ve Montfort arasındaki bayırlarda daha ufak bir direnişle karşılaşmışlardı. Aslında saldıran grupların hiçbiri dev orduya gerçek anlamda bir saldırıda bulunmamıştı; Luthien ve arkadaşlarının hızla güneye kayıp nehri geçtikten sonra gece karanlığı çöktüğünde kente geri dönebilmelerine olanak tanımak için tek-gözlerin dikkatini başka yöne çekmek adına vurup kaçmışlardı sadece.

Luthien yüz ayaklık boş araziye yerleşmeden önce arazi yapılar ve yük arabalarından cüceler tarafından temizlenmişti. Açık alan kentin alçak olan ve dibi kazılıp takoz konularak dışa doğru yıkılmaya hazır hale getirilmiş duvarın yanında bitiyordu. Arka avluda, sıkıca gerilmiş kalın halatlar bulunmaktaydı ve bunlar iç duvara uzanan alanın üçte birini kaplıyorlardı. Ağaçtan yapılmış çivilerle yere sıkıca mıhlanmışlardı ve her birinin yanında elinde balta tutan bk cüce beklemekteydi.

Luthien bu cücelerin daha uzun süre beklemesini ümit ediyordu. İlk direniş dıştaki duvardan gelecekti; alçak korkuluklarında okçular ve mızrakçılar omuz omuza sıralanmışlardı. Bunlar arasındaki Siobahn'ı fark etti Luthien. Uzun, buğday bukleleri kanatlı, gümüş rengi bk kaskın altından aşağı uzanıyordu ve o muhteşem, uzun yayı da elindeydi.

Genç Bedwyr, Shuglin'e bakındı, ancak cüceyi göremedi. Aslına bakılırsa, ipleri kesmek için hazır bekleyen ykmi cüce ve dış duvarın yanındaki bk ikisi hariç sakallı ırktan hiç kimseyi göremedi Luthien. İç duvarda bekleyen kendi grubunu da baştan sona inceledi ama her nedense orada hiç cüce yoktu. Boş verip tekrar Siobahn'a baka, vahşi güzelliğine ve güçlü karakterine hayranlık duyarak. Etrafındakiler de Kızıl Gölge'nin kendilerini yönlendk-mesini bekledikleri gibi Siobahn'a da bakıyorlardı.

Arkasındaki Ministry'de, mancınıktan çıkan güllenin havada çıkardığı ses, yan-elfle ilgili düşüncelerinden çekti aldı genç adamı. Bakışlarını dış duvarın arkasına çevkdi ve her birinin önünde yak-

laşık altmış beş kalkanın yer aldığı metal yığını, siyah-gümüş karşımı kütlelerin üç koldan yaklaşmakta olduğunu gördü. Oliver, 'testudo' adını verdiği bu birlikler konusunda Luthien'i önceden uyarmıştı ancak söylenen hiçbir şey, hiçbir ifade Luthien'i bu azametli görüntüye hazırlayamazdı. Testudolardan biri kentin tam kuzeyinde, ikincisi kuzeybatıda ve üçüncüsü de tam batıdaydı. Bu, kentin dışında kalan iki ana duvara baskı yapabilecek üç kollu bir saldırıydı. En azından tamamen kuşatılmadık, diye düşündü Luthien ama Caer MacDonald'ı kuşatmak zaten o kadar da kolay değildi çünkü kentin dev dağlara uzanan güneyi ve doğusuna geçmek yılın bu vaktinde pratik olarak imkansızdı.

Luthien'in içini rahatlatan bu tek teselli de Avon ordusunun yaklaşmasıyla kayboldu. Tepegözler bir yağmur bulutu gibi geliyorlardı, yavaş yavaş, emin adımlarla. Yürüyen askerlerin gürültüsü ve duvarın üstündeki heyecan arasında tepegöz davullarından gelen ritmik, monoton sesi duydu Ludıien.

Kalp atışı, sürekli ve engellenemez.

Hızla gelen bir alev topu canavarların önündeki araziyi vurdu—ön saflardakilerden bazılarının üstüne parçalar sıçradı. Fakat ellerindeki kalkanlarla bunları engellediler ve hiç yavaşlamadılar.

Panik duygusu bir yumru gibi oturdu Luthien'in boğazına ve Caer MacDonald'ın arka kapısından dağlara kaçmak için ani bir arzu duydu. Saldırının böyle, bu kadar kontrollü ve azimli olacağını düşünememişti. Tepegöz kumandanlarının emir vereceğini, borularının çalınacağını ve ardından gürültülü bir hücumun geleceğini ummamışa.

Bu çok iyi hesaplanmışa, kendinden çok emin bir harekata. Praetorian Muhafızlar birbirlerine sıkı sıkıya yapışmış, birlikler halinde ilerlemekteydiler; bir sonraki atış tam ortalarını bulduğunda bile birbirlerinden ayrılmadılar. Bir kısmı öldü, bir kısmı yaralandı—öyle olmalıydı—ama o koca kütle kayıplarını açığa çıkarmadı bile, ritmini bozmadan, kesintisiz ve engellenemez yürüyüşüne devam etti. O an bu, Luthien'e de Caer MacDonald'ın önlemez düşüşü olacak gibi göründü.

Etrafına baka. Duvarın kendisinin de bulunduğu kısmı aniden sessizliğe bürünmüştü etrafındaki kadın ve erkeklerin de aynı kor-

kuyu taşıdıklarını fark etti. İçindeki bir ses Luthien'e liderliği, gerçek liderliği üstlenme vaktinin geldiğini fısıldadı. Asiler savaşa daha tam anlamıyla katılmadan kritik bir anla karşı karşıya kalmışlardı.

Luthien surların tepesine tırmanıp Blind-Striker'ı kınından çekti. "Caer MacDonald!" diye bağırdı. "Özgür Eriador!"

Dış duvarın ardında bekleyenler dönüp baktılar. Bk kısmı şaşırmışa ama Siobahn gibi, bk kısmı da genç Bedwyr'in ne yapmakta olduğunu anlamıştı ve yürekleri takdk doluydu.

Luthien duvarın üstünde Caer MacDonald'ın devasa ön kapısının diğer tarafındaki girişe doğru koştu. Bağırmaya devam ediyordu ve bu, bk süre sonra kent duvarlarındaki bütün askerlerin ağzında dolaşan bk melodiye dönüştü.

Dış duvardakiler ise hızla yaklaşan ordu yüzünden bağırmadı-lar ama arkalarındaki heyecan dalgasından dolayı kuşkusuz onlar da cesaretlenmişlerdi. Yaylar havaya kalktı, oklar yaylara konup hazır bekledi.

Tepegöz ordusu ağır ve kendinden emin ilerleyişini sürdürdü. Elli ayak. Kırk ayak.

Metal kalkanlardan oluşan barikatta vuracak pek fazla kişi göremeyen Siobahn ve grubu yaylan hala gerili, beklemekteydiler.

Başka bk mancınık topu ordunun tam ortasına, arkadaki bk-liklerin oraya düştü. Ardından da Ministry'nin kulelerinden birinden nişanlanmış bk ok ön saflara çarpü ve hiçbk kalkan onu durduramadı. Metal bloğu yarıp geçerken bk tepegözü şişledi. Çarpmanın şiddeti tepegözün yanındaki canavarları şaşkına çevkdi ve sırada geçici bk bozulmaya neden oldu.

Okçular oklarını fırlatmakta gecikmediler ve ard arda gelen oklar kalabalığı delip geçti ve tepegözleri buldu.

Yaklaşık yirmi ayak ileride, kuzeybaüdan kentin dış duvarlarına kıvrılan tepegöz kolu oradaki kuvvetleri geçip vahşi çığlıklar atarak hücum ettiler. Yayın telleri anladı; mızrakçılar, canavarları sekiz ayaklık bariyerden uzak tutmak için yerleştikleri yüksek mevziler-den aşağı doğru savurdular mızraklarını.

Elf dostlarıyla bklikte kuzeyde, ilerde bk yerde duran Siobahn önlerindeki tepegöz kolu dkeniş kuvvederini aşıp geçmeden bk aüş yapılmasını istedi. İyice düşünüp karar verilmiş bk kumardı bu

ve başanh da oldu, çünkü ön saflardaki uzun elf yaylan oklarını kalkanların oluşturduğu bloğa fırlattılar ve böylece tepegözler cevap bile veremeden yeni oklarını tekrar yaylarına yerleştirdiler.

Tepegözler yirmi ayaklık mesafeyi tamamlayamadan üçüncü ve dördüncü ok yağmuru geldi ardı ardına. Ancak bu da önceki ok sağanağı gibi tahrip edici değildi ve o dev asker yığınını, sadece o kolda beş bin Praetorian Muhafız vardı, dağıtmakta başarılı olamadı. Canavarlar paniğe kapılmadılar. Ölüleri için ağlamadılar bile. Duvara üşüşüp, kendi ölülerinin sutlarına basarak tırmandılar.

Siobahn'ın cifleri çok iyi savaşıyorlardı—çoğunluğunu insanların oluşturduğu, kuzeybatı köşesini ve batı kanadını tutan halk da öyle—ama harikadan çok zayıfa ve birkaç dakika içinde dış duvarın birkaç yerinde birden yarıklar açıldı.

İçteki duvardan üç kez kısa kısa çalınan bir boru sesi geldi ve dış duvarda işi bitenler dağılıp kentin kapısına doğru hızla geri kaçtılar.

Ellerindeki baltalarla hazır bekleyen cüceler dış duvarda dövüşen herkesin kaçabilmesi için son ana kadar beklediler. Fakat artık daha fazla duramazlardı; tepegözler hatun içine kadar girmiş, üzerlerine doğru gelmekteydiler ve baltalanyla hemen haladan kesmezlerse kendilerini yakın dövüşün ortasında bulacaklardı.

İpler teker teker büyük bir çatırtıyla koptular ve dış duvarın taşlan inledi.

Luthien nefesini tuttu; duvar uzun, çok uzun süre devrilmeye-cekmiş gibi durdu, kim bilir, belki de arkasındaki kalabalık askeri güç yüzünden. Ama en sonunda, batıdan başlayarak kuzeye doğru devrilerek, sahildeki dev bir dalga gibi yıkıldı.

Aslına bakılırsa devrilen duvar yüzünden çok fazla tepegöz ölmedi. Çünkü çökmemiş, bir ağaç gibi devrilmişti ve bu sırada da canavarların çoğu kaçma fırsatı bulmuşlardı. Ama çıkan karmaşada bütün düzenleri bozuldu ve iç duvarda sırlanmış Luthien'in kuvvetleri ilk oklarını yağdırdılar, okların çoğunluğu kalkanlardan çok tepegöz etine isabet etti.

Luthien o mahvedici ok sağanağını görmedi. O sırada on beş kişiyle birlikte kentin ana kapılarının ardındaki avluda, kentte bulunabilecek en güzel adarın üstüne binmiş duruyorlardı. Caer

MacDonald'ın iç kapıları ardına kadar açıldı ve dış duvardan gelen müttefiklerin kaçışına yardım etmek üzere duvarın üstünden ipler ve merdivenler sarkıtıldı. Okçular kentin dışındaki mücadelede mümkün olduğunca az savunma kuvvetinin yakalanması için çok dikkatli atışlar yaparak önden koşan tepegözleri vurdular.

Kapılardan da kızıl pelerin ve kızılımsı saçı çılgınca dalgalanan ve sabahın gri gökyüzüne doğru yükselmiş BKnd-Strikeı'ı elinde tutan Luthien'in önderliğinde süvariler çıkü.

Dış duvarın enkazı ardındaki Belsen'Krieg ve kumandanları hızla gruplara ayrılıp yeni ve öfkeli bir hücuma geçtiler. Luthien ve at üstündeki arkadaşları bu hücumu karşılayıp yavaşlatmak için hazırlıklıydılar. Böylece dış duvardan içeri doğru koşan dostları emniyete kavuşacaklardı. Genç Bedwyr süvarilerini yeni gruplara ayırıp saldırıya hazırladı. Tepegözlerden oluşan kalabalık, altmış ayak önlerinde, dış duvarın enkazından yirmi ayak içerideydi.

Düşman kuvvetlerinin ayaklarının dibindeki toprak kabarıp Shuglin'le beş yüz cüce dostu saklandıkları yerden ayağa fırlayarak nefret etlikleri tek-gözlü düşmanlarını gözleri dönmüş bir şekilde kesip biçmeye başlayınca Luthien'in gözleri fal taşı gibi açıldı.

Arkasındaki duvardan yeni bir ok yağmuru geldi; Ministry'nin tepesindeki mancınık da tepegöz hatlarının birinde kocaman bir delik açа.

"Özgür Eriador!" diye bağırdı Luthien ve yanındaki on beş atlıyla birlikte debelenmekte olan siyah gümüş yığına doğru hiç düşünmeden saldırıya geçti.

Genç Luthien Bedwyr'in yaşamının en korkunç ve şaşırtıcı dakikaları olan bu; birbirine girmiş bedenler, vızıldayan oklar ve ö-lüm çığlıklarının ortasındaydı. Ne tarafa dönse bk tepegöz çıkıyordu karşısına. Atı heyecandan delirmiş gibiydi, ama bk cüce onu yakaladı; teşekkür etme fırsatını bulamadığı bk cüce, çünkü üşüşen düşman kalabalığı yüzünden bkbklerinden aynkverdiler.

Luthien yara aldı, hem de bkkaç kere, ama fark etmedi bile. H>lind-Striker!\ yarıya kadar bk tepegöze sapladı, sonra çekip çıkardı ve ileri doğru savurarak bk diğerinin şiş gözünü oydu. İlk darbeyi indkdiği tam olarak ölmemişti. Yere uzanıp ölçmeyecek kadar kudurmuş, şaşkın ve korkmuştu.

Bacağının yanından süzülen kanın ılıklığını hissetti Luthien. Ani bir dönüş yapıp ağır yaralı canavarın işini bitirmek istedi ama aralarına giren yeni bir dalga yüzünden buna fırsat bulamadı. Önceden, Ministry'nin içi ve etrafındaki savaşlarda bile, her seferinde bire bir dövüşür, bir tek rakiple karşı karşıya gelir veya bir arkadaşıyla birlikte omuz omuza, rakiplerden biri galip gelene kadar savaşırdı. Ancak bu sefer durum farklıydı. Luthien'in dövüştüğü tepegözlerin yansı önceki dövüşlerinde yaralanmışlardı zaten; dostlarının çoğu daha o kim olduklarını seçemeden o ölüm çılgınlığının baskısıyla yer değiştirip duruyorlardı.

İç duvardan yapılan yaylım ateş dış duvardan içeri kaçan okçuların desteğiyle iyice yıkıcı hale gelmişti. Luthien'in süvarileri ve tepegöz birliklerinin tam ortasındaki cüceler sayesinde de canavarlar kendilerini toplayıp savunma pozisyonu alamıyorlardı.

Ama pusuya yatan kuvvederin gücü tükendi. Tepegöz hatü biraz bozulmuş olmasına rağmen tamamen kopmamışü. Savaş Luthien'in grubu ve cüceler için çılgın bir kaçışa dönüştü. Güruh ha-linde.ki Praetorian Muhafızlardan oluşan o kütleden kaçmayı çok azı başarabildi.

Çoğunlukla gruplar halinde çıktılar kalabalığın içinden. Hepsinin ya silahından ya da vücudundan kan geliyordu. Cücelerin ya da atlıların hiçbiri duvarın üstündeki okçular kendilerini kaçarken korumazlarsa kente dönmeyi başaramazlardı.

Luthien sonunun geldiğini düşünüyordu. Bir tepegöz öldürdü ama kılıcı canavarın boyun kemiğine saplanmışa. Kılıcını kurtarıp kendini savunmak için dönemeden kaburgalarına şiddetli bir sopa darbesi aldı.

En son hatırladığı yan koşar, kalabalıkta yan sürüklenir bir şekilde duvara doğru gidişiydi. Tam peşinden gelen tepegözlerin hırıltılarını, tepesinden geçen okların vızıltısını duydu. Duvara az bk mesafe kalmıştı.

Sonra birkaç el duvardan aşağı merdivene doğru yükseldi ve yukarı çekildi. Duvarın üzerine çıkarken dönüp arkasına bakü ve bilincini kaybetmeden önce gördüğü son şey arkasından gelen sevgili dostu cüce Shuglin'in yüzü ve mavi-siyah sakalı oldu.

*****

"Yukarıda, duvarın üstünde sana ihtiyaç var," diyen ses çınladı Luthien'in kafasında. Ses uzaktan geliyordu ama tanıdıktı. Sulanmış ve kızarmış gözlerini açınca üzerine eğilmiş Siobahn'ı gördü.

"Kalkabilecek misin?" diye sordu Siobahn.

Luthien anlamamış gibiydi ama Siobahn başını battaniyeden kaldırıp kolunu uzatırken karşı koymadı.

"Duvar mı?" dedi oturup kafasının içindeki sisi dağıtmaya çakşırken. Sonra sabahın ilk saatlerinin anıları, çılgın savaşın dehşeti, kan ve çığlıklar geri gelmeye başladı, tıpkı şafağın ışığında henüz unutulmamış bir kabusun görüntüleri gibi.

"Biz aldık," dedi Siobahn Luthien'i doğrultup ayağa kalkmaya zorlarken. Ayağa kalkınca da ayakta durmasına yardımcı olmak için destek verdi. "Onları dağıttık, mahvettik. Savaş alanı ölüleriyle kaplı."

Bu sözler Luthien'in hoşuna gitti ama Siobahn'ın sesinde bir şey, bir kaygı, sıkına vardı. Luthien, Siobahn'ın daha çok kendi kendini inandırmaya çalıştığını düşündü. Bu yüzden Siobahn sözlerinin devamını getirince şaşırmadı.

"Ama birliklerini yeniden toparladılar ve yaklaşıyorlar," diye açıkladı yan-elf. "Yaraların o kadar ciddi değil ve duvarda senin varlığına ihtiyaç var." Konuşurken bir yandan da Luthien'i duvara doğru yönlendirmekteydi. Kendini bir süs, devrimin sembolü bir heykel gibi hissetti Luthien. O an, ölmüş olsa Siobahn'ın, ölümünü kimseye söylemeyeceğinden hiçbir kuşku duymadı; ölüsünü duvarda gösterir, Blind-Striker'\ havaya kaldırdığı eline bağlar ve bir cüceyi de zafer çığlıkları atması için pelerininin altına yerleştirirdi.

Ancak duvara gelince, Siobahn'ın bu soğuk yaklaşımını anlamaya başladı. Caer MacDonald'ın önünden dış duvarın yıkıntılarına kadar uzanan bütün arazi bedenlerle doluydu ve kanla kırmızıya boyanmış, donmuş toprakta aşağı sızacak yer bulmayan kandan kocaman göletler oluşmuştu. Duvardan birileri sık sık aşağıdaki araziye bir şeyler fırlatmaktaydı. Gri gökyüzünün de—gün ilerlediğinden giderek kararan bir gökyüzü—kanat çırpan sayısız sayıda akbabanın kanatlarıyla birlikte nabzı atmaktaydı.

Luthien'in kavramakta güçlük çektiği gerçek üstü, inanılmaz bir dehşet, katliam manzarasıydı bu. Ölülerin çoğu gümüş, siyah ve

kandan kıpkırmızı kaplı tepegözlerdi ancak aralarında çok sayıda kadın ve erkek cesetleri, az sayıda elf ve oldukça fazla Shuglin'in sakallı halkından olanlar da vardı.

Luthien'in en çok gördüğü de onlardı; ölü cüceler. Bedelini a-ğır ödeyeceklerini bile bile üzerlerine gelen ordunun ortasına atılıp karmaşa ve tahribat yaratan cesur cüceler. Dışarıda kemikleri kırılmış, vücutları mahvolmuş yatanların tümünün Caer MacDo-nald'ı kurtarmak değil de sadece ilk tepegöz saldırısını püskürtmek için kendini feda ettiklerini düşündü genç Bedwyr.

Yüzü küle dönen ve nefesi kesilen Luthien, Siobahn'a bakü. "Kaç kişi?" diye sordu.

"Üç yüzden fazla," diye yanıtladı Siobahn, üzgün bir sesle. "İki yüzü cüce." Aniden doğruldu, omuzlarını ve çenesini dikleştirdi. "Ama bunun beş katı tepegöz askeri orada ölü olarak yatıyor," diye bir hesap yapü. Luthien de araziyi kaplayan beden sayısının en az o kadar olduğunu düşündü.

İleriye, araziye, sonra da arazi ve duvarın yıkıntılarının ardında kaynamakta olan siyah ve gümüş rengi kalabalığa, yeniden hareketlenen Avon ordusuna bakü. Gökyüzünde daha açık gri bir bölüm fark etti ve tam öğlen olmadığını anladı. Ama işte yeniden geliyorlardı, katliam sahnesini yinelemek ve ölü bedenlerin üzerine bir kat daha çekmek için.

"Hepsi bir sabah içinde," diye fısıldadı genç adam.

Kendi askerlerini inceledi. Bu sefer dış duvarda herhangi bir çökme olmayacak, Shuglin'in halkı pusuya yatmayacaktı. Bu sefer tepegözler doğruca iç duvara yürüyeceklerdi ve savunmayı kırıp kente girmeyi başanrlarsa Caer MacDonald kaybedilmiş olacak, savaş ve isyan sona erecek ve Eriador özgürlük şansını yitirecekti. Luthien tüm bunların kendi açısından getireceği sonuçlan değerlendirmiyordu. Önündeki birkaç saat içinde ölebileceğim düşünmüyordu bile. Hayatta kalır ve kent de düşmezse başına gelecekleri de merak etmiyordu. Şimdi, duvarın üstündeki durum bundan çok daha önemliydi; tehlikede olan çok daha fazla şey vardı.

Luthien'in zayıf düşmüş kollarına, bacaklarına güç geldi; kılıcını iyice yukarı kaldırarak etrafındakilerin dikkatini çekti.

"Özgür Eriador!" çığlığı geldi. "Caer MacDonald!"

Luthien'in yanında duran Siobahn da onaylarcasına başını salladı. Genç Bedwyr'in yaralarından sıyrılıp, kuvvetleneceği konusunda çok umudu değildi ve genç adamın zorlanacağını düşünüyordu. Fakat Luthien ihtiyaç duyulanı gerçekleştirmişti. Ve bu saldırıdan sonra ölüler arasında yer alırsa

Siobahn efsaneyi besleyecekti; Caer MacDonald uğruna dövüşen her askerin Caer Mac-Donald çığlığının arkasına Luthien Bedwyr adını da ekleyecekti.

Ama bunlar sonra düşünülecek şeyler, dedi yan-elf kendi kendine. Mancınık ateşlendi ve kollara ayrılan tepegÖ2 grupları—bu sefer ilk saldırıda olduğu gibi üç değil iki koldan geliyorlardı—ilerlediler. Duvarın üstündeki bin tane yay gerildi ve oklar fırlatıldı, sonra yeniden, yeniden, yeniden. Sağanak halinde yağan oklar ıslıklar çalıyor ve kalkanlara çarpıyordu. Ara sıra da tepegöz savunmasında bir yarık bulan bazdan kalkanların arasından geçiyordu.

Hala ilerliyorlardı. Engellenemez, inkar edilemez bk siyah-gümüş seli. Ölülerin üstünden adayarak veya üstüne basarak dış duvarın kalıntılarını geçtiler. Sürekli bk padama sesi, ardı ardına atılan okların metale çarpmasıyla çıkan sesler, tek bk vızilo halinde geldi ve yayların çıkardığı titreşimle karıştı. Hava titreşimler yayıyordu.

Praetorian Muhafızlar duvara elli ayaktan daha az bk mesafedeki dkenişi kırdılar. Merdivenler ortaya çıktı; düzinelercesi duvara yaklaştıkça ucunda ağır kancalar olan haladan çevkmeye başladılar. Büyük bk grup devrilmiş bk ağacı yüklenip ana kapılara saldırdı.

Kapılardan gelen ok yağmuru o grubu durdurdu ancak ağacı tekrar yüklenecek daha bk sürü tepegöz vardı etrafta.

Ve kılıçların sesi, çeliğe vuran çeliğin sesi duyuldu yukanda ve aşağıda. Öfke çığlıkları, acı çığlıkları, hırıltılar ve feryatlarla kanşü. Zafer uğultuları bk an içinde yeni rakibin sert darbesiyle bklikte korkunç, acı dolu haykırışlara dönüştü.

Başlangıçta tepegözler çok fazla sayıda, savunma kuvvetleriyle karşılaştırıldığında bke on ölü verdiler. Ama duvara atılan kanca sayısı arttıkça ve giderek daha fazla Praetorian Muhafız yukarı çıkıp savunma hattını daralttıkça bu oran değişmeye başladı.

Kısa süre içinde önce beşe bk, sonra ikiye karşı bk oldu.

Luthien sanki her yerdeydi. Surlar boyunca koşuyor, sert ve

hızk darbeler indiriyor, sonra başka bir dövüşe atılıyor, yolu üstünde ipe tırmanmaya çalışan tepegözlerin iplerini kesiyordu. Kendini kaybetmişti ve öldürdüğü tepegöz sayısını tam olarak bilmiyordu. Bedeli çok ağır olsa da savunmanın direnmeye devam edeceğini hissediyordu.

Bk patlama, duvarın kapılara yakın bölümünden gelen bk sarsıntı genç Bedwyr'i yerinden zıplattı. Yakınındaki bkkaç adam ve tepegöz de tökezlediler.

İkincisi geldi ve sonra delicesine çalışan balyozların eşliğinde bk üçüncüsü.

"Kapı!" diye bağırdı birisi ve Luthien o an anladı. Duvardan aşağı bakü ve toplanan kalabalığı, görevini tamamlayan ağacın arka kısmını gördü.

Aşağı, avluya, kalabalığın ortasına adadı. Ölümüne koştuğunu biliyordu ama kendine engel olamıyordu. Kınlan kapılardan içeri dolmakta olan tepegözler arak avludaydılar. Burası Caer MacDo-nald'ın düşeceği veya kurtulacağı yerdi. Luthien Bedwyr'in olması gereken yer de orasıydı.

Dışarıdaki ilk çarpışmada olduğu gibi burada da kısa süre içinde iki ayrı hat kalmamış, ölen öldüren karmakarışık bk asker yığını oluşmuştu. Luthien yerde kıvranan bk adamın üstünden adarken takıldı ve tökezlemesi hayâtını kurtardı, çünkü eğildiğinde, üzeriden kan damlayan bk tepegöz kılıcı, takıldığı kurbanınla, yukan, genç Bedwyr'in eğik sırtına doğru kalkmıştı. Durursa, dönüp rakibiyle yüzleşmeye zaman bulamadan öldürüleceğini anlayan Luthien ağırlığını öne verip başka bk gruba doğru yuvarlandı.

Üç tane tepegözün tam ortasına.

*****

Duvarın üstünde, iriyan ve güçlü insanlar inatla ip ve merdivenlere tırmanmaya uğraşan canavarlarla dövüşürken, Siobahn ve cifleri Caer MacDonald'ın dışındaki dev kalabalığı ok yağmuruna tutmaya devam ediyorlardı.

"Liderlerini bulun!" diye emretti yan-elf. Okçuların çoğu da o sırada zaten bunu yapmaya uğraşıyorlardı. Kaynayan kalabalığı tarayıp, emkler veren bk tepegöz arıyorlardı. Birlerden biri öyle

birini gördüğü anda yakınındaki bütün okçulara seslenip o kişiyi yaylım ateşine tutuyorlardı.

Böylece Belsen'Krieg'in komutanları teker teker, kan ve çamur gölüne yığıldılar.

*****

Luthien yarım bir daire çizerek dönüp dizlerinin üstüne indi ve kılcını ileri savurarak tepegözlerden ikisinin gerilemesini sağladı. Sonra bir ayağını ileri atıp doğrulan genç adam üçüncü canavarın kılıcını havada kesip yukarı kaldırdıktan sonra ileri atılarak tek-gö-zün bağırsaklarını yere döktü.

Elind-Striker'ı çekip çıkardıktan sonra, yere düşmekte olan tepegözü arkasında bitiveren diğer ikisine karşı kalkan gibi kullanarak sağa döndü. Sonra da yere yıkılan tepegözün arkasından çıkıp kılıcını savurarak saldırdı.

Tepegözlerden birinin elinde üç çatallı bir mızrak diğerinde ise kılıç vardı. Luthien'in ani saldınsı karşısında her iki silah da iki yana savruldu. Mızraklı tepegöz bir eliyle silahının sapını kavrayıp Luthien'in tam kafasına doğru bir hamle yapü.

Kedi gibi kıvrak olan Luthien aşağı eğilirken kılıcını yukarı kaldırarak mızrağı engelledi ve böylece ölümcül silahın açısını değiştirdi. Ancak mızrağın geçip gitmesine izin vermedi. Kılıcı mızrağın hızını kesince diğer eliyle aleti ortasından yakaladı ve döndürüp sap kısmı yere gelirken burnunu yana çevirerek kılıçlı hasmının saldırısına karşı hazırladı.

Tepegöz durmaya çalıştı. Fakat omzundan yarayı almıştı bile.

Luthien umursamadı bile. Tek-gözlünün omzuna girdiği anda mızrağı bırakıp diğer tarafa, az önce mızrakla kendisine saldırmış olan canavara doğru saldırdı. Tepegöz panikleyip, kemerindeki kısa kılıcı çıkarmaya çabaladı. Başardı da, ama artık çok geçti. Luthien'in kılıcı ileri anlıp sapına vurdu ve kılıcı tek-gözlünün elinden aldı.

Blind-Striker havaya, kalkü ve bu arada canavarın suratını çenesinden alnına kadar bir bıçak gibi kesti. Kılıç havada dönüp yandan gelen bk açıyla aşağı indi ve boynundan boğazına, oradan da sağ göğsünün altına kadar tek-gözlüyü biçti. Canavar yığılırken, Lut-

hien midesine kılıcını saplamayı da başarmıştı bir yandan.

Genç Bedwyr, bir yandan içgüdüsel olarak kılıcını ileri savururken, hızla ve tam zamanında döndü ve hayatta kalan tek tepegözün kılıcını yakaladı. Blind-Striker geri geldi, sonra yine diğer kılıcı savuşturdu, sonra bir kez daha ve bu sırada Luthien avantajı ele geçirip rakibinin gerilemesini sağladı. Katışıksız bir öfke sarmıştı genç adamı; bu onun anavatanıydı; onun Eriador'u. Kılıcını ileri, yana savurdu; eğildi ve canavara alttan bir darbe indirdi. Sonra zıplayıp tepegözün gözüne savurdu kılıcını.

"Kaç kişiyi durdurabilirsiniz?" diye haykırdı canavarın suratına. Öyle bir hiddetle bağırmıştı ki Luthien'in yüzüne yayılan ifadeyi gören tepegöz gerilemek zorunda kaldı ve dengesini kaybedip tökezledi.

Yanlarındaki kalabalıktan fırlayan bir sopa Luthien'in bacağına çarptı. Çarpma yüzünden Luthien de sendeledi o anda. Bunu fırsat bilen tepegöz, durumu tersine çevirip saldıran taraf olmaya çabaladı. Kısa kılıcıyla öne bir hamle yapa ama ağırlığını yeterince öne verememişti. Geri kaçü Luthien. Sonra da aşağı eğilen kılıcının üstünden ani bir hücuma geçti ve Blind-Striker canavarın tam kalbine saplandı.

Her şey birkaç dakikada olup bitmişti, kılıçtaki kan henüz ku-rumamışken üç ölü daha. Luthien kılıcını çekip çıkardı ve kalabalıktan sıyrılabilmek umuduyla koştu. Şaşırdı birden çünkü avluda çok daha az sayıda tepegöz var gibi görünüyordu. Kapılara doğru baktı ve Shuglin'in güçlü kuvvetli üç yüz cüce akrabasının kapılan kapatıp avluyu tecrit edebilmek için bir hat oluşturarak, dövüşmekte olduklarını gördü. Çoğu cüce şimdi sırtlarına zorlanan kapılara vermiş, omuzlanyla destek vererek hızla kapılan kilitlemekteydiler. Yine de, Luthien'in hesaplarına göre avluda daha fazla tepegöz ve delicesine bir savaş devam ediyor olmalıydı.

Yakınında bir yere konulmuş sandıkların üzerine tırmanan Luthien, yukandan bakınca tepegözlerin uyguladığı taktiği anladı. Kapıların ardındaki avluda göğüs göğüse bir mücadeleye girmek yerine, tek-gözlerin çoğu oradan sıvışmış, Caer MacDonald sokaklarına dağılmaktaydılar.

Duvarın üstünden gelen bir çığlık dışandaki tepegözlerin geri

çekildiğini haber verdi. Ve bu, duvar boyunca, duvarın üstündeki savunma hata boyunca sevinç çığlıkları eşliğinde defalarca yinelendi. Kapıların ardındaki avluda gittikçe tek yönlü olmaya başlayan katliamla birlikte bu saldın da, ilki gibi püskürtülmüştü.

Fakat Luthien hiç de neşeli değildi. "Zekice," diye fısıldadı Luthien. Hasmını içten içe alkışlıyordu. Yani Felling Nehri'nde gördüğü o çirkin, dev gibi tepegözü.

Siobahn bir saniye içinde yanındaydı. Omzu sıcak kandan sırılsıklamdı. "Dağıldılar," dedi yan-elf.

"Çoğu kente sızdı," dedi Luthien ciddi bir tavırla.

"Onları avlarız," diye söz verdi Siobahn. Luthien'in hiç kuşkusu yoktu. Ancak Luthien gibi Siobahn da çok iyi biliyordu ki, o canavarları avlamak pahalıya patlayacaktı. O tepegözleri aramak için harcanacak efor taktiğin aka noktasıydı. Çünkü Caer MacDo-nald'ın çok sayıdaki sokaklarında kaybolan tepegözlerden her biri için on tane savunma kuvvetinin aramaya çıkması demekti bu.

Duvardan uzak bir yerden, "Ateş!" diye bir çığlık geldi ve kentin iç kısmından ağır ağır bir duman yükselmeye başladı. Tepegözler işe girişmişlerdi bile.

Luthien duvara bakti ve zeki düşmanını, kaba saba tek-gözlü ırktan beklenmeyecek kadar zeki o taktik ustasını düşündü yeniden.

Belki yirmi bin düşmanla karşı karşıyaydılar. Birkaç bini de ileride cansız yatmaktaydı. Ama Felling Nehri'ndeki gibi, o anda da birden bu savaşın şahsi bk mücadele olduğu hissine kapıldı Luthien. Çirkin tepegözlere karşı kendisi.

Ve eğer kaybederse bu bedeli Caer MacDonald'ın tamamı ö-deyecekti.

14

alacakaranlık

"Bu gece kar yağacak," dedi Siobahn, Luthien'le duvarı bekleyen etrafindakilere. Arkalannda kalan kentten alevler yükselmekteydi. O öğlenden sonra çok sayıda tepegöz yakalanmışa, ancak diğerleri hala oralarda bir yerlerde, gölgelerin içinde gizleniyorlardı.

"Beklemeyecektir," dedi Luthien.

±71

Yan-elf, genç adama baka. Bunu söyleyiş tarzı, Avon ordusuna değil de düşmanın liderine gönderim yapmış olması genç Bedwyr'in ne düşündüğü konusunda fikir edinmesini sağladı.

Omzunun üstünden gerideki kente baka Siobahn ve bir sokaktan çıkmış, duvara doğru gelmekte olan ve yüzleri isten kapkara bir grup savaşçı gördü. Aşağıda, Shuglin'in cüceleri girişteki kapıyı sağlamlaştırmak için çalışıyorlardı ama kapı böylesine büyük bir kuvvete karşı koymak için inşa edilmemişti ki. O ana kadar kent uğruna yapılan savaşlar genellikle kaba saba tepegöz kabileleriyle yapılan, nispeten küçük ölçekli savaşlardı. Ana kapılar büyük olmalarına rağmen, bir giriş iskelesiyle desteklenmemişlerdi bile. Bunun için planlar çizilmişti aslında ancak dış duvarın çöküşü için yapılan çalışma gibi diğer hazırlıklar öncelikli olmuştu.

"Onları duvardaküerle değiştirin," dedi Luthien, yanındaki bk adama. Kentten gelen grubu kastediyordu. "Aynı sayıda bir grubu tepegözleri yakalamak ve alevleri söndürmelerinde çocuklara ve yaşlılara yardım etmek üzere kente gönder." Ciddi yüzlü adam başıyla onaylayarak yanlarından ayrıldı.

"İlerle bakalım," diye şiddedi rüzgara doğru fısıldadı Luthien yeniden araziye dönüp bakarken. Luthien'in düşmanına seslendiğini biliyordu Siobahn. Feci bk savaşa bu ve giderek kötüleşi-yordu. Gücü kuvveti yerinde olan tüm kadınlar, tüm erkekler duvar boyunca savaşmışlardı, ancak

şimdi çocuklar, yaşlılar ve hatta ağır yarak savaşçılar bile, ya tepegözlerle ya da alevlerle savaşmak zorunda kalmışlardı. "Görelim bakalım!"

"Tek-gözlerin geleceğinden bu kadar eminsin, ha?" dedi Siobahn.

"Büyük bk urana kopacak," diye karşılık verdi Luthien. "O gayet iyi biliyor. Sabah kentin üzerine yürümeleri daha zor olacak. Fıronaya, çetin rüzgara ve kara dayansalar bile." Kafasını salladı. "Hayır," dedi etrafındakilere. "Düşmanımız beklemeyecek. Tam darbe zamanı şimdi, güneş hala gökyüzünde ve alevler arkamızda, duvardaki pozisyonumuz zayıflamış ve kapılar son saldırıdan sonra hala dayanıksızken."

"Cüceler sıkı çalışıyorlar," dedi bkaz olumlu bk haber verme ihtiyacını içinde hisseden bk adam.

Luthien tartışmadı.

"Gelecekler," diyerek Luthien'e katıldığını belirtti Siobahn. "Acaba dayanabilir miyiz?"

Sadece bir an için yan-elfe baktı Luthien. Sonra etrafındakilere, birdenbire konuşmayla ilgilenmeye başlayan yüzlere bir göz atü. "Dayanacağız," dedi kararlı bir tavırla, dişlerini sıkarak. "Onları bir kez daha kapılarımızdan kovacağız, savaş alanında öldüreceğiz ve sonra fırtınanın onları durdurmasını, dondurucu soğuğun çoğunu öldürmesini bekleyeceğiz. Özgür Eriador!"

Beklenmedik bir sevinç çığlığı koptu duvarın o bölümünden. Siobahn buna katılmamıştı. Uzun uzun ve sert bk tavırla Luthien'e baktı, ancak duvarın öbür tarafına, savaş alanına bakmakta olan Luthien onun bakışlarını fark etmemiş gibiydi. Siobahn Luthien'in bu küçük konuşmasının doğruluğunu, sözlerindeki inandırıcılığı etraftakileri ikna etmek uğruna olduğunu biliyordu. Luthien aptal değildi. Üç, dört, belki de beş bin tepegöz ölmüştü ya da savaşa devam edemeyecek kadar ağır yaralanmışa. Kentin savunma kuvvetlerindeki ölüler ve kentin iç kısımlarında tepegözleri avlamak için gidenler ve alevlerle savaşmak için ayrılanlar da duvardaki savunma

kuvvetlerinde benzer bir azalmanın olmasına yol açmıştı. Üstelik savunma kuvvetlerindeki her bk kayıp, canavarların duvara yaklaşmasına fırsat bırakmadan bk düzine ok fırlatabilecek olan okçular arasından tek bk kayıp, bk dolu tepegöze bedeldi.

Son saldırılarda duvarı neredeyse kaybediyorlardı. Şans artık onlardan yanaydı ve savunma daha güçlüydü.

Bk şekilde sessiz düşüncelerini okumuş gibi yan-elfe keskin bk bakış fırlara Luthien. "Tüm kente haber yolla," dedi genç Bedwyr. "Duvardakiler ve diğer görevleri olanlar hariç herkesi tüccar bölgesindeki duvarın orada topla. Çoğunluk Ministry'ye gksin.

Siobahn dudağını ısırdı. Kan kaybı ve dondurucu rüzgar yüzünden ve Luthien'in de kendiyle aynı kuşkulan paylaştığının iyice açığa çıkması yüzünden. Bunlar geri çekilme planlarıydı; dıştaki duvann, dolayısıyla da kentin dış bölgesinin gece çökmeden önce kaybedileceğine inandığı için.

"Ve hepsine silah verin," diye ekledi Luthien, yan-elf işe koyulurken. "Çocuklara bile. En yaşlılara bile."

Siobahn dönüp bakmadı çünkü Luthien'in yüzündeki acı ifadeyi görmesini istemiyordu. Olası yenilginin ağırlığı aynı Luthien gibi onun da sırtına binmiş, içine oturmuştu. Çatışmadan sonra zafer kazanan tepegözler merhamet göstermeyeceklerdi.

Şimdi, sadece bir günün ardından, böyle bir savaşa hepsi hazırlıklıydılar. Bu yüzden, siyah-gümüs kütle, iki dev kol halinde yeniden ortaya çıkıp yavaş yavaş üzerlerine doğru gelirken duvarda hiçbir panik yaşanmadı.

Davulların bk kalp atışını anımsatan düzenli çınlamaları; ayak sesleri. Gerilen bir yaydan atış yapıldığını gösteren tıng sesi geldi, ancak o mesafeden, muhteşem elf arbalederinden çıkan oklann bile o dev seti delip geçme şansı yoktu. Ateş etmemeleri için haberi duvara da yaymak istedi Luthien. Tepegözler yaklaşacaklardı, çok daha fazla hem de.

Ama kendisine öfkesinin duyduğu sonsuz üzüntü ve korkudan kaynaklandığını fark edip, ok fırlatan askerlerin de aynı duygularla hareket ettiklerini anlayınca sessiz kaldı. Okçular tepegöz hatuna ciddi bk zarar veremezlerdi elbette. Sadece cesaret toplamaya çabalıyorlardı.

O an cesaret ve aptallığın bkbirinden çok da uzak kavramlar olmadıklarını düşündü Luthien.

Fakat bu saçmalığı aklından ve kalbinden söküp atü genç Bedwyr. Bu, Caer MacDonald'dı, onun kenti, onun Eriador'u; ykmi yıllık kısa yaşamı boyunca hiçbk zaman gerçek anlamıyla yaşayamadığı özgürlük denilen o şey için burada ölmenin hiç de aptafeft bk tarafı yoktu.

Tepegözler dış duvarın yıkıntılarına ulaşıp, inatçı bk siyah-gü-müş ölüm dalgası gibi üzerinden geçtiler. Yaylar ardı ardına, çoğu da aynı anda, şakımaya; mancınıklar ve dev arbaletler, kaya ve ağıt mızrakları ardı ardına fırlatmaya başlamışlardı. Kaç tanesini öldü-rebilklerdi? Oklarını fırlatırken Luthien bunu düşünmek zorundaydı. Yüz mü? Beş yüz mü? Eğer bu kadarsa tepegözler kayıplarının yerini doldurabilklerdi. Luthien'in etrafını ardı ardına gerilip bırakılan yayların uğultusu sarmışa ama tepegöz bklikleri yavaşla-

madılar. Praetorian Muhafızlar da savunma kuvvetleriyle aynı durumdaydılar, savaş alanına ve bu tarz bir savaşa çabuk uyum sağlamışlardı. Caer MacDonald direnişçilerinin üzerlerine fırlatabilecekleri beklenmedik, yeni bir şey yoktu.

Düzenli gelen birlikler birden güruh halinde hızla ilerleyen bir kalabalığa dönüştüler. Kancalar ve yüzlerce ip çıka ortaya ve merdivenler, üzerlerine dallar çakılarak ya da bağlanarak basamak yapılmış düzinelerce ağaç. Tepegözler öğleyin boş durmamışlardı. Caer MacDonald duvarı saldırıyı yavaşlatacak kadar yüksek değildi; direnişçilerin yeterince tepegöz öldürecek, ipleri kesecek ve merdivenleri itecek zamanlan yoktu.

Luthien çekilme emrini hemen verip, askerleriyle beraber Ministry'nin yanındaki iç duvara kaçmanın ve kentin dış bölgesini tepegözlere bırakmanın daha iyi olup olmayacağını düşündü. Kafasını toplayıp karar verinceye kadar geçen dakikalarda, onun yerine karar verilmişti bile. Savaş tüm şiddetiyle başlamıştı.

Shuglin'in yara bere içindeki cüceleri, dünyada bulunabilecek o en sıkı askeri güç, ana kapılara yapılabilecek yeni bir saldırıya hazır, avluyu tutuyorlardı. Ana kapının hemen dışındaki küçük bölüme bakan Luthien, cücelerin yeterli olmayacağını anladı. Büyük bir Praetorian kalabalığı barikat kurulmuş kapılan zorlamaktaydı. Ağır midilli-domuz binekleri ve en cüsseli, en güçlü tepegözlerden oluşan bir süvari birliği de arkalarında bekliyordu. Luthien o çirkin generalin bunların arasında olduğunu fark etti. Tam oraya bir yaylım ateş için seslenecekti ancak etrafına bakınca çok geç olduğunu anladı; duvann üstünde, elinde yayı bulunan çok az kişi kalmıştı. Bunların çoğu da silahlarını sopa gibi kullanarak inada tırmanmaya devam eden ve hiç bitmeyecekmiş gibi görünen tepegöz birliklerine vuruyorlardı.

Luthien tüm gücüyle duvarın üstünde oradan oraya koşmaya başladı. Bk ipi kendisi kopardı. Ardından bir ikincisini. Sonra aşağıdan gelen bir bağıra duydu ve kendisi için en iyi yerin cücelerin yanı olduğuna karar verdi. Duvarın üstündeki saldın tehlikeliydi elbette ama avlu kaybedilirse kent de elden gidecekti.

Shuglin'in birliğinin yanına inince girişteki çarpışmanın çoktan başlamış olduğunu gördü. Baskıya dayanamayan kapılardan biri

gitmişti ve kapıların girişindeki boğazda cüce ve tepegÖ2 ölüleri üst üste yığılmaya başlamıştı.

Luthien, Shuglin'le karşılaştı ve elveda demek için dostunu omzundan kavradı.

"Bu sefer dayanamayacağız," diye itiraf etti cüce. Luthien başıyla onaylayabildi sadece, çünkü bu açıldı ama kesinlikle doğru sözlere verebileceği başka bir karşılık yoktu.

Tepegözler girişte avantajı ele geçirmeye başladılar. Cüceler tepegözlerin baskısıyla gerilemekteydiler. Ve geri atılan her adım savaş alanını genişletiyor, daha çok tepegözün içeri akın etmesine izin veriyordu.

"Özgür Eriador," dedi Luthien ve iki dost birbirlerine gülümsediler, sonra da birlikte ölümlerine atıldılar.

*****

Duvarın üstünde, yukarı çıkmayı başaran her tepegözün tırmandığı noktadaki direnişçilere destek vermek amacıyla oradan oraya koşturan Siobahn'ın yeşil gözlerinden yaşlar süzülüyordu. Haladan kesmekten ve taş duvara çarpmaktajn kılıcında bir sürü çentik oluşmuştu ancak bunlar kalın ve pıholaşmış kan yüzünden ortaya çıkan kir tabakasından dolayı görünmüyorlardı.

Savunma hatam geçen başka birine doğru koştu ancak durak-sadı. Kandan kayganlaşmış zemin yüzünden neredeyse düşüyordu bu arada. Duvarın kenarında beliren gümüş bir miğfer görmüştü. Kılıcı yukarıdan aşağıya indi ve miğferi yardı; tepegözün kafatasını da.

Bir saniye nefesinin yerine gelmesini bekledi Siobahn ve sonra duvarı şöyle bir inceledi. Tepegözler büyük Ifütleler halinde geliyorlardı; çok yakında vücutlardan oluşan bir şelaleye dönüşüp kentin içine, Caer MacDonald'a dökülecek ve isyanın getirdiği güzel her şeyi silip süpüreceklerdi. Öyle görünüyordu ki yeniden Mont-fort bayrağı ve yanından da Greensparrow:"unki dalgalanacaktı kentin üstünde. Alanda ise Siobahn'ın halkı elfler, kölelik neymiş bir kez daha öğreneceklerdi.

Yan-elf başını salladı ve avazı çıkağı kadar haykırdı. Green-sparrow'un yandaşı bir tüccarın fahişesi olmayacaktı yeniden. Ha-

N K.UMAR.I

yır, o gün, orada ölecekti. Bu arada da, çabalarının boşa gitmeyeceği, ondan sonrakilerin onun kendini feda etmesi sayesinde çok daha iyi yaşayacakları umuduyla—ki bu umut da giderek azalıyordu—öldürebildiği kadar çok düşman askeri öldürecekti.

Surlarda başka bir gümüş miğfer göründü; bir tepegöz daha ölü olarak düştü aşağıya.

* * * * *

Luthien savaşıyordu şimdi, Shuglin'in tam yanında ama kırılmış kapının dibinde açıktaydılar. Cücelerden oluşan birlikler tepegöz akınına direnemiyorlardı. Kum taneciklerinin, çok sayıda kum tanesinin avuçtan kayıp dökülmesi gibiydi durum. Üstelik canavarlar hala, bitmek tükenmek bilmez, sonsuz bk dalga halinde gelmeye devam ediyorlardı.

Düşman süvari birliklerinin ne zaman içeri dalacağını merak ediyordu Luthien. Çirkin tepegöz lideriyle karşılaşmak için bir şans, sadece bir şans elde edebilmeyi umuyordu. Savaşın kaybedildiği kesindi ama en azından şahsi bk zafer kazanmayı ümit ediyordu.

Elind-Striker, havada bk daire çizerek bk tepegöz mızrağını son anda durdurdu. Karışık kafası yüzünden az kalsın ödeyeceği bedeli, düşman kumandanıyla ilgili bk anlık hayallerinin kendisini ne kadar tehlikeli bk duruma soktuğunu fark etti ve korktu.

Tek-gözlü rakibi de bu açığı yakalamış ve deli gibi saldırmışa. Ancak tepegöz aniden sendeledi ve yere yığıldı. Şimdi onun az önce durduğu yerde insan dostuna göz kırpan Shuglin vardı.

"Kapıya mı?" diye sordu mavi-siyah sakalının ardından.

"Gidebileceğimiz başka yer var mı ki?" dedi Luthien kederle. Böylece ikisi bklikte dönüp, kalabalıkta ön saflara geçebilecekleri bk açıklık bulmaya çalıştılar.

Kırık kapıların üstündeki taş bölümden gelen keskin bk üs sesiyle durdular aniden. Yeşil kıvılcımlar ve yeşil renkli bk ateş çıka ve dövüş durdu. Cüceler, tepegözler, cifler ve kısanlar dönüp bak olar.

Parıltılar saçan parlak bk ateş geldi ardından ve yeşilimsi gri bk duman. Sonra da geldiği gibi aniden kayboldu ve az önce du-

manın olduğu yerde düz, sıradan taşın yerinde, yukarıdan aşağıya kapanan, tarak şeklinde bir kale kapısı belirdi—dev bir kale kapısı!

"Bruce MacDonald adına. . . " diye bağırmaya başladı Shuglin, bu manzaraya şahitlik etmiş olan herkesin, özellikle de sivri uçlu o dev şeyin tam altında duran şanssız tepegözlerin çığlıkları arasında.

Kapı altındaki tek-gözleri ezerek indi ve dışandakilerin girmesini, içeridekilerin de kaçmasını engelledi böylece.

Cüceler durumun açıklığa kavuşmasını beklemediler. Avluyu bir an önce temizleyip duvarın üstündeki savunmaya destek olabilmek umuduyla çılgınca savaşmaya koyuldular.

Bir süre hayranlık ve şaşkınlıkla kapıya bakü Luthien. Büyü sayesinde olduğunu biliyordu—savaşta böylesine bir mucizeye daha önce şahitlik etmiş az sayıda kişiden biriydi o da—ama savaş alanındaki biri mi yapmışa bunu yoksa kenti savunanlar doğru insanlar olup gerçekten ihtiyaç duyduklarında ortaya çıkması için duvara gizlenmiş büyülü bir şey, Caer MacDonald'ın bilinmeyen sihirlerinden biri miydi bilemiyordu.

Savaş alanının diğer tarafından çalınan bir boru ve olanları bir an için değerlendirme fırsatı bulan duvarın üstündeki direnişçilerden kopan sevinç çığlıktan Luthien'in sorularını yanıtladı. Avludaki karışıklıktan kurtulup surlara çıkü ve gelen müttefiklerini gördü.

Bakışları hemen iki ata kilitlendi; parlak tüylü beyaz bir aygır ve çirkin san bir midilli. Uzaktaki o arazide onlar ve binicileri birer küçük nokta olmalarına rağmen Luthien, Katerin ve Oliver'ın geldiklerini hemen anladı.

. Gerçekten de gelen onlardı, sayısı iki bine ulaşan bir askeri kuvvede beraber. Charley Limanlı askerlerin sayısı gelirlerken kendilerine katılan asi grupları ile iki katına, hatta ondan da fazlasına çıkmışa.

Duvarın dışında kalan şaşkın tek-gözlerin üstüne yağdı oklar. Kıvılcımlar çaka tepegözlerin kafalarının üstünde; kenarlan iyice keskinleştirilmiş çelik parçalan üstlerine düşüyor, oralarına buralarına saplanıyor, gözlerini kör ediyordu.

Luthien büyünün kaynağını bunu görünce anladı. Yaklaşmakta olan müttefiklerine bakarken Caer MacDonald'ın çağrısına başka kimin koştuğunu biliyordu arak. "Brind' Amour," diye fısıldadı,

sesi saygı ve bk anda yeşeren umuda dolu olarak.

Siobahn yanındaydı şimdi. Sıkıca sarılıp yanağından öpüyordu. Güçlü kollarıyla yan-elfî sardı Luthien ve katışıksız bir neşeyle döndürdü kendi etrafında.

"Katerin geldi!" diye bağırdı Siobahn. "Oliver da! Yanlarında bazı dostları da getirdiler!"

İkisi ve diğer direnişçiler için bu mutluluk anı devam etmekte olan savaş nedeniyle kısa sürdü. Yeni bir takım planlar yapmak umuduyla durumu gözden geçirdi Luthien. Direnişçilerin sayısı hala daha azdı ancak tüm tepegöz ordusunu oracıkta mahvetme düşüncesinin tadını çıkardı. Tek-gözlerin şaşkınlığı devam ederse ve eğer birliklerinde firarlar olursa...

Fakat bunlar Praetorian Muhafızlardı ve Luthien liderlerinin zekasını abartmamıştı. Belsen'Krieg ve durup savaşı değerlendirdi bir süre. Sonra kentin içinde kalanlar hariç birliklerini, hepsini geri döndürdü.

"Hayır!" diye soludu, siyah ve gümüşe bürünmüş binlerce Praetorian Muhafızın yeni bir hat oluşturup doğruca yaklaşmakta olan destek kuvvetlerinin üzerine gidişlerini izleyen Luthien. O uzaklıktan bile müttefiklerin sayısını tahmin edebiliyordu. İki binden daha fazla değildiler. Yani az sonra tepelerine binecek olan düşmanın dörtte birinden daha az.

Okçularına giden canavarlara ateş etmeleri için seslendi genç Bedwyr; kentten çıkıp Katerin ve Oliver'ın yardımına koşacak bk askeri güç oluşturmak isterdi aslında. Ama duvarın üstündeki ve avludaki savaş henüz kazanılmamıştı ve Luthien'in izlemekten başka seçeneği yoktu.

"Koşun," diye defalarca yineledi. Yaklaşan destek kuvveti organize bir şekilde geri çekilmek için dönerken biraz rahatladı.

*****

Avon ordusu kovalamaya başladı ancak Oliver ve dostları hazırlıksız yakalanmamışlardı. Kovalanmayı bekliyorlardı ve buna uymaktan, Felling Nehri'ne kadar tüm yolu geri gitmekten, arkalarında yapıp bıraktıkları derme çatma köprülerle nehri geçip karşı kıyıda savunma pozisyonu almaktan büyük mutluluk duydular.

Sonra köprüler aşağı indirildi ve tepegözler kolaylıkla geçemeyecekleri doğal bk engelle karşı karşıya kaldılar; özellikle de yüzlerce okçu oklariyla birlikleri bir kez daha yakarken.

Belsen'Krieg öfkeden kudurdu ancak her şeye rağmen aptal değildi. O gün kaybetmişti. Yaklaşık iki bin askerini. Ama şimdi asilerin son kozlarını da kullandıklarından emindi. Tepegözlerin lideri, beklenmedik bk şekilde ortaya çıkan bu destek kuvvederine rağmen yenilgiden hiç korkmuyordu.

Yann savaş için yeni bk gün olacakü.

Böylece tepegöz ordusu kuzeye doğru ilerledi. Güneş bandaki ufka yerleşti, ancak artan bulutlar arasında her nasılsa bk boşluk bulmuş, kentin duvarları üstünde parkyordu; adı hala Caer MacDonald olarak bilinen kentin.

En azından bk gün daha.

15

satranç

Kentin iç kısmındaki savaş alacakaranlıkta da bitmedi. Duvarla avlu kısa sürede temizlendi ama çok sayıda tepegöz Caer MacDo-nald'ın gölgelerine kanşmışü; ara sokaklarda bk sürü çatışma oldu, bkçok binayı alevler sardı.

Güneş battıktan sonra da Siobahn'ın olacağını önceden tah-

min ettiği fıruna padak verdi. Sulu sepken ama hızlı bk kar şeklinde başladı ve kentteki evlerin çatılarını döverken Avon ve Char-ley Limanlı askerlerin kamp ateşlerini söndürdü. Gece çöküp ısı düşünce sulu sepken de ağır bk kar fırtınası halini almışa.

Luthien bunu önce duvarın kapısının girişindeki bölümden, sonra da Dwelf in çaasından izledi. Sanki bu katliam görüntüsü karşısında Tann'nın da midesi bulanmışa ve şimdi o korkunç sahneyi aklıyordu. Fakat Luthien Bedwyr'in zihninin derinliklerine kazınmış o görüntüyü silmek için kar tek başına yeterli olmaya-caka.

"Luthien?" diye seslendi biri, aşağıdaki sokaktan—Shuglin'in genizden gelen sesi. Luthien kaygan çaanın kenarına dikkade yak-laşa ve aşağıdaki cüceye baka.

"Oliver'ın kampından bk haberci," diye açıkladı Shuglin, bann kapısını işaret ederek.

Luthien başıyla tamam işareti yapıp kendisini caddeye indke-cek olan yağmur borusuna yöneldi. Müttefiklerinin bk haberci göndereceklerini tahmin etmişti; tüm askeri gücün kente gelip gelmeyeceğini de merak eünişti.

Görünüyordu ki bu olmayacaka. Çünkü gece iyice başarmışa ve baüda, Felling Nehri'nin ardında yanan kamp ateşleri uzaktan hala görünüyordu. Haberci, ordunun planlarını anlatmaya gelmişti. Luthien de buna göre Caer MacDonald'ın dkenişçilerini koordine edecekti. Su borusundan aşağı kayıp karla kaplı sokağa yavaşça inerken kalbinin deli gibi çarpttğını hissetti.

Kim bük, gelen belki de Katerin'dk diye umuyordu. O ana kadar ateşli, kızıl saçlı, Hale'li kadını böylesine görmek istediğini fark etmemişti.

Hızla Dwelf e ulaşağında gelenin ne Katerin, ne Oliver, ne de Brind' Amour olduğunu gördü. Gelen Charley Limanı halkından Jeanna D'elfınbrock adında genç bk kadın, aslına bakılırsa çok genç bk kızdı. Kızıl Gölge olarak

bilinen o efsaneye, Luthien'e bakınca parlak gözleri ışıldadı. Luthien ise utanmışa.

Görüşme çok hızlı ve konuya doğrudan girilerek yapıldı—tam olması gerektiği gibi, çünkü Jeanna'nın etrafta dolaşan tepegözlere görünmeden, şafak sökmeden çok önce kampa geri dönmesi gere-

K-MMAR.I

kiyordu. Oliver deBurrows'un Charley Limanı'ndan gelen orduyu kente sokmak istediğini ama Felling Nehri'ni güvenli bir şekilde geçemeyeceklerini söyledi genç kadın. Kuzeydeki tepegözler o kadar uzakta değillerdi. Tetikte bekliyorlardı ve buna izin vermeyeceklerdi.

Ludrien şaşırmadı. Caer MacDonald'ı savunanların çoğu ya ölmüş ya da duvarı koruyamayacak kadar ağır yaralıydılar. Yaklaşık iki bin kişinin kente girmesine izin verirlerse savunmadaki boşluklar kapatılmış olacak ve tepegözler hücuma önceki gün başladıkları yerden geçmek zorunda kalacaklardı.

"Sana ve orduna en derin teşekkürlerimizle," dedi'Luthien. Kızarma sırası şimdi Jeanna'daydı. "Komutanlarına söyle, yaptıkları boşa gitmeyecek, Caer MacDonald düşmeyecek. Oliver'a özel selamımı ilet ve en ihtiyaç duyduğumuz anda ortaya çıkacağını bildiğimi söyle. Katerin O'Hale'e de atıma iyi bakmasını!" Katerin'den bahsederken yan gözle Siobahn'a bakmaktan kendini alamadı Luthien, ama yan-elf hiç orakymış gibi görünmüyordu.

Bunun üzerine Jeanna D'elfinbrock, Dwelf ten ve kentten ayrılıp şiddedi fırtınada, kar kaplı tarlaları dikkade geçerek birkaç mil ilerideki Charley Limanı askeri kampına doğru yola koyuldu.

*****

Luthien ve Siobahn, gecenin ilerleyen saatlerinde yatağa uzanmış, geçen ve henüz başlamamış olan günü konuşuyorlardı. Son sürat esen rüzgar küçük daireyi sallarken içeride giderek artan ısıya karşı bacadan aşağı üflüyordu. Bu yüzden de küçük odanın havası dumanlıydı.

Siobahn Luthien'e sokulup bir dirseğinin üstünde doğruldu ve genç adamın güzel yüzündeki ifadeyi incelemeye başladı. Luthien sırtüstü yatmış, karanlık tavana konsantre olmuştu. Ama aslında başka bir yere baktığını çok iyi biliyordu gözünden hiçbir şey kaçmayan yan-elf.

"Onlar iyiler," diye fısıldadı Siobahn. "Kamp ateşleri yanıyor ve bu havada kendilerini nasıl koruyacaklarını biliyorlar. Ayrıca yanlarında bir de büyücü var ve anlattıklarına göre, Brind' Amo-ur'un fırtınayı alt etmek için bk iki numarası da vardır."

Luthien'in bundan hiç kuşkusu yoktu, ki bu da içini rahatlatan bk şeydi. "Onlan güneye doğru kaydırıp dağın eteklerinden kente girmelerini sağlayabilirdik," diye fikir yürüttü genç adam.

"Güneş batana kadar kampın ne büyüklüğünü ne de yerini biliyorduk," dedi Siobahn.

"Sadece bkkaç saat sürerdi," diye hemen karşılık verdi Luthi-en. "Fırtınada bile. Aşağıdaki yolların çoğu güvenli. Çok az kar vardı başlangıçta." Derin, pişmanlık dolu bk iç geçkdi. "Onlan kente sokabilkdik."

Luthien'in sözlerinden hiç kuşkusu yoktu Siobahn'ın, ancak Luduen'de şu anda olmasını beklediği tek şey suçluluk duygusuydu. "Oliver bölgeyi en az senin kadar iyi biliyor," diye hatırlattı. Charley Limanı halkı Caer MacDonald'a gkmek isteseydi gkerdi.

Luthien bundan o kadar da emin değildi, fakat arak tartışmak anlamsızdı. Gece yansını çoktan geçmişti ve bu saatten sonra hiç-bk şey yapılamazdı.

"Shuglin, tepegözler için halkıyla bklikte bk takım yeni tuzaklar hazırladıklarını söyledi," dedi yan-elf, konuyu olumlu bk noktaya çekmek için. "Düşmanımız yeniden saldırdığında aşılması çok zor olan bk duvarla karşılaşılacak. Bk açık verdikleri anda da Oliver'la askerleri onları arkadan kıstıracak."

"Oliver'ın bunu yapacak kadar askeri yok."

Siobahn kafasını sallayıp kikkdedi. "Dosdanmız belli bk uzaklıktan saldıracaklar!" diye ısrar etti. "Oklanyla tepegözleri sırtlarından vurup koşacaklar."

Luthien o kadar emin değildi ama uzatmak istemiyordu. Tavana, rüzgarla dans eden şöminedeki alevlerin tavana yansıttığı hareketli gölgelere bakmaya devam etti. Kısa süre sonra, yanında uyuyan Siobahn'ın ritmik nefesini hissetti ve ardından o da uykuya daldı.

Düşmanı, dev, çkkin tepegözü gördü rüyasında. Gün içinde uygulanan tüm taktikler ve canavarların bütün hamleleri düşünce-lerindeydi; kente yapılan şiddedi ilk saldın; ikinci saldın, bk sürü tepegöz kundakçının kente sızdığı o hile; en sonunda da beklenmeyen ordunun ortaya çıkmasıyla bklikte yetenekli Praetorian Muhafızlarının organize bk şekilde ve ani geri dönüş taktiği. Ha-

zırlıksız yakalanıp, karmaşa içinde ezilip oracıkta mahvolabilirlerdi. Ama komutanları hızlı ve kararlı bir tavır gösterip aniden geri dönmüş ve Charley Limanı'ndan gelen orduyu Felling Nehri'ne kadar kovalamışa.

Yalnızca bir saattir uyuyor olmasına rağmen Luthien'in gözleri aniden açılıverdi. Yanında yatan Siobahn ise uyku sersemi, bir gözünü açıp yanağını genç adamın güçlü göğsüne yasladı.

"Geri gelmeyecek," dedi Luthien. Sesi arka planda vızıldayan rüzgarı bile bastırmışa.

Siobahn başını kaldırdı. Uzun saçları Luthien'in omzuna dökülüyordu.

"Sen neden bahsediyorsun?" dedi Siobahn, kafasını sallayarak saçını yüzünden arkaya atarken. Doğrulurken battaniye yere kaydı.

"Komutanları çok zeki," diye devam etti Luthien. Daha çok kendi kendine konuşur gibiydi. "Yeniden kentin duvarlarına saldırmaya kalkarsa ortaya

çıkan müttefiklerimizin büyük sorun olacağını biliyor."

"Ama kenti almak için geri geldi," diye hatırlattı Siobahn.

Luthien bk parmağını havaya kaldırarak durumu açıkladı. "Ama tüm bu olanlar ve fırtına yüzünden kaybedeceğini biliyor."

Siobahn'ın yüzündeki ifade sorabileceği herhangi bk sorudan çok daha iyi ifade ediyordu kuşkularını. Tepegözler genelde inatçı ve kıt akıllı bk ırkü. Şimdiye kadar o da Luthien de aşamayacakları güçlüklere karşın saldırıya geçen ve tek bk tepegöz kalmayıncaya kadar savaşan tek-gözlü kabileleri hakkında bk sürü hikaye dinlemişlerdi.

Luthien Siobahn'ın bu düz mantığına karşı çıkarcasına başını salladı. "Bunlar Praetorian Muhafızlar," dedi. "Komutanları da kurnaz biri. Yarın kente saldırmayacak."

"Bugün," diye düzeltti Siobahn, çünkü vakit gece yansını geçmişti. "Peki nereden biliyorsun?"

Uzun uzun ve dik dik baktı Siobahn ancak Luthien'in bu düşüncesini açıkça sorgulamadı. "Ne yapmasını bekliyorsun?"

O ana dek düşmanının ne yapacağı hakkında hiçbk fikri yoktu Luthien'in. Ama yanıt aniden ve kristal berraklığında belkdi zihninde. "Nehrin karşısına geçecek," dedi genç Bedwyr. Cümlenin

sonuna ulaştığında nefessiz kalmıştı.

Siobahn kuşkuyla başını salladı.

"Nehri geçecek ve Charley idmanlıları hazırlıksız yakalayacak," diyerek ısrar etti iyice endişelenmeye başlayan Luthien.

"Hedefi kent," diye üsteledi Siobahn.

"Hayır!" dedi Luthien, sert, düşündüğünden daha sert bir sesle. "Onları açıkta yakalayacak. İşlerinin bitmesiyle tekrar üstümüze gelebilir."

"Üstümüze gelebilecek kadar askeri kalırsa," dedi Siobahn. "Hem o zamana kadar bizim savunmamız çok daha fazla güçlenmiş olacak." Yeniden kuşkuyla başını salladı ancak Luthien'in hala ikna olmadığını gösteren inatçı ifadesini görebiliyordu.

"Zaman düşmanımızın aleyhine işliyor," dedi. "Her şeyden önce, yiyecekleri yok, evden çok uzakta, yorgun ve yaralılar."

Luthien bunların sıradan tepegözler değil, Praetorian Muhafızlar olduklarını yeniden hatırlatmak istedi ama Siobahn mantık yürütmeye devam etti.

"Haklı olsan bile," dedi, "biz ne yapabiliriz? Oliver ve diğerleri aptal değiller. Tepegözlerin geldiğini göreceklerdir. Sonra da Caer MacDonald yolu onlara açılacak."

"Düşmanımız açık vermeyecektir," dedi Luthien kederli bir sesle.

"Müttefiklerimize güvenmelisin," dedi Siobahn. "Bizim görevimiz Caer MacDonald'ı savunmak." Durdu ve Luthien'in güçlükle nefes aldığını fark etti. Genç adamın üzgün, kafası karışık ve kaygılı olduğu açıkü.

"Bizim yapacağımız bir şey yok," dedi Siobahn ve eğilip Lut-hien'i öptü. Sonra da çıplaklığını örtmek için hiçbir girişimde bulunmadan öylece oturdu. Eli Luthien'in yanağında, oradan da boynunda gezindi ve genç adamın adaleleri yan-elfin nazik dokunuşu altında gevşedi.

"Ama bir şey var," dedi Luthien aniden, düz oturup doğrudan Luthien'in gözlerine bakarak. "Şafaktan önce dışarı, kuzeydeki yolların oraya çıkabiliriz. Eğer çevirebilirsek. .. "

Yan-elfın yüzündeki büyük şaşkınlığı gören Luthien durdu.

"Kentin dışına çıkmak mı?" diye sordu şok geçken Siobahn.

"Düşmanımız onları açıkta yakalayacak," dedi Luthien. "Sonra da, kenti ele geçirmeye yetecek kadar askeri olmadığına karar verirse dönüp, tamamen

savunmasız durumdaki Charley Limanı'na yürüyecek. Tepegözler kasabayı kırıp geçirdikten sonra oraya konuşlanacaklar ve mevsim bahara dönünce Greensparrow'un Eria-dor'da bir limanı olacak. Sonra da daha büyük bir orduyu dağların ardına gönderecek."

"Kaç kişiyi dışarı göndermeyi düşünüyorsun?" dedi Luthien'in bu düşüncelerini daha ciddi değerlendirmeye başlayan yan-elf.

"Mümkün olduğu kadar çok," diye yanıdadı Luthien, hiç tereddüt etmeden.

Siobahn'ın yüzünü keder kapladı. "Çok sayıda kişiyi dışarı gönderirsen ve düşmanımız yeniden Caer MacDonald'a gelirse, biz dönüp saldırıya geçemeden kente kurulacaktır. Böylece biz yenik ve korumasız bir şekilde Eriador tarlalarına kaçışmak zorunda kalacağız."

Luthien bu eleştiriyi bekliyordu elbette. Siobahn'ın sözlerindeki doğruluk payı da büyüktü hem. Ama düşmanının doğruca kente geleceğini hiç sanmıyordu. İçinden bir ses Luthien'e tepegözlerin nehri geçeceğini fısıldıyordu sürekli olarak.

"Onun yüzünden mi?" diye sordu Siobahn aniden, hiç umulmadık bir şekilde.

Luthien'in ağzı açık kaldı. Katerin'e bu şekilde gönderim yapılması ona acı vermişti. Hatta daha da fazlasını. Çünkü buradaki gerçeklik payını kendi bile bir an merak etti.

Luthien'in ne kadar incindiğini anlayan Siobahn, "Özür dilerim," dedi içtenlikle. "Bu söylediğim çok kötüydü." Eğilip genç adamı bir kez daha öptü.

"Kalbinin Caer MacDonald için atağını biliyorum," diye fısıldadı. "Kararının hepimiz için olduğunu da. Bundan hiçbir zaman kuşku duymadım." Sonra yeniden, bir daha, bir daha öptü Bed-wyr'i. Luthien de kollarını dolayarak yan-elfe sarıldı, sıcaklığını hissederek, sıcaklığına ihtiyaç duyarak.

Fakat sonra, o farkına varma gecesinde, Siobahn'ı kendinden ayırarak baka. Yüzündeki karmaşık ifade yan-elfi gafil avladığını göstermekteydi.

"Bunun benimle bk ilgisi yok, değil mi?" dedi suçlarcasına.

Siobahn anlamamış gibiydi.

'Tüm bunlar," dedi Luthien açıkça, "aşkımız, sevdiğin ben, Luthien Bedwyr değil. İsyanın lideri Ki2il Gölge."

"İkisi de aynı şey," dedi Siobahn.

"Hayır, çünkü isyan şu ya da bu şekilde bitecek. Ben de. Ama ben ölmeyebilirim de. Peki o zaman Siobahn için ne düşünecek? Kızıl Gölge'ye artık ihtiyaç kalmayınca?"

O loş ışık altında bile Siobahn'ın omuzlarının düştüğünü, hatta tüm bedeninin çöktüğünü görebiliyordu. Onu çok yaraladığını anladı ama aynı zamanda yan-elfin düşünmesini sağladığını da fark etti.

"Seni sevdiğimden asla kuşku duyma, Luthien Bedwyr," diye fısıldadı yarı-elf.

"Ama. .. " diye sözün devamını getkdi Luthien.

Siobahn dönüp şöminedeki kor ateşe bakü. "Babamı hiç tanımadım," dedi. Konunun böyle aniden değişmesi Luthien'i şaşırtmışa. "O, bir cifti. Annemse insan."

"öldü mü?"

Başını salladı Siobahn. "Ben doğmadan annemi terk etmiş.

Sesindeki acıyı hissedebiliyordu Luthien. İçi parçalandı. "Sorunlar vardı," diye mantık yürüttü. "Elfler—"

"O zamanlar özgürdüler," diye devam etti Siobahn. "Çünkü bu Greensparrow'dan önceydi. Neredeyse otuz yıl önce."

Luthien konuşmadı fakat Siobahn'ın hikayesine göre yarı-elfin yaklaşık altmış yaşında olduğunu fark etti birden! Sonra gözünün önünde yeni bk sürü şey belkdi. Son bkkaç haftanın karmaşası içinde hiç düşünmediği bk dolu şey.

"Ben yan-elfim," dedi Siobahn. Bk düşman kılıcına kurban gitmedikçe üç, belki de dört yüz yıl yaşayacağım." Dönüp Lut-hien'in yüzüne baktı. Soluk ışığa rağmen, köşeli çıkıntıları ve derin yeşil gözleri«»et olarak görebiliyordu Luthien. "Babam gitti, çünkü aşkının ve çocuğunun yaşlanıp öldüklerini görmeye katlanamaya-caku," diye açıladı Siobahn. "İşte bu yüzden benim gibi melez sayısı az. Elfler insanlara aşık olabilkler ama bunun kendilerine yüzyıllar boyunca acı vereceğini de bilkler."

"Ben geçici biriyim," dedi Luthien. Sesinde öfke yoktu.

"içinde bulunduğumuz bu feci savaşın ne getireceğini kim bilebilir ki?" dedi Siobahn. "Seni seviyorum, Luthien Bedwyr."

"Ama isyan her şeyden daha önemli," diye belirtti Luthien.

Siobahn'ın inkar edemeyeceği bir gerçekti bu. Luthien'i gerçekten de seviyordu, Kızıl Gölge'yi seviyordu, ancak bu bir insanın bir insanı sevmesiyle aynı şey değildi, çok daha uzun ömürlü olan cifler ve yan-elfler bunu yapamazlardı. O an Luthien'in bundan fazlasını hak ettiğini anladı Siobahn.

Yataktan çıkıp giyinmeye başladı.

Luthien'in bir parçası kalması için haykırmak istiyordu. Onu basit bir köle olarak gördüğü andan itibaren arzulamıştı.

Ancak yan-elfin demek istediklerini anlayan Luthien kadına hak verip sessiz kaldı. Siobahn'ı sevmişti, Siobahn da onu. Oysa bu beraberlik hiçbir zaman beklendiği gibi olmamışa.

Ve Luthien'in sevdiği başka bir kadın daha vardı. Bunu biliyordu. Siobahn da biliyordu.

"Tepegözler yarın kente gelmeyecekler," dedi Siobahn, kalın pelerini omuzlarına atarken.

"Bu, büyük bir kumar," dedi yan-elf.

Luthien başıyla onayladı. Kapıdan çıkarken Siobahn'a söylediği yegane şey, "Güven bana," oldu.

16

ktJıtorin feumn

Gecenin geri kalanında uyuyamadı Luthien. Yatakta öylece u-zanıp tavandaki gölgelere bakarak Siobahn'ı, Katerin'i ve düşmanı düşündü. En çok da düşmanı: Düşmanını, Luthien'in o güne dek gördüğü tüm tepegözlerden daha kurnaz olan o çirkin, dev tepegözü.

N K.KMAR.I

Siobahn daireye şafak sökmeden bir saat önce döndü ve Luthien'i tamamen uyanık, giyinmiş bir halde şöminenin önünde bir sandalyeye oturmuş, yeniden canlanan alevlere bakarken buldu.

"Gelmeyecek," dedi Luthien düz, kendinden çok emin bir sesle. "Nehri geçip Oliver'ın kuvvederini gafil avlayacak."

Siobahn'ın yanıt vermek için hiçbir teşebbüste bulunmayışının ardından geçen birkaç dakikalık sessizlikten sonra Luthien yan-elfi incelemek için omzunun üzerinden bakti. Eline Luthien'in pelerinini almış, kapının yanında duruyordu.

Luthien çizmelerini ayağına geçirdi, yanına gitti, pelerini aldı ve Siobahn'ın ardından daireden çıkü.

Kent çoktan uyanmış, büyük bir hareketlilik içindeydi. Bu canlılığın çoğu da o civarda yaşanıyordu. Siobahn tüm orduyu toplamış, Caer

MacDonald'dan ayrılacak Luthien'i izlemek için hazır bekliyordu. Kar yağışı önce sulu sepkene, sonra da yağmura çevirmişti ama rüzgann hızı kesilmemişti. Felaket bir sabahtı. Yine de oradaydılar işte; Caer MacDonald'ın geçici direniş çetelerindeki askerlerin binlercesi disiplinli ve hızlı bir şekilde badya yürümeye, kötü hava koşullarına ve tepegözlere meydan okumaya hazırdılar. Luthien onları kimin hazırladığını biliyordu.

Yanında sakin bir şekilde duran yan-elfe baktı ve minnet duygusuyla doldu gözleri. Oynadığı kumarın ciddiyetini biliyordu— eğer yanılmışsa ve düşmanı Caer MacDonald'a saldırırsa kentin işi biterdi. Siobahn da biliyordu bunu. O sabah orada olan tüm kadın, erkek, elf ve cüceler de. Aynı kuman oynayacak, Luthien'e güveneceklerdi.

Omuzlanna binen sorumluluğun ağırlığını hissetti Luthien. Ama kuşkunun bir saniyeden fazla süemesine izin vermedi. Bütün gece dönüp, durup bunu düşünmüştü ve düşmanını iyi tanıdığından, yapacağı hamleyi doğru tahmin ettiğinden emindi.

Siobahn'la Shugüin onu bir kenara çektiler.

"Ben sizinle gelmiyorum," dedi cüce.

Bu beklenmedik açıklamaya ne anlam vereceğini bilemeyen Luthien sorarcasına bakü Shuglin'e.

"Cüceler Caer MacDonald'da kalan direnişçilerin çoğunluğunu oluşturacaklar," diye açıkladı Siobahn. "Mancınık atmakta en usta

onlar. Aynca nasıl çakşağını bir tek kendilerinin bildiği tuzaklar, kapanlar kurdular."

"Hem sonra kalın karda ilerlemek konusunda çok da iyi değiliz," diye ekledi Shuglin, kikirdeyerek. "Sakallar çok çabuk donuyor, biliyorsun."

İşte bundan sonra Shuglin'in kentten ayrılma konusundaki tereddütünün cücenin kafasındaki kuşkularla bir alakası olmadığını anladı Luthien. En azından Caer MacDonald'ın savunması iyi olacaktı, çünkü Luthien'in

tahmini doğru çıksa bile, tepegözler duvardaki direnişçileri pasifize etmek için küçük de olsa bk kuvvet gönderebilirlerdi.

"Bütün atlar sende olacak," diye hemen ana konuya dönüp, bölgeyi gösteren rulo halindeki bir haritayı aça Shuglin. "Aranızda yollan iyi bilenler var—ilerlerken hava şartlan yüzünden rotanızı değiştirmek zorunda kalırsanız dönüp haber verecek birlikleri bile görevlendirdik." Konuşurken boğumlu parmağını haritanın üzerinde gezdirerek, Caer MacDonald'ın güney girişinin ardındaki etekleri, batıyı, Charley Limanlı ordunun kurmuş olduğu kampı gösterdikten sonra kuzeye doğru ters bir daire çizerek tepegözlerle karşılaşacakları araziyi işaret etti.

Alo bin çaresiz ama azimli savaşçıdan oluşan o uzun asker nehri hiç zaman kaybetmeden yola koyuldu. Bütün cifler birliklerin arasındaydüar. Tüm kentte bulunabilecek güçlü at sayısı iki yüzden az olsa bile tüm süvari grubu da. Şafak sökmeden önce karanlıkta dolaşan hayaletler misali, hiç gürültü çıkarmadan ve ışıksız bk şekilde ilerlediler. Usulca.

Çoğunun elinde uzun yaylar vardı ve her bk okçu bkkaç sadak taşımaktaydı. Bk grup, sargı bezi ve merhem paketlerini yüklenmişti. Onlarla bklikte giden iki düzine cüce ise dörder kişilik gruplara ayrılmışa ve her grup sıranda bk ağaç kütüğü taşıyordu. Çamura bulanmış yollarda yürüyüş yavaş oluyordu—Luthien ve diğer atlılar dağların eteklerinde bütün yolu at üstünde ghmek zorunda kaldılar—halbuki yağmur kara hiç etki etmemişti. Sürekli ve şiddetli esen bk rüzgara, kar fırtınasına denk geliyorlar, kılıç ve baltalarını kullanarak—çünkü buz parçalan kopup üzerlerine yağıyordu—içine dalıyorlardı.

±92

Gökyüzü şafakla beraber aydınlandığında Felling Nehri'nin tam karşısında, kuzeydeki tarlalarda Charley Limanı ordusu göründü. Luthien yüksek bir yer bulup tepegözlerden herhangi bir işaret görmek için uzun uzun ve dikkade bakındı.

Charley Limanı kampının arkasında kalan arazi boştu.

Genç Bedwyr'i kuşkular sardı. Ya yanıldıysa? Ya tepegözler Caer MacDonald'a gittilerse?

Luthien bu kuşkulan aklından kovaladı ve kendini o anki duruma konsantre olmaya zorladı. Kuzeye doğru uzanan arazinin sadece birkaç yüz yardalık kısmı düzdü. Bir atlı Charley Limanı kampına yirmi dakikada ulaşabilirdi. Luthien Oliver'a bilgi vermek için üç kişiyi görevlendirdi. Engebeli araziden gitmelerini, sonra da o bölgeyi geçince, tepegöz suikastçılarının civarda olması ihtimaline karşı birbirlerinden ayrılmalarını tembihledi.

Kısa bir süre sonra o üç adının hala ilerlemekte olan askeri kolun yanında gitmekte olduklarını gördü. Neden hala orada olduklarını anlamayarak yanlarına gidince emrini Siobahn'ın iptal ettiğini öğrendi.

"Tepenin eteklerinin aşağısındaki keşif kollarımız arazide tepegöz gözcülerinin olduğunu görmüşler," diye açıkladı yan-elf.

Luthien yeniden kuzeye, kampa baka. "Dosdarımızın pozisyonumuzdan haberdar edilmeleri lazım," diyerek karşı çıka Luthien.

"Bulunduğumuz yerde yeterince gizlenmemiz zor," diye karşılık verdi Siobahn. "Burada olduğumuz anlaşılırsa. . . " Sözün havada asılı kalmasına izin verdi. Luthien de daha fazla üstelemedi. Düşmanı Avon ordusu harekete geçmeden önce ne yapaklarını anlarsa hedefi Caer MacDonald olacaka kuşkusuz.

Luthien'in kafası kuşkularla doldu yeniden. Tepegöz birlikleri kendi askerleriyle Charley Limanı birlikleri arasındaysalar geldiklerini haber almış olabilirler miydi, acaba?

Genç adamın yüzünde dolaşan kara buluda gören Siobahn, e-lini Ludıien'in koluna koyarak rahadaünaya çalışa.

Bütün ordu Charley limanı kampının kuzeydoğusunda, görülmeyecekleri ama saldırıya geçip düşmanla karşılaşmaya hazır bir şekilde, tarlaların kenarlarında mevzilendi. İyi bir konumda olduk-

larına karar verdi Luthien, çünkü zamanı geldiğinde kaygan ve engebeli arazide ilerleyen tepegözlere çoğunlukla yokuş aşağı giderek saldırabileceklerdi.

Ne zaman, diye düşündü Luthien. Ya da bu olacak mıydı? Beyaza bürünmüş ve sağanak yağmur haricinde boş olan tarlalara bakmaya devam etti.

Çok uzun bir saat geçti. Gün ağardı ve yağmur soğuk bir çisentiye dönüştü. Charley Limanı kampındakiler kalkmış, çadırlarını sökmeye, aletlerini hazırlamaya başlamışlardı.

Bir saat daha. Hala hiçbir işaret yoktu.

Siobahn da Luthien'le birlikte bekliyor, "Dostlarımız nehri geçmiyorlar," deyip duruyordu. Bunun anlamı Caer MacDonald'ın saldırıya uğramadığı, yani tepegözlerin yerlerinden kımıldamadıkla-rıydı.

Luthien'i yatıştırmaya yetmedi bu da. Düşmanının günün ilk ışıklarıyla birlikte hızlı ve güçlü bir saldırıya geçeceğini düşünmüştü. Yoksa tepegözler kente saldırmak için diğer taraftan dolaşıp doğuya mı gidiyorlardı? Bozuk araziyi geçmeyi başanrlarsa bu çok iyi bir plan olacaka. Çünkü Avon ordusu bu şekilde direnişçilerle Charley Limanh grup arasına sıkışmamış olacaka— Charley Limanlı kuvvetler de kente tüm yolu arkadan dolaşarak kente girmek, ya da dosdoğru gidip savaşın tam ortasına dalmak zorunda kalacaklardı.

Büyük bir panik yaşayan Luthien kendi kampına, sırılsıklam olmuş atlarını temizleyen süvarilerine, büyük ağaç kütüklerini yağlayan cücelere, yayların gerginliğini kontrol eden okçulara baka. Kendini birden bir aptal gibi hissetti ve aniden hepsini büyük bir felakete sürüklediğine inandı. Sonra, kampı toplayıp hızla Caer MacDonald'a dönmek istedi. Az kalsın emri veriyordu da.

Ama yapamazdı. Karar değiştiremeyecek kadar kendilerini bu yola adamışlardı. Yapabilecekleri tek şey oturup beklemek ve izlemekti.

Bir saat daha geçti ve yağmur sulusepken karla karışık yeniden başladı. Caer MacDonald'dan hala haber yoktu ama kentin üzerindeki gri gökyüzüne doğru siyah bir duman bulutu yükselmişti.

Başka bir kundakçı daha, dedi kendi kendine. Bir savaş de

194

ğil — kesinlikle değil!

Rahatlamamışü.

- Siobahn'a baka O da endişeli görünüyordu. Zaman aleyhlerine işlemekte, pusu umutlan suya düşmekteydi. Çünkü tepegözler saldırıya geçmediklerine göre büyük ihtimalle bilgi tepkiyorlardı.

"Charley Limanlı gruba haber vermek zorundayız," dedi Luthien.

"Riskli;" diye yanıtladı Siobahn.

"Bilmeleri gerek," dedi Luthien. "Hem tepegözler kente gidecek olurlarsa hemen peşlerinden gidip duvarı aşmadan yakalanna yapışabilmemiz için bizim de bilgilendirilmemiz lazım."

Siobahn durup düşündü. Tepegözler kente dayanırlarsa önceden uyarılmanın hiçbir şeyi değiştirmeyeceğini Luthien gibi o da biliyordu, ancak genç adamın bir şeyler yapma isteğini anlıyordu. O da aynı durumdaydı.

Kaygılı fısıltılar halinde askerler arasında dolaşarak kendisine ulaşan haber geldiğinde Luthien'in düşüncesini onaylamak üzereydi.

"Kuzeyde!" Etrafındakilerle birlikte Luthien de ayağa fırlayıp hızla yağan yağmur altında o yöne bakü. Siyah ve gümüş yığını sonunda güneye doğru harekedenmiş, Charley Limanlı gurubu kuşatarak batıya doğru kaçmalarını engellemek için ilerlemeye başlamışa.

Luthien'in kalbi yerinden fırladı.

*****

Belsen'Krieg kendini akıllı bulurdu. Çoğu tek-gözlünün aksine güçlü tepegöz çözüm bulmak konusunda yeterince becerikli ve gözü pekti. Hedefi Montfort'tu. Ve kenti ele geçiremezlerse durumu merhametsiz Greensparrow'a açıklamak zorunda kalacaktı.

Ancak Montfort'u alamayacağını biliyordu Belsen'Krieg. Arazideki bu ikinci askeri kuvvet ve direnişe katılarak sayılan daha da artan asilerle bu, şu anda mümkün değildi, bu yüzden kurnaz general bazı çözümler düşünmüştü. Kalan on bir bin Praetorian Muhafızı gruplara ayırdı. Üç binini doğruca güneye, Felling Nehri'nin doğu kıyısına gönderdi. Daha önce Charley Limanlılann kendisine

karşı yapakları gibi o da nehri onlara karşı savunma amaçlı kullanacaktı. O gün için bu grup çok fazla çaüşmayla karşılaşmayacaktı ama Charley Limanlı grubu, Belsen'Krieg ve geride kalan sekiz bin askerinin kısa sürede işlerini bitirebilecekleri batı yakasında tutacaklardı.

Ana grup tüm sabah kuzeye doğru yol almış, sonra Felling Nehri'ni geçmiş, ardından da görünmemek için düşmana belli bir uzaklıktan geçerek tekrar güneye dönmüştü. Charley Limanı kampının batısında iyi bir konum ele geçireceğini biliyordu tepegöz kumandan. Bu asi sürüsünü ezip geçecek, sonra da kayıplarını ve hava koşullarını değerlendirerek bir karar verecekti: Montfort'a gitmek ya da batıya dönüp Charley Limanı'nı yerle bir etmek.

Düşman şimdi karşüanndaydı; yakında nehri geçemeyeceklerini anlayacaklardı. Onlar tuzağı fark edip toparlanana kadar dağlara kaçma şansları da kalmayacaktı. Bir kısmı sağa sola dağılıp kaçabilirlerdi belki ancak Belsen'Krieg onlan ele geçirmişti işte.

Evet, tepegözlerin lideri o sabah kendini çok zeki buluyordu. Öyleydi de. Ama Luthien'in aksine, Belsen'Krieg düşmanının zekasını göz ardı etmişti. Tepegöz kuvvetleri bandaki iyi konumu ele geçirirlerken onlardan yukarda, güneydeki eteklerde bekleyen diğer ordu çok daha iyi bir mevziye sahipti.

"Bu hiç iyi değil," dedi Oliver, tepegözlerin harekete geçtiği haberini alınca. Katerin'le birlikte tek bir ağacın altında duruyorlardı. Şiddetli kara karşı

başlan aşağı eğik duran Threadbare ve Riverdancer da yanlarındaydı.

"Büyük ihtimalle nehri de tutmuşlardır," dedi Katerin ve o yönü işaret etti—doğuda, Felling Nehri'nin karşısındaki topraklarda bir hareketlilik vardı. "Dağlara gitmek zorundayız," dedi. "Hızla."

"Çok zekice," diye fısıldadı Oliver. Gerçekten şaşırmışa. Olabilecekler buçukluğun hiç hoşuna gitmiyordu. Tepegöz onlan güneydeki bozuk araziye sürerlerse orduyu hiçbir şekilde bir arada tutamazlardı. Çoğu öldürülür, daha da fazlası çaresiz bir şekilde dağlarda dolaşırken açlıktan ya da soğuktan ölür veya tepegöz dev-

±5)6

riyeleri tarafından avlanırdı.

Ama başka nereye gidebilirlerdi ki? O dÜ2, açık arazide Avon ordusuyla savaşamazlardı elbette.

Altında durdukları ağaçta küçük bir patlama, ani bir ışık ve sülfür kokusu geldi ve kafalarını kaldırıp baktıkları anda kendini bir dalın üstüne gönderen Brind' Amour gelmeyi hedeflediği noktanın çok kaygan olduğunu fark etti ve aşağı düştü.

Zıplayarak ayağa kalkan büyücü baştan bu düşüşü planlamış gibi ellerini çırptı, elbisesini düzeltti ve, "Pekala," dedi neşeyle. "Bugünkü savaşa hazır mısınız?"

Katerin ve Oliver neşeli büyücüye şaşkın gözlerle baktılar.

"Korkmayın!" dedi büyücü. "Düşmanımız o kadar kalabalık ve o kadar iyi değil. Aç, yorgun ve evlerinden çook, çoook uzaktalar. Haydi adarınıza ve ön saflara."

Oliver ve Katerin yaşlı adamın bu rahat tavırlarına bir anlam veremediler çünkü büyücünün bütün bir gece ve sabah boyunca sihirli gözleriyle uzaklara baktığını bilmiyorlardı. Tepegöz saldırısından büyücünün bir süredir haberi vardı. Güneyde gizlenen dostlarından da.

Oliver'la Katerin'e söylemeye henüz gerek yok, diye düşündü Brind' Amour.

Katerin sırılsıklam olmuş bir tutam saçı yüzünden çekip Oliver'a baktı. Çaresizce birbirlerine omuz silktiler—Brind' Amour ne yaptığını bilir gibiydi—atlarını aldılar ve büyücüyü takip ettiler. Tüm Charley Limanı kampı tepegöz saldırısına hazırlanmak için harekete geçti, savunma pozisyonu aldı.

"Umarım onlar için büyük padamalar hazırlamıştır," dedi Oliver, büyücü onları ön saflarda bırakıp yanlarından ayrılınca. Karşılarındaki açık alanda duran siyah-gümüş küdeye baka buçukluk.

"O kadar da kalabalık değiller," dedi Katerin alaycı bir tavırla. Çünkü tepegöz kuvvederinin sayısı onlarınkini dörde kadayacak kadardı, en azından.

"Çok büyük padamalar," dedi Oliver.

Tepegözlerin büyük bir gürültüyle saldırıya geçtikleri o anda firtınanın da büyük bir kar yağışıyla birlikte süradenmesini her ikisi

de duruma yakışır buldu.

Neyse ki gözü pek Charley Limanı ordusu düzeni bozup kaçmaya çalışmadı. Bir tepegöz grubunun nehrin doğu yakasına gerçekten de yerleştiği haberi dolaşü. Öyle görünüyordu ki o büyük düşman küdesi onlan un ufak edecekti. Yine de kaçmadılar. Yaylan bir ağıt okumaya başladı. Bunun son savaşları olduğunu düşünen halk da eşlik etti buna.

Brind' Amour arkada durmuş, zayıf, beyaz kollarını havaya açmış, başı geride, gözleri kapalı, büyüsünü fırtınaya, kara bulutların enerjisine göndermekteydi. Etrafındaki basit, balıkçı halk korkmuştu. Çünkü büyü ve büyü-kullanıcılan hakkında bir şey bilmiyorlardı ve bunun şeytanın gönderdiği bir güç olduğunu dinleyerek yetiştirilmişlerdi. Ancak hiçbir büyücünün sihrini durdurmaya cesaret edemedi. Greensparrow'un hükümdarlığında geçen eski zamanlan hatırlayan yaşlı Dozier büyücünün yanında kalıp korku içindeki dostlarını yatıştırmaya çabaladı.

Brind' Amour tüm vücudunun esnediğini, göğe doğru uzadığını hissetti. Elbette ki bu gerçek değildi ancak ruhu cidden yükseliyor, bulutlara uzanıp enerjiyi topluyor, bir noktaya odaklıyor, biçimlendiriyor ve sonra aşağıya, üzerlerine doğru gelen tepegöz birliklerine bir yıldırım formunda savuruyordu.

Siyah gümüş kaplı bedenler şoktan sıçrıyorlardı. Talihsiz bir tepegöz tüm bir yıldırımdan nasibini aldı. Metal zırhından mavi kıvılcımlar çıkü.

"Oh, bu çok iyiydi!" diye kutladı Oliver. Sağında, Riverdan-cer'ın üstünde, kendisinden çok daha yüksek bir konumda oturan Katerin'e kafasını kaldınp baku. Ne önündeki sahneye, ne de arkasındaki büyücüye bakıyordu Katerin. Sola, Oliver'ın üstüden, güneye bakmaktaydı.

"Bunun kadar iyi değil," diye cevap verdi.

Borular çalınıp süvari birliği Luthien'in önderliğinde saldırıya geçtiği anda döndü Oliver. Dört tane siyah duman bulutu fark etti buçukluk. Cüceler ellerindeki kütükleri öylesine yağa bulamışlardı ki yağa, fırüna bana mısın demiyordu. Her bir kütüğün iki yanındaki, ucu düzleştirilmiş ağaç çivilerin etrafına halatlar sarılmıştı. Kütüklerin her bir ucunda ikişer cüce vardı ve bu cüceler ellerin-

deki yanan kütüklerle yokuş aşağı deli gibi koşuyorlardı.

"Luthien," diye fısıldadı Katerin.

"Bu adamı gerçekten seviyorum," dedi Oliver.

"Ben de," diye belli belirsiz mırıldandı Katerin ama Oliver her sözcüğü duymuştu ve ılık duygularla (kum rengi saçlı dostunu biraz da kıskanarak!) gülümsedi.

Tepegöz kalabalığı çılgına dönmüştü. Canavarlar kalabalığın arasından sıyrılmaya çakşırlarken birbirlerinin üstüne düşüyorlardı; çoğu çaresizce mızrak, hatta can havliyle kılıçlarını bile savuruyor-lardı.

Ancak azimli cüceler koşmaya devam ettiler ve canavarların önüne gelince yanan kütükleri aşağı, düzinelerce tek-gözlünün üzerine yuvarladılar.

Cücelerin ardından oklarını yağdırarak elf dostları ve Caer MacDonald'lı kadınlarla erkekler geldi. Kaygan zeminde durmak imkansızdı, ordunun da durmaya ya da yavaşlamaya niyeti de yoktu zaten. İleri atıldılar ve o hızla düşmanların çoğunu yokuş aşağı yuvarlarken bir çoğunu da savaşın dışında bıraktılar.

*****

Tepegöz birliklerinin arkasına bir yerlerde sıranın ortasında duran Belsen'Krieg durumu büyük bir hayal kırıklığı içinde izledi. İnsanların böylesine, Montfort'tan çıkacak kadar cesur olabileceklerim düşünmemişti.

Ekliklerin tepesinde başka bk yıldırım daha patladı. Sadece bir kaçını öldürdü ama yanlarındaki tepegözlerin içine de dehşet saldı. Savaş daha yeni başlamış, Charley Limanı halkı işin içine daha gk-memişti bile ancak Belsen'Krieg tehlikeyi hemen anladı. Askerleri yorgundu ve açlıktan bitap düşmüşlerdi. Bk kısmı gece kaçmıştı ki bu, Praetorian Muhafızlar arasında pek görülmeyen bk şeydi. Bk zafere ihtiyaçlan vardı ve Belsen'Krieg küçük orduya karşı çok kolay bk zafer kazanacağını düşünmüştü.

Böyle düşünmüştü işte.

Gökten gelen başka bk yıldırım tepegöz kumandanının çok yakınına düştü. O kadar yakındı ki yıldırıma hedef olan bk canavardan fışkıran kan Belsen'Krieg'in üstüne sıçradı.

Dev tek-gözlü, kılıcım havaya kaldırdı. Kendisine yaklaşan savaşa odaklandı; tipik tepegöz vahşiliğine örnek olmaya karar verdi.

Bir dakika sonra ilk düşmanıyla karşılasa. Midilli-domuz bineğinin üzerinde hızla geldi, kılıcıyla düşmanını bir anda biçti ve kana bulanan kılıcıyla hiç durmadan ileri fırladı.

l*

t

Tepegöz birliklerine darbeyi indiren ilk grup Luthien'in yüz yetmiş süvariden oluşan birliği oldu. Arkalarından koşanlar gibi atlılar da kaygan bayırda dr-mayı beklemiyorlardı. Böylece tek-gözlerin öndeki birliklerini darmadağın etmek üzere güçlü adarını son sürat sürdüler.

Belirgin birer hedef yoktu. Sadece kılıçtan geçirilecek koca bir kalabalık. Luthien de aynen öyle yapü. Hareketli her şeyin ortasına dalıp miğferleri, kafataslao.ru biçti, atını bir o yana bir bu yana döndürerek aşağıda hareket eden her şeye sapladı kılıcını. Doğudan gelen bağırtılan, yanarak yuvarlanan kütüklerin gürültüsünü ve öfkelerini ortaya koyuveren sakallı halkın çığlıklarını duyuyordu. Okların vızıltısını, çeliğe çarpan çeliğin iniltisini duydu ve bütün birliklerinin savaşa girdiğini anladı.

Bir şimşek daha düştü toprağa. Kısa bir süre sonra bir tane daha ve büyücülerin gazabına daha önce de tanıklık etmiş olan Luthien Brind' Amour'un kendi tarafında olduğuna şükretti.

Sonra yukarıdan çok daha fazla çığlık ve çarpışan metallerin sesi geldi. Charley limanı halkının da savaşa katıldığını anladı Luthien. Threadbare ve Riverdancer'ın üstündeki Oliver ve Kate-rin'i düşündü ve dostlarının hayatta kalmasını umdu.

Beyninin içinde, uzaklarda bir yerde çok hızlı dans eden düşüncelerdi bunlar, çünkü siyah-gümüş denizi aşağıda kaynamaktaydı. Bacağına bir darbe aldı. Atının aldığından daha hafif bir darbe. Karşılığını vermek için Blind-Strikeı'ı savurdu. Ama tek-göz çoktan gitmiş, kargaşanın içine karışmıştı. Fakat bu Luthien için bir problem sayılmazdı çünkü kılıcının menzilinde çok sayıda başka düşman vardı. Muhteşem silahı aşağı indi ve bk miğferin kenarını kopartırken miğferi giyen yaratığın boynunu da kırdı.

Ve bu, dakikalarca bu şekilde devam etti. Atlıların üçte biri a-

laşağı olmuştu ama çok daha fa2la tepegöz etraflarında ölü olarak yatmaktaydı. Daha da fazlası da kaçma telaşına düşmüştü.

Luthien çılgınca kaçmaya çabalayan kalabalığın peşinden gidip kendini kaybetmiş bir şekilde kılıcını savurmayı sürdürdü. Sık sık, "Özgür Eriador!" diye bağırıyor ve her karşılık gelişinde, dostlarından tamamen ayrılmadığını her anlayışında derin bir nefes alıyordu.

*****

Uzun bir savaş olmadı—Caer MacDonald duvarlarına yapılan saldırı ya da kapılar aşıldıktan sonra iç avluda kaynayan kalabalığın çatışması gibi değildi. Kendilerine vadedilen kolay zaferin bir felakete dönüştüğünü gören ve moralleri bozulan tepegözler tepelerine binilen her yerde ayrılıp yeni savunma grupları oluşturmaya çalışarak kaçışıyorlar, ancak öfkeli Eriadorlulardan nereye gitseler yeni darbeler alıyorlardı; her seferinde o küçük oluşumlar da dağılıyordu.

Tepegözler güneyden gelen beklenmedik askeri gücün önemini tam anlamıyla idrak edinceye kadar yüzlercesi öldü. Balıkçı halkın arasındaki büyücünün, gerçekten de güçlü bir büyücünün, varlığı kalplerine dehşet salmışa. Greensparrow'un hükmü altında yetişmişlerdi. Büyücü-kralın özel kuvvetiydiler ve biliyorlardı.

Biliyorlardı.

Belsen'Krieg ve at üzerindeki kumandanlarının göründükleri her yerde çok daha fazla organizasyon, çok daha fazla kararlılık vardı ama tek-gözlü dev general bile bu felaketin farkındaydı. Nehrin karşısındaki üç bin kişilik kuvvetin kendilerine katılmasını hala umuyordu ama onlara verdiği emir bu değildi ki. Kendi ırkının yetersizliğini fark etti. Praetorian Muhafızlar disiplin sahibi, cesur (tepegöz kriterlerine göre), inanılmaz askerlerdi ancak yaratıcılıklarının pek de gelişmiş olduğu da söylenemezdi. Tek bir kişi tarafından yönetilirlerdi ve onun direkt, düz emirlerine harfiyen uyarlardı. Nehrin karşı tarafındaki canavarlara orada kalıp, alanı tutmaları söylenmişti ve onlar da öyle yapacaklardı; ana bölük orada katledilirken orada öylece, aptal aptal oturacaklardı.

Tepegöz general tam güneyinde, birliklerini doğraya Luthien

ve Caer MacDonald süvarilerini gördü. Genç Bedwyr'i, nehkdeki kızıl pelerinli adamı fark eder etmez, bu baskını kimin düzenlediğini anladı. Luthien'in tepegöz generali fark edişi gibi o da Lut-hien'in otoritesinin farkına vardı.

Zeki hasmını parlak miğferiyle selamlamayacak kadar köpürü-yordu öfkeden. Midilli-domuz bineğini üstüne sürerek Luthien'i paramparça edebilmeyi nasıl da isterdi! Oysa bundan daha zekiydi Belsen'Krieg. Ordusu, klasik askeri kollardan oluşan ordusu, arak aynı düzende değildi ve korkmuş, yorgun askerlerinin hiçbirini yeniden düzene sokamayacakti. Şimdi değil. İki yandan gelen baskı ve gökyüzünden yıldırımlar yağdıran büyücüyle bu mümkün de-ğildi.

Toparlayabildiği kadar çok askeri toparlayıp diğer grupla birleşmek için doğruca doğuya, nehre doğru gitmeyi düşündü ama birliklerin arasına gönderdiği keşif kolları çirkin kafalarını sallayarak geri döndüler, çünkü Caer MacDonald'dan gelen ordu güneydoğu hatuna gelip Charley Limanlı grupla birleşmişti bile.

Bk kez daha güneye bakü Belsen'Krieg ve kızıl pelerini dalgalanan kılıcı havaya kalkmış Luthien'i sadece bk saniye gördü. Yine o, diye düşündü. Bu sefil insan yaptı bunu, bunların hepsini.

Belsen'Krieg'den emir geldi sonra. Praetorian Muhafızların uymaya alışık olmadıkları bk emk. "Geri çekilin."

Yavaş yavaş savaşan kalabalığın arasından çıka Luthien. Ya da etrafındakilerkı sayısı giderek azaldı. Arak hedef belklemek zorundaydı. Bk tepegöz gördüğü anda aünı dört nala sürüyor ve canavarı yere seriyordu.

Yine böyle birinin üzerine gidiyordu. Canavarın sıra dönüktü. Tepegöz bkden öne eğildi ve kükredi. Kasıklarını tutuyordu. Yan taraftan tanıdık biri, gösterişli buçukluk çıka geldi. Üzerindeki karın ağırlığı yüzünden geniş şapkasının kenarı aşağı eğilmişti.

Oliver canavara koştu ve meçiyle tepegözü defalarca şişledi.

Luthien öylesine heyecanlanmış ve şaşırmışa ki buçukluğun arkasından yaklaşan başka bk tepegözü son anda fark etti.

"Oliver!" diye bağırdı. Çok geç kalmış olmaktan korkmuştu.

Ama her zaman dikkatli olan buçukluk hazırlıksız yakalanmadı. Bk dizi üstünde dönerek, dövüştüğü tepegözden ayrıldı ve kılıcını havaya kaldırmış olan diğerini şişledi. İnce kılıç tek-gözlü-nün kasığına iyice saplanmıştı; bir önceki gibi o da iki büklüm olup haykırdı. Oliver'ın bir sonraki harekeli boğazında koca bir delik açü.

Luthien atını Oliver'ın yanına sürüp ilk tepegözü Blind-Striker ile feci bk şekilde doğradığında buçukluk dönüp Luthien'e baktı.

"Aümı kaybettim!" diye bağırdı dostuna.

"Arkanda!" oldu Luthien'in yaniü, dev bk Praetorian Muhafız daha ucu çivili bk sopayı sallayarak Oliver'a arkadan saldırınca.

Oliver hızla dönüp eğildi; Luthien yan taraftan kılıcını yukarı doğru, canavarın üstüne savurdu. Tepegöz sopasını yukarı kaldırarak Blind-Striket'ı engelleyebildi ama at üstünde hızla yanından geçen Luthien tek-gözün silahını elinden aldı. Ve canavar, Oliver'ın aşağıdan gelen ve yine en can alıcı noktayı hedeflemiş olan darbesini engelleyemedi.

Luthien döndü ve iki büklüm olan savunması durumdaki tepegözün işini bitkdi.

"Onları neden hep oralarından vuruyorsun?" diye sordu Luthien, Oliver'ın alt bölgelere olan eğiliminden bk parça tiksinmiş bk tavırla.

"Aa," dedi buçukluk, bundan alınmış gibi. "Benim boyutlarımda olsan göz bebeğine mi saldırırdın?" Luthien'in omuzlan düştü ve genç adam iç geçkdi.

Oliver parmaklarını genç Bedwyr'in yüzüne doğru şaklattı.

"Ayrıca," diye ekledi, utangaç bk tavırla, "senin kasığa inen darbelerden hoşlandığını sanıyordum." Dwelf teki o gece Kate-rin'in indkdiği darbeye gönderme yapıldığını anlayan Luthien'in gözleri kısıldı. "Bu tek-göz," diye üzerine gitti Oliver, "belki de bana aşık olur." Kahkahasını bastırmaya çalışan buçukluk yerde ölü yatan tepegöze baka. Omuz silkip yeniden Luthien'e döndü. "Yani... olurdu belki."

Bk grup süvari hızla yanlarından geçti sonra. Atlılardan biri Luthien'in yanında durdurdu atını. "Tek-göz komutanlar," dedi nefes nefese, "midilli-domuzlan üstünde, geri çekiliyorlar!"

i

Luthien atını döndürüp aşağı eğilerek Oliver'a elini uzatü.

"Ama midillim!" diye karşı çıka Oliver, Luthien onu yukarı çekip eyerinin arkasına atarken.

Oliver tiz bir ıslık çalıp etrafına baka ama kar şimdi daha da yoğunlaşmıştı ve deli gibi yağıyordu. San midilliyi görmek mümkün değildi.

Savaş, son sürat kaçan tepegözlerin peşi sıra kuzeydeki tarlalara kaymışa. Luthien ve yirmi atlıdan oluşan süvari birliği kaçan tepegöz piyadeleri göz ardı edip midilli-domuzlann peşine düştüler.

Midilli-domuzlar oldukça hızlı koşabilirlerdi, özellikle de çamurlu arazide, ancak adar kadar hızlı değillerdi. Bu yüzden Bel-sen'Krieg ve hayatta kalan bir düzine refakatçisi kısa süre sonra göründü.

Süvari birliği Eriador ve Caer MacDonald için çığlıklar atarak saldırıya geçti. Tepegöz kumandanlar yakalandıklarını, bineklerini daha hızlı koşturamayacaklannı anladılar ve bu yüzden geri dönüp saldırıya yanıt vermek için hazır beklediler.

Luthien tek-gözlü, dev generali gördü. Belsen'Krieg de onu. Sonra her nasılsa savaş alanından dışarı çıkarılmış gibi göründüler, ya da diğerleri dışarıdaydı. Çünkü aünı tam hizasına getirmişti Luthien. Tepegöz lider de tam onun karşısına ve iki yandaki askerlerden hiçbiri araya girmeye ya da müdahale etmeye kalkışmadı.

Luthien atını durdurdu. Belsen'Krieg de. Birbirlerine bakarak, birbirlerinden nefret ederek durdular.

"İn," dedi Luthien, Oliver'a.

Yaklaşık on iki yarda uzakta duran dev tepegözü şöyle bir inceledi buçukluk. İkisi arasındaki nefret ve rekabeti görebiliyordu. Lider, lidere karşı. "Gitme zamanı," diye isteğe uydu ve Luthien'in aamn sağrısından bir takla atarak, büyük bir çeviklikle yere indi— eh, tam olarak olmasa da. Tamam, yere inerken oldukça kaygan bir noktaya düşünce ayağı kaymış ve pek de hoş olmayan bir halde sırtüstü yere yuvarlanmışa, ama olsun. Oldukça utanmış olan buçukluk, paniğe kapılarak etrafına bk göz attı ama hiç kimse ona dikkat etmemişti bile.

"Caer MacDonald!" diye tepegöz komutana haykırdı Luthien.

Belsen'Krieg sözcüklerin anlamını düşünürken başını yana eğdi. Sonra ne olduğunu anlayınca yüzü ışıldadı. "Montfort," diye düzeltti.

Luthien bağırarak saldırıya geçti; Belsen'Krieg de her hareketini izleyerek. Birbirlerinin yanından geçerken kılıçlan büyük bir gürültüyle çarpıştı. Tepegözün şiddetli darbesinin etkisiyle Luthien'in koluna bir ağrı dalgası yayıldı, ama yaralanmamıştı.

Oliver o sırada bir sorun fark etti. Tek başına tam ortada duruyordu. Ve dev canavar Luthien'e göre daha yakınında bitivermişti. Ağzından bir inilti çıkan buçukluk meçini hazırladı. Bineğinin üstündeki o canavarın

karşısında nasıl da çelimsiz bir görüntüsü vardı. Neyse ki canavar onu fark etmedi bile. Midilli-domuzu geri döndürüp ikinci turu başlattı.

Kılıçlan yeniden havada çarpışarak birleşti. Ancak Luthien bu sefer kılıcını diğer eline almışa. Belsen'Krieg'in güçlü darbesiyle birlikte Blind-Striker aşağı eğildi ve tepegözün kılıcı, ileri atılırken başını eğen Luthien'in kafasını yaladı geçti.

Çevik Bedwyr, kılıcının elinden çıkıp sağa doğru uçmasına izin verdi. Sonra hemen diğer eliyle yakaladı kılcı. Doğruca Belsen'Krieg'in bacağına savurdu ama yeterince hızlı değildi, kılıç mi-dilli-domuzun böğrüne girdi.

Güçlü binek geçip giderken kılıcını kaybetmemek için dizginleri bırakıp iki eliyle birlikte kılıcın kabzasına asılmak zorunda kaldı. Sapa asıldı ve kılıç geçip giden midilli-domuzun böğründen çıkü ancak bu sırada Luthien de atın üstünden fırlayıp çamurlu yere düşmüştü. Ayağa kalkmaya uğraşırken Belsen'Krieg'in de yere düşen hayvanının üstünden indiğini gördü.

"Şimdi öleceksin!" dedi hiç tereddüt etmeden üzerine gelen tepegöz. Canavar generalin büyük kılıcı, kamçı gibi havayı yardı ve Belsen'Krieg elinin tersiyle öne doğru savurdu kılıcını. Luthien bunu durdurmak için güçlükle kaldırabildi kılıcını.

Belsen'Krieg yukarıdan bir darbe ve ardından da ileriye doğru bir hamleyle bastırdı; birinci hamleyi durduran Luthien, ikincisinden de son anda sıçrayarak kurtuldu.

Tepegöz büyük bir vahşetle saldırdı ama Luthien ısınmıştı. Belsen'Krieg'in öfkesinin rahatça dışa vurmasına izin veriyor, son-

ra her saldırıyı kesiyor, savuşturuyordu. Her seferinde de tepegözün küçük bk açığını yakalıyor ve Blind-Striker Belsen'Krieg'in savunmasını delip geçiyordu. Ancak genç Bedvvyr'in hızlı davranması, bir sonraki şeytani saldırıyı kesebilmek için kılcını hemen geri çekmesi gerekiyordu.

Düşmanının orasından burasından süzülen kanı görmesine rağmen aslında çok az hasar verebildiğini fark etti Luthien. Dev bir canavarı sokmaya çabalayan bir eşekarısı gibi hissetti kendini. Hiç de dengi olmayan,

yenilmesi imkansız bk rakip. İçini kaplayan panik duygusunu yatıştırıp, arının galip gelebileceğini söyledi kendi kendine.

Ama sadece mükemmel bk arıysa.

Bu, bk süre daha böylece devam etti. Luthien darbeleri engelliyor, kılıcıyla sokuyordu ama Belsen'Krieg hiçbk şey hissetmiyor gibi görünüyordu. Ataklarında da hiç yorgunluk belktisi görünmüyor, yavaşlamıyordu. Bu tepegözün iyi, o güne kadar gördüğü tüm tepegözlerden çok daha iyi olduğunu fark etti Luthien. Ve güçlü de! Darbelerden birini engelleyemez ve bu canavar bir kez olsun yanına yaklaşırsa ortadan ikiye biçileceğim biliyordu.

Ve ardından bu da oldu; dönen Luthien buzlu ve engebeli bk noktaya basa ve kayıp, bir dizinin üstüne düştü. Ciddi bk yara almadığını düşünüyordu Luthien, fakat acı çok şiddediydi.

B/itıd-Striker'ı sol eliyle kavrayıp tek-gözlü canavarı geriletmek için öne savurdu. Belsen'Krieg'i karnından yaraladı ancak canavarı durdurmaya bu da yetmedi.

Luthien kılıcını yukarı doğrultmaya uğraşırken sırtına çıkan biri, bk şey yüzünden öne düştü.

Luthien'in omzunun üstünden fırlayan Oliver, Belsen'Krieg'i gafil avladı. Tepegözün tek gözü kocaman açıldı. Harika bk hedefti, ama yana kayan Luthien yüzünden dengesini kaybeden Oliver hedefi ıskaladı ve meçi Belsen'Krieg'in gözü yerine yanağına saplandı.

Tepegöz çığlık aüp geri çeldikken acıyla kollarını sallıyordu. Luthien ve Oliver yerden kalkıp yan yana önünde durunca o da doğruldu.

"Tek-gözlü, çirkin bk şeysin," diye sataştı Oliver. "Dostluğun kıymetini bilmezsin sen."

Oliver'ın sözlerini kanıtlamak istercesine (ki Oliver her şeyi buna göre ayarlamıştı), ıslanmış uzun tüyleri ışıl ışıl parlayan beyaz bir aygır tepegözün tam arkasında belirdi ve dev canavarın omuzlarına çıkıp, tepegözü yüzükoyun çamurun içine itti.

Belsen'Krieg ağzındaki çamurları tükürerek ayağa kalkınca etrafının Luthien, Oliver ve şimdi kızıl saçı ıslanınca koyulaşmış, omuzlan karla kaplı bir halde, Riverdancer'ın sırtında muhteşem görünen Katerin O'Hale tarafından sarılmış olduğunu gördü. Katerin'in yüzünde, o gün kazanılan zaferi düşününce beliren koca bir gülümseme vardı. Yeşil gözleri, dolgun saçlarının ucunda biriken buz kristallerinden de parlaktı. Belsen'Krieg yardım bulmak umuduyla etrafına baktı. Son kumandanın da yana devrilip midilli-domuz bineğinin üstünden yavaşça aşağı kaydığını gördü. İri gövdesi, yere düşünce kana bulanmış kılıcıyla zaferini kutlayan bir atlı çıkmışa arkasından. Katerin'in beraberinde getirdiği, kuyruğunda neredeyse hiç tüy kalmamış san bir midilliyi süren zayıf bir kadının da aralannda bulunduğu atlılarla birlikte Luthien'in süvarilerinin on ikiden fazlası hayatta kalmayı başarmışlardı.

Oliver sevgili Threadbare'ini görünce sırıttı ancak tepegöz kumandanı yeniden görünce derhal ciddileşti.

"Teslim olsan iyi olur," dedi.

Belsen'Krieg uzun bir süre etrafına bakındı. Yaratığın düşüncelerini duyabiliyordu Luthien—kapana kısılmış hayvan kaçacak yer anyor. Ama yoktu. Belsen'Krieg'in ne yapacağından, ne tarafa döneceğinden emin değildi, ama sonra, canavar hiç beklenmedik bk şekilde dev kılıcını yere fırlattı.

Üçü bkden aynı anda derin bk nefes aldılar. Luthien tepegöz kumandana doğru bk adım ata. Kılıç Oıtan eli hala ağrıyordu, ancak kaslannı kullanamayacağı, acıya dayanamayacağı kadar değil.

Bk bıçak çıka ortaya ve cüretkar, vahşi Belsen'Krieg ileri saldırdı.

"Luthien!" diye bağırdı Oliver ve Katerin aynı anda. Sözcük ağızlarından tam çıkmamışa ki Luthien boş olan sol eliyle tepegözü bileğinden yakaladı.

Belsen'Krieg'in güçlü kolunu kımıldata-

madı bile, ancak ondan destek alıp üzerine gelen hançerin yolunu değiştirebildi. Bu arada da kılıcı ileri atılıp Belsen'Krieg'in göğsündeki plakayı kırıp, zırhı deldi geçti ve canavarın ciğerine girdi.

Uzun bir süre o dehşet pozisyonunda kaldılar öylece. Sonra Belsen'Krieg kükredi—ve olaya tanıklık eden herkesin ağzı bir karış açık kaldı—ve elindeki bıçağı genç Bedvvyr'e savurmaya başladı.

Luthien diğer omzuyla iterek kılıcını biraz geri çekti. Sonra a-niden durdu Belsen'Krieg. Yine aynı pozisyonda, yüzleri birbirinden birkaç milim uzakta, gözlerini bile kırpmadan durdular.

"Avantaj bende," diye bağırdı Luthien. Ölmekte olan Belsen'Krieg karşılık vermedi. Bütün savaş boyunca genç Bedwyr gerçekten de kendinden hep bir adım önde olmuştu.

Luthien kılıcı yeniden biraz geri çekti. Ardından kılıcın aşağı yöneldiğini hissetti. Belsen'Krieg'in bacakları yavaşça büküldü ve canavar dizlerinin üstüne düştü, Belsen'Krieg'in güçlü kolundaki kuvvetin kaybolmakta olduğunu duyumsadı Luthien; hançer yere düştü.

Luthien B/ind-Striker'ı çekip çıkardı ancak Belsen'Krieg hiçbir destek olmamasına rağmen yere yığılmadı. Ölü tepegöz kumandan dizlerinin üstünde öylece kaldı.

Kar üzerini örtmeye başlamışa bile.

K.HMAR.I

17

olası sonuçlar

Savaş—bo2gun—hızla sona ulaşü. Belsen'Krieg'in ordusunun yansı öldürülmüştü. Diğer yansı ise korunaksız arazide deliler gibi kaçmaktaydı. Eriadorlulann kaybı oldukça hafifti; Charley Liman-lılann ölü sayısı da parmakla sayılacak kadar azdı. En ağır hasan kendilerini tepegöz ordusunun önüne atan Luthien'in grubu al-

mışü.

Her iki Eriador ordusu Charley Limanı kampının kurulduğu yerde bk araya geldi. Yaralılarını tedavi edip çok kötü yaralanmış olan tepegözlerin işini bitirdiler ve tek-gözlerden oluşan mahkumları bir araya topladılar. Neyse ki çok fazla esir yoktu. Yüzden azdı sayılan. Kibirli Praetorian Muhafızlarının çok feci bir şekilde bozguna uğrayışı gören bu esirler de çok sorun yaratacak gibi değildiler.

Fırtına şiddetlenmiş, aşağı yukarı öğlen olmasına rağmen etraf kararmaya başlamıştı. Brind' Amour, ön sıradaki okçularla beraber yürüyüşü organize etti. Felling Nehri'ni geçerlerken küçük bir çatışma olduysa da okçuların atışlarıyla bunu da hallettiler. Tepegözler ağır mızraklarını fırlatarak karşılık verdiler ancak tipik tepegöz yanılsaması sayesinde tek bir Eriadorlu bile yara almadı.

O bölgeyi tutan Avon askerlerinin dövüşecek fazla bir durumları kalmamışa—Eriadorlular daha nehri geçmeden dağılıp kaçmaya başladılar. Günün kalanında Eriador ordusunu bekleyen en büyük engel kendilerini koruyacak Caer MacDonald'a geri dönmek oldu, çünkü tipi felaket bk hal almıştı.

Riverdancer'ın üstünde giden Luthien kentin duvarlarına yaklaşırlarken sevinç çığlıklarını duydu. Zafer haberi geri dönmekte olan ordudan daha önce kente ulaşmışa. O gün birkaç dostunu kaybetmişti Luthien. Dwelf e sık sık gelen bk kadın ve iki adam. Ama üzüntüsü dostlarının boşuna ölmedikleri düşüncesiyle bkaz olsun hafifliyordu. O gün kazanmışlardı; Eriador kazanmışa o gün! Zafer kazanan ordu Charley Limanlı müttefikleriyle bklikte kente gkdi ve günün muhteşem olaylarını konuşmak üzere küçük gruplara ayrılıp şehrin sokaklarına dağıldı.

Luthien, Katerin ve Oliver son bkkaç haftada olanları değer-lendkmek için evlerine döndüler. Genç Bedwyr en sevdiği bu iki dostunu yeniden

görmekten çok mutluydu, özellikle de Katerin'i. Bu kadını bu kadar özlediğini fark etmemişti. Tabi ki Siobahn'ı ve önceki akşam yapakları taraşmayı da düşündü ama olanların ne anlama geldiğini daha tam olarak kavrayamamışa.

O an tek bildiği Katerin O'Hale'i yeniden görmekten çok mutlu olduğuydu.

LUTHtEN'lN K-UMAR.I

Bir süre sonra Brind' Amour, Siobahn ve o günü oldukça yoğun geçen Shuglin de dairede onlara katıldılar.

"Caer MacDonald sokaklarında dolaşan bütün tepegözleri öldürdük," dedi Shuglin. "Artık alevler yok."

Küçük oturma odasındaki üç koltuktan en rahat olanın üstünde, arkasına yaslanmış oturan Brind' Amour, elindeki şarap bardağını bu güzel haberin şerefine kaldırdı. Onun gibi oturmuş şaraplarını yudumlayan Siobahn ve Oliver da ona katıldılar. Bal likörlerini içen diğer üçü de.

Taş şöminenin üstünde oturan Luthien ateşin diğer yanında oturan Katerin'e bakü ve aralannda yanan alevlerden daha fazla bir şeyler ısım ikisini de.

"Eveet," diyerek doğrulup ateşe yaklaştı. "Artık istenmeyen alevler yok!"

Bu, küçük grup içerisinde gülüşmelere yol açtı.

"Birkaç bin tepegöz hala dışarıda, kırsal alanda," diye belirtti Oliver.

"Tipinin ortasında," diye güldü Katerin.

"Fırtınadan kurtulanları yakalayacağız," dedi Siobahn, zalim bir tavırla.

Luthien başıyla onayladı; Caer MacDonald'ın girişinde takip grupları ayarlanmışa. Kaçan tepegözler avlanacaklardı.

"Civarda, Felling Tepeleri dışında hiçbir köy yok," diye sürdürdü Siobahn. "Dolayısıyla, canavarlar saklanacak bir yer bulamayacaklar çünkü oradaki

evler yerle bir oldular. Büyük ihtimalle Charley Limam'na dönmeye çalışacaklar."

Luthien dinlemiyordu bile, çünkü yarı-elfin ciddi ses tonuna takılıp kalmışa. O zorlu günün sonunda savaş kazanılmış ama Siobahn kendini bu sevince kapıp koyuvermemişti. İsyan onun için en önemli şeydi, her şeydi. Eriador'u ve Eriador halkını Greensparrow'dan kurtaracak her şeyi yapmaya hazırdı.

Her neye mal olursa olsun, Kızıl Gölge'yi gömmek gibi mi? Siobahn'ı bu kadar küçük gördüğü için kendine kızarak düşünceyi kovaladı Luthien. Yan-elfle arasında çok somut, çok sıcak, harika bir şeyler vardı. Bundan daha öte olamayacaklarını ikisi de bilmesine rağmen Ludıien o anda, Siobahn'la bitmiş olan ilişkisine bir

daha hiç kuşkuyla ya da pişmanlıkla bakmamaya söz verdi. Onu, ondan daha iyi tanıyan başka biri yoktu; yan-elf yaşamının bir parçası olarak kaldığı için daha da mutluydu. Ve şimdi Siobahn'a bakarken onun da kendi için aynı şeyleri hissettiğine tüm kalbiyle inandı.

Bakışlarını, hala onlan bekleyen işlerden bahsetmekte olan Siobahn'dan çevirip, ateşin karşısında oturan Katerin'e bakü. Kıza-rıp, (Katerin'in yanık yanaklarında nadiren görünen bir şeydi bu) yeşil gözlerini kaçırdığını görünce Katerin'in de bir süredir kendine bakmakta olduğunu fark etti.

Duyduğu acıyı gizlemek için gülümsedi ve başını geri yaslarken Hale'li kadının görüntüsünü zihninde tutarak gözlerini kapatü. Sonra, yanındaki sohbet devam ederken, hatta koyulaşırken biraz kestirdi.

"Korkusuz liderimiz," dedi kuru bir sesle, Luthien'in oturuş biçimini ve ritmik olarak alıp verdiği nefesi fark eden Oliver.

Beşi birden Luthien'e güldüler. Katerin dürtmek için ileri u-zandı.

"Bırak uyusun," dedi Siobahn. Katerin yan-elfin yüzüne bakmak için dönünce odadaki hava bir anda gerginleşti.

"Bütün bir gece ve gündüz çalıştı," diğer kadının bakışını, ikisi arasındaki rekabeti gözler önüne seren o ifadeyi, umursamayarak devam etti Siobahn.

Katerin doğruldu. Kolu yana düştü.

"Bugün kaçan o tepegözler çok sorun yaratmayacaklar," diyerek araya girdi Brind' Amour, herkesin bakışlarını kendi üstüne çevirmesine neden olacak kadar yüksek bir sesle. "Çoğu fırtınada ölecek. Sağ kalanlarınsa biz onlara yetiştiğimizde dövüşecek hali kalmamış olacak. Tabi ki baüya, arak donanmalık hali kalmamış olan gemilerine ulaşmaya çalışacaklar.

"Charley Limanı onlara direnebilir mi?" diye sordu Oliver ciddi bk tavırla. Çünkü kasabanın en güçlü, en sıkı savaşçıları Caer MacDonald'daydı şimdi.

"Çok azı oraya ulaşabilecek," diye söz verdi Siobahn.

"Canavarlar oraya ulaşmadan önce yeterince asker Charley Limanı'na varmış olacak," diye hemen ekledi Brind' Amour. "Her

adımlan takip edilecek. Hem biz kestirme yollar biliyoru2. Evet, evet, hiç sorun olmayacaklar. Sahillerimize dayanan Avon ordusu yenildi arak."

"Ama bunun anlamı ne?" diye herkesin aklındaki soruyu sordu Shuglin.

Bir ölüm sessizliği. O günkü zaferin uzun vadedeki sonuçlarını düşünen herkes o başarının küçücük bir şey, Greensparrow adındaki karanlığın ortasında ufacık bir kıvılcım olduğunu fark etti.

"Bunun anlamı bir savaş kazandığımız," diye yanıtladı Brind' Amour, uzun bir sessizliğin ardından. "Ve şimdi Charley Li-manı'ndan gelecek herhangi bir istilayı durduracak bir donanmaya sahip olduğumuz.

"Ama Greensparrow bizi çok daha ciddiye alacak şimdi," diye uyardı büyücü. "Kar kalınlığı yüksek. Bu da bize bir parça zaman kazandıracak. Fakat havalar ısınmaya başladı ve bu uzun süre böyle gitmeyecek. Karlar eridikten kısa süre sonra Malpuissant Duva-n'ndan ve İron Cross'taki

vadilerden birer ordu gelmesini bekleyebiliriz. Ve her iki kuvvet de bugün yendiğimiz ordudan çok daha büyük olacak.

Az önceki kutlama, ciddi cücenin sorulması gereken soruyu sorması ve büyücünün acı gerçekleri haürlatmasıyla bozuluver-mişti.

Brind' Amour dostlarının hepsini baştan aşağı inceledi. Bu beş kişinin Eriadorlulann temsilcileri olduklarını biliyordu. Eriador'un özgürlük günlerine, ihtişamına dönmesi için didinen Katerin, gururlu Katerin. Adalıların—Bedwydrin, Marvis ve Caryth'dekiler— çoğu, Charley Limanı halkı ve Bae Colthwyn bölgesinde, Era-doch'un kuzeyindeki kabileler de onun gibiydiler.

Sonra Siobahn, adaletsizlik yüzünden acı çekmiş, intikam düşünceleriyle dolu, kızgın Siobahn. Montfort'un—hayır, artık Caer MacDonald olarak adlandırılabilirdi—karmaşık insanlarını ne kadar da yansıtıyor, diye düşündü yaşlı büyücü. Tüm bunların mimarı o idi. İsyanın ardındaki zeka. Gururluydu ancak, insanların iyiliği için olduğunu bildiğinden, büyücünün müdahalelerine izin vermeyecek kadar gururlu değil.

Shuglin, halkı herkesten daha çok acı çekmiş olan Shuglin.

Brind' Amour onun öfke ve boyun eğme aşamasını geçtiğini biliyordu. Yıkılan duvarın orada kurulan intihar gibi o pusuda ölen cüceler ne öfkeli ne de üzgündüler. Fedakarlıklarının Eriador ve Eriador halkının yararına olacağı umuduyla yapmaları gerekeni, inandıkları şeyi yaptılar. İşte buradaydı, koyu-mavi sakallı cüce. Savaşçıların en safı, en temizi. Shuglin gibi on bin kişiye sahip olsa, Greensparrow'la tüm Avon ordusunu yeryüzünden silebilirdi.

Oliver. Eriador'daki birçok yabancı hayduttan simgesi. Ne Avon'da ne de Gascony'de yerleşemeyenler için bu zorlu topraklar biçilmiş kaftandı. Oliver'ın ne savaş alanındaki yeteneği, ne de Luthien'le olan güvenilir dostluğunun değeri tartışılamazdı. Ama Oliver'ın ve isyan yayıldıkça ortaya

çıkacak diğer pek çok kişinin asıl değeri başka yerler ve halkları tanımalarında yatıyordu. Bu isyan, bu savaş Gascony'nin de devreye gireceği bk boyuta gelecek olursa Oliver'ın Gascony'yi tanıması paha biçilmez olurdu. Diplomat Oliver? Bu olasılığı bk süre düşündü Brind' Amour.

Ve son olarak işte, sırtını şöminenin taşına dayamış bk şekilde kestiren Luthien. Genç adamın diğer hepsinin toplamı olduğunu fark etti Brind' Amour. Bk adak kadar gururlu, bk Caer MacDonald'lı kadar kızgın, bencil olmayan, saf, temiz bk asker ve Eriador'un umutsuzca ihtiyaç duyduğu bk sembol. Savaş alanındaki başarılarından sonra Luthien, Eriador'un başarısını ya da yenilgisini belkleyecek en önemli figür olmuştu. 'Luthien'in Kuman,' Kızıl Gölge hikayeleriyle karışarak kentin duvarları dışına yayılmaya başlamışa bile. Kızıl Gölge, Greensparrow'un temsil ettiği kötülüğün karşısında duran gizemli düşman. Bedwydrkıli genç adamın bu kadar kısa sürede böylesine ünleneceğini kim tahmin ederdi ki?

"Ben!" diye yüksek sesle kendi sorusunu yanıtlayıverdi Brind' Amour istemeden. Utanan büyücü bkkaç kez boğazını temizleyip etrafına baka.

"O da neydi?" diye sordu gerinerek uyanan Luthien.

"Hiçbk şey, hiçbk şey," dedi büyücü, özür dilercesine. "Bilk-sin işte. Sesli düşünüyordum."

Diğerleri omuz silkip konuyu kapattılar. Büyücünün aklından geçenleri sanr saar okuyormuşçasına gözlerini Brind' Amour'a

diken edepsiz Oliver hariç.

"Bilirsiniz," diğerlerinin ilgisini çekip konuşmaya başladı buçukluk. "Bir kere vahşi Angarothe topraklarında bulunmuştum." Bunun kimseyi etkilemediğini gören buçukluk hızla ekledi. "Gas-cony'nin biraz güneyinde, sıcak ve tozlu bir ülke."

"Angar Savaşı mı?" diye sordu, son bkkaç yüz yılı bir mağarada uyuyarak geçirmesine rağmen dünya bilgisi diğerlerinden daha iyi olan Brind' Amour.

"Öfke1 savaşı mı?" diyerek dalga geçti Luthien.

"Angar," diye düzeltti Oliver, bozulmuş gibi yaparak. "Aslında," diye dönüp büyücünün sorusunu yanıtladı, "dördüncü Ca-balaise Alayı'nda şahsen deBoise'le birlikte savaştım."

İsim, odadaki diğer kişilere hiçbir şey ifade etmezken, etkilenmiş görünen büyücü bir kaşını havaya kaldırarak başıyla onayladı. Oliver gururlu bir edayla derin bir nefes alıp etrafındakilere baktı ama diğerlerinin umursamadıklarını görünce havası sönüverdi.

"Dördüncü Cabalaise," dedi önemli olduğunu vurgularcasına. "Angarothe'nin en iç kısımlarındaydık. Kırmızı Mızrakçılar'ın peşinde, yani ülkenin en büyük ve en felaket ordusunun."

Diğerlerinin kuşkulu bakışlarıyla buluşan Brind' Amour başıyla Oliver'ın sözlerini onaylayarak buçukluğun hikayesini ciddiye aldığını gösterdi. Aslına bakılırsa, Oliver'ın Angarothe yakınlarında bir yerlerde bulunduğu konusunda büyük kuşkular taşıyordu. O feci savaştan Gasconlar'dan çok azı geri dönebilmişti. Fakat deBoise ve Dördüncü Alay'ın hikayesini gerçekten biliyordu. Savaş tarihi içinde yer alan klasik zaferlerden biriydi bu.

"Galip gelemezdik," diye sürdürdü Oliver. "Binlercesine karşı sadece iki yüz kişiydik ve hiçbirimiz oradan sağ çıkabileceğimizi düşünmüyorduk."

"Peki ne yapanız?" diye buçukluğa beklediği reaksiyonu verdi Luthien, uzun ve acıklı bir duraksama sürecinin ardından.

Oliver havada parmaklarını şaklatıp kendini beğenmiş bir ıslık çaldı. "Saldırdık, tabi ki."

1 ingilizce'de 'öfke' anger demektir ve bu sözcüğün ikinci hecesi olan 'ger' 'gır1 olarak seslendirilir. Luthien burada Oliver'ın bozuk aksanıyla dalga geçmektedir, (çn)

"Doğru söylüyor," diyerek, diğer dört kişinin yüzündeki büyük kuşku iyice büyümeden söze karışü Brind' Amour. "deBoise askerlerini düşman kampı sınırındaki ağaçkk bölgeye gönderdi. Askerlerin her birinin elinde bir davul vardı. Sopalarla ağaçlara vurdular, büyük fillerin ve savaşta kullanılan diğer hayvanların seslerini taklit ettiler. Tüm bunlar, düşmanı sayılarının çok daha fazla olduğuna, tam bir ordunun geldiğine inandırmak içindi."

"Kırmızı Mızrakçılar savaşmaktan yorulmuşlardı," diye ekledi Oliver. "Ve böyle bir savaşı kaldıracak durumda değillerdi. Bu yüzden de dağlara kaçtılar."

"deBoise onların peşine düştü, elindeki blöfü kullanarak adım adım takip etti onları," diye Brind' Amour tamamladı sözünü. Kırmızı Mızrakçılar'ın liderleri blöfün farkına varana kadar Dördüncü Alay ihtiyaç duyduğu takviyeyi bulmuştu. Angarothe'lu Kızıl Mızrakçılar küçük askeri kuvveti mahvedeceklerini düşünerek dağdan indiler ama kendilerini mahvolmuş buldular bk anda. Mücadeledeki tek Gascon zaferi."

Bu son söz üzerine yaşlı adama kederli bir bakış attı Oliver ancak bu üzüntü çabucak dağıldı. Bu stratejik darbedeki kendi payını anlatmaya çok hevesliydi buçukluk. "Buna Oliver'ın blöfü adını vermek istediler," dedi.

Brind' Amour kahkahasını tutmayı başardı.

"Hoş bk hikaye," dedi çok etkilenmediği açıkça görülen Shuglin.

"Peki bir anlamı var mı?" diye sordu Katerin.

Oliver bu soruyu çok komik bulmuşçasına pöfleyip kafasını salladı. "Cabalaise'in Dördüncü Alayı gibi değil miyiz?"

"Daha açık söyle," dedi Shuglin.

"Saldıracağız, tabi ki," dedi Oliver, hiç tereddüt etmeden. Hepsinin göz bebekleri büyüdü! Şaşkın yüzleri kaale almayan Oliver destek göreceğinden bkaz kuşku duyarak büyücüye baktı.

Brind' Amour başıyla onaylayıp gülümsedi—baştan itibaren birinin çıkıp bu öneriyi getirmesini ve onu dertten kurtarmasını beklemişti. Plan yapıp, asileri yaptığı planlara ikna etmek yerine yapılan planlara katılarak daha önemli bk fonksiyonu olduğunu fark etti.

k.UMAR.1

Katerin ateşin başından kalkıp elleriyle to2lu kısa pantolonunun arkasını çırptı. "Nereye saldıracağız?" diye sordu. Bunun her açıdan komik olduğunu düşündüğü belliydi.

"Duvara," diye yanıtladı Brind' Amour. "Greensparrow, ordusunu Prensşehri'nden kuzeye ulaştırmadan önce Malpuissant Du-varı'na. .. "

Düşünce birden o kadar da mantıksız gelmemeye başlamışa Luthien'e. "Dun Caryth'i alıp ülkeyi ikiye ayırmalı," diye lafa ka-nşo. "Dağlar, duvar ve limanlarımızı koruyacak donanmayla Greensparrow'un bize bizim ihtiyaç duyduğumuz şekilde saldırmasını sağlayacağız."

"Ve bu cüretkar işgal bizim düşündüğümüzden daha güçlü olduğumuzu düşünmesini sağlayacak," diye ekledi Oliver sinsice.

Siobahn'ın yeşil gözleri umuda parladı. "Daha da güçlü olacağız," dedi, "kuzeydekiler burada elde ettiğimiz zaferi duyunca tüm Eriador isyanın önemini kavrayınca." Zevkten hırlayarak etrafındakilere baka. "Tüm Eriador umutlanmaya başlayınca."

"Oliver'ın blöfü?" dedi Brind' Amour.

Hiç kimsenin bir itirazı olmadı ve buçukluğun yüzü ışıldadı— sadece bir an için. Sonra, gerçekte Angorothe'da deBoise'le tabi ki birlikte olmayan Oliver, herkesi en riskli, en tehlikeli yola sürüklediğini hissetti birden. Boğazını temizledi. Yüzündeki ifade kaygılarını yansıtmaktaydı. "Korkuyorum," diye itiraf etti ve küçük omuzlarında Luthien, Siobahn,

Shuglin ve Katerin'in bakışlarını hissetti. "Büyücü kılıklıları var," diyerek bu ani dönüşünü açıklamaya çabaladı. Olası bir felaketin ardından gelebilecek suçlamalardan kurtulmak için biraz kuşkulu davranması gerektiğini hisseünişti. Bununla beraber, bu iş yürür ve başardı olursa harekaan Oliver'ın Blöfü olarak adlandırılmasını da çok istiyordu. "Büyücü kılıklılara meydan okumak konusunda çok emin değilim."

Brind' Amour bu konuyu kapata. "Büyü eskiden olduğu gibi değil, sevgili Oliver," diyerek hem Oliver'ı hem de diğerlerini ya-aşordı. "Yoksa Morkney Ministry'nin tepesinde Luthien'i küle çevirir, seni de kulenin kenarında o gargoyllar gibi taşa dönüştürürdü! Ben de savaş alanında çok daha fazla işe yarayabilirdim. Hiç merak etmeyin." Büyünün doğasının değiştiğini fark etmişti Brind'

Amour. Büyü hala vardı ve havada hissedilmeye devam ediyordu ancak bir zamanlar olduğundan çok daha azdı gücü. Bunun da nedenini biliyordu büyücü. Greensparrow'un iblislerle birlikte yaptıkları bu sanan saptırmış, karanlık ve şeytani bir şeye dönüştürmüştü. Bunun sonucunda da büyülü gücün kaynağı, evrensel dokumanın gücü zayıflamışa. Brind' Amour yitip giden o güç yüzünden derin bir keder hissediyor, yetenekli bir büyücünün çok güçlü olduğu, en iyi büyücülerin savaş alanında bütün bir orduyu alt edip kaçırabildikleri günlere büyük bir özlem duyuyordu. Fakat Greensparrow ve büyücü düklerine karşı yapılan ve kendisinin dağların kuzeyindeki tek büyücü olduğu bu savaşta, sihirli güçteki belirgin azalmanın Eriador'un tek umudu olabileceğini de biliyordu.

"Öyleyse duvara," dedi.

Luthien önce Katerin'e, sonra Shuglin'e ve son olarak da Siobahn'a baka. Ama bu sefer dostiannın onayına ihtiyacı yoktu. Caer MacDonald özgürdü, ancak bir sonraki hamleyi Greensparrovv'un yapmasını beklerlerse böyle devam etmeyecekti. Bu savaş bir satranç oyunuydu ve onlar beyaz taraftılar.

Şimdi hamle zamanıydı.

18

sıcak farşıhma

Ertesi gün azalan kar, bir adamla aünı hiç iz bırakmadan bir anda yutuverecek kadar güçlü rüzgarlara dönüşürken, Eriador'un güneyindeki tarlalara yirmi inç kalınlığında bir battaniye bıraktı.

Buna rağmen, savaştan kaçan yedi bin Praetorian Muhafızı takip etmek üzere, çoğunluğunu Charley limanı halkının oluştur-

düğü dev bir ordu Caer MacDonald'dan ayrıldı. Koyun postundan yapılmış eldivenler, kalın, yünlü pelerinler ve tabaklanmış geyik derisinden yapılmış çizmelerinin altına kat kat çorap giymiş, kuru odunla dolu çuvallar taşıyan Eriadorlular, kış koşullarına karşı iyi donanımlıydılar. Kaçan tepegözler ise şüphesiz değildi. Yorgun, aç, çoğu yarak ve kan kaybından bitap durumdaydılar. O dondurucu, karlı ilk gece feci bir fatura kesti onlara. Caer MacDonald kapılarından daha iki mü bile uzaklaşmamışlardı ki, donmuş vücudar ve titreyen, dudakları mosmor olmuş, elleri ise silah bile tutamayacak kadar uyuşmuş, şişmiş tepegözlerle karşılaştı Eriadorlular.

Böylece iş başladı. Esirlerden oluşan bir konvoy Caer Mac-Donald'ın kapılarına geri dönüyordu. Öğlenden sonra binden fazla tepegöz kapılardan giriş yapmıştı. Dönen haberciler de bunun iki, üç katının karla kaplı tarlalarda ölü yatağını hesaplamışlardı. Ama hala, doğruca Charley Limanı'na giden büyük bir ordu vardı.

Brind' Amour tam yerlerini bulmak için büyü gücünü kullandı ve büyücünün takipçileri yönlendirmesiyle birçok tepegöz yakalanıp, öldürüldü.

Üzerinde hala taşıdığı köprü faciasından kalma yaralar ve omzuna saplı bir elf okuyla kumandan Uzunkollar üç bin kişilik ana Praetorian koluna liderlik etmekteydi. Adım adım izlenmekteydiler ve saldırılara karşılık verecek güçleri yoktu. Kendi ölülerini yiyerek iğneleyen şiddetli rüzgara ve kara sırtlarını vererek ilerlemeye devam ediyorlardı.

Kısa süre içinde sayıları iki bine düştü. Kendilerini takip eden kuvvetten daha fazla değildiler. Ama hava giderek düzeldi ve kar yavaşladı. Korkusu tamamen kaybolan Uzunkollar, Charley Li-manı'nda demirlemiş Avon gemilerinin uzun direkleri görüş alanına girinceye kadar askerlerini zorlayıp yola devam etti.

Kentin görüntüye girmesiyle birlikte peşlerindekilerin saldırıya geçeceklerini bilmelerine rağmen tepegöz birliklerini bir sevinç sardı.

Avon askerlerinin bilmedikleri bir şey vardı; onlar gemi direklerini bir kurtuluş umudu gibi görürlerken Charley Limanlı gözcüler tepegözleri gözlüyor, ele geçirilen gemilerdeki mancınıkları kullanmakta oldukça ustalaşmış mürettebat için gülleleri yerleştiri-

yorlardl.

Gemiler teker teker alev toplarını ve kenarları keskinleştirilmiş taşlan yağdırmaya başladılar. Uzunkollar, kente saldın emrini verebilirdi ama kaderin cilvesine bakın ki ilk atış, yapışkan simsiyah katrana bulanmış bir alev topu, cici saçlarını, uzun kollu cici gömleğini ve uzun favorilerini küle çevirerek kumandanı olduğu yere gömüverdi.

Lidersiz kalan korkmuş ve şaşkın tepegözler sağa sola kaçıştılar. Bazıları Charley Limanı'na giderken, doğuya dönen diğerleri yaşlı Dozier ve askerleri ile karşılaştılar. İşleri o saat içinde bitirildi. Geri kalan tepegözleri kuzeye, arük hapishaneleri olarak hİ2met verecek Diamond Gate'e götürülmek için de ele geçirilen gemilerden sadece biri yetti.

*****

Caer MacDonald'da, Malpuissant Duvan'na yapılacak yolculuk için başlanan hazırlıklar sürüyordu. İki koldan gidilmesine karar verildi. Shuglin ve cüce akrabaları geçitleri tutmak ve daha çok kişiyi isyana katmak için

İron Cross'un iç kısımlarına gideceklerdi. Bizzat Brind' Amour tarafından yönetilen ana kuvvet ise dağ sınırında saldınya geçecekti.

Hazırlıklarla geçen günler kayıp gittikçe, kalkıştıkları işin ciddiyeti iyice anlaşıldı. Kentlerine dönen Charley Limanı halkı ve o kadar ölü ve yaralı düşünülünce çok büyük bir ordu olmayacaklardı. Bu kadar çok sayıdaki Praetorian Muhafızı şehirde tutmak da çok tehlikeliydi. Charley Limanı yakınındaki savaş alanında ele geçirilen arkadaşlan gibi onlar da arabalarla banya taşınacak, sonra da gemiyle, hiç kaçış yolu olmayan Diamond Gate'in kuzeyine götürüleceklerdi.

Bu da Luthien ve Brind' Amour'a yalnızca birkaç bin asker bırakıyordu. Oliver'ın Blöfü'nin başansının Eriadorlulann bulacak-lan takviye kuvvetlerin sayısına bağlı olduğu günler geçtikçe iyice ortaya çıkü. Haberin giderek daha çok kuzeye, kuzeydeki köylere ulaşağını biliyorlardı ve Caer MacDonald'a özgürlük nidaları ülkenin kırsal alanlarında yankılanıyordu. Fakat çiftçilerin çoğunun gelip davaya katılmalarını ummak, çok şey istemek demekti. Ha-

yatlarını balıkçılık yaparak kazanan Eriadorluların av sezonu gibi ekim sezonu da hızla yaklaşıyordu. Ayrıca, kenti alınması ve Praetorian Muhafızlardan oluşan orduya karşı kentin savunulmasıyla ilgili o harika zafere rağmen, Eriadorlular Greensparrow'un hükmü alanda bu savaşın sonunun galibiyetten uzak olduğunu anlayacak kadar uzun yaşamışlardı.

"Oliver ve ben gideceğiz," dedi Brind' Amour'a, bir sabah büyücüyle birlikte kent duvarlarını gezip hazırlıkları, arabalarla malzeme yığınlarının bir araya getirilişini yukarıdan izleyen Luthien.

Büyücü kuşkulu bir bakış atu genç adama. "Gitmek mi?" diye sordu.

"Ordudan önce," diye açıkladı Luthien. "İyice kuzeye gidip, bir kavis çizeceğiz."

"Destek toplamak için," diye fikir yürüten büyücü sonra ses-sizleşip düşünmeye başladı.

"Kimliğimi saklamayacağım," dedi Luthien. "Açıkça, tahün düşmanı Kızıl Gölge olarak gideceğim."

"O köylerde çok sayıda tepegöz var," diye hatırlattı Brind' Amour. "Ve Greensparrow'a sempati duyan birçok tüccar ve şövalye de."

"Eriador'un kalanı acı çekerken onlar şeytan kralın hükmü altında refaha erdiler de ondan!" dedi Luthien, dişlerini sıkarak. Yüzünde vahşi bir ifade vardı.

"Nedeni ne olursa olsun," dedi Brind' Amour.

"Eriador halkını tanıyorum," dedi Luthien. "Gerçek Eriador halkını. Tepegözleri veya o tüccarları öldürmüyorlarsa tek nedeni hiç umutlarının olmaması. Çünkü kaçını öldürdüklerinin önemi olmadığına, öldürdüklerinden çok daha fazlasının gelip onları ve ailelerini cezalandıracağına inanıyorlar."

"Hiç de mantıksız bir korku değil," dedi Brind' Amour. Büyücü bütün olasılıkları hatırlatıyordu sadece; ancak Luthien'in saldırıya bu küçük katkısının iyi bk hamle, cesur bir planı destekleyecek cesur bir girişim olduğu sonucuna çoktan varmışü. Gerçekten de yardıma ihtiyaçları olacaktı. Malpuissant Duvarı yüzyıllar önce, güney krallığının Avon'u fethetmesinin ardından yabani Eriador'u ehlileştiremeyeceğine karar vermesi üzerine, Gasconlar tarafından

böyle bir isyana karşı inşa edilmişti. Kuzey kabilelerinin saldırılarında savunma amacıyla yapılmışa ve hiç de kolay bir hedef değildi!

"Ama şimdi umuda tanışacaklar," dedi Luthien. "Kızıl Göl-ge'nin anlamı da bundan başka bir şey değil zaten. Uzun zaman önce pelerini giyip yapaklarım arak önemsiz. Önemli olan tek şey pelerini giyerek onları özgürlüğe götürecek eski bir kahramanın geri döndüğünü düşündürmek."

Uzun uzun Luthien'e baka Brind' Amour ve o bakışları tanıyan genç adam rahatsız oldu. Büyücünün yüzü yavaş yavaş aydınlandı. O anda Luthien'e yaşlı büyücü babasıymış gibi geldi, babasını görmek istediği şekilde.

Katerin'in Bedwyr ailesinin kılıcı Blind-Striker ve Bedwydrin adasında tam bir isyanın başladığına dair haberlerle geldiği günden beri, Gahris Bedwyr'i son haftaların heyecanı içinde hiç düşünmediğini fark etti. Gahris ne kadar başarılı olmuştu acaba? İçini vatan özlemi kapladı ama Gahris'in ölüme gönderdiği ağabeyi Ethan ve arenada Luthien'e yenildikten sonra ölüm emri verilen barbar dostu Garth Rogar'ı düşününce bu özlem anında kayboldu. Bedwyd-rin adasını ve Gahris'i geçerli bir nedenle terk etmişti. Son zamanda meydana gelen çılgın olaylar da arak babası olarak görmediği babası için endişelenmeye zaman bırakmamışa.

Başka bk gözle baka Brind' Amour'a. Sonra aniden bu yaşlı bilge adamın onayına, Gahris'in Luthien arenada galip gelince gü-lümsediği gibi gülümsemesine ihtiyaç duydu.

Ve Brind' Amour tam aynısını yapıp elini Luthien'in omzuna koydu. "Bugün yola çık," dedi.

"Bronegan'a ve Eradoch'un en ucuna kadar gideceğim," diye söz verdi. "Ve Glen Albyn'in doğu yakasında size geri geldiğimde, yanımda kısa süre önce Caer MacDonald'dan ayrılan kuvvetten çok daha büyük bir ordu olacak."

Brind' Amour başıyla onayladı ve Oliver'la adarını bulmak için hızla yanından ayrılan Luthien'in sıram sıvazladı.

Yaşlı büyücü, bir süre duvarın üstünden Luthien'i izledi. Sonrasında ise hiçbir şeyi izlemiyordu arak. Luthien'i çok uzun zaman önce, ejderhanın mağarasında kızıl pelerini genç adama verdiği gün

çıkarmışa. Kızıl Gölge'nin dönüşünden bir bakıma o sorumluydu ve şimdi, karşısına çıkarılan bu sorumluluğu yerine getirmek için böylesine arzulu

olan Luthien'i düşünürken Brind' Amour'un nefes almakta zorlanan, yaşlı göğsü kabardı.

Bir babanın, oğlundan dolayı duyduğu gurur.

İ

224

19

lahann fldty

"Doğru olanı yapıyor," dedi duvarın üstündeki Katerin'in yanına gelen Siobahn. Katerin yan-elfe dönüp bakmadı ama Siobahn'ın duvarda kendisine bu kadar yakın bir yeri seçmiş olmasına şaşırmıştı.

Aşağıda, sarı midillisinin üstünde Oliver ve parlak, beyaz tüylü

225

Riverdancer'ın üzerinde dimdik ve gururlu bir şekilde oturan Luthien kentin kapılarından çıktılar. Tek yapmak istedikleri şeyi, veda etme işini çoktan bitirmişlerdi. Bu yüzden arkalanna bakmadılar. Yan yana, avludan yıkık dış duvara, oradan da gömme işlemleri henüz tamamlanmadığından tepegöz cesetleri ve erimekte olan kar üstündeki siyah-gümüş yığınlanyla dolu olan araziye sürdüler adarını.

"Önlerinde uzun bir yol var," dedi Siobahn.

"Kimin?" diye sordu Katerin.

Sorarcasına baka Siobahn ve Katerin'in bakışlarının doğuya, sönmekte olan şafak yüzünden hala pembe görünen ufka çevrilmiş olduğunu fark etti. Belli ki gururlu kadın Luthien'e bakmıyordu.

"Dostlarımız," diye yanıtladı bu aptal, çocukça oyuna katılan Siobahn.

Bunun üzerine Luthien ve Oliver'a şöyle bir bakti Katerin. "Luthien hep yollarda," dedi. "Orada burada, aü onu nereye götürürse."

Siobahn amacını anlayabilmek için genç kadını incelemeye devam etti.

"Onun tarzı bu," dedi Katerin kesin bir ifadeyle ve dönüp ya-n-elfın yüzüne bakti doğrudan. "İstediğinde istediği yere gider ve hiçbir kadının hep onun olacağını, onunla kalacağını düşünecek kadar aptal olmasına izin vermez." Hemen bakışlarını kaçırdı ve bu, her şeyi ortaya çıkardı. "Hiçbir kadının Luthien Bedwyr'in tarzını değiştirebileceğini düşünecek kadar aptal olmasına da."

Bunları çok sakin bk tavır ve mükemmel bir kontrol içinde söylemişti ama içindeki acımasızlığı anında hissetmişti Siobahn. Katerin onu kırmaya çalışıyordu. Sakin tavrı, tam anlamıyla bk maskeydi. Sözcükleri öyle bk tonda kullanmıştı ki yarı-elfin tam kalbine atılan sivri bker oka dönüşmüşlerdi. Siobahn Katerin'in duyduğu acı yüzünden böyle konuştuğunu biliyor ve ankyordu. Aslında yan-elf Luthien'in gidişiyle ne aşağılanmış, ne de yaralanmışa, çünkü genç Bedwyr'le olan ilişkisi, hayaan gerçekleri yüzünden çoktan sona ermişti.

Uzun bk süre sessiz kalıp Katerin'e duyduğu yakınlığı ve genç kadının üzerine yağdırdığı sözleri düşündü. Söz dalaşının Kate-

N KKMAR-I

rin'in kendisine bu kadar sert saldırarak Luthien'in gidişine çok daha fazla üzülmesini sağlamaya çalışmasına şaşırmıştı.

"Önlerinde uzun bir yol var," diye yineledi Siobahn. "Ama korkma," diye eklerken öylesine bir vurguyla devam etti ki Katerin'in bakışlarının üzerine çevrilmesini sağladı. "Luthien'in at üstünde uzun süre gitmekte başarılı olduğunu iyi biliyorum.

Yan-elfe özgü olmayan bu çift anlam kullanımı ve Siobahn'ın sinsi, hatta edepsiz ses tonu Katerin'in suratının düşmesine neden oldu.

Siobahn döndü ve büyük bir çeviklikle merdivenden aşağı kayarak Katerin'i kuzey ve doğuya doğru at süren Luthien ve Oliver'ın görüntüsüyle baş başa bıraka.

Katerin dönüp uzaktaki atlılara, masumiyederini birlikte kaybettikleri Bedwydrin'de yıllarını beraber geçirdiği Luthien'e baka. Fiziksel anlamda olmasa da sözlü olarak Siobahn'ı yaralamak istemişti. Yan-elfe önem veriyor, içten içe saygı duyuyordu aslında. Birçok açıdan Siobahn'a dostum diyebilirdi. Fakat kıskançlığını bir türlü yenemiyordu.

Söz dalaşını kaybetmişti, bunun farkındaydı. Baharın o serin ilk günlerinden birinde, Caer MacDonald'ın duvarının üstünde doğrulup Luthien'in gidişini izlerken, ışıldayan yeşil gözlerinde biriken gözyaşlarını durdurmaya boşuna uğraşa.

"Sorunlardan uzaklaşmak konusunda çok başarılısın," dedi Oliver. Caer MacDonald'ın duvarı çok gerilerde kalmışa.

Anlamayan Luthien küçük dostuna şaşkınlıkla baka. "Sorunun tam kucağına gidiyoruz," diye karşılık verdi. "Ondan kaçmıyoruz."

"Tepegözlerle savaşmak bir sorun değil," dedi Oliver. "En a-zından senin korktuğun türden bir sorun değil."

Ardından ne geleceğini tahmin eden Luthien kuşkuyla baka buçukluğa.

"Ama sen diğer sorundan, daha somut ve acı verici olandan kaçıyorsun," dedi Oliver. "Önce Katerin'i Charley Limanı'na gönderdin—"

"Kendi gönüllü oldu," diye karşı çıka Luthien. "Gitmeyi kendi

istedi."

"Şimdi de en az iki hafta ondan ayrı kalmayı ayarladın," diyerek Luthien'in itirazını kaale bile almadan, hemen devam etti buçukluk.

Luthien'in itirazlarının gerisi gelmedi çünkü karşılık verdikçe haksız duruma düştüğünü fark etmişti.

"Ah, evet," dedi Oliver. "Kılıcıyla tam bk kahraman ama iş aşka gelince, aman Tannm."

Buçukluğa ne saçmalayıp durduğunu sorup suçlamalarını geri püskürtmek istedi Luthien ancak arak çok geç olduğunu anlayacak kadar zekiydi. "Bu ne cüret!" dedi sertçe. Oliver o anda bir yarayı deştiğini anladı. "Sen ne biliyorsun ki?" dedi Luthien. "Sen bunlardan ne anlarsın?"

"Aşk konusunda çok yetenekli ve tecrübeliyim," diye sakin bir tavırla cevap verdi buçukluk.

Doksan santim boyundaki dostuna baka Luthien. Yüzü tüm kuşkularını yansıüyordu.

Öfkeyle soludu Oliver. "Aptal çocuk," dedi parmaklarını şaklatarak. "Gascony'de şöyle denir: Bir tüccarın ne kadar iyi olduğu cüzdanından, bir savaşçının ki de kılıcından anlaşılır. Bir aşığınki ise—"

"Oliver!" diye sözünü kesti yüzü kıpkırmızı olan Luthien.

"Kalbinden," diyerek sözünü tamamlayan buçukluk, şok geçiren dostuna şaşkınlıkla baka. "Oh, iyice ateşli olmuşsun sen!" diye çıkışa.

"Ben, sadece. . . " diye kekeledi Luthien. Ama sonra durdu ve çaresizce elini kolunu salladı. En sonunda kafasını sallayıp Riverdancer'ı mahmuzladı ve at Threadbare'in önüne geçti.

Oliver başarıp Luthien'e yetişti. "Kalbini tanımıyorsun, dostum," dedi Luthien'in yanına gelince. "Bu yüzden de kaçıyorsun. Ama arak kaçamazsın!"

"Şak Oliver," dedi Luthien, kuru bk sesle.

"Daha kötü adlarım da oldu."

Luthien bk şey söylemeyip konuyu kapata. Oliver da. Fakat konuşma sona ermesine rağmen Luthien'in konuyla ilgili düşünceleri tabi ki durmadılar. Aslında yorgun, ihtiraslı ve suçluluk duy-

gusuyla doluydu genç adam. Katerin'i de Siobahn'ı da seviyordu, ama farklı şekillerde. Yan-elfle yaşadığı ilişkiden pişmanlık duymuyordu—o güzel anları nasıl olurdu da üzüntüyle hatırlayabilirdi ki? Ama Katerin'i kırmayı da hiçbir zaman istememişti. Hiçbir zaman, hiçbir şekilde. Bir anda, yolun, kentin ve tomurcuklanan isyanın heyecanına kanşmış, Bedwydrin ve Katerin bk milyon mil ve bir milyon yıl geride kalmıştı.

Ama sonra ona geri gelmişti Katerin. Başka bk boyuttan harika bk dost ve ilk aşkıydı—ve arak iyice fark ediyordu ki tek aşkı.

Tüm yapaklarından sonra Katerin'e bunun nasıl söyleyebilkdi? Onu dinler miydi? Ya da onun sözcüklerini duyabilecek mi, durum tersine dönecek miydi?

Rahatsız edici bu sorulara verecek cevabı yoktu Luthien'in. Caer MacDonald'ı iyice geride bırakmaya çalışarak aünı İron Cross'un kuzey ucuna doğru hızla sürmeye devam etti.

Tepegözleri durdurup bk sürü tek-gözlünün ölümüne neden olan kar geçmişte kalan bk anıydı şimdi. Beyaz izlerin çoğunu ılık bahar yutmuştu. Son savaştan bu yana sadece iki hafta geçmişti ve kışın inada tutunduğu dağlar hariç, kar hızla kayboluyordu. Ağaçlar sürgün veriyor, tomurcuklanıyordu ve dallar giderek büyüyen kırmızı ve kahverenginden görünmez hale geliyordu.

Luthien ve Oliver Caer MacDonald'dan gideli beş gün olmuştu. Ve çoğunu Charley Limanı halkının oluşturduğu orduya katılmak için baadan gelen bkkaç yüz askerle bklikte yola çıka Brind' Amour. Uzun sıralar halinde, bk kısmı at üstünde, bk kısmı da yürüyerek, Eriador'un eski flamasının—yeşil bk tarla üzerindeki dağ geçidi—alanda ayrıldılar kentten.

Aynı anda Shuglin ve hayatta kalan iki yüz sakallı akrabası da taşıdıkları ağır yükten sırdan kamburlaşmış bk şekilde dağlara gitmek üzere Caer MacDonald'ın güney kapısından çıkolar.

"Luthien, Bronegan'ı seçti," dedi büyücü, yanında at süren Katerin'e.

Bunun bk tahmin değil, gerçek olduğunu anlayan ve büyücünün bu tür şeyleri bilmesine şaşırmayan genç kadın başıyla onay-

R.İ.SUVATORt

İ

ladı.

"Orduya kaç asker kata?" diye sordu.

"Yüz tanesinin sözünü aldı," dedi büyücü. "Köye başka gönüllüler toplayıp dönmesi koşuluyla."

Katerin gözlerini yumdu. Neler olduğunu anlıyordu. İsyanın en belirsiz ve en tehlikeli aşamasındaydılar. Caer MacDonald'daki savaşı kazanmış ve halka yeniden umut aşılaması için Eriador'un eski bayraklarını dalgalandırmışlardı ama Greensparrow ve dönen politik olaylardan çok zarar görmeden sessiz varlıklarını sürdüren köylüler ve basit halk davaya değil de sonucun kesin zafer olacağına inanırlarsa ancak onlara katılacaklardı.

"Kalabalık görmek, sayıyı bilmek istiyorlar, elbette," dedi Brind' Amour habere ne bozulmuş, ne de şaşırmış gibi. "Baştan bunu biliyorduk. Hepsinden çok Greensparrow'dan nefret ediyorum," diyerek güldü yaşlı büyücü. "Ben hepsinden daha güçlüyüm, ama ben bile iki kişilik bk orduya katılmazdım."

Katerin birazcık gülümsemeyi başardıysa da ortada göz ardı edemeyeceği mantıksal bir sorun vardı. Charley Limanı hariç, ki bu da kesin değildi, Caer MacDonald'ın kuzeyindeki hiçbir köy, bütün Eriador'daki hiçbir köy kendi başına kayda değer bk ordu çıkaramazdı. Bu köy ve kasabalar

bkbirlerinden bağımsızlardı. Tek bk idarecinin çatısı altında toplanmamışlardı. Her birinin kendi krallıkları vardı ve hiçbk şekilde bkleşmemişlerdi. Eriador bkeylere ait yabani bk ülkeydi. Greensparrow'un ilk fethinde keşfedip kullandığı zayıflık buydu ve yine kullanmaya çalışacağı şey de muhtemelen bu olacaka. Genç kadın parlak, kızıl saçlarını geriye aap arkasında uyum içerisinde ilerleyen kalabalığa baka. Güçlü bk orduydu—duvarı ele geçkmeye yetecek kadar güçlü. Ama Green-sparrow yeniden saldıracak olursa, duvarın ardında kendilerini garantiye almalarına, hatta dağlardan oluşan engele ve ele geçkdikleri kralın eylemlerini baltalayacak o donanmaya rağmen, bundan çok daha fazla askere ihtiyaçları olacaka.

Çok daha fazla.

"Luthien nereye gidiyor?" dedi Katerin. Kafasının içindeki soruyu farkında olmadan dile getirmişti.

"Eradoch Yaylalan'na," diye kolayca yanıtladı Brind' Amour.

"O vahşi yerde ne bulacak?" diye sormaya cesaret etti Katerin. "O dağlık bölge ve insanlarıyla ilgili ne gösteriyor gözlerin?"

Brind' Amour başını salladı. Bu arada da dağınık beyaz saçı ve sakalı iki yana sallandı. "Gözlerimi pek çok şeye gönderebilirim," dedi büyücü, "ancak orayla ilgili belli bir bilgim varsa. Zaman zaman Luthien'e bakabilirim, çünkü düşünceleri takip edebilir, böylece de onun gözlerini rehberim olarak kullanabilirim. Greenspar-row'u ve saraydaki diğer bkçok kişiyi de görebilirim, çünkü onları tanıyorum. Ama Avon'dan kuzeye doğru ilerleyen donanmayı çalıştığım zaman olduğu gibi, bilgim olmayan bir şeye bakmaya çalıştığımda gözlerim sihirli bir körlük geçiriyor."

"Orayla ilgili ne gösteriyor gözlerin?" diye üsteledi büyücünün doğruyu söylemediğini anlayan Katerin.

Brind' Amour suçlu suçlu güldü. Tüm söylediği, "Luthien başarısız olmayacak," oldu.

20

yaylam

Sıradan biri için Eriador'un kuzeybatısı görünüş açısından ülkenin gen kalanından çok da farkh değildi. Uzayıp giden tarlalar— Eriadorlular, 'ağır çim' derlerdi buna—dört bir yandan ufka uzanırlardı. Yumuşak, yeşil bir battaniye gibiydi ancak sadece havanın açık olduğu günlerde. Kuzeydeki dağlar batıdan görülebilirdi. Hat-

ta İron Cross'un dorukları, beyaz-gri birer nokta halinde, güneybatıdaki yeşil ufuktan uzatırlardı başlarını.

Ama kuzeydoğunun, o dağlık bölgenin, Eradoch yaylalarının farklı bk tarafı vardı. Rüzgar burada biraz daha soğuk eser, neredeyse her zaman yağan yağmur bkaz daha ağır olurdu ve yörenin insanları bkaz daha zorluydu. Ovaya yayılmış olan sürülerin kalın, bol ve dağınık postları olurdu. Luthien'in Riverdancer'ının cinsinden olan Morgan atlarının tüyleri bile hava koşullarına dayansınlar diye uzatılırdı.

Bölge, Eriador'un güneyine göre her zaman çok daha yağış almasına rağmen hiçbk kış, böylesine bk kar görmemişti. Luthien ve Oliver, MacDonald Geçidi'ni aşıp o yöne ilerlerken kar ne tam olarak erimişti, ne de çok kalındı. Her şey gri ve kahve tonlann-daydı. Yer yer yeşil noktalar göze batıyordu. Melankoli ve kasvet, kışın cesedi. Baharın yeniden doğmasına hala bkaz zaman vardı.

İki arkadaş Eradoch Yaylalan'nın çok yakınında, sınırında, Bronegan'ın on iki mil doğusunda kamp kurdu o gece. Sabah kalktıklarında inanılmaz ılık bk hava ve yoğun bk sis selamladı onları, çünkü son kar da havada dağılmıştı.

"Bugün yavaş geçecek," dedi Oliver.

"Pek sayılmaz," diye yanıtladı Luthien, hiç tereddüt etmeden. Çok fazla engel yok önümüzde," diye açıkladı.

"Ne kadar uzağa düşünüyorsun?" dedi buçukluk. "Şimdiye kadar Caer MacDonald'dan ayrılmışlardır, biliyorsun."

Oliver'ın doğru söylediğini fark etti Luthien. Brind' Amour'la bklikte Katerin ve Siobahn'la tüm ordu kentin kapılarından çoktan çıkmış, kuzeye ve batıya, Luthien ve Oliver'ın gittikleri yere doğru gidiyor olmalıydılar. MacDonald geçidine ulaşıncaya kadar. Oraya varınca da, Luthien ve Oliver doğruca kuzeye, vadinin diğer tarafındaki Bronegan'a dönüp, şimdi yaptıkları gibi, ilerdeki Eradoch'a doğru gittikleri sırada, MacDonald geçidini geçip kuzeye, Glen Albyn'e doğru ilerleyeceklerdi.

"Ne kadar?" sorusunu tekrarladı Oliver.

"Gerekkse Bae Colthwyn'e kadar," dedi Luthien soğukkanlı bk şekilde.

Oliver bunun mümkün olmadığını biliyordu. Bae Colthwyn'in

çıkıp ikilinin etrafındaki çemberi giderek daralttılar.

"Hayal gördüğümü söyle," diye fısıldadı Oliver.

Luthıen kafasını salladı.

"Arada bir sana söylenileni yapsan iyi olur," diye çıkışü Oliver. "Yalan olsa bile!"

Dağlılar tam olarak görülemeyecekleri bir mesafede durdular. İnsandan çok canavara benziyorlardı. Uyguladıkları taktiği sessizce alkışladı Oliver— araziyi tanıyorlardı, sisi biliyorlardı, elbette nasıl ortaya çıkacaklarını da.

"İlk hareketi bizden bekliyorlar," diye fısıldadı Luthien.

"Yere düşüp titremeye başlayabilirim," dedi buçukluk alayla karışık.

"Ödlekleri öldürürler," dedi Luthien.

En fazla on iki yarda ileride duran lanetli görüntü karşısında i-çini dolduran duygulan şöyle bk değerlendirdi Oliver ve sonunda, "Öyleyse ben gittim!" dedi.

Olabileceklere rağmen güldü Luthien. "Nereye gittiğimizi biliyorduk," dedi uzun bir sessizlikten sonra; hem kendini toplamak, hem de verdiği karan desteklemek için.

"Caer MacDonald'dan selamlar," diye seslendi, mümkün olduğunca güçlü bk sesle. "Kente, kendisini bütün Avon ve Eriador'un kralı ilan eden adam tarafından haksız yere Montfort adı verilmişti."

Uzun bk süre hiç yanıt gelmedi karşı taraftan. Sonra sessiz grubun arasından bk atlı ileri çıktı, siyah atını diğerlerinin önüne sürdü Luthien'le Oliver'ın kendisini görebilecekleri kadar yakına geldi.

Genç Bedwyr'in yüzü merakla değişti, çünkü bu atlı bk dağlıya benzemiyordu. İn yarıydı ama kürk veya post giymemişti. Luthien Bedwyr'in benzerini hiç görmediği türden siyah plakalı bk zırhı vardı. Her tarafını kaplayacak bk şekilde eğilmiş ve sıkı sıkıya bağlanmışa ve uzun, zırhlı eldivenler eklenmişti zırha. Adamın ayaklan bile zırhla kaplıydı. Miğfen silindk şeklindeydi ve tepesi düzdü—bk değil iki göz deliği olduğunu fark etmişti Luthien; bir tepegöz değildi—ve kocaman bk kalkan taşıyordu, zırhı gibi o da siyaha ve üzerinde Luthien'in bilmediği bk arma vardı: Bk ölü

Ll/ö~HieN'Î.N

figürü, geniş açılmış iki iskelet kol; birinde yukarı, diğerinde aşağı bakan birere kılıç. Rahat bir şekilde yanında tuttuğu mızrağın tepeliği de aynı figürü taşıyordu. Adamın atı bile zırh kaplıydı—başı, boynu, göğsü ve yan tarafları.

"Montfort," dedi adam derinden gelen bir sesle. "Doğru, kral tarafından bu doğru adı aldı."

"Of, of," diye inledi Oliver.

"Sen dağlardan değilsin," dedi Luthien.

Zırhlı adam sinirli bir şekilde şahlanıp duran atının üstünde kımıldandı. Sözlerinin bir şekilde adamı rahatsız ettiğini anladı, çünkü tahmini doğruydu. Eradoch'lu değildi ve bu da dağlılar üzerinde her ne etkisi varsa bu etkinin zayıf olduğu anlamına geliyordu. Eradoch'un en büyük savaşçılarından bazılarını alt ederek, gücü sayesinde muhtemelen erk ve etki sahibi olmuştu. Ondan daha iyi birisi onun yerini alabilirdi. Luthien de gözünü adamın yerine dikmişti bile.

Ama adamın o etkileyici cüssesi ile o zırh durumu yüzünden genç Bedwyr bu olasılıktan pek de memnun değildi.

"Öyleyse kimsin sen, sen ki sıkı bir bahar yağmurunun alanda üngırdayan biri?"

"Sıkı bahar yağmuru mu?" diye fısıldadı duyduklarına inanamayan Luthien.

'Tıngır, tıngır," diye fısıldadı OJiver.

Zırhlı adamın omuzlan dikleşti ve adam dimdik durdu. "Ben, Kara Şövalye," dedi.

İki kafadar bir an durup düşündü.

"Ama zaten öyle olmalısın," dedi Oliver.

"Beni tanıyor musun?"

"Hayır."

Kara şövalyenin kafası karışmıştı.

"Öyle olmalısın," diye yineledi Oliver. "O yüzden gece1 denilmiyor mu?"

"Ne?" dedi öfkelenen adam.

1 Yazar burada sesletimi aynı olan iki ayrı sözcük kullanıyor. Knight, şövalye ve night, gece. (çn)

"Ay çıkmadıkça," dedi Luthien.

Buna şaşıran ama aynı zamanda duydukları hoşuna da giden Oliver gülümsedi. "Bu konuda giderek iyileşiyorsun," dedi dostuna.

"Ne diyorsun?" dedi şövalye.

Oliver iç geçirerek kafasını salladı. "Ne kadar da salak bir tıngıra ya," dedi. "Kara olmasaydın, gündüz olurdun."

Adamın metal miğferinin alanda kalan yüzünü göremiyorlardı ama ikisi de ağzının bir karış açık kaldığını tahmin edebiliyordu, "Hı?" diye homurdandı adam.

İki arkadaş birbirlerine bakıp omuz silktiler. "Köylü," çıka aynı anda ağızlarından.

"Ben, Kara Şövalye'yim!" diye bağırdı zırhlı adam.

"Dosdoğru saldıralım mı?" diye sordu Luthien.

"Tabi ki," diye yanıtladı Oliver ve ikisi birden haykırdılar. Luthien Blind-Strikeı'ı çekti ve Riverdancer'ı mahmuzlayarak şahlandırdı. Ama Threadbare onu takip etmedi. Oliver orada öylece oturdu kaldı.

Şövalyenin mızrağı kendine doğru doğrulup rakibinin atının burnuna bir çentik açmaya fırsat bulamadan mızrağın göğsündeki plakayı ve muhtemelen göğsünü de delip geçeceğini fark ettiği anda başının dertte olduğunu anladı Luthien. Kılıç tutan elini aşağı indirip Riverdancer'ın dizginlerini iki eliyle kavradı—şimdi dövüş yeteneği değil, at binme becerileri kurtarabilirdi onu.

Son ana kadar bekledi. Sonra Riverdancer'ı aniden sola çevirip şövalyeden uzaklaştı. Güçlü ve çevik at hemen durarak dönerken nallan yerdeki çimleri söküp havaya fırlattı. Ama belli ki bunu bekliyordu şövalye. Çünkü o da döndü ve mızrağını Luthien'in omzunu delecek şekilde çevirdi. Acı dolu bir vuruş. Genç Bedwyr yüzünü buruşturdu ve ellerini hemen diğer tarafa geçirerek Riverdancer'ın dizginlerine asıldı.

Güçlü at tekrar istenileni yapa ve nallarını çimlere sapladı. Luthien Blind-Striket'ı kaldırmaya yeltendi ama sağ omzunda bir titreşim hissetti. Hızlı düşünüp harekete geçen genç Bedwyr kılıcını sol eline geçirip kamçı gibi savurarak mızrağın tam ortasına indirdi darbeyi. Ardından yön değiştirip bir geri vole yapa ve kılı-

cin kenan şövalyenin göğsündeki plakaya indi.

Kılıç hiçbir hasar vermeden geri dönmüştü.

İki atlı birbirlerinden uzaklaştılar. Şövalye kınlan mızrağını bir kenara atarken, Luthien eyerin üstünde doğrulup kılıcını yeniden sağ elinde kaldırarak test etti. Riverdancer'ı geri çevirirken dağlıların takdir dolu bakışlarını fark etti, askerler hariç. Şimdiye kadar gayet iyi gittiğini anladı, çünkü cesaretine ve muhtemelen atına hayran olmuşlardı. Riverdancer Kara Şövalye'nin atından daha kısa ama daha cüsseli ve güçlüydü. Ayrıca o bir dağ Morgan'ıydı ve Eradoch yaylalarında yetiştirilen herhangi bir aygır kadar da güzeldi. Gahris Bedwyr bu parlak, beyaz tüylü ata küçük bir servet ödemişti. Takdir eden bakışları, sallanan kafaları gören Luthien aün verilen her kuruşa değdiğini anladı.

İki rakip bir kez daha karşı karşıya geldi. Kara Şövalye kılıcına uzanıp kınından yarıya kadar çıkardı ama sonra yüzünde vahşi bir ifade belirdi. Bir an kılıcı şöyle bir inceledi, sonra kınına geri koyup ucunda çivili bir top bulunan bir silah çıkardı. Başının üzerinde rahatlıkla çevirirken ucu çivili demir top ağır silah zincirinin ucunda salınarak dönüyordu. Mızraktan daha iyi, diye düşündü Luthien, çünkü en azından bu sefer kendisi bir darbe almadan önce rakibine yeterince yaklaşabilecekti.

Luthien bir iç geçirdi ve bunun ne işe yarayacağını düşündü. İlk seferinde rakibini yere düşürecek kadar sıkı bir darbe indirmişti ama Kara Şövalye'nin gıkı bile çıkmamıştı. Şu anda da herhangi bir acı hissediyorsa da göstermiyordu.

Şövalye saldırıya geçti. Luthien de ne yapalım dercesine omuz silkip topuklarını Riverdancer'ın güçlü böğrüne geçirdi, bu sefer çok yakın geçmişlerdi. O kadar yakın ki Kara Şövalye'nin uzun atının burun deliklerinden çıkan nefesi hissetti Luthien.

Şövalye topuzu kaldırıp çevirmeye başladığı anda bir geri vuruşla adamın kolunun alüna darbeyi indirdi Luthien. Ve topuz Luthien'in kafatasını ezmeden önce Elind-Striker hemen havaya kalkarak topu durdurdu.

Bu sefer geçip gitmesine izin vermedi Luthien. At üstünde a-vantajlı olduğunu biliyordu. Riverdancer'ı hemen geri döndürüp Kara Şövalye'nin atının peşi sıra sürdü. Bir kez daha arkasındaydı.

Zırhlı adam dönüp karşılık vermeye fırsat bulamadan kdıcıyla üç sıkı darbe indirmeyi başardı. Birbirlerine vurmaya çalışarak yan yana hızla gitmeye devam ettiler. Luthien'in hamleleri çok iyiydi. B/ind-Strikerhet seferinde topuzu durduruyordu. Ama ağır top yine de hırpalamaktaydı genç savaşçıyı. Kılıcı da çok etkili olamıyordu, çünkü her seferinde rakibinin ağır göğüs plakasına çarpıp geri dönüyordu.

Her ikisi de nefes nefese kalan iki düşman Luthien'in Riverdancer'ı yana çekmesiyle en sonunda birbirlerinden ayrıldılar. Bu şekilde kazanamayacağını biliyordu çünkü at üstündeki bu dövüş şövalyenin zırhında bir açık bulamayacağı kadar kızışmıştı. Kara Şövalye de bunun farkındaydı ki atını çevirip Luthien'e doğru döndü.

"Gel!" dedi ve o gök gürlemesini andıran hücum yeniden başladı.

Luthien eğilip Riverdancer'ın kulağına, "Şimdi sana ihtiyacım var," diye fısıldadı. "Güçlü Oliver ve beni affet" Çimleri havalandırarak, yeni bir yakın dövüş için harekete geçtiler.

Luthien omuzlarını eğip Riverdancer'ın güçlü boynuna doğru eğildi ve atını rakibinin tam karşısına gelecek şekilde döndürdü. Kara Şövalye şaşkınlık içinde doğruldu. Dört nala giden aü duru-vermişti.

Tam Luthien'in dualarında olduğu gibi.

Genç Bedwyr hiç yavaşlamadı. Riverdancer, Kara Şövalye'nin atının üstüne yürüyüp ata öyle bir çarptı ki at dengesini sağlayıp toparlanıncaya kadar yerde oturdu kaldı. Ludıien 'Rlind-Strikef\ devrilen aün boynuna indirirken zırhlı şövalye öylece durdu.

İki güçlü atın çarpışmasından dolayı başı dönen Luthien de. Hedefine konsantre oldu. Saldırıya geçmeden önce ne yapması gerektiğini anlamıştı. Kılıç darbesi şövalyenin göğüs plakası için değildi—zaten bunun ne yaran olurdu ki?—adamın miğferindeki delikler için de değildi, kendini korumak için kafasını geri çektiği anda uzakta kalırlardı. Adamın parmaklarına saldırdı Luthien ve adam dizginleri bıraka. Sendeleyen Riverdancer yana açılırken Luthien dizginleri kıkcına geçkdi ve tüm gücüyle çekti. Şövalyenin aü aniden sıçradı.

Dengesini kaybeden Luthien atın üstünde diğer tarafa doğru savrulduysa da sıkıca tutundu ve Kara Şövalye atının gerisinden hiç de hoş olmayan bir görüntüyle kayıp düşerken tam zamanında dönüp bakü.

Luthien de Riverdancer'ın üstünden indi. Az kalsın yüz üstü düşüyordu çünkü dünya etrafında dönüp durmaya devam ediyordu hala. Yalpalayıp tökezleyerek, sırt üstü yere serilmiş ağır zırhın i-çinde ayağa kalkmak için debelenen rakibine doğru gitti. O anda demir topuz dönüp geldi ve genç Bedwyr dengesini kaybetti.

Şaşkınlıktan gözleri büyüyen Luthien geri kaçü ve çamurun i-çine düştü.

Luthien doğrulurken şövalye de yuvarlanarak ayağa kalkmayı başarmıştı. Karşı karşıyaydılar şimdi.

"Hileli bir saldırıydı!" dedi Kara Şövalye. "Anma vurdun!"

"Anm atına vurdu," diyerek karşı çıka Luthien.

"Dövüşün de belli kuralları vardır!"

"Hayatta kalma kuralları!" dedi Luthien. "Senin gibi zırhla kaplanmış biriyle nasıl dövüşeceğim? Senin aldığın risk ne ki?"

"Asker olmanın avantajı da bu işte," diye kükredi Kara Şövalye. "Hadi öyleyse, şans equine"

Onlardan çok uzak olmayan Oliver zırhlı adamın söylediği bu son söze kulak kabarttı. Bu, daha çok asilerin kullandığı, anlamı dövüşten çok atsız rekabet olan bir Gascon sözüydü. Kim bu şövalye? diye merak etti.

Luthien temkinli bir şekilde yaklaştı. Bir sürü hamle yapabilirdi ama hiçbir etkili olmayacaktı. Oysa o topuzun bir darbesi ya kafa-tasını yarar, ya da bacaklarını lime lime ederdi. Aldığı mızrak yarasının acısını hala hisseden sağ kolu da oldukça güçsüzdü. İkili dönerek ve birbirlerini kollayarak birkaç hamle yapa. Sonra Kara Şövalye haykırarak ve topuzu bir öne bir geriye sallayarak hücuma geçti.

Fakat kendisini engelleyen o ağır zırhın içinde çok da rahat hareket edemiyordu. Luthien ise rahatça yana kaçıp şövalyenin sırana vurdu. Geri dönen şövalye Luthien'in hareketlerini takip etmeye çalışa ama çevik Luthien hep bir adım önde gidiyor, yaralamaktan çok sinirlendirmek için Blind-Strikeı'l'a. adamı dürtüp duruyordu.

Adamın o ağır kıyafetin içinde soluduğunu duymaya başlamıştı bile.

"Şerefli bir adam durup öyle dövüşür!" dedi Kara Şövalye.

"Aptal bir adam durup ölür," diye yanıdadı Luthien. "Şereften bahsediyorsun ama o demir yığınının arkasına saklanıyorsun! Sen benim yüzümü görebiliyorsun ama ben bir miğferin üzerindeki delikten bakan koyu gözbebeklerinden başka bir şey görmüyorum!"

Adamın bir an duralamasına neden oldu bu söz. Şövalye aniden durup topuzu indirdi. "İyi bir nokta," dedikten sonra Luthien'i hayretler içerisinde bırakıp ağır başlığını çıkarmaya başladı. Tamamen çıkardığında daha çok şaşırdı Luthien. Çünkü bu adam beklediğinden çok daha yaşlıydı. Genç Bedwyr'den üç kat daha yaşk! Yüzü geniş ve pürüzlüydü. Cildi kayış gibiydi ve derin çizgilerle kırış kırıştı. Kır saçları kısa kesilmişti ama iki yanağının ortasından başlayan çak gibi, kocaman kır bir bıyığı vardı. Koyu kahve gözleri büyüktü ve yüzünde bayağı yer kapkyordu. Gözlerin arasında yine büyük bir burun vardı. Sadece öne çıkık olan çenesi dardı.

Kara Şövalye miğferini yere fırlattı ve, "Şimdi," dedi, "dövüş benimle genç zıpçıktı."

Yeniden saldırdı ve Luthien bu sefer saldırıyı kesti. İleri fırlayan B/ind-Striker mükemmel bir dönüş ve zamanlamayla topuzu, topla sapın tam ortasından, zincirin orta yerinden yakaladı. Top Luthien'in kıkcına sarık kalmışa. Topuzu adamın elinden alma) ı planlayan Luthien hızla çekti ama Kara Şövalye inanılmaz kuvvetini gösterdi. Luthien daha avantajk bir pozisyonda olmasına rağmen yaşk adam kımıldamadan durdu.

Omzundaki zonklamayı hissediyordu Luthien, ama Kara Şö-valye'nin zırhla kapk sol eli bir kanca gibi gelip yüzünün tam ortasına inince zonklamayı unuttu. Burnundan dudaklarına doğru ılık ılık, garip, tuzlu tadı bir tat bırakarak akü kan.

Bir adım geri sendeledi genç Bedwyr ama sonra adamın sıkı bir yumruk daha geçirmemesine fırsat vermemek için aldım kullanıp kendini öne atö. Kara Şövalye bir dizini kırıp ayağını kaldırdı ve kasıklarını korumak için yan dönen Luthien darbeyi kalçasına

yedi.

Açık olan avucunu yumruk yapıp Kara Şövalye'nin çenesine yapıştırarak karşılık verirken adamın dişlerini kırdı. Geri sıçrayan genç Bedwyr dönüp duruyor, kördüğüm olan topu2un zincirine sıkıca asılarak çekmeye çalışıyordu.

Başka bir yumruk yedi göğsüne. Sonra bir tane de yaralı omzuna. Aynı şekilde yanıt verdi ama yumruğunun Kara Şövalye'nin sert göğüs plakasına inmesiyle birlikte elinde hissettiği ani zonklama yüzünden suratını buruşturdu.

Soldan gelen bir başka yumruk Luthien'in kaburgalarının tam altına indi. Kendini yana atarak ağırlığını kılıçla topuzun tarafına verip açıyı değiştirmeye, topuzun sağ kısmını yaşlı adamın elinden çekip almaya çalıştı.

En sonunda kördüğümden kurtuldu Blind-Striker. Öyle hızlı çıktı ki Luthien rakibinin yanından geçip bir dizinin üstüne düştü. Kara Şövalye topuzu başının üstünde çevirerek döndü. Fırsaom bulduğu anda saldırmayı düşünüyordu ama Elind-Striker Kara Şövalye'nin düşündüğünden çok daha keskin ve sağlam bir kılıca. Topuz ise sahibi kadar yaşh. Zaman ve Eriador'daki en keskin kılıç yüzünden aşınmış olan demir zincir bir yerinden koptu ve çivili top havaya fırladı.

Karşıda duran Threadbare Oliver'ın komutuyla yerinden sıçradı ve zırhlı, güzel yeşil eldivenleri olan buçukluk topu tuünak için ustalıkla kaldırdı ellerini.

Silahın elinden gittiğinin farkında olmayan Kara Şövalye hay-kırarak ve topuzun sapıyla kopuk yarım zinciri havada sallayarak ileri aüldı. Luthien'in yüzünde beliren alaylı ifadeyi fark edince yavaşladı.

"Beni affedin, sayın Şövalye," diye seslendi arkasındaki buçukluk. Kara Şövalye yavaşça döndü ve Oliver'ı elindeki topuzu kırık zincirden tutmuş sallarken gördü. Bakışlarını Oliver'dan elindeki silaha çevirdi ve yüzü değişti. Ardından da Luthien'in bacaklarına indirdiği tekmeyle önce ufku, ardından da gri gökyüzünü gördü.

Genç Bedwyr üstündeydi şimdi. Adamın göğüs kafesine ayağıyla başarırken Blind-Striker'vn. ucunu boğazına dayamışa.

"Sana yalvarıyorum," diyerek konuşmaya başladı Kara Şövalye. Luthien merhamet dilemenin adamın karakteriyle hiç bağdaşmadığını düşündü. "Lütfen, saygıdeğer efendim. Beni öldürmeden önce tanrıya son bir kez dua etmeme izin verin," diye açıkladı Kara Şövalye. "Adil bir şekilde kazandın —hiç itirazım yok, ama son bir kez huzur bulmayı diliyorum."

Greensparrow'un sıkı takipçilerinden birinden böyle bir şey duymaya şaşıran Luthien ne diyeceğini bilemedi. "Kimsin sen?" diye sordu.

"Tabi ki, tabi ki. . . Benim adım," dedi Kara Şövalye. "Ve elbette ölmeden önce ben de seninkini bilmeliyim. . . " iç geçiren adam devamını getirmedi.

"Ben Newcastle'lı Estabrooke'um," diye açıkladı adını. "Altıncı Süvari Birliği'nin kumandanı, Lord Koruyucu1."

Dudakları kımıldayan Oliver'a bakü Luthien. 'Altıncı Sü-vari'nin başı?' Bu adı daha önce de duymuştu genç Bedwyr. Avon Kralı'nın özel koruması ve güney kraliyetteki alo büyük kentin valisi olan ve kendilerini krala hizmet etmeye adamış şövalyelerden oluşan bir gruptu. Greensparrow'un tahta çıkmasıyla birlikte dağıldıklarını düşünmüştü Luthien. Çünkü kralı koruma görevi artık Praetorian Muhafızlara verilmişti. Belli ki yanılmıştı.

Durumu iyice düşünmesi gerektiğini anlayan Luthien durdu. Blind-Strikeî'ı şövalyenin gırtlağından çekip yüzündeki kanı temizlerken yerde yatan garip yaşlı adamdan gözlerini ayırmadı.

"Newcastle'dan çok uzaktasın," dedi.

Başlangıçtaki tavrına rağmen şimdi asıl tutumunu yeniden kazanmış adam bir parça doğruldu. "Görevliyim," dedi. "Şeyden beri göreve çıkan ilk şövalyeyim." Yüzü buruştu, hatırlamaya çalışıyordu. Gerçekten de çok uzun zaman olmuştu.

"Her neyse," dedi Estabrooke sonunda. "Duamı ettim. Şimdi adını söyleyip beni öldürebilirsin. Derin bir nefes aldı ve koyu kahve gözlerini Luthien'in tarçın rengi gözbebeklerine kilitledi. "Bitir," dedi içten inanarak.

1 Koruyucu/Protector: Eski zamanlarda, ingiltere'de, kralın çocukluğunda ya da rahatsız olması durumunda ülkeyi yönetme görevini üstlenen prens veya asilzade, (çn)

Luthien etrafındakilere baka. Adamı elbette ki öldürmeyecekti ama yapacağı, aslında yapmayacağı şeyin kaba saba dağlılar tararından nasıl algılanacağını görmek istiyordu.

"Ölüme böylesine bir meydan okumayı daha önce hiç duymamıştım," dedi yana çekilip, elini uzatan Luthien. Kara Şövalye bir an kuşkuyla baka, sonra uzatılan eli kabul etti ve Luthien ayağa kalkmasına yardım etti.

"Atlarınızla ben ilgilenirim," dedi Estabrooke, Oliver'ın yak-laşüğını görüp uzaklaşırken.

Luthien de buçukluğu görmüştü ve kırık burnundan hala süzülmekte olan kan yüzünden hiç de mudu değildi. "Doğruca saldırıya geçeceğini söylemiştin," diye buçukluğa çıkışa genç Bedwyr.

"Böyle bir şey söylemedim," dedi Oliver.

"Bunu kastettin?' diye bağırdı Luthien.

Derin bir nefes alan Oliver omuz silkti. "Fikrimi değiştirdim."

Etraflarında dağlıların oluşturduğu çember daralıp, iri yan atlılar, kötü görünüşlü silahlar, çift uçlu mızraklar ve cüsseli bir adamın göğüs kafesi büyüklüğünde bıçaklan olan baltalar çaresiz ikilinin üzerine gelince konuşmaları aniden kesildi.

Luthien boğazını temizledi. "Sevgili, Sk Estabrooke," dedi. "Dosdarınızla.. . konuşabilir misiniz?"

"İron Cross'un kuzeydoğusundaki geniş Glen Albyn'de kamp kuran Eriadorlular arasında heyecanh fısıltılar dolaşmaktaydı. Vadiye neredeyse geçmişlerdi; ama Malpuissant Duvan'nı oraya bağlayan nokta, Dun Caryth henüz görüntüye girmemişti. Bununla beraber kaleye ev sahipliği yapan dağ görünüyordu. Önceki savaşın

üstünden iki gün bile geçmeden bir sonraki öğlenden sonra büyük ihtimalle bir savaş daha olacaka.

Eriadorlular sadece Caer MacDonald'dan çıkan ve Glen Al-byn'de konaklayan beş bin kişilik kuvvetle Dun Caryth'i ve tüm duvarı alabileceklerine inanıyorlardı. Umudan daha da artmıştı çünkü fısıltılar daha çok müttefikten bahsediyorlardı. Luthien'in bin sıkı Eradoch'lu adı ve Eradoch'un ortasındaki köyden topladığı bir o kadar da çiftçiden bozma askerle yolda olduğu söyleniyordu. O gece kamp kuran askerlere tüm ülke Greensparrow'a karşı ayaklanmış gibi geldi.

Katerin'in aklı bir sürü şeyle meşguldü. Bu yüzden uyuyamadı. Eriador ayaklanmıştı ve özgürlüğe kavuşmak ya da ölmek için savaşacaktı. Hale'li gururlu kadının küçüklüğünden beri düşlediği şeydi bu ama bu hayalin gözlerinin önünde yitip gitme olasılığı sevincini baltalıyordu.

Luthien'i kaybetmişti. Arkasından konuşan dostlannın fısıltılarını duyuyordu. Bu fısıltılarda hiçbir kötülük olmamasına, duygularını paylaşmalarına rağmen, Katerin'e çok daha fazla dokunuyordu. Luthien ve Siobahn'ın sevgili olduklarını biliyordu. Bunu bir süredir biliyordu ama sona yaklaşan isyan ve savaştan sonra yaşamın getirecekleriyle bu gerçeğin ağırlığını daha çok hissetmeye başlamıştı.

Sessizce ve tek başına yürüyüp, kamp ateşlerinin etrafında toplanmış, şans oyunları oynayan veya eski Eriador sarkılan mırıldanan grupların ve korumaların yanından geçti. Bazdan onu görünce yüzlerinde kocaman gülücüklerle el salladılar ama Katerin'in yüzünden bu gece yalnız kalmak istediğini anlayıp bu isteğine saygı duydular. Katerin kampın kuzey sınırından çıkıp, yıldızların birdenbire çok yakın görünmeye başladığı karanlık tarlalara gitti ve orada düşünceleriyle baş başa kaldı.

Savaş başlayalı altı ay kadar olmuştu ve bir o kadar daha sürecek gibi görünmüyordu. Peki ya sonra Katerin O'Hale'in elinde ne kalacakü? Avon'u yenseler de yenilseler de Luthien'siz bir yaşamın eksik olacağını düşündü. Onunla iki yüz mil gitmişti. Luthien'in ordusu ve amacı uğruna bu seferki de dahil bir iki yüz mil daha katetmişti, ve şimdi tüm çabalan bir hiç uğrunaymış gibi geliyordu

247

düelloda alt ettiği iri yan ateşli bir kadın olan Kayryn Kultwain pozisyona aday olmuştu hemen. Binicilerin eski kurallarına göre bir yetki aralarından olmayan birinden bir başka yabancıya devredilemezdi.

Kontun oğlu olan ve bu tür kurallarla yetiştirilen Luthien, Eradoch'un geleneklerini anlayabiliyordu. Estabrooke pozisyonunu atlıların liderini yenerek elde etmişti ama bu geçici bir pozisyondan başka bir şey olmamışa hiçbir zaman.

Çok geçici. Estabrooke bir yabancıydı ve dağlılar bir düzene girip ona meydan okuyacak kişileri sıraya koydukları anda Kara Şövalye binicilerin her biriyle teker teker dövüşmeye zorlanacaktı. Ve aralarından herhangi biri Estabrooke'u yenecek olursa hiç merhamet gösterilmeyecekti.

"Kayryn Kultwain liderlik için doğru aday mı?" diye etrafındakilere sordu Luthien.

"Yapakları ve taşıdığı kan itibariyle," diye yanıtladı bir adam. Diğerleri de başlarını sallayarak katıldılar ona.

"Eradoch'a lideriniz olmaya gelmedim," diye onları temin etti Luthien, "ama müttefikimiz olmanızı istemeye geldim. Bizim kralımız olmayan Greensparrow'a karşı ben ve Caer MacDonald halkına katılmanızı istemeye."

Eradoch'lu kadın ve erkekler karmaşık bir yapıya sahip değildiler. Hayatta kalmalarını ve onurlarını korumalarını sağlayan birkaç temel kurala uyan basit ve dürüst bir yaşam sürüyorlardı. Luthien'in söylemesi gereken her şey bundan ibaretti. Bronegan'a döndüğü zaman Eradoch'lu biniciler arkasında

değillerdi, yarandaydılar—ve Luthien de Oliver da aynı izlenime kapılmışlardı; vahşi ve bağımsız Eradoch halkı baştan beri onlara katılmak istemiş ama Kara Şövalye onları engellemişti.

İşte iki dost, şövalye ve atlılar, Eradoch'un da müttefikliği kabul ettiğini öğrenir öğrenmez büyük bir istekle ellerine silah alarak kendilerine katılan yüzlerce çiftçiyle birlikte Bronegan'ın güneyinde kamp kurmuşlardı şimdi.

Gece geç saate kadar Oliver'la oturdu Luthien. Battaniyelere sarılmış buçukluk deliler gibi muhteşem elbisesini temizlemeye, kemer tokası ve meçini parlatmaya uğraşıyordu. Mor renkteki kısa

pantolonunu kurusun diye ateşe çok yakın bir yere koydu. Abartılı pantolon tütmeye başlayınca sessizce eğlenerek olanları izledi Luthien.

Durumu fark eden Oliver çığlık çığlığa pantolonu kapa ve sakin sakin izleyen dostuna öfkeli bakışlarını dikti.

"Sana söylemek istedim," dedi Luthien, masum bir tavırla.

"Ama söylemedin!" dedi Oliver.

Omuz silkti Luthien. Tıpkı Kara Şövalye'yle yaptığı acı dolu dövüşün ardından Oliver'ın yaptığı gibi. "Fikrimi değiştirdim," dedi genç Bedwyr küçük dostunun Gascon aksanını taklit ederek.

Oliver yerden bir dal parçası alıp üstüne fırlattı ama Luthien tam zamanında kolunu kaldırıp onu durdurdu—fakat bu hareket yaralı omzunun ağrımasına neden oldu. Gülerken, bir yandan da acıyla bağırdı.

Zırhı olmadan, etkileyici Kara Şövalye'nin sadece yarı boyunda olan Estabrooke küçük bir kap taşıyarak kamp ateşinin ışığına doğru yürüdü. "Bir merhem," dedi Luthien'e yaklaşırken. "Acıyı alacak ve yaralarını temizleyecek. Göreceksin, iyileşecekler." Yaşlı adam koruyucu bir anne

edasıyla kasedeki garip kokulu, gri merhemden bir avuç alıp Luthien'in üzerine eğildi.

Luthien başını eğip gür saçlarını omzundan çekerek adamın merhemi sürmesine yardımcı oldu. Altıncı Süvari Birliği'nin başı Estabrooke'un o sırada neden Eriador'da olduğunu anlamamış olan Luthien ve Oliver işlem boyunca adamı incelediler. O ana dek konuyu açmamışa Luthien çünkü gün hızlı bir yolculuk ve beklenmeyen müttefiklerin kendilerine katılımıyla geçmişti. Saha fazla bekleyemedi genç adam.

"Neden buradasın?" diye sordu birdenbire.

Estabrooke şaşkınlıkla bakakaldı. Dudakları büzüldü ve o büyük bıyığı burnunun ucunu gıdıklayacak kadar yukarı kalktı. "Ben, Lord Koruyucu'yum," diye yanıtladı, bu her şeyi açıklarmış gibi.

"Ama Kral Greensparrow, o Gascony'de," diye mantık yürüttü Oliver. "Seni neden bu kadar kuzeye yollasın ki?"

"Greensparrow mu?" dedi Estabrooke. "Oh, hayır, o değil. Dük Paragor, Prensşehri Dükü gönderdi."

"Ne zaman?" diye sordu Luthien.

"Oraya—o güzel kente, Prensşehri'ne gitmiştim. En güzel hayvanat bahçeleri ve bahçeleri görmeye!"

Oliver hayvanat bahçelerini anlatmasını istiyordu ama Luthien öncelikle konuyu dağıtmadı. "Dük?" diye hatırlattı.

Estabrooke bir an anlamamış gibi, sorarcasına bakü. "Ha, tabi, Paragor, kara kuru adam," dedi kafasını toplayan Kara Şövalye. "Onun, kafasını kitaplardan kaldınp bir plan yapması gerekti sanırım!"

"İki hafta," diye hemen ekledi Luthien'in artan sinirini yatıştırmak için. "Beni bir ziyafete çağırdı. Sonra da kuzeye, Era. . . Eradoy'a gelmemi istedi. Buraya ne diyordunuz?"

"Eradoch," dedi Oliver.

"Evet, Eradoch," diye sürdürdü Estabrooke. "Eradoch'a git,' dedi Paragor. Alçakları yola getir. Kralımız ve diğerleri çok yaşasın! Elbette ki Altıncı Birliğin başı ve Lord Koruyucu olduğumdan ve Paragor da, Avon'un gerçek kralının elçisi olduğu için emre itaat etmek gerekiyordu."

Bunun Luthien ve Oliver için büyük anlamı vardı. Eriador'u saran sorunu görmüştü Dük Paragor ve kuzeydeki ülkeye atlıların değerini bilecek kadar yakındı. Vahşi dağlıları ne kendisi ne de tepegözler etkileyebilirdi. Ama eski ekolden bir şövalye, kılıç ve onur sembolü bir adam olan Estabrooke, Prensşehri'ne gitmişti sonra ve elçi bulunmuştu.

"Peki neden taraf değiştirdin?" diye sorma isteği duydu Oliver.

"Değiştirmedim!" diye ısrar etti buçukluğun kastettiğini anlayan Estabrooke. "Arkadaşın beni adil bir dövüşte yendi ben de ona yüz gün borçluyum." Luthien'e bakü. "Elbette beni kendi kralıma karşı bir silah olarak kullanmayacağını anlıyor olmalısın. Kılıcım sessiz."

Luthien başıyla onayladı ve memnun bir şekilde gülümsedi. "Bu süre zarfında, iyi şövalye," dedi, "kralın Greensparrow'un gerçek yüzünü ve bizim Eriador'da başlattığımız bu hareketin anlamını anlayacaksın."

*****

Caer MacDonald'daki o rüzgarlı, yağmurlu geceden bu yana aşklarının var olamayacağını bilse de Luthien'i kaybettiği için ağlama sırası şimdi Siobahn'daydı. Bu son resmileşmişti artık. Olması gerektiği gibi.

Ama yine de acı veriyordu ve Siobahn o gece hiç uyuyamaya-cağına karar verdi. Bir süre kampta dolaştı, bir grupla şarkı söyleyecek, bir diğeriyle şans oyunu oynayacak kadar uzun kaldı yanlarında. Sonra, güneydoğuya doğru gitti ve Brind' Amour'un büyük çadırının önüne geldi. İçeride bir lamba yanıyor, gölgeler büyücünün uyanık olduğunu gösteriyordu.

Siobahn içeri girdiğinde ağzı kulaklarına varan bir gülümsemeyle el çırpmaktaydı. Küçük bk kaidenin üstünde duran yuvarlak bir şeyin üstünü hemen bk örtüyle kapattığını fark etti Siobahn— kristal küre olduğunu anladı.

"Luthien'i gördün," dedi Siobahn. "Ve topladığı askeri güç hakkındaki söylentilerin doğru olduğunu biliyorsun."

Brind' Amour kuşkuyla baka yan-elfe. "Hayır, hayır," dedi. "Orada çok sis var. Çok sis. Başta onu gördüğümü sandım ama bk dağlı, hatta bk ren geyiğiydi muhtemelen. Çok sisli."

"Öyleyse söylentileri doğrulayamayız—" diye başladı Siobahn.

"Söylentilerde genellikle doğruluk payı vardır," diyerek sözünü kesti büyücü.

Siobahn durup bk nefes aldı. "İki taktik belklemeliyiz," dedi. "İki savaş planı. Biri Luthien'den yardım gelmemesi ihtimaline karşı. Diğeri ise yanındaki binlerce kişiyle gelkse uygulanmak üzere."

"Hiç gerek yok," dedi Brind' Amour gizemli bk tavırla.

Gözünü kırpmadan baka Siobahn. Büyücünün oyununa kaa-lacak halde değildi.

Brind' Amour bunu fark etti ve bk an için yan-elfi böylesine üzen şeyin ne olabileceğini düşündü. "Caer MacDonald'daki zaferimizin haberi bizden önce gidiyor," diye açıkladı hemen güzel Siobahn'ın yüzüne yeniden bk gülücük getirmek kaygısıyla. "Dun Caryth üzerinde dalgalanan bayrakta yeşil bk tarla üzerindeki bk dağ geçidi var!"

Bu, Siobahn'ı bkdenbke etkiledi ve Brind' Amour Malpuis-

sant Duvarı'nı tutan kalenin üzerinde Eriador'un eski bayrağının dalgalandığını anlatmaya çalışıyordu. "Duvar ele geçiriliyor mu?" diye atıldı yan-elf.

"Duvar bizim!" diye onayladı büyücü, sesini yükselterek.

Siobahn konuşamayacak durumdaydı. Böylesine bir zafer nasıl olmuş da onlara sunulmuştu?

Dun Caryth'de ve duvardaki çeşitli kulelerde tepegözler, hatta Avon vatandaşları değil, Enadorlulular var," dedi yaşlı büyücü. "Çoğu askerlerin hizmetindeki esnaf ve hayvan bakıcılarıydı ama silah depolarına kolayca girebiliyorlardı."

"Kızıl Gölge'yi duymuşlardı," diye akıl yürüttü Siobahn.

Kollarını başının arkasında kavuşturan Brind' Amour rahat bir tavırla sıranı çadırının ortasındaki direğe dayadı. "Öyle görünüyor."

22

O kadar zayıfa ki hastalıklı görünüyor, gevşek derisi kemiklerinden sarkıyordu. Gö2leri ise koyu halkalarının derinliğinde kaybolmuştu. Bir zamanlar gür olan kahverengi saçları kırlaşmış ve tepesinde bir boşluk bırakacak kadar seyrelmişti. Kalan saçını ise yanlardan dışa doğru taramışa ve bu haliyle kulaklarının arkasında

küçük kanatlar varmış gibi görünüyordu.

Ama zayıf görüntü, bu adamda olduğu gibi yanıltıcı olabilir. Prensşehri Dükü Paragor, Greensparrow'un ikinci adamı, yedi dük arasında en güçlü olanıydı. Sadece tepegözlerin lideri Cresis ile büyücü olmayan bir dük tahta en yakın adamlardı: tamamen politik bk karar, kralın başına herhangi bir şey geldiği anda Paragor'un kolaylıkla değiştirebileceğine inandığı bk karar.

Fakat o sıralar tahta çıkmayı pek düşünmüyordu Paragor. Eriador'daki olaylar rahatsız edici bk şekilde tırmanışa geçmişti. Prensşehri, kuzeydeki vahşi ülkeye en yakın ve politik açıdan da bu topraklara karşı tahtla Avon kentleri arasında en çok işbkliği yapan kentti. Dolayısıyla Eriador'u saran isyanın oluşumunda Paragor en büyük pay sahibiydi. Bu yüzden de sihir gücüyle olanları görme sanatında usta olan büyücü olan biteni sıradan bk ilginin ötesinde izlemişti. Belsen'Krieg'in Montfort duvarının dışında aldığı mağlubiyetten haberi vardı; Avon donanmasının tamamen ele geçirildiğini ve kuzeye hareket ettiğini biliyordu. Kendi başarısızlığından, Eriador'lu atlıları Kızıl Gölge'den uzak tutma göreviyle kuzeye gönderilen Estabrooke'tan da haberi vardı.

Öfkeli Dük Paragor, Kızıl Gölge'nin peşindeki binlerce atlının Glen Albyn'de kamp kurmuş ve sayılan giderek artan asilere doğru yol akşını izlemişti.

"Greensparrow Gascony'de tatildeyken tüm bu olanlar!" diye kısa boylu, kaslı, çarpık bacak ve kolları olan ve kendi çocuklarından biriyle Prensşehri'ndeki ünlü hayvanat bahçesinde bulunan bk aslanı beslerken bk kolunu yarısına aslana kaptırdığı için tek eli olan Thowattle adındaki tepegöze bağırdı dük. Tek-gözlü hayvan kendine, metal bir yuvarlağın ucuna yerleştirilmiş ucu sivri bir takma kol yapmıştı ama kopan kolu öyle hassastı ki kolu kullanamamıştı. Bk eli olmamasına rağmen Thowattle Prensşehri'ndeki en güçlü tepegözdü ve tepegözlerden beklenmeyecek kadar zeki; kendi halkına karşı bile inanılmaz zalimdi.

"Sadece Eriadorlular," dedi Thowattle dalga geçercesine.

Paragor başını sallayıp iki elinin parmaklarını dağınık saçında gezdkdi ve zaten dışa doğru uzamış olan saçı iyice dağıldı. "Kralımızın yapağı hatayı yapma," diye uyardı dük. "Kuzeyli düşmanlan-

mızı ve ayaklanmayı önemsemedi."

"Biz daha güçlüyüz," diyerek tavrını sürdürdü Thowattle.

Buna karşı çıkmadı Paragor. Greensparrow'a karşı bütün Eriador birleşse bile, Avon ordulan çok daha üstündü. Çalınan donanmaya rağmen Avon donanması çok büyüktü ve o tür büyük gemilerle savaşmaya alışmış mürettebata da sahipti. Ama bu savaş, Avon askerlerinin çoğu güney Gascony'de Duree Krallığı'na karşı Gasconlarla savaştığı için pahalıya patlayacaktı. Dağları ve Malpu-issant Duvan'nı geçip Eriadorlularla kendi topraklarında savaşmak güçleri eşitleyecekti.

"Tasımı getir," dedi Paragor.

"Kırmızı demirden olanı mı?" diye sordu Thowattle.

"Tabi ki," dedi Paragor ve Thowatde'ın yüzü kuşkuyla değişince yüzüne karşı güldü. Tepegöz yanından ayrıldı ve bir dakika sonra elinde tasla döndü.

"Bunu çok sık kullanıyorsun," diyerek dükü uyarma cüretini gösterdi. "Bana çağırma büyülerinin çok tehlikeli olduğunu söylemiştin," diyerek karşı çıka tepegöz.

Paragor'un gözleri kısıldı. Bir tepegözün ona büyü konusunda kızdığını düşünebiliyor musunuz?

Paragor'un bakışları değişmeyince tepegöz geniş omuzlarını silkip sustu. Küstahlığı yüzünden onu cezalandıramazdı dük. Hem tepegözün sözlerinde gerçeklik payı olduğunu da biliyordu. Büyü yapmak, gözlerini ve kulaklarını millerce öteye göndermek ince bir işli. Pek çok şey görülebilir, açığa çıkarılabilirdi ama sonuçta elde edilenler sıklıkla tam gerçeği yansıtmazdı. Bildiği bir yere veya bir kişiye odaklanabilirdi—son zamanlarda olduğu gibi, şimdi de bakacağı kişi Estabrooke'du—ama bu tür

bir büyülü casusluğun da sınırlan vardı. Gerçek bir casus veya öncü kuvveti hedefe gitmeden önce bilgi toplar, ondan sonra da doğruca, hedefin kendisinden edindiği bilgileri kullanabilirdi. Bir büyücünün gözü ise normal olarak hedefin tam kalbine iner, bu arada da dış dünya gerçekliğinde hedef kişi veya yerin etrafında meydana gelen olaylara, çoğunlukla da iç dünyada olanlardan çok daha önemli olan olaylara karşı körleşirdi.

Çağırma büyüsünün kendi sınırlan, bedeli ve tuzakları vardı.

257

Büyülü muhteşem enerji bu süreç sırasında tükenir ve eylem uyuşturucu gibi bağımlılık yapabilirdi. Seans sırasında alınan yanıtlara kıyasla daha çok soru sorulurdu. Bu yüzden de büyücü tekrar tekrar kristal küresine veya sihirli tasına dönüp gözlerini ve kulaklarının uzaklara gönderip dururdu. Paragor kendi yaşam kuvvetlerinin içinde boğulup, sihirli aletlerinin önünde sandalyelerine serilmiş bk şekilde ölü bulunan büyücüler olduğunu biliyordu.

Ama yeniden Eriador'a gitmek zorundaydı. Charley Lima-nı'ndaki bozgunu, Montfort'taki savaş alanındaki katliamı, Era-doch'a yapılan yolculuğu görmüştü. Bunların hepsi kendi egemenliği altındaki Malpuissant Duvan'na uzanıyor, kaçınılmaz olarak onu yönlendiriyordu.

Tası, dükün çok fazla mobilya bulunmayan, sadece bk masa, büyük ama sade çalışma masası—küçük bk dolap ve üstünde yüzlerce gözün bulunduğu bk duvardan ibaret özel çalışma odasındaki küçük yuvarlar masanın üstüne koydu Thowattle. Ardından dolaba yönelen tepegöz önceden hazırlanmış suyla dolu bk sürahi çıkardı. Suyu tasa dökmeye başladı ama bkkaç damla etrafa saçılmıştı. Öfkeli Paragor tepegözü yana iterek sürahiyi elinden çekip aldı.

Thowattle çkkin kafasını sallamakla yetindi. Dükü hiç bu kadar telaşlı görmemişti.

Paragor tası doldurdu. Sonra hardal rengi cübbesinin kalın kıvrımlarının altından ince bk bıçak çıkardı. Bk elini tasın üstünde dolaştırırken yavaş

yavaş mırıldanmaya başladı. Sonra kendi eline sapladı bıçağı ve kanın suya akmasına izin verdi.

Büyü dakikalar boyunca devam ederken, Paragor yüzünü ağır ağır tasa yaklaştırıp, gkdap gibi dönmekte olan kırmızı renkli suyun derinliklerine baka.

Derinliklere baka, oluşan görüntüye.

"Kolay bir galibiyet," diyordu genç bir adam—giydiği pelerinden onun Kİ%/ Gölge olduğunu anladı Paragor. Büyük bir çadırdaydı ve etrafında garip görünüşlü birkaç kişi toplanmıştı: Züppe görünümlü bir buçukluk, Paragor'un tanımadığı yaşlı bir adam ve tipleri birbirinden çok farklı üç kadın. Biri u^un boylu ve güçlü kuvvetliydi. Saçları günbatımı rengindeydi. Diğeri daha ufak tef ekti-—galiba e/fkanı taşıyordu—çıkık hattan ve uyun, buğday rengi bukleleri vardı. Üçüncü ise dağlıların giydiği kürklere bürünmüş

güçlü kuvvetli bir kadındı. Bunu tanıyordu Paragor; Kajryn Kultıvain, Eradochlulann kontrolünü ele geçirmek için Estabrooke'un dövüşüp yendiği kadın.

"Fakat bu ordu savaşmak için toplandı," dedi %üppe buçukluk, kaba saba Gascon aksanıyla. "Şimdi ise onlara savaşacak fırsat bırakmadık!"

Buna bir anlam veremedi Paragor ama zihninin başka bir yerlere gitmesine de izin vermedi. Tasın kenarlarına çevirdi bakışlarını. Hedef nesnesini arıyordu. Estabrooke oradaydı. Bk taburede öylece oturuyordu. Sırtını çadıra dayamıştı. Ne olmuştu da otorite sahibi şövalye böylesine sessizleşmişti ki? Estabrooke'un yüzündeki sükunet en rahatsız edici şeydi!

Paragor giderek amacından uzaklaştığını fark etti. Büyünün a-ğırhğını hissetmeye başlamıştı; zamanı daralmaktaydı. Çadırın, tasın ortasında Kızıl Gölge konuşuyordu yine.

"Bir elin parmaklan Eriador halkını bir araya topluyor," dedi şiirsel bk tonda ve eli havada. "Bk yumruk olun."

"Kral Greensparroif'un suratının tam ortasına inen bir yumruk," dedi yaşlı adam. "Sıkı bir yumruk ama canını tam yakabildik mi?"

"Eriador bi^im!" diye bağırdı kngl-saçlı kadın.

"Ne kadar süre?" diye sordu yaşlı adam alaya bir tavırla.

Herkesin ayaklanmasına neden oldu bu. "Greensparroıv Gascony'de, bildiğimi^ kadarıyla," diye devam etti adam. 'Ve Greensparroıv geri gelecek."

"Planın senin olduğunu hatırlatırım," diye karşı çıktı buçukluk.

"işler planlandığı gibi gitmedi."

"Hedefi düşündüğümüzden daha kolay ele geçirdik," dedi buçukluk.

"Fakat Oliver'ın Blbfö'yle aynı etkiyi yapmadı," diye hemen karşılık verdi y aslı adam. "Korkarım işimi?^ daha bitmedi. Henü% değil."

"Daha ne var?" diye sordu buçukluk.

"Kırk beş mil, bahar için çok u%un bir yol sayılma^," dedi yaşlı adam kurna^ bir ifadeyle.

Büyü tasındaki görüntü kayboldu. Geçkdiği ani şok yüzünden Paragor'un konsantrasyonu tamamen bozulmuştu. Yüzü bembeyaz olan sıska büyücü dük tastan başını kaldırıp geriye attı kendini. Prensşehri—sonradan türeyen bu asiler Prensşehri'ne gitmekten bahsediyorlardı!

Tehlikenin farkına vardı Paragor. Bu, küçük bk ordu değildi ve Greensparrow yeterince hızlı davranmamışa. Avon ordulan bk araya toplanmamışlardı ve hiçbiri Prensşehri'nin yakınlarında değildi. hem bu grubun kastettiği kazanılan savaş da neydi?

Malpuissant Duvarı?

Cılız dük parmaklarını saçında gezdirip durdu. Düşünmesi lazımdı. Karanlıkta oturup konsantre olmalıydı. Bkşeyler biliyordu ama bu yeterli değildi; ayrıca yorgundu.

Büyünün sınırlan ve bedeli bunlardı işte.

* *

"Prensşehri," dedi Brind' Amour'un kafasındakini anlayan Siobahn. "Avon'un incisi."

"Oliver'ın Blöfü için bahisler açıldı," diye onayladı Brind' Amour.

"Greensparrow bunu hiç beklemiyordur. Asla inanmayacak," dedi Oliver ve sadece Luthien'in duyabileceği kadar alçak bk sesle ekledi: "çünkü tam burada duruyorken ben bile inanamıyorum."

"Prensşehri boş," diye açıkladı Brind' Amour. "İki yüz mil yakınında tek bk askeri kuvvet bile yok."

Yan kuşkulu yan umutlu olan Siobahn'ın yüzü karmakanşık oldu. "Duvarın yakınlanna," dedi, "yeni bk filo gönderip bizi ana hedefimizden uzaklaşttrabilkler."

"Olabilk," dedi Brind' Amour. "Ama bize henüz kaulmamış olan Eriadorlulann istekliliğini de göz ardı etme. Oldukça büyük bk kent olan Chalmbers'taki halk dağlarda ve duvarda olanlara kör değil. Ayrıca," dedi yaşlı büyücü kırışmış ellerini ovuşturarak, sinsi sinsi, "çok çabuk saldıracağız; bu hafta."

Oliver bunun, adının bu cesaret isteyen saldırıyla birlikte anılması, tarihin bir parçası olması için tek şansı olduğunu biliyordu. Eriador'un güneyindeki savaş alanında diğerleriyle bklikte ölme olasılığının olduğunu da. İsyanın başındaki hedefine (aslında bk şans eseri başlamışa ya, neyse!) ulaşıldığı düşünüldüğünde oldukça büyük bk riskti bu. "Prensşehri'ne mi?" diye bağırdı. "Ne için?"

"Bk anlaşma sağlamak için," dedi Brind' Amour hiç tereddütsüz. Bu arada da Luthien'in yüzünden geçen bulutu fark etmedi

3.İ-0

LUTHİEN'lN

değil.

"Her yeri alacağımızı mı düşünüyordun?" diyerek güldü genç Bedwyr'e. "Ta Avon'a kadar gidip Carlisle'y fethetmeyi mi bekliyordun? Bütün Eriador güneye gitmek zorunda kalsa bile yine de bizim üç kanmızlar!"

Ne diyeceğini, ne düşündüğünü ya da ne hissettiğini bilemedi Luthien. Hedefe kolay ulaşmışlardı—duvar onlarında ve Eriador, Greensparrow'un gölgesinden kurtulmuştu. Oliver'ın yeşil, zırhlı eldiven giymiş parmaklarını şaklattığı gibi kısa sürede kolayca. Ama ne kadar süre için? demişti Brind' Amour. O anda savaşın bitmesine daha çok zaman olduğunu, Greensparrow'un dönüp tekrar tekrar peşlerine düşeceğini düşünmüştü Luthien. Gerçekten savaşı kazanmışlar mıydı? Belki de Carlisle'a kadar gidip Greenspar-row'un kara gölgesini yeniden ve sonsuza kadar kaldırmak lazım diye düşünüyordu.

"Avon halkı da bize katılacaktır," dedi. gür sesinde çaresizlik vardı. "Eriador halkının yapağı gibi."

Brind' Amour tam itiraz edecekken Oliver elini kaldırarak durdurdu onu. "Ben bu konuda uzmanım," diyerek büyücüden izin istedi.

"Bizi istilacı olarak görecekler," dedi Luthien'e. "Ve bize karşı vatanlarını savunacaklar."

"Öyleyse Prensşehri'nin farkı ne?" dedi gerçekleri duymaktan hoşlanmayan Luthien sert bir tavırla.

"Çünkü bu Oliver'ın Blöfü sadece," dedi ve ardında beklenen parmak şaklaması geldi. "Hem ben hayvanat bahçesini görmek istiyorum."

"Ancak ondan sonra, Avon Kralı'na bir anlaşma önerebiliriz," diye açıkladı Brind' Amour. "Prensşehri avucumuzda olduğu sürece değiş tokuş edeceğimiz bir şey olacak." Luthien'in yüzünde kuşku vardı. Brind' Amour'u anlıyordu onu. Dışarıya kapalı bir adada, dünya liderlerinin oyunlarından çok uzakta büyümüştü genç adam. Eğer o kadar güçlüyse Greensparrow'un Carlaisle'dan kalkıp doğruca kuzeydoğuya gideceğini ve Prensşehri'ni zorla geri alabileceğini düşünüyordu Luthien. Halbuki anlamadığı şey sıkıntı faktörüydü. Eriador'un Avon'dan kurtulmak için tek şansı Green-

sparrow'a güneydeki krallıklarla, özellikle de Gascony'le ilişkilerinde sıkıntı kaynağı, bir diken olmasıydı. Öyle ki Greenspar-row Eriador'la uğraşarak kendini sıkınaya sokmak istemeyecekti. Prensşehri'ni fethetmek bunu sağlayabilirdi; ama büyücü şunu da kabul etmek zorundaydı: Sağlamayabilirdi de.

"Öyleyse tamam," diye bağırdı Brind' Amour birdenbire. "Prensşehri'ni alıyoruz, sonra da geri vermeyi öneriyoruz."

"Hayvanları serbest bıraktıktan sonra," diye ekledi Oliver. Ca-dırdakilerin hepsi gülümsedi.

Basit ve mantıklı. Dıştan böyle görünüyordu. Ama bu planı yapanların hiçbiri, ne Luthien, ne Oliver, ne Siobahn, ne de Kayryn Kultwain, Brind' Amour'un kendisi bile, bunun bu kadar olacağını düşünüyordu.

*****

Ordu ertesi gün Avon'un en etkileyici yapılan arasında yer alan Malpuissant Duvan'na ulaştı. Elli ayak yüksekliğinde, yirmi ayak genişliğindeydi ve İron Cross'un doğu yakasının yaklaşık otuz mil ilerisinden başlayıp ta Dorsal denizine kadar uzanıyordu. Beş yüz yardalık aralıklarla kapılar ve bunların üstüne de hisarlar inşa edilmişti. Aralarında en etkileyici olan da Dun Caryth hisarıydı. Heybetli sağların en ucundaki kayalıktan başlıyordu ve bu doğal duvar sonradan inşa edilen duvarla birleşiyordu, Dun Caryth'in yerden yukarıda olan yansında üstünde mancınık ve toplarla tıka basa dolu kuleler ve çıkıntısız duvarlar yükselirken, aşağıda kalan diğer yansında erzak ve silah dolu tüneller vardı.

Mekanı inceleyen Luthien çok kolay kazanılan zaferin aslında ne kadar önemli olduğunu anladı. Ordu Dun Caryth'deki Praetorian Muhafızlarla savaşmış olsaydı feci kayıplara uğrayacak ve kuşatma hisardaki askerlerin müdahale edeceği kadar uzun sürmeyecekti. Ama darbe hisarın içinden gelmişti ve işte, Dun Caryth, ve Malpuissant Duvan'nın tamamı onlarındı.

Hoş geldin töreni sıcak ve kudamalarla doluydu. Eriadorlu-lar'ın tamamı, Greensparrow adı, düşmanlarına fırlatacakları bir lanetten başka bir şey değilmiş gibi kendilerini yenilmez hissediyorlardı.

KKMAR.I

Brind' Amour hepsinden daha bilgeydi ama o bile kendine haklim olamayıp zafer kazanan iki ordunun bir araya gelmesiyle oluşan çılgınlığa kaptırmıştı kendini. Bunun kendileri için iyi olduğunu fark etti eski büyücü, şimdiki general: Kutlama birlik beraberlik duygularını daha da pekiştirmiş ve önceden ne yapacakları pek kestirilemeyen halkın, Eradoch'lu Biniciler gibi, sıkı bağlan olduğunu kesinleştirmişti.

Böylece o günün tadını çıkardılar hisarda, kazanılması güç savaşa dair hikayelerini ve yaşamlarını bu uğurda veren dostları anlattılar birbirlerine. Caer MacDonald'dan ve kuzeyden gelen iki ordu Dun Caryth'in kuzeyindeki ovada kamp kurdu o gece.

Öte tarafta, Dük Paragor Prensşehri'ndeki sarayındaki yatak odasının halı kaplı zeminini arşınlayıp duruyordu. Yorgundu, büyü gücü tükenmişti ama Greensparrow'a seslenmek istiyordu.

O kadar uzakla iletişimin neler getireceğini fark ederek kafasını salladı. Greensparrow tüm bu olanları reddedecek ve Eriador'da türeyen bu adamların kuru bir kalabalıktan başka bir şey olmadığı konusunda ısrar edecekti.

Elindeki seçenekleri düşündü. En yakındakiler, büyücü dostları güneydeki Evenshorn'da, İron Cross'un diğer güney kolundaki Warchester'da ve donmuş Speythenfergus'un kıyılanndaydılar. Ordularını toparlamaları haftalar sürerdi. Çamur deryası ve eriyen karlar içinde ilerleyip Prensşehri'ne ulaşmaları da. Büyücü-dükler büyülü güçlerini kullanarak

Paragor'un yanına gelebilirlerdi elbette—hatta oldukça büyük bir Praetorian Muhafız topluluğunu da beraberlerinde getirebilirlerdi belki. Ama Eriador'dan geldiğine inandığı o orduya karşı bu bir şeyi değiştirir miydi gerçekten? Peki ya onları çağırıp yardım ister ve Eriadorlular gelmezse?

"Ama belki başka işbirlikçilerim de var!" diye bağırdı aniden, müsrifçe döşenmiş odanın bir köşesinde bir kilimin üzerinde oturan Thowattle'ı şaşırtarak.

Efendisini dikkatle inceleyen Thowattle o şeytani ifadeyi fark etti. Paragor'un bir iblis çağırmaktan bahsettiğini anlamıştı, belki de birden fazla.

"Savaşma azimlerinin kınlısını izleyelim," diye devam etti kötü kalpli dük. "Kızıl Gölge katledilebilirse belki... "

"Efsaneyi daha da güçlendirir bu," dedi, ihtiyatlı tepegöz. "O-nu bir şehit yaparsınız, böylece de çok daha güçlü olur, gerçekten!"

Paragor buna karşı çıkmak istedi ama yapamayacağını anladı: Tepegözlerde rastlanmayacak kadar ileri görüşlü olan tek-göz yine haklıydı. Paragor planını yaptı—bir adamın kendisini öldürmeden ruhunu öldürmenin bkçok yolu vardı. "Kızıl Gölge'nin şevkini kurabildiğimi farz edelim," dedi, fısıltıyı andıran bk sesle.

Belki de adamın kalbini kırabilkdi.

23

toyhmjoı

İçinde, güneydoğuya bakan köşedeki büyük bk üç ayağın üstüne yerleştirilmiş bk mangal hariç hiçbk eşya bulunmayan, boş bk odaydı. Duvarların her birinde bk meşale yanmaktaydı. Bunun dışında hepsi tavanın

olduğu gibi boştu ve gri renkteydi. Ancak odanın zemini o kadar sade değildi, karmakarışık bk şekilde yer-

leştirilmiş taşlar odanın ortasında mozaikten yapılmış bk çember oluşturuyordu tam ortasını beş kenarlı bk yıldız süslüyordu. Çemberin dışında ikinci bk çember vardı ve yay şeklindeki bu çizgilerin arasında güç ve korunmayı temsil eden rünler bulunuyordu.

Paragor çemberin ortasında durmaktaydı. Şimdi, mangalın yanında duran Thowattle güçlü boynuna kayışlarla bağlanmış, bk dolu gözü olan ufak bk sandık taşıyordu. Yerdeki taşları, o küçücük taşların her birini yıllar önce teker teker kendi elleriyle yerleştirmişti Paragor—inanılmaz zahmetli bk işti. Bk bölümü bitirdikten sonra, ortaya çıkan şeyin mükemmel olmadığını fark etmişti defalarca. Sonra da tüm taşları çıkarıp yeniden başlamak zorunda kalmıştı. Çünkü büyücüyü çağırdığı iblise karşı koruyacak olan Si-hk Çemberi mükemmel olmalıydı. Çember yıllar boyunca, gelip geçen çok sayıda iblise karşı dayanıklılığını kanıtlamışa.

Binlerce koruyucu büyüyle donatılmış Paragor tamamen hareketsiz duruyor, cehenneme sesleniyor, uzun ve zorlu büyüyü mırıldanıyordu. Arada bk sol elini Thowattle'a doğru kaldırıp bk rakam söylüyordu. Tepegöz de boynunda tuttuğu sandığın uygun gözünden istenen otu veya tozu çıkarıp yanmakta olan mangala atıyordu.

Aülan maddelerin bazısı ağır kokulu bk duman çıkarıyor, bazısı ise aniden parlayıp sönen alevlere neden oluyordu. Bu büyülü süreçle geçen saatler içinde mangaldaki alevler giderek artmaya başladı. Başlangıçta küçük: bk alevden başka bk şey yoktu; şimdi ise oldukça büyük bk ateş mangalın ortasında hark bk şekilde yanıyor, zaten korkmakta olan tepegözü oldukça terletiyordu.

Paragor olan biten hiçbk şeyin farkında değilmiş gibi görünüyordu ama mangalın yaşam kaynağı aslında o ve yaptığı büyüydü. İki tür büyü vardı: Verme ve gerçek çağrı. Verme daha kolay bk yoldu. Bunda büyücü bk şeytanın bedenine gkmesine izin verirdi. Paragor'un şimdi yapmakta olduğu gerçek çağn ise çok daha zor ve tehlikeliydi. Paragor bk iblisi lanetli heybetiyle bklikte odaya getirecek, sonra da verdiği bk dizi emre uyacak olan şeytanı serbest bırakıp dünyanın üzerine salacaktı.

Kölelikten ve ondan da çok kendilerini köleliğe zorlayanlardan iblisler nefret ederlerdi ama Paragor büyüsüne güveniyordu. Deği-

k.HMAR.1

sik vesilelerle getirip başardı bk şekilde idare ettiği, küçük bir iblis olan Kosnekalen'i getirecekti yine.

Mangaldaki alevler portakal renginden sarıya, sandan da parlak beyaz bk renge dönüşürken Paragor'un hareketlerini değiştirme-siyle birlikte yoğunluk ve şiddetleri artti. Büyücü sınırların dışına çıkmadan çemberin içinde dönüyor, tüm benliğiyle, kalbini söylediği büyülü ezgiye vermiş bir halde, lanetli bk tenor sesiyle cehennemin kapılarını zorlayarak sesleniyordu.

Aniden durdu. Sol elini Thowattle'a çevkerek üç kez ala diye seslendi ve bu feci tecrübede hiç de acemi olmayan tepegöz altıncı sıradaki altıncı göze uzanıp kahverengi ve yapışkan bk madde çıkardı.

Madde mangala düştü ve zaten harlı yanmakta olan alevler daha da kızıştı. O kadar ısınmıştı ki tepegöz mangaldan bkkaç adım uzaklaşmak zorunda kaldı. Çemberin içinde duran Paragor dizlerinin üstüne düştü, sol elini ileri uzatu. Gözyaşları san suratındaki tere karıştı.

"Kosnekalen!" diye haykırarak gelmesini istedi, beyaz alevleri çıtırtıyla parlayan kara alevler sararken. Alevler yeni bk yaşam formuna bürünüyorlardı sanki.

Thowattle kuzeybatıdaki köşeye kaçıp eliyle gözünü kapatarak dehşet içinde büzüldü olduğu yere.

Çatallı bk dil fırladı alevlerin içinden. Ardından kara bk gölge belkdi; inanılmaz büyüklükte, kıvrık boynuzlan olan bk kafa. Dev, kaslı bir canavar kolu çıkü alevlerin arasından ve bunu üzerinde pullarla kapk bk deri olan dev bk kanat izledi—pullu, dev bk kanat!

Paragor'un yüzündeki acının yerini önce bk coşku, sonra da bk merak aldı. Kosnekalen ufak, ucu sivri boynuzlan olan, insan boyutlarında küçük bk

iblisti. Ama bu zebani ondan çok daha büyük ve büyücünün çoktan hissetmeye başladığı gibi çok da güçlüydü.

Pençe şeklinde kıvrılmış parmaklar ikinci kol çıkarken havayı tırmaladılar. Sonra, büyük bk güç patlamasıyla bklikte alevler zebaniyi ileri ittiler; dev gibi, on iki ayak uzunluğunda, kokan siyah et ve pullardan oluşan bk canavar. Yüzü bk yılanın yüzüne benziyor,

iğrenç azı dişleri alt çenesine kadar uzanırken, salyası bunların arasından yere akıyor ve taş zemine değince asit gibi bir tıslama sesi çıkıyordu. Üç pençeli ayağını sabırsızlıkla yere vurdu ve taşta derin yarıklar açü.

"Kosnekalen?" dedi Paragor neredeyse fisılü gibi çıkan bir sesle.

"Hayır."

"Ben Kosnekalen'i çağı—" diye başladı büyücü.

"Kosnekalen'in yerine ben geldim!" diye kükredi iblis, o diş gıcırusıyla karışık, çatlak, korkunç sesiyle boş duvarlarda yankı yaparak.

Paragor aklına mukayyet olmaya çalıştı. Burada idareyi elinde tutan kişi olduğunu göstermeliydi. Yoksa iblis duvarları parçalayarak odadan çıkar, yoluna çıkan her şeyi öfkeyle mahvetmeye kalkardı. "Tek bir isteğim var," diyerek konuşmaya başladı dük. "Zevkli olacak bir şey."

"Ne istediğini biliyorum, Paragor," diye hırladı iblis. "Biliyorum."

Paragor doğruldu. "Kimsin sen?" dedi. İblisten kendisi için bir şey yapmasını istemeden önce adını bilmeliydi. Bunun çok riskli ve tehlikeli bir an olduğunu biliyordu tecrübeli büyücü ama iblis istekli bir şekilde sorusunu yanıdayınca hem şaşırdı hem de rahatladı.

"Ben Praehotec'im," dedi canavar gururla. "Ölürken Mork-ney'in yanında olan kişi."

Paragor başıyla onayladı—Kosnekalen'den benzer bir hikaye dinlemişti. Kosnekalen bu hikayeyi tüm detaylarıyla anlatmaya çok hevesliydi. O anda iblisler arasında büyük bir rekabet olduğunu anlamıştı Paragor.

"O zaman büyük bk zevkten mahrum bırakıldım," diye devam etti şeytan Praehotec büyük öfkesini güçlükle bastırırken. "O zevkten bk daha mahrum olmayacağım."

"Kızıl Gölge'den nefret ediyorsun," dedi Paragor.

"Kızıl Gölge'nin kalbini yiyeceğim," diye yanıtladı Praehotec.

Paragor pis pis gülümsedi. O kalbi iblise nasıl açıp vereceğini biliyordu.

*****

Paragor'un bakışlan Prensşehri'nin kuzeyinde, Glen Albyn ve onun daha da kuzeyi, Bronegan ve Eradoch yaylalarında olanlar üzerinde odaklanmışa. Fakat, büyü yoluyla olanları görmek için böyle bk gönüllü körlük gerekli olsa da bu odaklanma Paragor'un kuzeybaüya, İron Cross dağlarına bakmasına izin vermiyordu.

Oradaki dağlarda duran Shuglin doğuya doğru, duvara ve Prensşehri'ne bakıyordu. O ve geride kalan üç yüzden az sayıdaki sakallı dostu ordu yola çıkaktan sonra Caer MacDonald'dan ayrılmış, güneye, kalın kar tabakasının hala hüküm sürdüğü, kışın buzlu pençesini üzerinden henüz çekmediği dev dağların kalbine doğru gitmişlerdi. Dağ geçitlerini tuünaya gitmişti Shuglin ama o da, kendisini gönderen Brind' Amour da o geçitierin bk ay, belki de daha fazla süre kapak kalacağını biliyordu.

Shuglin'in bu tehlikeli yolculuğunun alanda yatan gerçek görevi bilip de cüce olmayan tek kişi Brind' Amour'du. O umut Caer MacDonald'dan ayrılışlarının üstünden daha bk hafta geçmeden, kentten çok yukarıdaki derin, çok derin bk mağarada gerçeğe çevrilmişti. Montfort'un, şimdiki adıyla Caer MacDonald'ın köleleşü-rilen cüceleri yıllar boyunca İron Cross'un doruklarında özgür bk şekilde yaşayan akrabalarının olduğuna dak söylentiler duymuşlardı. Cücelerin çoğu, Greensparrow'dan önceki günlerde ticaret yapmak için kente gelen dağ cücelerini hatırlayacak kadar

yaşlıydılar. Hatta Greensparrow'un krallığının ilk günlerinden beri madenlerde esk tutulan gri sakallı, yaşlı bk cüce o kabileden, Burso Demkçekiç'lerin torunlarından olduğunu iddia ediyordu. O yaşlı gri sakallı madenlerdeki ykmi yıllık ağır çalışma koşullarına ve Montfort'taki feci savaşlara karşın hayatta kalmışa. Grubu karla kaplı geçiderden, gizli tünellerden geçkerek mağaranın derinliklerine, Burso'nun halkının krallığına da götüren de Shuglin değil, oydu.

Mağarada bulduktan şey Shuglin'le diğer şehkli cücelerin yüreklerini burkoı ve belki de ilk defa bk cüce olmanın ne olduğunu anlamalarını sağladı. Karla kaplı yüzeyin derinliklerinde, ışıktan çok gölgelerle dolu, kokan tünellerde akrabaları ve atalarının onlara bıraktıkları mkasla karşılaşolar. Buranın adı DunDarrow'du. Mil-lerce uzunlukta riineller ve muhteşem yer ala mağaralarından olu-

şuyordu. Beş bin cüce burada, varlıklarının ana maddesi olan taşla mükemmel bir uyum içinde yaşamış ve çalışmıştı. Hayal edebileceğinin çok ötesindeki hazinelere baka Shuglin; alün ve gümüşten yapılma bir sürü kadim eşyanın oluşturduğu tepeler, pırıl pırıl silahlar, bütün Avon adalarındaki en güçlü ve zengin şövalyelerinin-kilerle boy ölçüşebilecek zırhlar.. .

Şehirli cüceler olmalarına karşın madenlerin kralı Bellick'dan Burso'nun ve savaş hikayelerini, Kızıl Gölge'yi ve Montfort'taki zaferi dinlemek için her gece o büyük salonlarda toplanan dağlı halkın açık kollarıyla karşılandılar.

Arak kalın kürklere sarınmış olan Shuglin yüksek bir yerde duruyor, Kral Bellick'i bekliyordu. Parlak portakal rengi bir sakala ve mavi gözlerini yarıya kadar örten kalın kaşlara sahip ve Shuglin'den daha genç olan cüce kral gecikmedi ve çıkmada yanına istekle gelmesi Shuglin'e umut verdi.

Şehirli cüce bu kral ve klamyla ilgili birçok soru soracağını biliyordu. Kralın çok ateşli ve Greensparrow'a karşı nefret dolu genç bir cüce olmasından memnundu Shuglin.

Bellıck yükseltiye çıkıp mavi sakallı cücenin yanına gelince başıyla selamladı. "Büyücü-kral tahta geçtiğinden beri ticaret yapmaya cesaret

edemiyoruz," dedi Bellick. Dun Darrow'da bulunduğu iki günden bu yana Shuglin'in en az üç yüz kez duyduğu bir şeydi bu.

Öfkeyle soludu Bellick. "Çoğu yirmi yıldır dışarıyı görmedi," diye devam etti cüce kral. "Ama biz dağın içindeki ülkemizi seviyoruz, bu yüzden de memnunuz."

Buna pek inanmayan Shuglin ona baka.

"Memnunuz," diye yineledi Bellick ama sesi hiç de öyle demi-yordu. "Fakat mutlu değiliz. Çoğunun dışarıya düz araziye çıkmak gibi bir arzusu yok ama halinden memnun olanlar bile dağlardan dışarıda güvende olamayacağımız gerçeğinden hoşlanmıyor."

"Kendi evinde hapis," dedi Shuglin.

Bellick başıyla onayladı. "Ve akrabalarımıza yapılan muamele-•den de hoşlanmıyoruz." Konuşurken elini Shuglin'in güçlü omzuna koymuştu.

"Öyleyse bizimle geleceksiniz," dedi mavi sakallı cüce. "Do-

güya."

Bellick başıyla onayladı yeniden. "Dağların üstünde yeni fırtına bulutlan toplanıyor," dedi. "Kış ayrılmayacak. Ama bizi Dun Darrow'un doğu sınırlarına götürecek yollarımız, yer alü geçitlerimiz var."

Shuglin gülümsedi ama duygularını da bastırmaya çalıştı. Kim bük, belki de savaşın dışında kalmamış olacağım, diye düşündü. Sabah beş bin zırhlı askerle, zırhlı cüce savaşçıyla Luthien ve Siobahn'ın yanına geri dönecekti.

Luthien bir ağaç kütüğünün üstüne oturmuş, o melankolik öğlenden sonra havasına ruhunu kaptırmıştı. Oliver'ın haklı olduğunu biliyordu. Önce Katerin'i Charley Limanı'na gönderirken, sonra da yorgun argın, Oliver'la birlikte Glen Albyn'e doğru ters bir rota çizip giderken, son haftalarda kendi duygularından kaçıyordu. Aşkla yüzleşme konusunda gösterdiği ödlekliğini savaşmak konusunda gösterdiği cesarede kapatmaya devam edebilirdi.

Ama yapmadı. Artık değil. Eriadorlulann kampını yakında Malpuissant Duvan'nı geçip güneye gideceklerine dair fısıltılarla birlikte büyük bir heyecan sarmışa ama Luthien için savaş aniden ikincil önem taşımaya başlamıştı. Galip gelebileceklerini, Prensşeh-ri'ni alıp Greensparrow'u bağımsızlıklarını vermeye zorlayabileceklerini biliyordu. Peki ya sonra? Eriador'un kralı kim olacaktı?

Kral olsa, Katerin de kraliçesi olur muydu?

Her şey kaçınılmaz bir şekilde yine aynı konuya gelip dayanıyordu. Ağaç kütüğünün üstünde oturmuş, güneş giderek alçaldığı için hızla kararan gökyüzünde kara bir gölge gibi duran yıkılmaz Dun Caryth'e bakarken kendini krallığa karşı sorumlulukları ve kendine karşı sorumlulukları arasında kapana kısılmış, kararsızlık içinde buldu Luthien. İsyanın lideri, Kızıl Gölge olmak istiyordu ama aynı zamanda kuzeydeki uzak bir adada, yalnızca arenada, kan dökülmeyen dövüşlerde çarpışan ve Katerin O'Hale'le birlikte ormanlarda hoyratça kapışan, Bedvvyr Kontu'nun oğlu Luthien olmak da istiyordu.

Çok hızlı bir şekilde bu kadar yol kat etmişti ama bu yolculuk

aşkını kaybetmeyi de içeriyorsa ödeyeceği bedele değmeyecekti.

"Ödlek!" diye kızdı kendi kendine, ayağa fırlayıp bacaklarını esnetirken. Kampa doğru dönüp yürümeye başladı. Katerin'in nerede olduğunu biliyordu; karşı tarafta, büyük kampın kuzey yakasındaki küçük bir çadırda. Ve onunla hemen şimdi yüzleşip, bu korkuya bk son vermesi gerektiğini de.

Katerin'in çadırına vardığında güneş kaybolmuştu. Çadırın i-çinde tek bk fener yanıyordu. Deri ceketini çıkaran Katerin'in siluetini görebiliyordu Luthien. O kıvrımlı gölgeyi hayranlık ve tutkuyla bk süre izledi. Siobahn haklıydı, biliyordu. Yan-elfi derinden önemsiyordu ama bu kadın, Katerin, onun gerçek aşkıydı. Bu vahşi ayaklanma sona erdiğinde, kesin bk zafer elde etseler bile, Katerin yanında yer almayacaksa Luthien Bedwyr için soluk bk zafer olacaka bu.

Doğruca çadıra gkip bunu ona söylemeliydi, ama yapamadı. Kendine küfür ederek ve korkusunu yenmek için her türlü mantıklı nedeni ardı ardına sıralayarak karanlığın içinde uzaklaştı.

Cesaretini toplaması iki saatini aldı. Şimdi, elinde bk fenerle, giysileri çöken sisi emmiş ve kemikleri rüzgardan donmuş bk şekilde yeniden oradaydı.

"Doğruca içeri," diye fısıldadı azimle hızla dümdüz, çadırın önüne gelkken. Kapıya gelince, "Katerin," diye seslendi yavaşça. Çadırın kapısını yavaşça aralayıp kafasını içeri uzatü ve feneri içeri tuttu.

Sonra dehşet içinde donakaldı.

Yatağının üzerine çaprazlamasına serilmişti Katerin. Omuzlan aşağı sarkmıştı, başı ve bk kolu yerdeydi. Luthien'in bu görüntüyü sindkmesi ve bakışlarını bkaz kaydırması bkkaç saniye aldı.

Katerin'in yatağının ayak ucunda, gölgelerin içinde sinmiş bekleyen ve koca bedeni çadırın köşesini kaplayan dev iblisi gör-mesf'Hatırlıyor musun, aptal adam," diye hırladı Praehotec ve çö-melmiş bk şekilde, ayağa kalkmadan bk adım atarak öne çıkü.

Luthien ani bk hamleyle feneri yere koyup Blind-Strikeı'ı çekti ve haykırarak deli gibi ileri atıldı. İnsanların korkup kaçmalarına alışkın olan iblisi bu saldın şaşırtmıştı.

Blind-Striker'ı Praehotec'in havaya kalkmış kollarından birine

indirdi Luthien ve açılan yarıktan yere damladıkça duman çıkaran gir-yeşil bir kan döküldü.

Haykınp kılıcını savuran Luthien'in öfkesi dinmeyecekti. Dövüştüğü yaratığı düşünmüyor, ölmekten korkmuyordu. Tek bildiği, sevgili Katerin'in orada öylece yatıyor olduğuydu. Muhtemelen ölmüş, bu şeytani canavar tarafından öldürülmüştü.

Parlak bir ışık topu çıkarıp fırlatan Praehotec Luthien'i çadırın direklerinden birine yapıştırana kadar, dÜ2İnelerce, belki de daha fazla kılıç darbesiyle gelen bu öfke dakikalarca sürdü. Luthien hemen ayağa kalko. Kılıcını sıkıca kavrayabilmek için ağrıyan kaslarıyla mücadele ettiğinden saçları diken diken olmuş, tarçın rengi gözleri kısılmıştı.

"Derini yüzeceğim, senin," diye hırıldadı Praehotec, çadak ve tiz bir sesle. "Seni—"

Luthien avazı çıkağı kadar bağırarak kendini öne ata. İblis onu durdurmak için dev kanatlarından birini öne uzatınca geniş göğsüne bir darbe yedi, ama kanadıyla bir tokat indirerek Luthien'i durdurunca genç adamın kılıcı göğsünden içeri giremedi.

Luthien yana doğru sendeledi önce ama dengesini sağlayıp hızla dönerken kılıcını çılgınca savurdu çünkü iblisin boş durmayacağını biliyordu.

Luthien'in kılıcının menzili dışında kalan Praehotec önce küçümseyerek dudak büktü Luthien'e ama sonra aniden harekete geçip, çömeldiği yerde doğrularak dev omuzlanyla bütün cadın havaya kaldırdı.

Luthien bir panlünın, bir meçin, çadırın arka tarafından girip Katerin'in yatağının üstünden Praehotec'in tam gerisini hedeflemiş, gelmekte olduğunu gördü.

"Aha!" Zafer çığlığı geldi çadırın dışından.

Praehotec pençeli ellerinden birini salladı ve öfkeyle çadırın o tarafını parçalayarak afallamış olan Oliver deBurrows'u ortaya çıkardı.

"Yanılmış olabilirim," dedi buçukluk, iblis dönerken.

Oliver'ın omzunun üstünden hızla geçen bir ok iblisin yılana benzer iğrenç suratına saplandı.

Praehotec inanılmayacak kadar korkunç bir sesle öyle bir hay-

*

kırdı ki Luthien'in sırtındaki tüyler diken diken oldu. Katerin'in düşüncesiyle korkusunu yenen genç Bedwyr saldırıya geçti.

¥>lind-Striker!\'&. tek bk darbe indirebildi. Ardından geri fırlatılıp, yere devrildi. Dünya etrafında dönüyordu. Bir köşede serilmiş yatan Luthien kafasını sallayarak silkindi ve dizlerinin üstünde doğrulmaya zorladı kendini ve o anda koca dişli ağzından salyalar akıtarak dosdoğru üstüne gelen iblisi gördü.

Bk ok, ardından bir ok daha ifriti vurmak için çadıra daldı ama Praehotec bunları önemsemiyor gibiydi. Oliver kılıcını saplayıp çıkarmaya çalıştı ama Praehotec'in umurunda bile değildi.

Paragor Luthien'i öldürmemesini emretmişti ama Praehotec sefil insanlardan emk almazdı.

Sonunun geldiğini düşünen Luthien telaş içinde dönerek yere düşürdüğü kılıcını bulmaya çalıştı. Dizlerinin üstünde doğrulup yumruklarını sıktı. Tüm öfkesini kusarak ölmeye azimliydi. Sonra, aniden gelen parlak bk ışık yüzünden hiçbk şey göremedi. İblisin yine büyü yapıp kendini ışık topuyla vurduğunu sanan Luthien sırtüstü düştü.

Yaralıyordu.

Yaptığı ışık topunun ardından Brind' Amour da gkdi içeri. Ve ışık topu ve diğer yönden yağmakta olan oklara hedef olan Praehotec oyunun sona erdiğini anladı. Sıçrayıp güçlü kollarından biriyle baygın yatan Katerin'i kavradı.

"Prensşehri'ne yürürseniz olacakları iyi düşünün!" diye kükredi yaratık.

Brind' Amour ikinci büyüyü yanda kesti çünkü orada Katerin vardı. Siobahn bk okla iblisi bk kez daha sırtından vurdu ama Praehotec doğrulup dayanıksız çadırı boş olan eliyle bk kenara savurdu. Pullarla kaplı dev kanadannı çılgınca çırpmaya başladı ve gecenin içinde yükseldi gökyüzüne.

"Katerin!" diye bağırdı kılıcını bulup canavarı yere indkmeye çalışan Luthien. Kılıcını bulamayınca yukan sıçradı ve Praehotec'in pençeli ayaklarından birini yakaladı.

Parlak bk mızrak belkdi Brind' Amour'un elinde. Havadaki iblise doğru savurdu ve kıvılcımlarla birlikte bk patlama geldi. Siobahn'ın büyük yayından çıkan iki ok da iblisin bacaklarına sap-

landı.

Ama Praehotec bunlarla mağlup edilemeyecek kadar güçlüydü. Elinde Katerin'le, çadırdakilerin ve gürültüyü duyup gelen kamp-takilerin çaresiz çığlıkları arasında uzaklaştı.

Öfke ve acı dolu çığlıklar. İblisin kulağını okşayan bir melodi.

3.J-5

24

mâmur

"Onu götürdü!" diye bağırıyordu bir süre sonra Brind' Amour'un çadırında yapılan konuşmayla iyice öfkelenmiş ve çaresizlik içinde kıvranmaya başlamış olan Luthien. İblisin saldırısının doğurabileceği sonuçlan tartışıyorlardı—büyücü, Oliver, Siobahn ve Kayryn. Prensşehri'ne hala gitmeli miydiler, gitmemeli miydiler?

KUMARI

Yoksa Katerin'in kaçırılması karşı tarafın bk anlaşma isteğinin göstergesi miydi?

Estabrooke da çadırdaydı. Bir kenarda bk taburenin üstünde umutsu2 bk şekilde oturuyordu.

"İblisin onu öldürmediğini unutmayalım," diye karşılık verdi Luthien'e, Brind' Amour. Büyücü soğukkanlılığını korumaya ve Luthien'i yatıştırmaya çabalıyordu. "O bk esk ve çok kıymetli... "

"Kim için?" diye sordu Luthien.

Brind' Amour bundan pek emin değildi. Kim bilk, belki de Greensparrow ne kadar ilerlediklerini anlamış ve Gascony'den duruma el koymuştu. Ama büyücü, haberci iblisin çok daha yakından, Prensşehri Dükü Paragor tararından gönderilme olasılığının daha yüksek olduğunu düşünmekteydi.

"Burada böylece bekleyemeyiz," dedi Siobahn. Yan-elfin yanına giden Kayryn Kultwain de ona destek çıka. "Bu paralı bk ordu değil ve tüm bu adamların, kadınların bakmak zorunda oldukları tarlaları var. Oturup beklersek destek kuvvetlerinin çoğunu kaybederiz."

"Prensşehri Dükü Paragor aldı Katerin'i," diye karar verdi Brind' Amour. "Geldiğimizi biliyor. Bize dkenemeyeceğini de."

"Planlarda değişiklik yapmak zorunda kalacağız," dedi Siobahn. "Casuslar gönderebiliriz belki veya surlarına dayandığımız anda düke bk anlaşma önerebiliriz."

Hesap-kitaba dayalı bu konuşma Luthien'in kanını kızıştırmaya başlamışa. Paragor Katerin'i kaçırmışa ama dostları oturmuş, daha büyük planlardan söz ediyorlardı. Luthien için dünyada Katerin'den daha önemli bk şey yoktu. Eriador'un bağımsızlığı bile Katerin'in sağ salim dönmesinden daha önemli değildi. Brind' Amour'la Siobahn da buna göre planlar yapıyorlar, esk alınan kadının güvenliğini garanti edecek şekilde düşünüyorlardı, ama asıl düşündükleri Katerin değil isyandı.

Olması gereken de buydu aslında ve Luthien de bunu biliyordu. Fakat bunu daha fazla sürdüremezdi. Arak yapamazdı. Çaresizlik içinde elini kolunu salladı, üzgün Estabrooke'a baka ve diğerlerini bk anlık, şaşkınlıkla dolu ve rahatsız edici bir sessizlikle baş başa bırakarak çadırdan dışarı fırladı.

"Tam dük Paragor'un istediği gibi," dedi Brind' Amour. Lut-hien'i yargılamıyor, sadece gözlemini belirtiyordu.

"Nereye gittiğini biliyor musun?" diye sordu Siobahn.

"Yola çıka bile," dedi genç adamı çok iyi anlayan Oliver. Oliver'ın bu tahmininden kimsenin kuşkusu yoktu.

Brind' Amour nasıl davranacağını bilemiyordu. Luthien'i vazgeçirmeye mi çalışmalıydı yoksa Luthien'in Katerin'in güvenliğinin en önemli şey olduğuna dair sabit fikrine uyup genç adama yardım _ önermeliydi? Gerçekten çok yorgundu. Ne Katerin ne de başka biri uğruna bir iblisin peşine düşemeyeceğini biliyordu. Onun sorumluluğu tek bir bireye değil bütün olarak Eriador'a karşıydı.

"Gitmeye mecbur," dedi Siobahn aniden, herkesin dikkatini üzerine çekerek. Luthien'in gidişini izletmiş gibi çadırın kapı görevi yapan kapağına baktı. "Onun işi bu."

Dönüp diğerlerine bakınca Oliver dikkatini çekti. Kuşkulu gözlerle ona bakıyordu buçukluk.

"Kızıl Gölge efsanesi için daha çok yakıt," diye ısrar etti Siobahn.

"Yoksa bu kadın aşığının ölmesini mi istiyor?" dedi Oliver sertçe.

Brind' Amour gözlerini kırpıştırdı. Birbirleriyle dalaşmaları şu anda en son ihtiyaç duydukları şeydi!

"İyi bir soru," dedi Siobahn sakin bir tavırla, gerilimi dağıtarak. "Ama ben ne kadınım, ne de insan," diye hatırlattı buçukluğa. "Katerin tehlikede. Luthien de peşinden gitmek zorunda. Bunu yapmazsa hayatının kalanını bir korkak olduğunu düşünerek geçirecek."

"Çok doğru," dedi Brind' Amour.

"Bir korkak olmayacak başımızda," dedi Eriadorlu Kayryn soğuk bk sesle.

"Luthien kadar sinirlenmiş olan Oliver onlara baka; teker teker. Söylediklerinin doğru olduğunu biliyordu; çok manaklı düşünüyorlardı ama buçukluğu rahatlaonaya yeoniyordu bu. Baştan beri Luthien'in yanındaydı. Brind' Amour kızıl pelerini genç Bedwyr'e vermeden önce, Kızıl Gölge fısıltıları Montfort'un arka sokaklarına daha ulaşmamışken. Luthien şimdi yapması gerekeni

yapıyor, sevdiği kadının peşinden gidiyordu. İşte bu yüzden Oliver da kalbinin sesini dinlemeli, dostunun peşinden gitmeliydi.

Öylesine bir eğilip diğerlerine hızla selam verdi ve çadırdan ayrıldı.

Bir asibade, tüm yaşamı kaü prensipler üzerine kurulmuş bi? şövalye olan Estabrooke buçukluğu ve Oliver'dan önce oradan ayrılan cesur adamı içinden selamladı.

*****

Malpuissant Duvan'nın dibindeki gölgelerin içinde Riverdancer'ı rahatça sürdü Luthien. Güneş alçalmış, doğu ufkunu kesmeye, Eriador'un üzerinde, eğimli gelen ama dar bir gölge bırakmaya başlamışa. Genç Bedwyr'in kalbini kaplayan gölge kadar kara değildi, dünya bir gece önce tamamen durmuş gibi geliyordu Luthien'e—sanki her şey, isyan, yaklaşan saldın birdenbire durmuştu ve Katerin'i iblisin ve şeytani efendisinin elinden kurtann-caya kadar sürecek bir ruhsal uyuşukluğa, bir durağanlığa mahkum olmuştu.

Daha hızlı gitmek, Riverdancer'ı delice sürmek istiyordu ama onu durdurmaya kalkışacak dostlarının da Prensşehri dükünü uyaracak düşman casuslarının da dikkatini çok fazla çekmek istemiyordu.

An ve o, Dun Caryth'e en yakın kuledeki muhafızlar için sıradan bir görüntüydü. Dolayısıyla, hiç sorun çıkarmadan duvarı geçip Avon'a girmesine izin verdiler.

Duvarın diğer tarafında rüküş bir buçukluğun san midillisinin üzerinde sessizce oturmuş, onu beklemekte olduğunu görünce şaşırdı.

"En azından sabaha kadar bekledin," dedi Oliver, öksürüp burnunu çekerek. Feci görünüyordu. Küçük burnu kıpkırmızıydı. Aksırdı. Bu kadar küçük birinden beklenmeyecek kadar gürültülü bir aksırıktı. Sonra burnunu ve sakalını silmek için parlak san-kır-mızı, kareli bk mendil çıkardı.

"Bütün gece burada miydin?" diye sordu Luthien.

"Toplantıyı terk ettiğinden beri," dedi Oliver. "Hemen gideceğini düşündüm."

Luthien gülümseyemedi ama buçukluğun sadakati onu çok etkilemişti. Fakat bu sefer Oliver'ı yanında istemiyordu. Hiç kimseyi istemiyordu. "Bu benim işim," dedi kesin bir tavırla. Oliver cevap vermeye kalkışınca da Riverdancer'ın kulağına eğildi, an hafifçe mahmuzladı ve parlak tüylü muhteşem aygır güneye doğru yola koyuldu.

Oliver ve Threadbare de onun peşinden. Küçük midilli Riverdancer'ın adımlarına yetişmek için koşuyordu.

Luthien'in sert bakışları bir işe yaramadı. Riverdancer'ı mah-muzlayıp koşturmaya başlayınca Threadbare de hızını arttırdı. Sonunda atını durdurup buçukluğa bakü Luthien. Oliver sorarcasına bakü ona ve yeniden aksirdı genç adamı ıslatarak.

"Bu benim işim," dedi Luthien yeniden, bu kez daha sertçe.

"İtirazım yok," dedi Oliver peltek peltek.

"Ben, yalnız," diye daha net konuştu Luthien.

"Yanılıyor olabilirsin."

Luthien iç çekti ve bu işin içinden çıkmanın bir yolunu arar gibi etrafına bakındı. Oliver'ın ne kadar inatçı olabileceğini biliyordu. Görünüşü aldatıcı olan Threadbare'in ne kadar hızlı koştuğunu da.

"Görünmez pelerinin altına sığabilecek kadar küçük başka birini tanıyor musun?" diye sordu Oliver. Mantıklı bir soruydu.

Dostuna uzun uzun bakü Luthien, sonra yenilgiyi kabul ederek ellerini havaya kaldırdı. Aslında bu uzlaşma genç Bedwyr'i çok rahatlatmıştı. Katerin'in peşinden gitmeye kararlıydı ve bir başkasının daha tehlikeli, büyük ihtimalle intihar anlamına gelen yeni bir yolculukta yanına almak korkutuyordu onu ama Oliver'ın yerinin gerçekten de yanı olduğunu fark etmişti. Buçukluğun aşkı gece yansı kaçınlsaydı o da Oliver'ın yanında olurdu. İşte uzun yolculuğu ve ardından gelecek maceralarda, biri, zamanında başını bk sürü dertten kurtarmış olan güvenilir dostu yanında olacaka bundan sonra.

Yeniden yola koyulmak üzereydiler ki arkalarından seslenildi-ğini duydular. Dönüp duvara bakınca biri dağlılara özgü boynuzlu kocaman bir miğfer giymiş, diğeri ufak tefek yapık iki atlının gelmekte olduğunu gördüler.

"Siobahn," dedi Oliver. İkili yaklaşınca Oliver'ın tahmininin doğru olduğunu gördü Luthien, Şimdi gerilmeye başlamışa genç Bedwyr. Oliver'ı beraberinde götürmeyi düşünebilirdi ama şimdi durum kontrolünden çıkmaya başlamıştı!

Siobahn ve diğer atlı yanlanna gelip durdular.

"Sen geliniyorsun," dedi Luthien, tartışmaya açık kapı bırakmayan bk tavırla.

Siobahn anlamamış gibi sorarcasına yüzüne bakıyordu. "Elbette gelmiyorum," dedi dümdüz. "Benim sorumluluğum Eriador'a karşı. Ne Luthien'e ne de Katerin'e."

Nedenini anlayamasa da bu sözler Luthien'i çok yaraladı.

"Ama seni kınamıyorum," diye devam etti yarı-elf. "Ve yolun açık olsun diyor, zafer diliyorum. Seni yeniden görmeyi umarım, seni de," dedi Oliver'a bakarak, "ve Prensşehri kapılarını yıkıp geçince bizi beklemekte olan Katerin'i görmeyi de."

Şimdi daha iyi hissediyordu Luthien.

"Bunu getirdim," diye devam etti Siobahn, tavuk yumurtası büyüklüğünde, kehribar renginde bir taş uzatırken. "Brind' Amo-ur'dan," dedi, Luthien taşı alırken."İşiniz bittiğinde ya da en çok ihtiyaç duyduğunuz anda bunu bir duvara fırlatıp üç kere adını söylemenizi istedi büyücü."

Taşın hafifliğine şaşıran Luthien bk süre elinde evirip çevkdi. Taşın ne işe yaradığından pek emin değildi ancak bunun hiç de küçük bk hediye olmadığını anlayacak kadar çok görmüştü büyücünün sihir gücünü. "Peki ya o?" diye sordu dağlıya bakarak.

"Yani Prensşehri'ne gelmesini mi kastediyorsun?" dedi yarı-elf.

"Luthien anlamaya başlamışa.

"Malamus, Glen Durritch'in doğu sınırına kadar, yani Prensşehri görüntüye girene kadar sizinle gelecek," dedi Siobahn. "Orada atlarınızla bklikte bekleyecek." Yan-elf aniden atından indi ve dizginleri Malamus'un eline verdi. "Katerin için," dedi Luthien'e. "Duvara yürümek çok vaktimi almaz."

Başıyla önce Luthien'e sonra da Oliver'a bk selam verdi ve a-anın gerisine pat pat vurarak hayvanı çevkdikten sonra Malpuis-sant Duvan'na, onlarla gitmesini engelleyen görevlerine geri dön-

dü.

Luthien derin bk hayranlıkla izledi onu. Siobahn'ın da gelmek istediğini anlamışa. Bazı açılardan Katerin'le rakip olsalar da bk-bklerine derin bk saygı duyuyor, önem veriyorlardı.

Bakışlarını Siobahn'irı sırandan yan-elfin getkdiği hediyelere, Brind' Amour'un hediyesine, sonra da sabırla kendisini beklemekte olan Oliver'a çevirdi.

Gece kara bk gece olmuştu ama şimdi gün ışımaya başlıyordu.

Malpuissant Duvan'nın üstündeki hisarda duran Altıncı Süvari Bkliği'nin başı Estabrooke güneydeki arazide duran küçük şekilleri, anavatanını işgal edip Avon'a gelen Eriadorlulara bakıyordu. İblisin, şeytan Praehotec'in görüntüsü yaşlı şövalyenin kafasına kazınmışa. Yirmi yıldır Greensparrow'un gölgesinde yaşayan Estabrooke tüyler ürpertici vahşet hikayelerini, ifritlerle yapılan işbklik-lerini duymuştu. Bazıları ykmi yıl önce Eriador'un kadesini kıran feci vebanın Avon kralının işi olduğunu söylüyorlardı ama Estabrooke bunların köylülerin ahmaklıklarının ürünü olduğunu düşünmüştü hep.

Bazdan Greensparrow'un en karanlık büyülerin ustası, şeytanın dostu, hatta kendisinin bk iblis olduğunu söylüyorlardı.

Fakat Estabrooke bu tür söylentilere, söylenenlerin hiçbirine inanmamışa.

Şimdi ise tahta bağlı şövalye, asil süvari bunlardan birini kendi gözleriyle görmüştü. Söylentiler, zavallı, yorgun Estabrooke için gerçeğe dönüşmüşrii. Asil savaşçının aklından silip atamadığı şeytani bk iblisin formunda vücut bulmuşlardı.

Uzaklaşan Luthien ve Oliver'a baka. İçten içe, hayaanı korumaya adadığı her şeye rağmen başardı olmalarını, Katerin'i sağ salim geri getirmelerini ve kendisini Eriador'a gönderen Dük Paragor'u bk kan gölü içinde bırakarak oradan ayrılmalarını diledi.

25

hayaletler

Dağlı Malamus, iki dost, Prensşehri'nin güney sınırında bulunan, geniş ancak alçak bir vadi olan Glen Durritch'e ulaşıncaya kadar geçen iki gün boyunca tek kelime bile etmedi. Burada hiç ağaç yoktu. Sadece sık, yeşil çimlerin arasından bk yılan gibi kıvrılarak giden kahverengi tek bk yol vardı.

Yeniden kumandan rolünü oynamaya başlayan Luthien araziyi inceledi ve burada yapılacak ve kazanılacak bir savaş hayal etti. Yol, soldan ve sağdan, ağaçlarla örtülü tepelere doğru yokuşlaşı-yordu. Mükemmel bir kamuflaj ve yüksek arazi. Elf okçular bu yola ağaçların arasından ateş açabilirler diye düşündü. Ağaçsız, çıplak bir yer olan burada can yakıcı, ölümcül oklardan saklanacak hiçbir yer yoktu.

Genç Bedwyr öylesine dalmıştı ki Oliver'ın meçi omzunu dürttüğünde sıçradı. Riverdancer'ın dizginlerini çekip aü durdurdu ve dönüp arkasına bakınca buçukluğun atından indiğini gördü.

"Glen Durrictch'in ban çıkışı," diye açıkladı Malamus. Oliver çenesiyle batıyı işaret etti. Luthien de batmakta olan güneşe doğru gözlerini kısarak baka. Az ilerideki dağlar soğuk, karanlık bker hayal gibi görünüyorlardı ve önlerinde...

Bu da ne? Diye düşündü Luthien. Beyazımsı, pembemsi bir pı-nlü.

Oliver yanına geldi. "Beş mil," dedi buçukluk. "Ve karanlıkta yürümek istemiyorum ben!"

Luthien Riverdancer'dan inip dizginleri Malamus'a verdi. Dağlı uzun bir süre Luthien'in gözlerine bakti. "Sol-Yunda'nın lütfü seninle birlikte, Kızıl Gölge," dedi aniden ve dönüp, binicisiz üç güçlü aü kaslı, dev koluyla çekerek götürdü. "Dönüşünüzü bekleyeceğim."

Şaşkın Luthien'in ağzından yanıt olarak bir hmlüdan başka bir şey çıkmadı. Sol-Yunda dağlıların tannsıydı. Sadece onları, başka ne bir dost ne de düşmanı önemsemeyen, sadece dağlıları kolladığı söylenen özel bir tanrıydı. Dağlılar ona, bir ejderhanın alüna tapüğı gibi taparlardı. Bu yüzden, Malamus'un söylediği o alü sözcük, Luthien'in hayaünda duyduğu en cesaret verici cümleydi.

Durup bir süre Malamus'a bakü. Sonra döndü ve kara dağların eteğindeki beyazımsı pembe noktaya doğru isteksizce yürümeye koyulmuş olan Oliver'a yetişmek için tabana kuvvet koşmaya başladı.

Bir saat geçmemişti ki iyice alçalmış olan güneş hala Iron Cross'un üstündeki görünürken iki arkadaş Prensşehri'nin görkemine şahit olacak kadar yaklaştılar kente ve o anda kentin neden

Avon'un incisi lakabını aldığını anladılar.

Büyüklüğü Caer MacDonald kadardı ancak savunması ön planda tutularak, kara taşlardan yapılmış yüksek surların ortasına gizlenmiş Caer MacDonald'ın aksine Prensşehri ise tam bir gösteriş abidesi olarak inşa edilmişti. Dağlann eteklerinde uzanarak giden bir ovanın üstünde duruyordu ve Caer MacDonald'ın sarılıp sarmalanmış, sıkışık halinin aksine havadar ve feraha. Tüm kenti çevreleyen, açık renkli granitten yapılmış, yüksekliği sekiz ayağı geçmeyen ve üzerinde ne gözlem odaları ne de dev kuleler bulunan alçak bir duvardı sadece, içerideki evlerin çoğu oldukça büyüktü; ahşap olanlar beyaza boyanmış, asillere ve tüccarlara ait o-lan daha büyükleri ise uçuk pembe çizgilerle bezenmiş beyaz mermerden yapılmıştı.

Avon denizindeki büyük kentlerin çoğu gibi bu kentte de en büyük ve görkemli yapı katedral değildi. Yine de etkileyiciydi, Caer MacDonald'ın Ministry'si kadar belki, ama o inanılmaz sarayın yanında soluk kalmıştı. Saray Prensşehri'nin batısında, dağlara en yakın yüksek bir yerde, yüzeyi parlak mermer ve altınla kaplanmış dört katı, sarayın ön kısmı boyunca yerleştirilmiş süslü kolonları ve kuzeydoğu ve güneydoğuya doğru açılmış kenti kucaklamak istercesine uzanan iki dev kol gibi görünen dev kanatlarıyla duruyordu. Luthien'in gözlerini kamaştıran altından yapılmış bir kubbe binanın merkezinde yükseliyordu.

"Bu dük, orada mı?" diye sordu Oliver. Buçukluğun hangi yapıdan bahsettiğini anlaması için gösterdiği yöne bakmasına gerek yoktu Luthien'in. "Adarla gelmeliydik," dedi buçukluk, "sırf bir uçtan diğer uca gidebilmek için."

Luthien gülümsedi ama Oliver'ın şaka yapıp yapmadığından emin değildi. Sarayda kaç oda olduğunu tahmin bile edemiyordu genç Bedwyr. Yüz? Üç yüz? Riverdancer'ı dört nala koştursa bile sarayın etrafını bir kere dönmek en az yarım saat alırdı!

İkisi de konuşmadılar ama aynı şeyi düşünüyorlardı: Böyle baskıcı bir kraliyet nasıl olurdu da böyle güzel bir yere demir atardı? Burası ihtişam ve mükemmeliyetin birleştiği bir yerdi; burası yükseklerde süzülerek uçan ruhların ve kanatlanmış kalplerin yeriydi. Avon Kralhğı'na, güneye daha önce hiç gelmemiş olan Lut-

hien'in anlayışının ötesinde bk şeyler mi vardı yoksa? Her nedense Prensşehri'nin bu görüntüsünü tanıdığı Greensparrow'la hiç bağ-daştiramamışü; önünde uzanan bu muhteşem şehir öncülük ettiği isyanla, hatta daha fazlası, öfkesiyle alay eder gibiydi. Prensşeh-ri'nin Greensparrow'un krallığından da önce var olduğunu biliyordu elbette, ancak kent, Luthien'in kafasındaki Avon görüntüsüne hiç uymuyordu işte.

"Benim halkım yapa burayı," diyen Oliver, Luthien'i içine girdiği transtan çıkardı. Kendisi gibi Prensşehri'nin kökenini de anlamaya çalışırmış gibi kafa sallayan buçukluğa baka Luthien.

"Burada Gascon etkisi var," diye açıkladı Oliver. "Şarabın en tatlı olduğu yer olan Gascony'nin güneyi ve baüsından. Oradaki yapılar da bunun gibi."

Çok inanmamış olsa da Luthien sessizce katildi ona. Kim bilir, belki de Gasconlar Prensşehri'ni Avon'u işgal ettikleri sırada inşa etmiş veya genişletmişlerdi, ancak eğer Oliver'ın söyledikleri gerçekse, kentin mimarisi güneybaü Gascony'deki binalara benziyorsa da, yine de, Oliver'ın aval aval bakışından Prensşehri'ni çok daha görkemli olduğunu söyleyebilirdi Luthien.

Bu beklenmedik azametten etkilenmiş ama iblisin pençesindeki Katerin'i de unutmamış ve o görüntüye odaklanmış olan Luthien kuzeye yönelip hızlı adımlarla yürümeye başladı; bakışlarını Prensşehri'nin görkeminden alamayan Oliver da peşinden. Kentin içlerinde bk yerlerden, göründüğü kadarıyla sarayın yakınlarından derinden gelen uzun bk kükreme, saf bk vahşi bk kuvvetin kükremesi geldi. Bk aslanın kükremesi.

"Kedileri sever misin?" dedi hayvanat bahçesini düşünen ve Prensşehri'ne bk dahaki sefere daha iyi bk nedenle gelebilmeyi dileyen Oliver.

İki dost Prensşehri'nin etrafından dolaşıp granit duvar boyunca güneye ilerlediler. Saraya ulaşaklannda gökyüzü kararmış, hızla geçen kara bulutlarla kaplanmışa. Duvarda keskin bk dönüşe geldiler ve Luthien afallamış bk halde durdu. Baaya bakınca Prensşehri'nin kkli sırrını anladı.

Kentin doğu kısmı çok temiz ve davetkar görünüyordu, tam bk inciydi, ancak burada, baada gerçeği öğrenmişlerdi. Sarayın ar-

kası aşağı doğru meyilliydi ve kentin önündeki sekİ2 ayak yüksekliğindeki duvar kıvrılarak bir sürü yıkık dökük kulübenin bulunduğu çanak şeklindeki vadiyi kuşaüyordu. Karanlıkta fazla bit şey göre-miyorlardı çünkü aşağıda çok fazla ateş yoktu, ama fakirlerin, çamurlu bir sokağa yuvam diyen zavallıların iniltilerini duyabiliyorlardı.

Bu görüntü ve iniltilerden garip bir cesaret aldı Luthien. Greensparrow ve onun adaletsiz, tamamıyla şeytani krallığı hakkında düşündüklerini teyit ediyordu bunlar. Şaşaalı kentin batısındaki o gizli çanakta yaşayan halk adına üzüldü ama onların varlığı aynı zamanda savaşma cesareti de verdi.

Oliver pelerinin çekiştirerek durdurdu onu.

"Yeterince yaklaştık," diye fısıldadı, az ileride karaltı gibi görünen yüksek sarayı işaret eden buçukluk.

"Tam burada!" diye bir bağırtı, genizden çıkan bir tepegöz sesi geldi duvarın üstüden. Her ikisi birden sindiler ve Luthien pelerininin kukuletasını başına geçirirken Oliver büyülü kumaşın kıvrımlarının alana giriverdi.

Duvarın üstünde ışığı bir noktaya odaklayabilmek için üç yanı kapatılmış olan birkaç fener belirdi. Fenerlerden aşağı düşen ışık önünden ve üzerinden geçerken Luthien kendi kendine defalarca pelerinin onları saklayacağını hatırlatarak nefesini tuttu.

"Deliklerinize dönün!" diye kükredi tepegöz ve duvarın üstünden arbaletlerden çıkan oklar atılmaya başladı.

"Tek-gözlerin bizi görmelerini tercih ederdim," dedi Oliver.

Ok yağmuru bkkaç sağanaktan sonra duvardan gelen hırıltıyla karışık kahkahalarla birlikte kesildi. "Dilenciler!" diyen bk tepegözün alaycı kahkahasını bk kahkaha tufanı izledi.

Oliver ki2il pelerinin altından çıktı ve geniş kenarlı şapkasıyla mor pelerinini düzeltti. Güneyi, dev sarayın duvarını işaret etti ve ikili bkkaç metre ilerledi.

Oliver doğruca duvara gitti, dikkatle dinledi ve yukarıdan gelen horultuları duyunca başını sallayarak gülümsedi. Pelerinini omzundan geriye atıp, Brind" Amour'un kendisine hediye ettiği deriden yapılmış bk koşum takımı olan, 'ev hırsızı'nın omuz kısmında bulunan göze uzandı. Gömleğinin bol kollan ve parlak renkli kat

kat giysileri yüzünden görünmese de Oliver bunu her zaman üstünde bulundururdu. Basit, sıradan bk koşumdan farksızdı ama aslında Brind' Amour'un kendisi gibi bunda da dış görünüş aldaa-cıydı. İçinde bulunan bk sürü alet gibi o da sihkliydi: Hırsız aletleri. Dıştan bakınca oldukça küçük görünen bölmeden üzeri kıvrımlı bk top ve topun ucuna bağlanmış ince bk ipten oluşan sihkli çengeli çıkardı Oliver. Sarih ipi açıp aleti hazırlamasına fırsat kalmadan Luthien yanına gelip yukarı kaldırdı buçukluğu.

Oliver anladı, duvar yalnızca sekiz ayak yükseklikteydi ve Luthien onu rahatça havaya kaldırabilkdi. Buçukluk topu hemen ulaşabileceği kemerine çabucak sanp duvarın kenarını tutarak diğer tarafa bk göz ata.

Diğer tarafta, dört ayak aşağıda duvar boyunca uzanan alçak bk iç duvar vardı. Oliver, yüzünde hınzır bk tebessümle Luthien'e dönüp baka. Bk parmağını büzdüğü dudaklarına götürdü, sonra yukarı kaldırarak Luthien'e bk dakika beklemesi gerektiğini işaret etti. Ardından bk kedi—duydukları türden değil, küçük bk kedi— kadar sessizce duvarın arkasına geçti.

Bk dakika sonra, kaygılanmış olan Luthien yukarı sıçrayıp diğer tarafa geçmeyi düşünürken yeniden duvarda göründü ve elini dostuna uzata.

Luthien sıçradı ve bk eliyle Oliver'ın elini tutarken diğeriyle duvarın kenarını yakaladı. Bir yılan gibi sürünerek iç duvara indi.

Luthien'in gözleri neredeyse •"yuvalarından dışan fırlıyordu çünkü Oliver'la bklikte iki tepegözün tam ortasında duruyorlardı! Şaşkınlığı kısa sürdü Oliver'ın kendinden önce burada olduğu ve durumu bildiği mantığından yola çıkarak. Daha yakından bakınca iki tepegözün de arak horlamadıklarını fark etti. Oliver meçinin parlak çeliği üzerindeki kanı ölü canavarlardan birinin kürklü tuniğine tam silerken baka Luthien.

En fazla otuz ayak ileride, ikiliye ateş açan diğer grup, istiladan habersiz zar oyununa devam etmekteydi.

Oliver, Luthien'in pelerininin alana saklandı ve ikili zar atan gruptan ağır ağır uzaklaşarak Prensşehri sarayının karala halindeki duvarına doğru ilerlemeye başladı.

Saraya ulaşmak için duvardan inip küçük bk avluyu geçmeleri

gerekiyordu ama avluda çit gibi yerleştirilmiş küçük ağaçlar vardı ve Luthien'in pelerininin de yardımıyla hiçbir sorun yaşamadan saraya ulaştılar. Oliver dört kattaki pencerelere baka. İlk bakışta birinci ve ikinci katların ışıklarını gördü Oliver. Üçüncü kat bunlara göre daha loştu, dördüncü kat ise tamamen karanlıktı. Buçukluk çevresinde hiç tepegöz olmadığından emin olmak için bk kez daha bakındı ve sihirli topu üçüncü kat penceresinin yanına, mermer duvara fırlattı.

Mermer, cam gibi düzdü ancak üzeri kıvrımlı top sıkıca yapışmıştı. Oliver da sağlamlığını kontrol ettikten sonra yukarı tırmanmaya başladı. Elini koşuma atıp üzerinde büyük bk pergel bulunan vantuzlu cam kesme bardağı çıkaran buçukluğu aşağıdan izledi Luthien. Olıver, bk saniye cama kulağını dayayıp dinledikten sonra bardağı cama yapıştırıp pergeli ağır ağır ancak bastırarak dake şeklinde cam üstünde döndürmeye başladı.

Kesik cam parçasıyla bk dakika sonra aşağı indi.

"Oda bo—" diye başladı ama yaklaşan zırhlı muhafızları duyunca susup donakaldı.

Luthien hemen atılıp peleriniyle Oliver'ın üstünü örttü ve buçuklukla bklıkte sırtını duvara dayadı.

Praetorian Muhafızlara özgü siyah-gümüş üniformalar içinde ala tane tepegöz yan yana köşeyi döndü. Duvar tarafında değil de dışta olan bk tanesinin elinde yanan bk meşale vardı. Luthien pelerinin alanda iyice büzüşüp kukuleta yüzünü tamamen kapatacak şekilde başını öne eğdi. Sihirli pelerine güveni tamdı ancak hem tepegözlerin sarayın duvarından aşağı sarkmakta olan ipi fark etmemeleri hem de kazayla kendisine çarpmamaları için dua ediyordu!

Tepegözler tam diplerinden, en fazla dört ayak uzaklıktan, sanki orada değillermiş gibi geçtiler. Aslına bakılırsa kızıl pelerinin alanda tamamen görünmez olan ikili tepegözler için gerçekten de orada değildi.

Tepegözler gözden kaybolur kaybolmaz Luthien başlığı çıkardı ve ipe adayan Oliver hızla ormanmaya başladı. Oliver ikinci kata ulaşıncaya kadar Luthien ipi tuttu, sonra o da yerden bk an önce yukarı çıkma arzusuyla sıkıca Oıtunarak ormandı.

Sanki dakikalar geçmiş gibiydi ama aslında birkaç kalp atımlık süre geçmişti saraya girmelerinin ardından. Oliver camdaki delikten içeri girdi ve ipi üç kez çekip üzeri kıvrımlı topu yapıştığı yerden kurtarıp peşinden içeri aldı. Hiç iz bırakmadan ayrılmışlardı— aşağıda, çimlerin üstünde duran kesik cam parçası ve sarayın beyaz duvarına yapışıp kalmış kazınamaz bir gölge, kızıl bir gölge hariç.

Luthien sakinleşip gözlerinin içindeki karanlığa alışmasını bekledi. Sarayın içindeydiler ama hangi yöne gideceklerdi? Kaç odayı araştıracaklardı?

"Ortalarda bir yerde," diye fikir yürüttü asilleri oldukça iyi tanıyan Oliver. "Kubbenin iki yanındaki odalardan birinde. O kubbe şapelin yerini gösteriyor; dük oradan uzakta olamaz."

"Tek mabedin katedral olduğunu düşünmüştüm," dedi Luthien.

"Dük ve prens kılıklılar tembeldirler," diye karşılık verdi Oliver. "Saraylarının içinde her zaman bir şapel bulundururlar."

Bunu mantıklı bulan Luthien başıyla onayladı.

"Ama zindanlar aşağıda," diye konuşmaya devam etti Oliver. Dostunun yüzünde beliren dehşet ifadesini fark etti sonra ve hemen ekledi. "Dük Paragor'un Katerin kadar değerli bir tutsağı zindana koyacağını hiç zannetmiyorum."

Luthien yanıt vermedi. Nefesini bir düzene sokmaya çabaladı. Oliver da bunu, söylediklerinin doğruluğu şeklinde aldı.

"Öyleyse, düke gidiyoruz," dedi ve yürümeye başladı ama omzundan yakalayan Luthien onu durdurdu.

"Greensparrow'un dükleri Tann'nın yolundan gitmezler," dedi buçukluğun yürüttüğü mantıktan aniden şüpheye düşen genç Bedwyr. "Şapel umurlarında değildir."

"Aa, ama bu saray Greensparrow'dan önce inşa edildi," dedi buçukluk hiç tereddüt etmeden. "Ayrıca eski prenslerin umurun-daydı. Bu yüzden de sarayın en güzel odaları kubbeye yakın olanlardır. Şimdi, burada karanlıkta oturup sarayın mimarisini tartışmak mı yoksa yola koyulup bunu kendi gözlerimizle görüp, anlamak mı istiyorsun?"

Luthien'in kafasında ne bk yanıt ne de soru vardı arak. Omuz silkip odanın deliğinden koridordaki ışık süzüldüğü için fark edile-

bilen kapalı kapısına giden Oliver'ı takip etti.

Anahtar deliği buçukluğun göz hizasında kalıyordu ve Oliver durup delikten baka, sonra cesaretle kapıyı açü.

Işık altında Prensşehri sarayının içinin de dıştan görünüşü kadar muhteşem olduğunu gördü Luthien. İnce ince nakış yapılmış, ba2ilan altın sırmalarla dokunmuş kocaman kumaş tablolarla kaplıydı duvarlar ve her birinin üstünde birer sanat eseri bulunan oymalı ahşap heykel kaideleri sıralanmışa

koridor boyunca: Önceki kralların, kahramanların büstleri, basit heykeller, hatta cam fanus içine konmuş değerli taşlar, mücevherler.

Luthien kolaylıkla aşırılmaya müsait bu hazinelerin karşısında gözü dönmüş olan Oliver'ı birden fazla sefer sertçe çekiştirmek zorunda kaldı.

Luthien Bedwyr'in bu saraydan almak istediği tek bir hazine vardı.

Sarayın merkezine yaklaşıyorlardı. Koridorlar daha süslü, daha dolu ve mücevherler çok daha muhteşem çok daha sıkış akış bk hal alırken Oliver'ın dükün yerine dak tahminini doğru çıkardı. Ama ışık da artü. Her yirmi adımda koridorun tavanından aşağıya her birinin üzerinde yüz tane mum yanan dev kristal avizeler sarkıyordu. Ardına kadar açık bk sürü odada parti yapılıyordu. Yan odalar da ışıl ısıldı; çok geç, neredeyse gece yansı olmasına rağmen saray uykudan çok uzakü. Bk gürültü ikiliyi, özellikle de Luthien'i hazırlıksız yakaladı; öyle ki dönüp gizlenmeyi sonradan akıl edebildi genç Bedwyr. Ancak Oliver saklanıp beklemeyi reddediyordu. Arak içerideydiler ve herhangi bir gecikme hem kendileri, hem de Katerin için tehlikeli olabilirdi.

"Ayrıca," diye ekledi Oliver fısıldayarak, "partinin bitip biüne-yeceğini bilmiyoruz bile. Gascony'de lordlar ve leydilerin tüm gece ve gece boyunca ayakta oldukları bilink."

Luthien tartışmaya gkmeyip küçük dostunun peşinden partiye daldı. Tüccarlar ve şık giyinmiş eşleri yan odalarda dans ediyor, sık sık koridora çıkıp açık olan diğer bk kapıdan geçerek başka bk partiye karışıyorlardı. Luthien ve Oliver için bundan da kötüsü her köşe başında Praetorian Muhafızların olmasıydı.

Oliver pelerinin alanda saklanmadan yürümelerinin ve oraya

aitlermiş gibi görünmenin daha iyi olacağını düşünüyordu; giderek artan kalabalıkta sihirli kızıl pelerininin bile onları tamamen korumaya yetmeyeceğini anlayan Luthien bunu istemeye istemeye kabul etti. En azından iyi giyimliydi; özellikle de omuzlarından aşağı dökülen, pırıl pırıl, muhteşem kızıl pelerin içinde. Oliver ise zaten hep şıka. Böylece yan

yürüyerek yan dans ederek koridorları geçmeye başladılar. Oliver elinde dolu bir tepsi olan ilk tepegöz uşaktan iki kadeh şarap kapa.

Müzik ve adamlara yaltaklanan kadınlarla onlara aşk sözleri veren zampara tüccarlar arasında giderek artan heyecanlı sohbetler yüzünden içerideki hava şaraptan daha sarhoş ediciydi. Oliver e-vindeymiş gibi davranıyor ve bu durum dışanda olmayı tercih eden Luthien'i rahatsız ediyordu. Ama kamuflajlarının, daha doğrusu, olmayan kamuflajlannın özellikle de Oliver'ın züppe giyimi sayesinde ortama uygun olduğundan iyice emin olunca rahatladı; hatta sarhoşluktan sendeleyerek odalann birinden çıkan bir kadını düşerken yakalayıp kollarına alınca gülümsedi.

Luthien'in tebessümü hızla silindi; makyajlı ve parfüm kokan kadın uzaktaki anayurdu Bedwydrin adasındaki Dun Varna'ya Vikont Aubrey'le birlikte gelen Leydi Elena'yı haOrlaünışa. Her şeyi Aubrey'le birlikte gelen o kadın, Elena ve Avonese, başlatmışa; aralarındaki çekişme Luthien'in çocukluk arkadaşı Garth Rogar'ın ölümüne mal olmuştu.

Luthien kadını tutup doğrulttu ama kadın hemen kollarına serildi yeniden.

"Ooh, çok güçlü," dedi peltek peltek. Gözleri şehvet dolu bakarken parmaklarını Luthien'in kaslı kollannda dolaştırdı.

"Güçlü ve boşta," diye söz verdi potansiyel tehlikeyi gören Oliver ve her ikisinin aralanna girdi. "Ama önce, güçlü dostum ve ben dükle konuşmalıyız." Etrafına baka çaresizce. "Fakat onu bulamıyoruz!"

Kadın konuyu dağiünaya çalışan Oliver'ı fark etmemiş gibiydi. Ludıien'in tehlikeli bakışlannı anlamayıp buçukluğun tam kafasının üstünden genç adamın kolunu yeniden okşamaya başlamak için uzandı.

"Tamam, tamam," dedi Oliver kadının kolunu çekerek. Öyle

sert çekmişti ki kadın öne eğilip buçukluğa bakmak durumunda kaldı. "Tüm vücudunu okşayabilksin ama biz dükle konuştuktan sonra. Nerede olduğunu biliyor musun?"

"Oh, Parry uzun zaman önce gitti," dedi kadın. İki dostun kaşları çatıldı. Milyonlarca soru geçti Luthien'in kafasından. Para-gor nereye gitmiş olabilirdi? O gittiyse Katerin neredeydi?

"Yatak odasına," diye ekledi kadın. Luthien neredeyse yüksek sesle bir oh çekiyordu. Paragor gerçekten de saraydaydı!

Kadın kulağına fısıldamak için eğildi. "Yatak odasında bir kadın olduğu söyleniyor."

Kadının sesindeki kıskançlığa dikkat eden ve sarayın kapalılığını hatta ensest ilişkilerini bilen Oliver ardından gelen sözlere hiç şaşırmadı.

"Dışarıdan biri," diye ekledi kadın, aşağılayıcı bir tavırla.

"Öyleyse onu bulmalıyız,. . . şeyden önce. . . şeyden. . . " Uygun, nazik bir ifade aradı buçukluk. En sonunda, "Önce," diyerek göz kırpü kastettiğini anlasın diye.

"O tarafta bir yerde," dedi kadın parmağıyla iki dostun geldiği koridoru işaret ederek.

Oliver gülümsedi, şapkasının kenarını eğerek selam verdi, sonra da kadını döndürüp, geldiği odaya iteledi.

"Bu insanlar midemi bulandırıyor," dedi Luthien zaman kaybetmeden yola koyulurlarken.

"Kesinlikle," diyerek ona katıldı Oliver ama çok değil kısa bir süre önce kendinin de bu tür asil partilerinde oyunlar oynadığını, sempatik omzunu en zengin, en güçlü veya en gösterişlileri (gerçi Oliver kendini her zaman en gösterişli olarak görürdü ya neyse) tuzağa düşürmek peşinde olmayan hanımlara sunduğunu hatırladı. Luthien'in dediği gibi gerçekten de iğrençtiler. Aşkları sahte ve yüzeyseldi. Gascony'deki, ve şimdi gördüğü kadarıyla Avon'daki asillerin çok azı bol yiyecek ve boyalı düzinelerce kadınla dolu içkili partiler vermekten daha önemli işlerle uğraşıyordu. Sık yapılan bu partiler şehvet, açgözlülük ve oburluk yuvasıydılar.

Fakat Oliver'a göre bu, eğlenceli olabilirdi.

Sarayın merkezine yaklaştıkça daha dikkatli hareket etmeye başladılar. Artık daha az partici, daha fazla tepegöz, özellikle de

Praetorian Muha&zlar görüyorlardı. Işık gibi müzik de azaldı ve sonunda kamuflaja bürünüp, sihirli pelerinin alana saklanmaları gerektiğine karar verdi Luthien.

"Ama bunu yaparsak bizi adama götürecek bilgiyi nasıl edineceğiz?" diye karşı çıka Oliver.

İyi bir noktaya parmak basmıştı. Çünkü hangi odanın Para-gor'unki olduğu hakkında da, kadının bahsettiği 'yabancı'nın Kate-rin olup olmadığı konusunda da hala hiçbir fikirleri yoktu. Fakat Luthien fikrini değiştirmedi. "Etrafta çok fazla tepegöz var," dedi. "Ayrıca davetli misafir gibi görünsek bile parti sınırlarının çok dışına çıkmış durumdayız."

Omuz silken Oliver pelerinin aldna saklandı; Luthien koridorda dipten dipten, gölgelerin içinde yavaş yavaş ilerledi. Kısa bir süre sonra hem yukarı çıkan hem de aşağı inen bir merdivenin başına geldiler. Şimdi tam bir ikilem içindeydiler. Ne yöne gidecekleri hakkında en ufak bk fikirleri yoktu. Dördüncü kat mı, yoksa ikinci mi? Yoksa bu katta mı kalmalıydılar? Çünkü koridor karşıya doğru devam ediyordu.

İki dostun şansa ihtiyacı vardı. Bu şans kapılarını çaldı; iki tane hizmetkarı —insandılar-—düke söylene söylene merdivenden çıkarak oraya geldi. Gösterişsiz, beyaz renkte giysileri vardı—aşçı ya da hizmetçi olduklarını düşündü Oliver.

"Kendine bu gece datlı bi şey bulmuş," dedi alt dudağının üstünden dışa doğru garip bir biçimde fırlamış eğik san tek bir dişi kalmış olan kadın. "O kızıl saçlar. Ne ateşli bi şey o!"

"Yaşlı ihtiyar!" dedi diğerinden çok daha genç ve çekici olmayan öbür kadın. "O daha küçük bir kız. Yan yaşında bile değil!"

"Şşşş!" dedi tek dişli. "Dük hakkında böyle konuşmamaksın!"

"Pöh!" dedi diğeri. "Ne yapağını sen de biliyorsun. Bizi boşuna göndermedi ya!"

"Ben halimden memnunum. Bu sayede bu geceki işimiz bitmiş oldu!" dedi tek-diş. "Benimle yukarı gel de yatalım."

"Aşağıda da dük ve kız!" diye kikirdedi diğeri ve ikisi birden kahkahayı basa. Fark etmeden iki kafadarın tam yanından geçtiler.

Hizmetçiler gidinceye kadar, aşağı koşmamak için kendini zor tuttu Luthien. Sonra bile onu durdurmaya çalışa Oliver ama

Luthien çoktan harekete geçmiş, merdivenleri üçer üçer inmeye başlamıştı.

İç geçken Oliver peşine düşmek için harekedendi ama bir an durdu; pelerin merdiven başındaki duvarda da 'kızıl gölge'lerinden birini bırakmıştı.

Diğer katta daha az alternatif vardı. Merdivenden on iki ayak uzakta, tam karşıda üç tane kapı bulunuyordu. Yan tarafta kalan ikisi çok fazla göze çarpmıyordu—koridorlara açıldıklarını tahmin edebiliyordu Luthien. Üçüncü kapıya gitti ve omuzlayarak içeri dalma isteğini bastırarak kapı kolunu yavaşça indirdi.

Kilitliydi.

Geriledi ve omuz atmak için eğildi ama yanına gelen Oliver onu sakinleştirdi. Ev hırsızının başka bir gözünden küçük, gümüş bir maymuncuk çıkardı buçukluk. Bir saniye sonra da dönüp Luthien'e baka ve haylaz haylaz gülümsedi. Kilidin işi bitmişti. Onu yana iten Luthien kapıyı açıp içeri daldı ama başka bir koridorda buldu kendini. Bu koridor daha kısaydı ve ne garipti ki mozaik taşlarla süslenmişti. İki yanda ise üçer kapı vardı.

Bunlardan birinin, Luthien'in solunda kalan ortadaki kapının önünde iki çirkin Praetorian Muhafız duruyordu.

"Hey, buraya giremezsiniz!" diye hırladı tepegözlerden biri. Yanlarına yaklaşırlarken bir elini kemerindeki sopaya atü.

"Dostuma kusacak bir yer lazım," diye anında plan yapan Oliver Luthien'i dürttü.

Luthien sendeliyormuş ve kusacakmış gibi yaparak öne eğildi ve korkan tepegöz kenara çekilerek Luthien'in yanından geçmesine izin verdi. Sızlanmak için Oliver'a döndü ama aniden boğazına saplanan bir meçle karşılasa.

Luthien'in arkasında kalan olayları görmeyen diğer Praetorian sarhoş adamı kenara itmek için elini kaldırdı ama eli yakalayan Luthien iyice sokuldu ve ardından muhafız parmak uçlarına yükseldi. Rlind-Striker midesinden girip, yukarı doğru çıkıp ciğerlerine ve kalbine ulaşırken yüzü inanılmaz bir hal aldı.

Oliver koridora açılan kapıyı kapata. "Doğru yerde olmak için dua edelim," diye fısıldadı ama Luthien onu dinlemiyordu bile. Bu sefer kilidin açılmasını beklemeye de niyeti yoktu. Genç Bedwyr

koridorda aşağı doğru koşmaya başladı, sağa döndü, sonra da hızla sola dönüp Dük Paragor'un yatak odasının kapısını omuzlayıp açü.

Paragor içerideydi. Odanın sağ köşesindeki çalışma masasına arkası dönük, iki tarafında birer tepegözün dikildiği, Katerin'in elleri ve ayaklan sıkıca bağlı vaziyette oturduğu yatağa bakar vaziyette oturuyordu.

Bir şey daha odadaydı; daha büyük ve daha kara, pullu kanatlan olan ve karanlık gözlerinden kızıl ateşler saçılan bir şey.

K.KMAR.I

26

iHis ve yakdîn1

Luthien'in içinden geçen ilk şey Katerin'in yanına gitmek oldu ama önce büyücüyü ve iblisini yok etmenin kendisi ve Katerin için

1 Hayatını iyiliğe adamış, iyilik uğruna canını vermeye hazır kişi; genellikle bir şövalye. (Çn)

tek şans olacağını anlayarak kendini tuttu. Yatağa doğru koşacak gibi uzun bir adıma atan genç Bedwyr aniden sağa dönüp iki eliyle birden tuttuğu Blind-Striker'ı indirmek üzere havaya kaldırdı.

Yerinden fırlayan büyücü sıska kollarıyla kendini korumaya çakşırken çığlık çığlığa bağırdı. Bir zafer narası atan Luthien dükü çırpınan kollarının altından, boydan boya biçmek için savurdu kılıcını. Kılıç büyücünün yan tarafına isabet edince bir hırda çıka genç adamın boğazından. Büyücünün hastalıklı görüntüsüne çok uygun, hardal rengi elbisesinin kılıcın dokunuşuyla birlikte dalgalandığını, sonra da kılıçla birlikte aynı yönde hareket ettiğini gördü.

Elind-Striker sol yandan gelmiş, elbiseyi de beraberinde götürerek sağdan boşluğa çıkmışa. Ancak bundan sonra Paragor'un orada olmadığını, her nasılsa elbisenin içinde olmadığını fark etti Luthien. Kılıcı çarpacak bir yer bulamadığı için dengesini kaybeden genç Bedwyr öne doğru bir adım tökezledi. Ama hemen dengesini sağlayıp üstünde hardal rengi elbisenin asık kaldığı kıkç elinde, döndü.

Odanın, yatağın ayak ucuna bakan karşı duvarında bir parıla gördü. Paragor'un kıkcın üstüne sarık giysinin bir eşinin içinde yeniden ölümlü bedenine döndüğü noktada. Gözleri alev alev yanan, öfkesi üstüne odaklanmış Praehotec'in yatağın yanına geldiğini, Katerin'in yanından hızla geçtiğini, bu sırada tepegözlerden birinin yere kapaklandığını ve ibksin dev kanadanyla Katerin ve diğer tek-gözlü muhafıza birer tokat indirerek yaklaşağını gördü Luthien.

Sonunun geldiğini bik'yordu.

Arkadaşı gibi Okver da bu savaşı kazanabilmenin tek yolunun büyücüyü öldürmek olduğunu düşünüyordu. Ama yine dostu gibi o da Paragor'u ele geçirmenin o kadar da kolay olmayacağını anlamaya başlamışa. Önce Luthien'in peşinden sağ tarafa yöneldi. Fakat sonra, Luthien'in saldırıya

geçtiğini görünce odanın ortasına, Katerin'e doğru yön değiştirdi. Paragor'un büyülü kaçışını fark ettiği anda buçukluğun gözleri büyüdü ancak asıl Praehotec'in, dev ve korkunç Praehotec'in, yatağa yaklaştığını görünce o gözler yu-

yalarından fırladılar!

İblisin saldırıya geçmesiyle birlikte bir çığlık atarak yere düşmekte olan tepegözün altından kendini yatağın altına atü. Çevik buçukluk çabuk toparlandı; esnek bedeniyle tortop olup yuvarlanarak yatağın altına girdiği yerden tekrar çıka ve yere kapaklanan tek-gözlüyü meçiyle şişledi. Bir kere, sonra bir kere daha ve bir kez daha, ama bir hayvan gibi böğüren inatçı tepegöz dizlerinin üstünde doğrulup buçukluğa döndü.

O dönerken bir kez daha sapladı kılıcını Oliver. Ardından yine bir çığlık atarak yatağın alanda kayboldu; öfkeden kudurmuş tepegöz de peşinden daldı.

*****

Katerin, en baştan beri örnek bir esir gibi davranmamışa. Bu ününü yine korudu. Yanından geçen Praehotec'in indirdiği darbeyi kabullendi, iblisin kanat darbesiyle yatağa yapışırken nefesi kesilmişti. İçgüdüleri Luthien'in yanına gitmesini, onunla birlikte, onun yanında ölmesini söylüyordu, çünkü bu dev canavan alt edemeyeceğini biliyordu. Manağı ise sefil Paragor'a çektirebildiği kadar acı çektirmesini söylüyordu. Böylece, darbenin şiddetiyle yatağa devrilecekken bedenini kasarak kendini tüm gücüyle ileri itip yasaklarla dolu yatakta vücudunun zıplamasını sağladı ve oturur pozisyonda kaldı. Yansı yatağın alanda yarısı dışında, Praehotec'in darbesiyle sersemlemiş olan ikinci tepegöz, Katerin'den çok yatağın alanda debelenen dostuyla ilgileniyordu.

Kadının kollarının geniş omuzlarından yukan çıkağını ve zincirli bileklerinin gözünün önünden geçip kalın boynuna dolandığını gördü. Bir an içinde de sırana dayanan ayağı, Katerin'in ayağını hissetti. Katerin tepegözün sırana dayadığı ayağıyla canavan iterken bir yandan da tek-gözün boğazına sardığı zincirlenmiş bileklerini var gücüyle kendine doğru çekiyordu.

*****

Luthien'in yandan savurarak yapağı kılıç darbesinden kurtularak için gözden kaybolurken Paragor'un aklında tek bir düşünce vardı; Praehotec'in bu dünyada bu kadar uzun tutmakla hata etmişti. Yeniden vücut bulmadan önce de, iblisin, Ministry kulesindeki yenilginin acısını çıkarmak için efsanevi Kızıl Gölge'yi öldürüp parçalara ayırmak arzusuyla Luthien'in peşine düşeceğini biliyordu.

Thowattle'ın, bu genç adam öldürülürse bir şehit olarak anılacağına dair uyarılan kulaklarında çınlıyordu. İşte bu yüzden, o ilk hamle, cızırtılar çıkararak yanan beyaz enerjinin hedefi, Luthien ya da dostlarından biri değil, Praehotec'ti.

Işık topunu fırlattığı anda, iblis Luthien'e çok yakındı. Bu nedenle büyü hederi tam tutturamadı. Praehotec'in pullu kanadına çarpa sadece. Gerçek bk zarar vermemişti ama yaraağı öbür taraftaki duvara yapışttrarak saldırısını durdurmuştu.

Korkusunu dindirmeye çabalayan Luthien ileri atıldı ve Blind-Strike^ı tüm gücüyle savurdu. Muhteşem kılıç İron Cross'un cüceleri tarafından asırlar önce yapılmış, iyice dövülmüş çeliği binlerce kez denenerek keskinleştirilmişti. şimdi de, asırları bulan kullanımın ardından ilk yapıldığı zamandan çok daha keskindi çünkü çelik yüzey kullanıldıkça sertleşip keskinleşirdi. İblisin bedeninden içeri daldı Blind-Striker. Praehotec'in içinden dökülmeye başlayan sıcak, yeşilimsi kanı göz ardı etti. Luthien ve kılıcı var gücüyle daha derine itti. 'Blind-Striker mücevherlerle dolu alan sapına—şaha kalkmış bir ejderha görünümündeki sapa—kadar girdi. Kılıcın sapındaki heybetli ejderha kanatlarının sivri uçlar, iblisin etinde küçük delikler açа.

Hırılalar çıkaran ve çığlıklar atan Luthien hiçbir yarangın, Abyss'ten gelen bk canavarın bile böylesine bk darbeye dayanamayacağım ve kazandığım düşünen Luthien, iblisin ateşler saçan gözlerine baka.

Yeşil kan açılan yaradan dışarı dökülürken Praehotec acı çekiyor görünüyordu ama canavarın yılana benzeyen suratında giderek şeytani bk tebessüm belkdi. Titreyen pençeli bk el kılıcı çekip çıkarmaya cesaret

edemediğinden sadece bk kol boyu geri çekilmiş olan Luthien'e uzandı. Uzun, hafif bir inilti çıka acı çeken iblisin

ağzından; Praehotec'in güçsüz, titrek eli Luthien'i gömleğinin yakasından yakaladı ve yirmi ayak boyundaki canavar elini öne uzatarak Luthien'i itti. Adım adım gerileyen Luthien'i, bırakmaya cesaret edemediği için yaradan sıyrılarak çıkan Blind-Striker izledi.

Praehotec'in eli öne tamamen açıldığında Blind-Striker canava-rın göğsünün sadece bkkaç milim içinde kalmıştı. Luthien kılıcı hızla çekip çıkardı ve ucunu hemen yukarı çevirip Praehotec'in çenesinin altında bk çentik açü. Ama daha fazla zarar vermeye fksat bulamadan iblis pençesini iyice sıkıp elini bkden yana açarak Luthien'i kapının yanına fırlattı.

Yuvarlanarak ayağa kalkan genç Bedwyr Paragor'un kendine doğru bk büyü yaptığını gördü. Açık kapıdan yuvarlanarak dışarı süzülen Luthien kapıyı arkasından çekerek kapatmaya çalıştı.

Çarpan yıldırım sayesinde kapanışı hızlanan kapı ortadan ikiye ayrılırken savrulan parçaları Luthien'in peşinden koridora yağdı. Hemen geri dönüp saldırmak isteyen Luthien derhal ayağa kalktı ama kapı büyük bir patlamayla kırılıp Praehotec içeri dalınca kendini uçarak yana atmak zorunda kaldı.

Canavarın arkasına, kapının önüne geçti hemen. Yatağın üstünde, nefes almaya çalışırken bk yandan da boynundaki elleri tırmalamaya uğraşan tepegözün boğazını var gücüyle sıkan Katerin'i gördü. Oliver'ın ardı ardına gelen kılıç darbelerinden bk o yana bk bu yana kaçarak kurtulmaya çakşırken yatağın alana gkmeye uğraşan diğer tepegözü de.

"Çık oradan!" diye seslendi Oliver'a ve kesedeki kehribar rengi taşı çıkararak yatağın alana doğru ata. Buçukluğun taşı görmesini ve taş gerçekten de bk kaçış şansıysa Katerin'i de yanına alarak bu şansı değerlendirmesini umuyordu.

Dünyada başka hiçbk şeyin ya da hiç kimsenin önemi yokmuşçasına kara gözlerini Luthien'e dikmiş olan Paragor yaklaşmaktaydı. Dükün saçları, açılmış bker kanat gibi kulaklarının arkasından dışarı fırlamıştı ve bu haliyle bk insandan çok Praehotec kadar canavar bk iblise benziyordu.

Onunla boy ölçüşemeyeceğini biliyordu Luthien ama umurunda değildi, önemli olan tek şey Katerin ve Oliver'ın kaçabilmeleriydi. Ve böylece hırsından soluyan genç Bedwyr hızla döndü ve

Blind-Striker ile Praehotec'in sırtını, kanatlarının tam ortasından biçti.

Uluyan iblis dönüp pençesini savurdu. Ancak yana yuvarlanan Luthien çoktan gitmişti. Praehotec'in dev eli kapının pervazıyla, sağlam kalan tahtalarından başka bir şey yakalayamazken kopan yeni parçalar Paragor'un yüzüne yağdı.

"Salak!" diye bağırdı, elini kanlı yüzüne götüren dük. "Onu öldürme!"

Paragor böyle bağırırken B/ind-Striker yeniden atağa kalkıp, çömelmiş durumdaki iblisin kafasını yardı. Praehotec öyle bir nara savurdu ki dük başka bir emir daha veremedi. İblisin öfkesini hiçbir mantıklı gerekçe yatıştıramazdı. Hızla döndü Praehotec. Dev bedeni koridoru dolduruyor, Luthien'in arkasına geçmesine bu kez fırsat vermiyordu.

Karşı karşıyaydılar şimdi. Hala yerde çömelen iblisin kanadan sırtında sımsıkı kapalı olduğundan duvarlara çarpma tehlikesi yoktu. Küçük ve bayağı dar olan koridor bir tehlike anında savunmaya geçecek şekilde yapılmıştı. Tavanı da koca iblisin tamamen doğrulmasına yetecek kadar yüksek değildi, ama bu, Praehotec için bir dezavantaj değildi; bu şekilde de kolayca dövüşebilecekti.

İblis üzerine gelirken koridorda geri geri giden Luthien de çömeldi. Pençeli eller üzerine saldırdı. Genç Bedwyr'in yapabileceği tek şey kılıcını ileri geri savurarak pençeleri üzerinden uzak tutmaktı. Yerde, ölü yatan

tepegözlerden birine takılıp düşüyordu az kalsın. Düşseydi hayatinin ani ve feci bir şekilde sona ermiş olacağının farkındaydı.

Dengesini sağladıktan sonra kafasını kaldırıp düşmanına bakti ve iki hançer uzunluğunda ve kırmızı renkte iki ışının Praehotec'in alev alev yanan gözlerinden çıkışını nutku tutulmuş bir şekilde izledi. İblis gözlerini odaklayarak çıkan ışınlan bir noktada birleştirirken bir yüanınkine benzeyen ağzının kenannda o sinsi tebessümlerinden biri daha belirdi. İki ışın birleşir bkleşmez aniden ortaya çıkan üçüncü ışın Luthien'i tam göğsünden vurarak arkaya savurdu.

Nefes almaya çalıştı Luthien. Yanığı hissetti. Korkunç bir acı duyuyordu ve sırıtan canavar hala üzerine gelmekteydi. Kaçmaya

çalışü. İçindeki ses kaçmasını söylüyordu ancak arkasındaki kapı sımsıkı kapalıydı ve tek bir yöne doğru açılıyordu; koridora doğru.

Mantıklı düşünebilecek durumda olsaydı, yana bir adım atıp kapıyı açabilir, sonra da sarayın içlerine doğru kaçabilirdi. Ancak, hem çektiği acı, hem de dev kollarını U2atan dibindeki Praehotec yüzünden durup düşünecek durumda değildi. Praehotec'in yapağı yeni büyüyle tek şansını da yitirdi. Kapıyı büyütüp eğik bükük bir hale getirerek kasasına sıkıştırdı. Artık hiç açılamazdı.

*****

"Düşüp gebermeyecek misin arak, seni çirkin domuz kırması?" diye bağırdı Oliver, meçini bir kez daha tepegöze saplarken. Yaraağı en az yirmi kez şişlemişti. Yüzü, göğsü ve buçukluğu yakalamak için uzanan elleri kan içindeydi ama ne bağırıyor, ne söyleniyor ne de vazgeçiyordu.

Oliver'ın yanına bir şey düştü ve o anda kaçmasını söyleyen Luthien'in sesini duydu. Düşen şeyin ne olduğuna bile bakmadan otomatik bir harekede küçük şeyi yerden aldı. Sonra taktik değiştirdi. Tepegözü

şişlemeye devam ederken geri geri gitti. Canavarın yatağın alana iyice girmesine izin verdi böylece. Tepegöz tamamen girince de ondan çok daha küçük ve dar alanda çok daha çevik olan Oliver meçini canavarın alnına sapladı ve yatağın diğer tarafından çıkıp ayağa kalkü. Katerin'in tepegözün boğazını hala tüm gücüyle sıkmakta olduğunu gördü. Halbuki çoktan boğulmuş olan canavar arak çırpınmıyordu.

"Sanırım artık durabilirsin," dedi kuru bir ses tonuyla ve böylece Katerin'i girdiği trans halinden kurtardı. "Ama dövüşmeyi gerçekten istiyorsan," diye devam etti, yerde sürünen tepegöz vurmaya kalkışınca yataktan uzaklaşarak, "bir saniye bekle."

Oliver yataktan uzaklaşü; Katerin ayağa kalkü. Kapıya baka. Buçukluk da aynı yere bakmaktaydı. Yüzüne saplanan parçalan temizleyerek odadan çıkan büyücüye.

Sonra Katerin'in ilgisi o andaki acil soruna yöneldi: Yatağın alandan tekrar çıkan tepegöz. Sinip bekledi ve canavar ayağa kalkınca seslendi. Döndüğü anda da yerinden sıçrayıp bileklerindeki zinciri hayvanın çenesinin alandan geçirip omuzlarına adadı.

Tepegözün boynunu ve sırtını geri bükerek yatağın üstünden yere indi. Bunu planlamamışü aslında, ancak oldukça zeki ve ö-lümcül bk hamle olduğunu düşündü, yaptıktan sonra. Fakat tepegöz düşündüğünden daha kuvvetli kendisi ise oldukça hafifti. Canavarın kanlı elleri sırtına uzanıp Katerin'i bileklerinden yakaladı. Sonra da öyle bk çekti ki güçlü kadın bk çığlık attı.

Kehribar rengi taşı incelemekle meşgul olan Oliver aheste a-heste geldi Katerin'le uğraşan tek-gözün önüne. Arkasındaki Katerin'e bakmaya çalışan tepegöz onu fark etmedi bile.

"Öhö, öhö," dedi buçukluk, tepegözün kafasına meçiyle vurarak.

Tepegöz Katerin'i tutan elini gözle görülür bk şekilde gevşetip dönünce Oliver'ın kılıcıyla burun buruna geldi.

"Bu canını yakacak," dedi Oliver ve ileri atıldı.

Canavar Katerin'i tutan ellerini gevşetip üzerine gelen darbeyi engellemeye çalıştıysa da buçukluk oldukça hızlıydı ve meç hayvanın gözüne gkdi.

Oliver taşı incelemeye devam ederek ve Siobahn'ın taşı Luthien'e verkken söylediklerini hatırlamaya çalışarak uzaklaştı. Kör olan tepegöz çaresizce bağırıp debelendiğinden elleri yeniden serbest kalan Katerin yaratığın arkasına geçerken zinciri boynuna iyice doladı.

Tepegöz onu tekrar tutmaya kalksa boğazını sıkan zinckleri koparacak güçteydi, ama tek-gözlü aklını çoktan kaybetmiş, acıdan çılgına dönmüştü o sırada. Kendini oradan oraya atıyor, kasılıyor, sağa sola yalpalıyordu. Zinckler ölümcül görevlerini yerine getirirlerken Katerin de onun sırtında savruluyordu.

Oliver ise onlara bakmıyordu. Yatağın ayak ucuna gidip kehribar rengi taşı duvara fırlattı ve üç kez Brind' Amour'a seslendi. Duvara çarpan taş paramparça olmuştu ama daha tek bir parçası bile yere düşmeden bkdenbke madde formundan çıkıp duvarın bk parçası olarak, duvan değişime uğratarak gkdap gibi dönmeye başladı.

Sihirli tüneli gördü Oliver ve Katerin'le beraber kaçabileceğini anladı. "Ah, benim sevgili Brind' Amour'um," dedi buçukluk. Sonra da bakışlarını potansiyel kaçış yolundan kırık kapıya çevirdi. Üçü

de, ne Luthien, ne iblis, ne de büyücü görünmüyordu.

"Bir dost olmaktan nefret ediyorum," diye fısıldadı ve kapıya yöneldi.

Ama, daha üç adım atmışa ki iki şekil kehribar rengi sisin içinden bela çıkıp odaya daldı. Oliver'ın ağzı açık kalmıştı; düşmanıyla işi biten Katerin umudanma cesaretini gösterdi.

Brind' Amour ve Estabrooke.

*****

Üzerine gelen darbeleri öfkeyle ve seri bir şekilde kesiyordu. Elınd-Striker bir öne bk geriye, bir sağa bir sola yöneliyor, üzerine gelen eli Luthien'e pençesini geçiremeden önce—veya geçirir geçirmez, çok derine baüramadan—durduruyordu. Bu şekilde devam edemeyeceğini biliyordu Luthien. Yapabileceği etkili herhangi bk karşı saldın olmadığını da.

Praehotec'in yanan gözlerinden kızıl ışınlar çıkmaya başladı.

Bk çığlık atan Luthien bk bacağını arkasındaki kapıya dayayarak hız akp kendini canavarın üstüne, öne uzanan açık kollarının arasına attı. Sonra doğruldu ancak Praehotec'in gözlerini bk noktaya odaklayarak ışınlan birleştirdiğini görünce eğildi. Toplanıp güçlü bk yıldırıma dönüşen ışın Luthien'in başının üstünden geçerek kapıya isabet etti ve kapıda kocaman bk yarık aça.

Kılıcını dümdüz ileri savuran Luthien Praehotec'in karnına i-sabet ettirdi. Sonra da sağ tarafa indkdi kılıcı ve iblisin dev kanadına sapladı. Kılıcın peşinden canavarın arkasına dolanarak Praehotec'le duvarın arasına, oradan da koridorun daha geniş bölümüne geçmeye çalışa.

Praehotec döndü. Her ne kadar Luthien'in hızına yetişemese de bk bacağını yeterince hızlı çevirip kaldırarak dizini Luthien'in böğrüne dayamayı ve genç Bedvvyr'i acı içinde duvara yapışttrmayi başardı. '

Luthien çarpmanın etkisiyle duvarda sekip karşıya düştü. Bk yandan incinen parmaklannın acısını duyumsayıp nefes almaya çalışırken diğer yandan da ellerini, dizlerinin üstünde büyücünün odasına doğru gitmeye uğraşıyordu. Halbuki çektiği feci acı yüzünden daha başını kaldıramamıştı.

Büyücünün, hastalıklı adama yakışan hastalıklı renkteki, kah-vemsi-san, hardal rengi cüppesinin eteğini gördü.

Ellerini yerden çekip dizlerinin üstünde durduktan sonra sırtını duvara dayayıp destek alarak ayağa kalkmaya zorladı kendini. Daha tam

doğrulamamış, Paragor'un gözüne bakamamıştı ki enerjinin cızırtısını duydu.

Paragor'un parmaklarından mavi güç akından çıkü ve büyücü elini Luthien'e doğru uzatınca mavi ışınlar uzadı ve genç adam, cızırtılar çıkartarak sarsılan bir güç örtüsünün içinde hapis kaldı.

Luthien'in bedeni kasıldı. Saçının diken diken olduğunu hissetti. Çenesi titriyor, öylesine feci bir şekilde sarsılıyordu ki dilini defalarca ısıran Luthien'in ağzı kan içinde kaldı. Düşmanına bakıp gücünü ve iradesini toplayarak büyücünün üstüne gitmeye çalıştı ama bedeni beyninin isteğine tepki veremiyordu. Sarsıntı ve spazmlar devam etti; başının arkasını duvara öyle şiddetli vurdu ki bayılmamak için kendini zorladı.

Praehotec'in dönüp yaklaştığını ve pençeli elinin başına uzandığını hayal meyal gördü Luthien.

Zafer çığlığı atan iblis Luthien'in kafasını ezmek için avına u-zandı. Fakat genç Bedwyr'i kuşatan enerji, elin değmesiyle birlikte kıvılcımlar çıkararak iblisin elini yana fırlattı. Yılan suraü öfkeden feci bir hal almış Praehotec Paragor'a bakü.

"Onu öldüremezsin!" dedi dük. "O, benim. Onun yerine sevgilisini al ve istediğini yap!"

Luthien bunu duydu. Cızırtılar çıkaran enerji ve acı içinde, kemiklerinin çatırtısı ve kasılıp gerildikçe kopan liflerinden gelen sesler arasında duydu. Praehotec'i Katerin'e göndermişti Paragor. Katerin'i öldürmesine izin vermişti. .. ya da daha kötüsüne.

"Hayır!" diye hırladı Luthien güçlükle konuşarak. Duvardan destek alarak doğruldu ve her nasılsa, sırf güçlü iradesi sayesinde, şeytan dükün gözünün içine bakabilecek kadar ayağa kalkmayı başardı.

Paragor da Praehotec de belli bir saygıyla genç Bedwyr'e baktılar. İşte bu yüzden dükün yatak odasının açık kapısında duran mavi kaftanlı büyücüyü fark eden bir tek Luthien oldu.

Brind' Amour büyüsünü mırıldanırken elleri havada daireler

çizdi. Sonra derin, çok derin bir nefes aldı, ellerini kulaklarının arkasına götürdü ve sonra hızlı öne uzatırken aynı anda da tüm gücüyle, tüm nefesiyle izledi.

Luthien büyücünün bu garip görüntüsünü doğum günü pastasını üfleyen bir çocuğunkine benzetti.

Bir ışık padaması oldu ve aniden ortaya çıkan kuvvetli rüzgar Paragor'un ellerinden çıkan enerjiyi söndürerek genç Bedwyr'i serbest bırakınca Luthien duvara yapıştı.

Paragor önce sendeledi sonra dönüp, ortaya çıkan yeni düşmanına baka ve tanıdı; büyülü kapta gördüğü yaşlı adamdı. Ve Paragor, adamın bu büyülü güç gösterisinin ardından parçalan bir-leştiriverdi.

"Sen," diye hırladı bir köpek gibi. Ve Brind' Amour, büyücü birliği hakkındaki hikayeleri ve Greensparrow tarafından yaşlı büyücüye dikkat etmesi için uyarılan ve Brind' Amour'un kim olduğunu merak eden büyücü-dükün merakını en sonunda giderdiğini anladı. Ruhundan kopan bir çığlık atan Paragor ellerini kaldırdı. O mide bulandırıcı kahvemsi-sart renkte ışıklar saçıyordu elleri. Bü-yücü-dük saldırıya geçti. Elleri yaşlı adamın boğazını hedef almışa.

*****

Luthien, kafasını kaldırıp bakacak kadar kendine geldiğinde, yerde yatar buldu kendini. Alan şansı bir ışık tülü vardı üstünde. Işık huzmesinin arasından Praehotec'in dev gölgesini ve üstüne basmak için havaya kalkan dev ayağını gördü.

Kılıcını kavramaya çalışıp zamanında ulaşamayan Luthien gözlerini kapata ve ezileceğini düşünerek bir çığlık ata.

Fakat birden bağırıp, acı dolu çığlıklar atma sırası Praeho-tec'teydi şimdi. Ayağı, Luthien'in üstündeki altın şansı ışık huzmesine girer girmez içeri çekilmeye ve parçalanmaya başlamışa.

*****

Kaftanıyla aynı renkte parlak mavi ışıklar saçan ellerini kaldıran Brind' Amour dükün saldırısına karşılık vermek için hazır bekledi. Paragor'un ellerini elleriyle yakaladı ve dükün ellerinden fışkı-

ran hastahğı, karşısındakini çürütüp güçsÜ2 bırakan dokunuşu hissetti. Paragor'un, bedenine gönderdiği görünmez hastalık tohumlarını durdurmak için bildiği tek bir yol vardı; iyileştirici, buz namelerini mırıldanmak. O da bunu yapa.

Tüm gücüyle başaran Paragor eğilip bükülüyor, hırıltılar çıkarıyordu. Brind' Amour da onunla birlikte, dükün her hareketini takip ederek kıvrılıyor, dönüyordu. Paragor bir elini aniden çekerek bağlanayı kopardı ve Brind' Amour'un yüzüne bir tokat indirmeye kalka.

Kolunu kaldırarak tokattn yüzüne gelmesini engelledi yaşlı büyücü, ancak dükün hastalıklı eli koluna değmişti ve şeytan dükün dokunduğu kolun üstündeki deri kırış kırış olup çürüdü ve üstünde derin bir yarık oluştu. Bunun üzerine avucunu Paragor'un burnuna yapıştırdı Brind' Amour ve mavinin Paragor'un tenine dokunduğu yer buz mavisi, kristal beyaz bir renk alırken dükün burnu ve yüzünün bir tarafı donuverdi.

Nefes almaya çalışan şeytan dük, Brind' Amour'un elini kavradı ve boğuşma böylece devam etti. Brind' Amour'u yana çekmeye çalışa. Yaşh büyücü karşı koymayıp, üstüne üsdük kendini o yöne isteyerek atınca şaşırdı kaldı Paragor. Koridorda aşağı doğru yuvarlanarak Luthien ve Praehotec'ten uzaklaştılar.

Luthien gördüğü manzara karşısında yutkundu. Olanları durduramayan Praehotec'in ayağı san ışığın içinde kayboluyordu. Bileğine kadar girmişti ve devam ediyordu.

Luthien bunun bir ışık olmadığını fark etti. Başta zannettiği gibi durağan tek bir ışık huzmesi değil, keskin kenarlı elmaslara benzeyen ve çok hızlı döndükleri için tek bk ışık kümesiymiş gibi görünen küçük ışıklardan oluşan bk gkdapa bu.

İblisin etini nasıl da yiyor, rendeleyip parçalayarak nasıl da yok ediyorlardı!

Sonra her şey bkdenbke kırmızı oluverdi. Praehotec gözlerinden çıkan kuvvetli ışınlarından birini daha serbest bırakmışa. Bk saniye sonra, Luthien, iblisin o garip kanıyla yıkandığını hissetti. Kendini korumak için kıvrılırken yukarı baka ve Brind' Amour'un koruyucu engelinin Praehotec'in bacağının yansıyla bklikte kaybolmuş olduğunu gördü. İblisin asitli kanı oluk oluk akıyor, du-

vara, yere ve Luthien'in üstüne sıçnyordu.

Kılıcını kavrayıp yaralı şeytanın altından yuvarlanarak geçti ve kılıcını önünde tutarak gelen Oliver, muhteşem kılıcı akkor gibi parıldayan Kara Şövalye Estabrooke ile birlikte yanından hızla geçerken dizlerinin üstünde doğruldu Luthien.

Ayağa kalkıp onlara katılmaya çalışa ama hiç gücü kalmamıştı. Bk süre sonra Katerin yanındaydı. Omuzlarını tutmuş sarılıyordu. Luthien'i yanağından öptü—ve Katerin'in ölü muhafızlardan birinin kanlı sopasını almış olduğunu gördü.

"Gitmeliyim," diye fısıldadı Katerin ve ayağa fırlayıp koşmaya başladı, ama Oliver, Estabrooke ve iblisin olduğu tarafa değil, aksi yöne.

Arkasına bakan Luthien, Brind' Amour'la Paragor'un karşılıklı çığlıklar atarak döne döne boğuştuklarını gördü. Bu manzara genç Bedwyr'in sersemliğinin artmasına neden oldu; kaslarını yeniden kontrol edebiliyordu, ancak nasıl da ağrıyorlardı! Fakat orada oturup bekleyemeyeceğinin farkındaydı; savaşın henüz kazanılmamış olduğunu biliyordu.

*****

"İyy!" dedi, iblisten yere dökülen garip sıvıya basmamak için aniden duran Oliver.

Duvara yaslanmış duran Praehotec buçukluğu fark etmemiş gibiydi. Oliver'ın kafasının üstünden zırhlı adama, geçmişten, çok daha kutsal bir çağdan gelen o asil savaşçı şövalyeye ve parlak kılıcına bakıyordu. Karşısındaki adamın ne olduğunu anlamışa; en iğrenç insan türü.

"Paladin," diye hırıldadı Praehotec. Garip sıvı olduğu gibi yere akmaktaydı. Canavar yansı giüniş bacağına rağmen koridorun yüksekliğinin elverdiği ölçüde ayağa kalkarak en etkileyici duruşunu alınca pullu dev kanatlar ortaya çıka.

İblisin bu duruşundan etkilenmişti Oliver ancak Estabrooke Tann'nın adını haykınp gayet mudu bk şekilde bk ezgi mırıldanarak hiç beklemeden saldınya geçti. Kılıcını havada çevirerek iblisin üzerine indkdi. Şövalyenin cesaretine bakan ve iblisin kullandığı kelimenin anlamını bilen buçukluk Eradoch yaylalarında karşılaş-

tıkları bu adamın ne olduğunu anladı. "Dousgper" diye mırıldandı.

Estabrooke, Praehotec'in havaya kalkan kolunu kopardı.

İblisin diğer kolu kalka adamı hırpalamak üzere; iki ışın Praehotec'in gözlerinin önünde birleşerek şimşek gibi, şövalyenin zırhına, kalbinin tam üstüne doğru ileri atıldılar. İblisin kopan kolunda kalan parça da başka bir silah oluvermişti; Praehotec onu ileri geri sallıyor, salladıkça da asitli kam Estabrooke'un miğferinin yüz kısmında bulunan aralıktan içeri doluyordu.

Estabrooke ise görmemesine ve çektiği acıya rağmen şarkı söylemeye devam ediyordu. Sonra, kılıcını bir kez daha ileri savurdu ve iblisin kanadında kocaman bir delik açıp inanılmaz kuvvetiyle iterek göğüs kafesine katlar soktu.

Kalan tek ayağı üzerinde duran Praehotec yana sendeledi, neredeyse devriliyordu. Fakat öfkeyle doğruldu ve yandan öyle güçlü bir yumruk indirdi ki Estabrooke'un miğferinden dong diye bir ses çıkarken şövalyeyi de havaya fırlatıp, parçalanmış kapıya yakın bir köşede yere serdi.

*****

Sonunda, her ikisi de feci şekilde yaralanmış ve sersemlemiş olan büyücüler sarmaş dolaş oldukları yumaktan kurtulup ayağa fırladılar. Brind' Amour'un vücudu yara bere içinde, güzel kaftanının kollan lime lime olmuş vaziyetteydi. Paragor'un durumu da çok farklı değildi; donup kaskatı olmuş bir bacağının yanı sıra yüzünde ve kollarında buzlaşmış kısımlar vardı. Titremekteydi ancak soğuktan mı yoksa öfkeden mi, Brind' Amour bilmiyordu bunu.

Her ikisi de büyü mırıldanarak enerjilerini topluyorlardı. İlk hamleyi Paragor'un yapmasını bekledi Brind' Amour ve dük gücünü parlak san bir şimşek şeklinde üzerine gönderince görülebilecek en parlak mavi renkte bir enerjiyle karşılık verdi.

Karşılıklı fırlatılan iki enerji ne durdu ne de yavaşladı ve her iki büyücü de feci şekilde darbe aldı. Başlan ve omuzlarından başlayıp yere kadar inerek kendilerini saran enerji yüzünden sarsıntı nöbetleri geçirmeye başladılar.

"Lanet olsun sana!" diye hırladı Paragor. Yere yığılacak gibi görünüyordu; Brind' Amour da. Paragor'dan daha yaşlı olan bü-

yücü, dükün gücü karşısında şaşkındı.

Ama arak Paragor'un güçleri tükenmek üzereydi. Brind' Amour'unkiler de. Ve bu savaşı bitiren ne sihir ne de sihirli bir silah oldu.

Katerin O'Hale büyücü-dükün arkasından usulca yaklaştı ve tepegözlerden aldığı kalın sopayı büyücünün kafasındaki 'kanat-lar'ın arasına indiriverdi. Paragor'un boynu içe göçerken kafatasında kocaman bir yarık açıldı. Bir ayağı üzerine sıçradı Paragor, ama bu sefer sıçrayışıyla cansız bedenin yere yığılısı arasında sadece bir saniye vardı.

*****

Praehotec'in dinlenmesine izin yoktu. İblis arkasına dönmeye fırsat bulamadan, Oliver'ın meçi canavarın yara almayan tarafındaki kaburgaların arasında bir delik açü. Ama daha da beteri Luthien'in gazabıydı.

Praehotec'in söylediği o sözcüğün—"paladin"—anlamını bilmiyordu Luthien ancak Estabrooke hakkındaki gerçeği, adamın sıradan bir savaşçı değil, prensiplere ve Tann'ya bağlı kutsal savaşçı olduğunu anlamışa. Şövalyenin yere yığıldığını görmek derinden yaraladı genç Bedwyr'i. Bu görüntü ona tüm ülkenin üzerine çöreklenen şeytanı, yüce katedrallere yapılan saygısızlığı, katedrallerde toplanan vergileri ve cücelerle cifleri köleleştirilmesini haürlata. Doruklara çıkan öfke korkuyu yendi ve Luthien Blind-Striker!'i acımasızca iblisin boynuna indirerek Praehotec'i, dev ağırlığını taşıyamayacak durumdaki kopuk bacağının olduğu tarafa yaordı.

Praehotec yere devrildi ama Luthien hiç merhamet göstermedi. Tüm kuvveti ve bütün kalbiyle indirdi kılıcını. Sonra hayret verici bir şey oldu. Estabrooke yanındaydı ve ışıldayan kılıç ibliste derin yaralar açıyordu.

Praehotec'in öfkesi yeniden şövalyeye yöneldi. Sağlam bacağıyla bir tekme savuran iblis aynı anda ağzını açıp kustu. Estabrooke bir alev selinin içinde kaldı.

Şövalye yere yığıldı ve bu sefer kalkamadı.

Alevler söner sönmez Luthien'in ilk hedefi şeytanın ağzı oldu. Kılıcını Praehotec'in yılammsı ağzından, beynine kadar soktu.

Deli gibi çırpınan Praehotec Luthien'i salladı ve sonra erimeye başlayıp yerde yapışkan yeşil bir sıvı bırakarak yok oldu.

Luthien hemen Estabrooke'un yanına koştu ve miğferin şövalyenin yüzünü koruyan kısmını açü.

Estabrooke'un asit yüzünden yanmış olan derinin arasında duran ve hiçbir şey görmeyen gözleri dümdüz yukarı bakıyorlardı. Kapıya inen yumruklan, Dük Paragor'a seslenen tepegözleri duydu Luthien ama feci şekilde yaralanmış olan adamı orada öylece bırakıp gidemezdi.

Estabrooke bir parça gülümsedi. "Sana yalvarıyorum," dedi ağzından boşalan kan yüzünden güçlükle konuşarak. "Beni Caer MacDonald'a gömün."

Bunun ne kadar önemli bir rica olduğunu fark etti Luthien. Estabrooke, bu soylu savaşçı, isyanı onaylamış, anayurdundan u-zakta, Tann'ya daha yakın ve çok daha adil olduğunu anladığı topraklarda gömülmek istemişti.

Boğazına takılan düğüm yüzünden sadece başını sallayarak cevap verebildi Luthien. Estabrooke'a rahatlatıcı bir şeyler söylemek istiyordu ama şövalye ölümcül yaralar almışa; ne söylese yalan olacaka.

"Özgür Eriador!" dedi hala gülümseyen Estabrooke ve hemen ardından da öldü.

"Dousgper" diye fısıldadı Luthien'in yanında diz çöken Oliver. "Paladin. Yüce insan."

Dış koridorun kapısından gelen gürültü büyüdü.

"Gel, dostum," dedi Oliver sakince. "Burada yapabileceğimiz bir şey yok, gidelim."

"Yere yaüp ölüymüşsünüz gibi yapın," dedi Brind' Amour a-niden. Ölü şövalyenin başında duran iki dost irkildi. Önce birbirlerine ardından da Brind' Amour'a baktılar, sorarcasına.

"Haydi!" diye sertçe fısıldadı Brind' Amour. "Sen de," diye ekledi, en az Luthien ve Oliver kadar şaşkın görünen Katerin'e dönerek.

Üçü de büyücünün dediğini yapa. Hiçbiri rahat değildi, benizleri aünış, Luthien kadar çok yara bere içinde olmayan Katerin ve Oliver da birdenbire kanla yıkanmışa.

Büyücüye bakınca ilk şaşkınlıkları dehşete dönüştü. Büyücünün bildikleri görüntüsü kayboluyor, beyaz saçı griye dönerken kulaklarının üstünde sivri uçlu birer kanat şeklinde dikiliyor ve sakak kayboluyordu. Mavi kaftan

kahvemsi-san bir renk alırken üçü birden anladılar. Koridorda yatan ölü düke bakınca onun da Brind' Amour'un görüntüsüne büründüğünü gördüler.

Büyücü ellerini çırpü ve Praehotec'in büyüsüyle şişip sıkışmış olan kapı daralarak, başlarında Paragor'un uşağı Thowattle'ın bulunduğu, kapıya vuran tepegözlerin önünde açıldı. Ölü iki tepegöz, organları parçalanmış üç insan ve bir buçukluk ve yerde kabarcıklar çıkaran yeşil-gri renkli sıvının oluşturduğu manzara karşısında şoka giren tepegözler durdular.

"Efendim?" dedi Thowattle Brind' Amour'a bakarak.

"Bitti," dedi sesini Paragor gibi çıkaran Brind' Amour.

"Pisliği hemen temizlerim, efendim!" diyen Thowattle gitmek için döndü.

"Zaman yok!" diyen Brind' Amour tek kollu canavarı durdurdu. "Askerleri topla! Hemen! Bu casuslar ben işlerini bitirmeden önce konuştular ve bir ordunun Malpuissant Duvan'na gerçekten de toplandığını söylediler."

Yerde sessiz yatan üç arkadaşının yaşlı büyücünün ne yapmaya çalıştığı konusunda hiçbir fikirleri yoktu.

"Hemen!" dedi Thowattle. "Ortalığı temizlemeleri için uşakları gönderirim... "

"Burada benimle kalıyorlar!" diye kükreyen Brind' Amour parmaklarını yerde yüzükoyun yatan üç dostuna doğru çevirip yavaş yavaş mırıldanmaya başladı. Luthien, Oliver ve Katerin kaslarında bir baskı hissetmeye başladılar ve istenen şeyi yapmalarını söyleyen telepatik çağrısını duydular. Teker teker, birer zombi gibi ayağa kalktılar.

"Eriador'lu ölümlü aptallar için kahramanlarının, düşmanın köleleri olduğunu görmekten daha iyi bir ceza var mı?" diye sordu sahte dük. Uğursuz, lanetli şeyleri her zaman sevmiş olan Tho-wattle pis pis sırıttı. Hızlı bir selam veren tepegözü diğerleri izledi. Sonra hepsi birden odadan çıktılar ve Brind' Amour elinin bir hareketiyle kapıyı arkalarından kapattı ve yeniden büyüttü.

"Bu ne demek oluyor?" dedi Oliver şaşkın bir tavırla. Bir an orada duran kişinin Paragor değil, gerçekten de Brind' Amour olduğunu konusunda kuşkuya kapılmışa.

"Glen Durritch," diye açıkladı Brind' Amour. "Biz burada durmuş konuşurken Siobahn'ın kumandasındaki ordumuz Glen Durritch'teki tüm tepeleri ele geçirdi, benim aptal tepegöz Eria-dorlulan yakalamak için askerleri Malpuissant Duvan'na gönderecek."

"Ve Prensşehri ordusu vadide yok edilecek," diye tamamladı Luthien.

"Surların arkasındayken savaşmaktan daha iyi," diye ekledi gizemli büyücü. Sonra dönüp Oliver'a bakü. "Senin savaş alanı dışında Eriador için önemini konuşmuştuk bir kere,"dedi. Oliver başıyla onayladı. Katerin ve Luthien ikisinin neden bahsettiklerini anlamamışlardı.

"Zaman geldi," dedi Brind' Amour, "ama gecenin kalan kısmında toparlanıp sihirli güçlerimi yeniden toplamam gerek."

Sonra dönüp Estabrooke'a yakından baka ve iç geçirdi. Bu görüntüden derin bir acı duyuyordu. Şövalyeyle uzun uzadıya sohbet etme şansını bulmuştu son birkaç gün içinde ve Estabrooke sihirli tünelin açılma olasılığına karşı onunla oturup beklemek için ısrar edince hiç şaşırmamışa. Şövalyenin her hareketini yönlendiren tanrısal iyiliği görüp Estabrooke'a tam bir güven duyan büyücü hiç tereddütsüz kabul etmişti. Estabrooke'un ölümü Eriador ve tüm dünya için büyük kayıpa ama Brind' Amour, şövalyenin şeytan Paragor adına yapaklarını, gerçeği görüp doğru şekilde davranarak telafi etmesiyle teselli buluyordu.

"Gelin," dedi en sonunda, "Paragor'un sarayının dört yorgun yolcuya sunduğu nimetleri bir görelim."

Luthien ona nasıl yaklaşacağını bilemiyordu. Dük Paragor'un odasının bir kapı yanında, koridorun karşısındaki el koyduğu odada, yatağın üstünde sessizce kıpırdamadan oturuyordu. Luthien'in içeri girmesine itiraz etmemişti ama istekli de görünmüyordu.

İşte genç Bedwyr kapalı kapının yanında öylece durmuş, ço-

cukluğundan bu yana tanıdığı ama gerçek anlamda hiç görmediği kadını, Katerin O'Hale'i inceliyordu. Temizlenmiş, gardıropta bulduğu siyah, saten bk kombinezon giymişti. Kısa ve üstüne küçük gelen giysi düzgün bacaklarının çok yukarısında bitiyordu.

Katerin kadar güzel bk kadında çok baştan çıkarıcı duran bk durumdu bu, ama oturuşu hiç de davetkar değildi, dimdik oturmuş, elleri kucağında, tepkisiz ve kayıtsız duruyordu.

Dövüş sırasında ciddi bk yara almamış, Dük Paragor'un ellerinde acı çekmemişti. Kaçırma olayı kuşkusuz travmatik olmuştu ancak daha da kötülerini de yaşamışa Katerin. Yine de savaştan sonraki gurur ve coşku dolu bkkaç dakikanın ardından sessiz-leşmiş, soğuklaşmışu, Bk an için Luthien'e kurtarıcısı gibi davranmış, hemen ardından da ayrılıp genç adamdan uzak durmaya çalışmışa.

Korkuyordu. Luthien biliyordu bunu. En az genç adamın gelmesinden korktuğu kadar korkuyordu gelmemesinden. O ana kadar Siobahn'la ilişkisinin sonuçlarını tam anlamıyla düşünememişti Luthien. Katerin'in Dwelf te gösterdiği kıskançlık, o geceki ani patlaması Luthien için heyecan verici, gururunu okşayan bk şey olmuştu. Ama o patlamadan eser yoktu şimdi. Yerine Luthien'in dayanamadığı bk ruhsuzluk ve sükunet almışa.

"Siobahn'a değer veriyorum," diyerek başladı Luthien, bk çıkış noktası arayarak. Katerin başka tarafa bakıyordu.

"Ama seni sevdiğim kadar değil," diye hemen ekleyen genç adam umuda bk adım atü.

Katerin dönüp bakmamışa.

"Anlıyor musun?" diye sordu Luthien.

Yanıt yoktu.

"Şunu anlamaksın," dedi Luthien. "Montfort'tayken. . . ben. . . ihtiyacım vardı. . . "

Katerin'in yeşil gözleri yaş dolu, ağzı sımsıkı kapalı bk halde dönünce bk an durdu.

"Siobahn benim arkadaşım sadece," dedi Luthien.

Katerin'in yüzü asıldı.

"Tamam, arkadaştan öteydi," diye kabul etti Luthien. "Ve pişman değilim. . . " Sözün yanlış yöne gittiğini anlayınca durdu

yine. "Seni incittiğim için pişmanım," dedi yumuşak bk sesle. "Ve aşkımi2a tamir edilemez bir zarar verdiysem sonsuza kadar kahro-lacağım. Tüm bunların, o zaferlerin şan şöhretin de hiçbir anlamı kalmayacak."

"Sen Kızıl Gölge'sin," dedi Katerin birdenbire.

"Ben Luthien Bedwyr'im," dedi genç adam. "Katerin O'Ha-le'i, yalnızca Katerin O'Hale'i seven Luthien Bedwyr."

Katerin gözlünü bile kırpmadı. Ne bk hareket, ne de sözlü tepki verdi. Uzun, tedkgin bir an geçti ve yenilgiyi kabul eden Luthien kapıya yöneldi.

"Üzgünüm," diye fısıldadı ve koridora çıkü. Koridorun diğer ucundaki kendi odasının kapısına gelmişti ki Katerin'in arkasından seslendiğini duydu. Döndü ve uzun boylu güzel kadının, dünyadaki en güzel yüz olan o yüzünde hafif bk tebessümle kapının dışında durduğunu gördü.

Yavaşça, kadını çok zorlayıp ürkütmemek için temkinli bk şekilde ona doğru ilerledi.

"Gitme," dedi Katerin ve elini avucuna alıp kendine doğru çekti Luthien'i. "Hiç gitme."

Koridorun karşısında hafifçe aralanmış kapıdan, bu sahneyi yaşlı gözlerle izledi Oliver. "Ah, Prensşehri'nde bahar vakti genç olmak," dedi duygusal buçukluk, gözden kaybolan Luthien ve Katerin'in ardından kapısını kapatırken.

Bir süre bekledi ve kapıyı yeniden açıp en güzel seyahat kıyafetinin içinde, sıranda dolu bk çantayla odasından çıka. Gece olmasına rağmen, Brind' Amour'la yapacağı bk görüşme, ardından da aslında uzun ama inanılmaz hızlı gideceği bk yol vardı önünde.

*****

Prensşehri garnizonunun gururlu ordusu ertesi sabah büyük bk merasimle ayrıldı şehkden. Uzun asker sırası, önce Glen Durritch'teki kestirme yollan kullanıp sonra da kuzeye dönerek, asileri yakalayacakları Malpuissant Duvan'na ulaşmak için hızla güneydoğuya yöneldi.

Ancak asiler Malpuissant Duvan'nda değildiler. Vadinin üstünde yerleşmiş bekliyorlardı. Prensşehri ordusu bunu hiç düşün-

memişti bile.

Büyük ordu yaylım ateşiyle durduruldu. Elf yaylan şakiyor, daha birincisi hedefi vurmadan okçular üç tane daha fırlatmış oluyorlardı. Tepegözler, o feci ilk birkaç dakikadan sonra toparlanıp savunmaya geçmek istediler ve Eradoch'lu atlılar tepelerine binip, savunma birliklerini dağıtarak ortalığı iyice karıştırdılar.

Bunun ardından organize bir savunma ya da karşı saldın kalmadı ve katliam toplu oldu. Bazı tepegözler vadinin doğu çıkışından kaçmaya çalıştılar ancak öfkeli Eriador ordusu tarafından sıkıştırıldılar. Uzun sıranın arkasında kalanlar batı yakasından çıkmakta zorlanmadılar ama çıkınca onlan bekleyen nahoş bir sürprizle karşılaştılar. Kentin dışında oldukları o bir saat içinde cücelerden oluşan bir ordu Prensşehri'ni kuşatmıştı.

O kader sabahında tek bir tepegöz bile kente geri dönemedi.

Yüzünde sahte bir gülümsemeyle rahat görünmeye çalışan Greensparrow oturduğu yerde kıpırdandı. Oysa uzun arkalıklı sert Gascon stili koltuk rahatlıktan çok uzaktı. Ama Avon Krah'nın durumu kurtarması gerekiyordu. Gascony'nin en önemli feodal lordlanndan biri olan yüksek rütbeli Albert deBec Fidel ile görüşmekteydi.

Greensparrow'un anlam veremediği bir nedenle deBec Fidel, lafı Greensparrow'un hakkında çok fazla bir şey bilmediği Eria-dor'daki olaylara getirdi. Alt düzey büyücülerinden biri olan Man-nington'lu Düşes Deanna Pekdeğerli'den gelen son mesaj daha büyük bir soruna işaret etmiş olsa da tatildeki Avon Krah'nın bildiği kadanyla Belsen'Krieg Montfort'taydı.

"Ne yapmayı düşünüyorsunuz?" diye belli bir aksanla soran deBec Fidel'in bu sorusu Greensparrow'u hazırlıksız yakaladı. Tam bir Gascon soylusu olan deBec Fidel kurnaz bir adamdı.

"İsyan konusunda mı?" dedi Avon kralı soru yanıt vermeye bile değmeyecek bir soruymuş gibi şaşkın bir tavırla.

"Eriador konusunda," diye yanıtladı deBec Fidel.

"Eriador Avon'a bağlı bir dukalık," dedi Greensparrow.

"Düksüz bir dukalık."

Şaşkınhğını gizlemeyi başardı Greensparrow. DeBec Fidel bunu nasıl öğrendi, diye düşünüyordu. "Dük Morkney beni yanılttı," dedi. "Yakında yerine biri gelecek."

"Prensşehri dükünün yerine birini getirdikten sonra mı?" dedi deBec Fidel sinsice.

Greensparrow buna herhangi bir yanıt vermedi ancak yüz ifadesi lordun neden bahsettiği hakkında en ufak bir fikri bile olmadığını açıkça göstermekteydi.

"Dük Paragor öldü," diye açıkladı deBec Fidel. "Ve Prensşehri —ah, benim en sevdiğim şehir, ilkbaharda o kadar güzel oluyor ki—kuzeyli ordusunun elinde."

Greensparrow adama neden bahsediyorsun diye sormak istedi ancak güvenilir kaynaklardan edinilmiş olmasa deBec Fidel'in böyle bir bilgiyi kendisine iletmeyeceğine emindi. Bu şaşırtıcı olaylar hakkında bir şey bilmiyormuş gibi davranırsa çok daha zayıf bir duruma düşecekti.

"Bütün Prensşehri garnizonunun savaş alanında öldürüldüğü söyleniyor," diye devam etti deBec Fidel. "Tam bir zafer. Şimdiye kadar bir benzerini daha duymadığım tek-taraflı bir zafer."

DeBec Fidel'in sesindeki heyecanı, dolayısıyla da tehdidi ka-çırmadı Greensparrow. Adam bundan büyük zevk alıyor gibiydi. Eriador'dan bir elçinin, muhtemelen ticari anlaşmalar ve Caspriole'un büyük balıkçı filosu için limanlardan serbest geçiş hakkı önerisiyle deBec Fidel'e geldiğini anladı büyücü-kral. Avon'la Gascony arasındaki ittifak yüzyıllardır süren dalaşmalar ve hatta savaşların ardından gelen bir deneme, geçici bir anlaşmaydı. Greensparrow'un ordusunun büyük kısmının Gascony'nin güneyindeki uzak topraklarda Gasconların yanında savaştığı şu anda bile. Fakat Eriador Dorsal Denizi'nin balık kaynayan zengin sularıyla ilgili daha iyi bir teklif getirdiyse eğer, iki-yüzlü Gasconların onların yanında yer alacaklarından kralın hiç şüphesi yoktu.

Montfort'ta sıradan bir isyan gibi başlayan olay çok önemli bir sorun haline gelmekteydi hızla.

*****

Aynı odanın kapılarından birinin arkasında kulağını anahtar deliğine yapıştırmış olan Oliver deBurrows, deBec Fidel sözlerine devam edip Greensparrow'a asilerle ateşkes yapıp, Eriador'u Eriador'a vermenin faydalarından bahsederken mutluluk içerisinde dinliyordu.

"Çok büyük sorun yaratırlar," diye ısrar etti feodal lord. "Gascony Avon'u yaratırken de bu böyleydi. Duvarı yapmamızın nedeni de o; vahşileri kuzey topraklarda tutmak için! Bu, en iyisi," diye bitirdi deBec Fidel.

Oliver'ın ağzı kulaklarına varıyordu. Güneydeki krallığın soylularını iyi tanıyan bir Gascon olan buçukluk büyükelçilik görevini mükemmel bir şekilde yerine getirmişti. Prensşehri'nin alınması Greensparrow'a ateşkesi düşündürebilirdi belki anca güçlü Gascony'nin bu konuda asileri tutacağının, hatta yardım göndereceğini böylesine zekice ima edilmesi büyücü-krah bkçok şeyi ciddi ciddi düşünmeye zorlayacaktı.

Uzun süren bir sessizliğin ardından deBec FidePin, "Odanızı hazırlatayım mı?" diye sorduğunu duydu Oliver.

"Hayır," dedi Greensparrow sert bk sesle. "Bugün yola çıkmalıyım."

"O kadar yol, ta Carlisle'a kadar," diye kikkdedi Oliver. Greensparrovv'la aynı şeyi, kendisi için de yola çıkma zamanının geldiğini düşünen buçukluk elindeki kehribar renkli taşı havaya atarak çevkdi...

Luthien ve Katerin parlak beyaz-pembe mermerden yapılmış Prensşehri'ni yukardan gören bir tepede durdurdular atlarını. Doğudan yükselmekte olan güneşin ışınları yanlarından geçip muhteşem kentin parlak duvarlarında ateşler saçıyorlardı. Ünlü Prensşeh-ri hayvanat bahçesindeki egzotik hayvanlar yeni bir güne uyanıyor,

kükremeleri, hınltılarıyla gündoğumunu müjdeliyorlardı.

Onların kükremeleri dışında kent sessiz ve sakindi ve Dük Paragor'un öldürüldüğü, tüm garnizonun katledildiği haberlerinin ardından çıkan panik yatışmıştı.

"Prensşehri'nde yaşayanlara ne Eriador ordusunun ne de cücelerden oluşan ordunun kente girmeyeceğini söyledi Brind' Amour," dedi Luthien. "Yaşh büyücüye güveniyorlar."

"Ona güvenmekten başka seçenekleri yok," diye yanıtladı Katerin. "Kente girip hepsini bir gün içerisinde öldürebiliriz."

"Ama bunu yapmayacağımızı biliyorlar," dedi Luthien kesin bir tavırla. "Neden geldiğimizi biliyorlar."

"Dostumuz değiller," diye hatırlattı Katerin. Brind' Amour'un Eriador'a geri, dönme niyetini bilmesine rağmen, Glen Durrit-ch'teki katliamın ardından bir de Prensşehri halkı davaya katılırsa, bu savaşı sürdürebileceklerini, hatta Carlisle'a kadar gidebileceklerini ummuştu Luthien. Her şey saldırıyı planladıkları o gün Oli-ver'ın söylediği gibi olmuştu. Kendi güvenliklerini tehdit eden tehlikenin sona erdiğine şükredip onlara güvenen Prensşehri'nde yaşayanlar sakindiler şimdi, fakat Eriador bayrağı alünda birleşmek için hiçbir söz vermemişlerdi.

"Ayrıca şunu da bil ki," diye devam etti Katerin ciddi bir sesle, "Greensparrow'un ordularından birinin kuzeye geldiğini öğrenirsek kente girip kim bize karşı çıkmaya kaldırırsa öldüreceğiz."

Luthien bunları duymadı bile çünkü bu sözleri dinlemek bile istemiyordu. Ayrıca Oliver'ın Threadbare'in üstünde tepeyi tırmandığını, yanlarına gelmekte olduğunu da görmüştü. Bir de sol tarafa, güney yönünde, hala çok uzakta olsalar da beklenen heyetin fethedilen kente doğru yaklaşmakta olduğunu fark etmişti. Hepsinin üstünde flamalar dalgalanan ve ön ve arkalarında midilli-do-muz bineklerinin üstünde giden en güzel Praetorian üniforması giymiş tepegözlerin eşliğinde arabalar bk konvoy şeklinde ilerliyorlardı. Luthien flamaların hepsini tanımıyordu ama aralanndan Avon bayrağını seçti ve diğerlerinin de güney krallığının en seçkin ailelerini ve en önemji ala şehrinin bayrakları olduğunu anladı. Avon bayrağının yanı sıra en çok göze çarpan, üzerinde bir körfezin iki yakasından birbirine doğru uzanan iki dev elin bulunduğu

mavi bir bayraktı.

"Sanırım Mannington," dedi Luthien gibi gösteriyi izlerken aynı bayrağa dikkat etmiş olan Katerin.

"Başka bir dük mü?" dedi Luthien. "Görüşmeye mi yoksa büyü yapmaya mı geliyor?"

"Düşes," diye düzeltti midillisini yanlarına süren Oliver. "Mannington'dan Düşes Deanna Pekdeğerli. Hala Gascony'de bulunan Greensparrow adına konuşacak."

"Sen nerelerdeydin?" diye aynı anda sordu Katerin ve Luthien çünkü Dük Paragor'un ölümünün üstünden geçen beş gün boyunca buçukluğu hiç görmemişlerdi.

Kendisine inanıp inanmayacaklarını merak eden Oliver sessizce güldü. Brind' Amour'un sihirli tüneli sayesinde bin mil uzağa gidip bin mil de geri dönmüştü. Gascony'deki en önemli şahsiyetlerin bazılarıyla, en rütbelüeriyle tanışmış, hatta salondan geçerken Kral Greensparrow'a bile şapkasının ucuyla selam vermişti! "Eve gitme zamanım gelmişti!" dedi süslü buçukluk, imalı bir şekilde. Daha fazlasını söylemeyecekti. Kafaları yakında yapılacak görüşmeyle dolu olan Luthien ve Katerin de üstelemediler.

Luthien görüşmeye katılmak istemiş ancak gelen pazarlıkçının büyük ihtimalle bir büyücü olduğunu ve Luthien'i tanıyabileceğini, hatta, en azından, onunla ilgili bilgileri güneydeki krala aktarabileceğini hatırlatan Brind' Amour karşı çıkmışa. Kral Greensparrow ve güçlü dostları söz konusu olduğunda Kızıl Gölge'nin gizemli bir figür olarak kalmasının Eriador'a çok daha yararlı olacağını düşünüyordu büyücü.

Böylece Luthien de kentin dışında kalıp görüşmede bulunmamayı kabul etmişti. Fakat şimdi, konvoyun granit duvarların ardında kayboluşunu izlerken Brind' Amour'la daha sıkı tartışmış olmayı istedi genç Bedwyr.

*****

Düşes Deanna Pekdeğerli her balamdan güzel bir kadındı. Omuz hizasında kesilmiş alün rengi saçları düzenle taranmış, bir yana doğru toplanarak

elmas bir tokayla tutturulmuştu. Genç olmasına rağmen—otuz tane kış görmediği kesindi—elbisesi ve dav-

ranışlan çok detaylı, çok seçkindi; fakat yine de, bu kadında ehlileş-tirilmemiş vahşi bir yön olduğunu sezebiliyordu Brind' Amour. Onun da bir büyücü olduğunu biliyordu; güçlü bir büyücü. Büyük olasılıkla erkekleri zor duruma sokmak için büyü gücünden fazlasını da kullanıyordu.

"Donanma?" diye sordu aniden. Meşeden yapılmış uzun masaya oturduğu andan itibaren bu görüşmenin mümkün olduğunca çabuk bitmesini istediğini göstermişti.

"Batınldı," diye yanıtladı Brind' Amour, gözünü bile kırpmadan.

Deanna Değerli'nin bol bir makyajla belirginleştirilmiş ancak tipik Avon modasında olduğu kadar boyanmamış yüzünde kuşkulu ve sert bir ifade belirdi. "Dürüstçe tartışacağımızı söylemiştiniz," dedi dümdüz bir sesle.

"Donanma Diamond Gate'de demirlemiş durumda," diyerek gerçeği söyledi Brind' Amour. Omuzları geride, çenesi dimdik bir şekilde doğruldu. "Özgür Eriador'un bayrağı alanda."

Ses tonu, Değerli'ye Greensparrow'un gemilerini asla geri a-lamayacağmı söylemekteydi. Eriador'un kendilerini eli boş göndereceğini ummuyordu yine de. "Adada esir düşen Praetorian Muhafızlar?" diye sordu.

"Hayır," diye kısa bir yanıt verdi Brind' Amour.

"Üç bine yakın esir tutuyorsunuz," diye itiraz etti Değerli.

"O bizim problemimiz," dedi Brind' Amour.

Ellerini cüak masaya vuran Deanna Değerli tepegöz korumalarına işaret ederek gitmek üzere ayağa kalka. Ancak masanın diğer ucunda oturan mavi-siyah sakallı bir cüce çok uzakta olmayan dağlarda kamp kurmuş olan orduyu haarlatmak amacıyla pek de hoş olmayan bir şekilde gürültüyle boğazını temizledi. Prensşehri kaybedilmişti ve düşman yerinden kımıldatüamayacak kadar güçlüydü. Ayrıca Greensparrow'un emrettiği gibi

burada bir anlaşma sağlanamazsa Avon kendisine çok pahalıya mal olacak bk savaşın içinde bulacakü kendisini.

Deanna Değerli yerine oturdu.

"Glen Durritch'de ele geçirilen tepegöz esirler?" dedi çaresiz bk sesle. "Kralıma bk şeyler götürmeliyim!"

"Kenti geri alıyorsunuz," dedi Brind' Amour.

"Benim kuzeye gelişimden önce bu biliniyordu zaten," diye karşı çıktı Deanna. "Esirler?"

Brind' Amour Shuglin'e bakü ve aynı fikirde olduğunu göste-rircesine hafifçe güldü. Ardından da kocaman, içten bir gülümsemeyle döndü. "Bin tek-gözlüyü Eriador'a götürmeyi hiç istemeyiz!"

Deanna Değerli neredeyse bir kahkaha atıyordu ve Brind' Amour kadının yüzünde hiç beklemediği bir ifade yakaladı. Kadının neşesinin rahatlamış olmaktan değil kendisiyle aynı fikirde oluşundan kaynaklandığını fark etti birden. İşte ondan sonra bağlantıyı kurmaya başladı yaşlı büyücü. Mannington her zaman Car-lisle'nın arkasındaki ikinci Avon şehri olmuştu ve tahta geçmeyi bekliyordu.

"Değerli?" diye sordu Brind' Amour. "Greensparrow'dan önce Avon tahtında oturan bir Değerli değil miydi?"

Deanna'nın o güzel yüzündeki gülümseme biraz kayboldu. "Amcam," dedi, "uzak bir amca."

Ses tonu zeki büyücüye bu kadının hikayesinde daha fazla bir şeyler olduğunu düşündürdü. Greensparrow tahü ele geçirmeden önce Deanna kuşkusuz tahün varislerindendi. Şimdi kral olan zalim büyücü hakkında ne düşünüyordu kim bük? Brind' Amour bu düşünceleri aklından uzaklaştırdı. Şimdi sevgili Eriador'u için yapması gereken çok daha acil ve önemli işler vardı.

"Kralına götüreceğin hediyeyi aldın," diyerek konuşmayı sona erdirdi.

"Evet," dedi Deanna, tahtla bağlantısı hakkındaki sorgulamadan beri sıktığı dudaklarının arasından.

Brind' Amour yanında Shuglin ve tam arkalarında Düşes Deanna Değerli'yle birlikte Prensşehri'ndeki katedralin en yüksek kulesine, çan kulesine çıkarken Luthien ve Katerin, Oliver ve Siobahn, Eriador ordusunun tamamı ve İron Cross'un bütün cüceleri onları izliyordu. Yukarıya çıkınca, sert rüzgarda dalgalanan parlak mavi kaftanın içindeki büyücü Prensşehri'nin dört bk ya-

nında yankdanan büyülü bir sesle tüm ülkeye, Eriador ve Avon halkının hepsine seslendi.

"Eriador halkının kuzeye dönme zamanı geldi. İron Cross'un cücelerinin eve gitme zamanı da."

Sonra, Luthien Bedwyr ve Katerin O'Hale'in çok uzun zamandır duymayı bekledikleri sözü söyledi.

"Eriador özgür!"

son söz

"Bk krallık? Demokrasi?" diye alaylı bk tavırla tükürdü Oliver. "Hükümet ha, tüü!" Bk haftadır yoldaydılar ve bahar tamamen gelmiş olmasına rağmen hava kasvetliydi—Caer MacDonald'a zaferle döndükleri düşünülünce beklenmeyen bk hava. Dağların Ü2e-rine kurulmuş kentin surları ve tepede heybede yükselen dev

Ministry göründüğü sırada Eriador kralının kim olacağına dönmüştü konu.

Bu konuda Luthien'in kafasında hiçbir kuşku yoktu. Halkın çoğunluğu dizginleri Kızıl Gölge'nin almasını istiyordu ama Lut-hien kendi yeteneklerinin ve sınırlarının farkındaydı. Kral Brind' Amour olacaktı. Eriador için en iyisi buydu!

"Tüü mü?" diye sordu Katerin.

"Hükümet," diye yineledi Oliver. "Bk krallıkla demokrasi arasındaki farkı biliyor musun?"

Katerin omuzlarım kaldırdı, bilmem der gibi—Eriador'a doğru yola çıkaktan kısa bk süre sonra Brind' Amour'un gündeme getirdiği bu demokrasi kavramının ne olduğu hakkında bile bk fikri yoktu daha.

"Bk krallıkta," diye açıklamaya başladı buçukluk, "insanları sömürmek için bk adam gücü elinde tutar. Demokraside ise tam tersi."

Luthien ve Katerin'in bunu anlamaları bkaz uzun sürdü.

"Yani sen şimdi Eriador'un kralsız çok daha iyi olacağını mı söylüyorsun?" dedi Luthien. "Kentlerin kendi kendilerini yönetmelerine izin mi verelim?"

"Zaten öyle yapacaklar," dedi Oliver. Katerin buna hak verdi. Eriador'un gururlu halkının çok azı kendilerinden olmayan birine boyun eğerdi.

"Yine de bk krala ihtiyacımız var," dedi Luthien kararlı bk tavırla. "Diğer ülkelerle ilişkilerimizde ülke adına konuşacak biri gerekli. Daha kimse Greensparrow'un adını duymamışken bile de bu böyleydi."

"Ve Brind' Amour Eriador halkını bk arada tutacak," diyerek ona katıldı Oliver. "Ve cücelerle ciflere adil şekilde davranacak. Bundan hiç kuşkum yok. Ama yine de hükümet... "

"Tüü!" diye aynı anda tükürdü Luthien ve Katerin ve üçü bk-den kahkahalarla gülmeye başladı.

* *

Ordunun Caer MacDonald'a geri dönmesinin ardından daha bir hafta geçmeden, o güneşli parlak günde yapılan Kral Brind' Amour'un taç giyme töreni mükemmel oldu. Bu seçimi onaylamayan birileri olduysa da sessİ2 kaldılar. Yabani dağlılar bile bu tören ve kutlamadan hoşnut görünüyorlardı.

Brind' Amour liderlik görevini almıştı ve kılıçların savaşı arak sona ermiş, diplomatik düellolar başlamışa. Luthien bu görev tesliminden memnundu; omuzlarındaki ağırlık ve sorumluluk kalkmışa.

Bir süreliğine. Sorumluluklarının tamamen bittiği ya da savaşın sona erdiği gibi hayallere kapılmıyordu. Bunu Brind' Amour'la U2un uzadıya konuşmuşlardı ve her ikisi de Greensparrow'un bu kadar çabuk anlaşmaya varmasının alanda yatan nedenin zaman kazanmak olduğunu düşünüyordu. İkisi de önlerinde çok daha büyük bir savaş olabileceğinin farkındaydı.

Sonra, yıllarını Avon Krallığı'na hizmet etmeye vermiş Esta-brooke'u düşündü Luthien. Caer MacDonald'da gömülecek olan Estabrooke'u. Avon'a o kadar uzun süre hizmet ettikten sonra Eria-dor'a gömülmeyi vasiyet etmişti soylu şövalye. Bu koniyi u-zun uzun düşünecekti Luthien.

Süslü araba Ministry'nin yanındaki büyük alanda kurulmuş o-lan platforma yaklaşırken bu kara düşünceleri başka bir güne bırakması gerektiğini söyledi kendi kendine. Dağınık saçları ve sakalı özenle taranmış, muhteşem mor kaftanının içinde tam bir kral gibi görünen Brind' Amour arabadan çıkıp alanda toplanmış binlerce kişinin sevinç çığlıkları arasında merdivenleri çıka.

Bugünün anısına toplandılar diye haorlata kendi kendine Luthien, Greensparrow'la ilgili tüm düşünceleri aklından çıkarmaya çalışarak.

Bugün. Eriador özgür.